

**MOLÍTVY PRÉŽDE ČTĚNIJA PSALTÍRI I
PÍSNEJ.**

Ášče jerěj, hlahólet:

Blahoslovén Bóh náš vsehdá, nýni
i prísno, i vo víki vikóv.

Mý že: Amín.

Táže jerěj:

Sláva Tebí, Bóže náš, sláva Tebí.

Carjú nebésnyj, Utíšitelju, Dúše ístiny,
Íže vezdí sýj i vsjá ispolňájaj, Sokróvišče
blahích i žízni Podáteleu, přijdí i vselísja
v nás, i očísti nás ot vsjákija skvérny, i spasí
Bláže dúšy náša.

Ášče li ní, hlahóli:

Molítvami svjatých Otcév nášich, Hós-
podi Jisúse Christé, Bóže náš, pomíluj
i spasí nás, amín.

Svjatýj Bóže, svjatýj Krípkij, svjatýj Bez-
smértnyj, pomíluj nás. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu,
i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Presvjatája Trójce, pomíluj nás: Hós-
podi, očísti hrichí náša: Vladýko, prostí bez-
zakónija náša: Svjatýj, posítí i iscilí nemošči
náša, ímene Tvojeho rádi.

Hóspodi, pomíluj. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu,
i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Ótče náš Íže na nebesích, da svjatítsja
ímja Tvoje, da přijdet cárstvije Tvoje, da

búdet vólja Tvoja, jáko na nebesí i na zemlí:
chlíb náš nasúščnyj dážd' nám dnés,
i ostávi nám dólhi náša, jákože i mý ostav-
lájem dolžnikóm nášim, i ne vvedí nás vo
iskušenije, no izbávi nás ot lukávaho.

Ášče jerěj, hlahólet:

Jáko Tvoje jest' cárstvo i síla i sláva, Ot-
ca i Sýna i svjatáho Dúcha, nýni i prísno,
i vo víki vikóv.

Mý že: Amín.

Ášče li ní, hlahóli:

Molítvami svjatých Otcév nášich, Hós-
podi Jisúse Christé, Bóže náš, pomíluj
i spasí nás, amín.

Táže troparí sijá, hlás 6:

Pomíluj nás, Hóspodi, pomíluj nás,
vsjákaho bo otvíta nedoumíjušče, sijú Tí
molítku jáko Vladýci, hříšnji prinósim:
pomíluj nás.

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu.

Čestnóje proróka Tvojeho Hóspodi tor-
žestvó, nébo Cérkov pokazá: s čelovíki li-
kújut Ánheli. Toho molítvami Christé Bóže,
v míri uprávi život náš, da pojem Tí: allilú-
ja.

I nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Mnóhaja mnóžestva mojích, Bohoródi-
ce, prehříšnij: k Tebí pribihóch, Čístaja,
spasénija trébuja: posítí nemoščstvújuščuju
mojú dúšu, i molí Sýna Tvojeho i Bóha ná-

šeho, dáti mí ostavlénije jáže sodjých lútych, Jedína blahoslovennaja.

Hóspodi, pomíluj [12].

Táže molítvu svjatj živonačálnij Trójci:

Vsesvjatája Trójce, Bóže i Sodíteľu vsehó míra, pospiší i naprávi sérdce mojé, načáti s rázumom i končáti díly blahými, Bohoduchnovénnyja sijá kníhi, jáže svjatj Dúch ustý Davídovy otrýhnu, íchže nýni choščú hlahóláti áz nedostójnyj: rozumíja že svoje nevížestvo, pripádaja moľúsja Tí, i jáže ot Tebé pómošči prosjá: Hóspodi, uprávi úm mój i utverdí sérdce mojé, ne o hlahólaniji ustén stužáti si, no o rázumi hlahólemých veselítisja, i prihotóvitisja na tvorénije dóbrych díľ, jáže učúsja i hlahól'u: da dóbrymi díly prosviščén, na sudíšči desnýja Tí straný pričástnik búdu, so vsími izbránnymi Tvojími. I nýni Vladýko blahosloví, da vozdochnúv ot sérdca, i jazýkom vospojú, hlahóľa síce:

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Prijdíte, poklonímsja i pripadém Carévi nášemu Bóhu.

Prijdíte, poklonímsja i pripadém Christú Carévi, nášemu Bóhu.

Prijdíte, poklonímsja i pripadém Jemú, Christú Carévi i Bóhu nášemu.

Táže postój málo, dóndeže utišátsja vsja čúvstva, i tohdá sotvorí načálo ne vskóri, a bez línosti, so umilénijem i sokrušénnyim sérdcem.

Recí sijé: Blažén múž: **tícho i razúmno, so vnímánijem, a ne borzjásja, jákože i umóm razumiváti hlahólemaja.**

DAVÍDA PRORÓKA I CARJÁ PÍSŇ.

KATHÍZMA 1.

Hóspodi, pomíluj. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Psalóm Davídu, ne nadpísan u Jevrěj, 1.

Blažén muž, íže ne íde na sovít nečestívych, i na putí hrišnych ne stá, i na sidálišči hubítelej ne síde, no v zakóni Hospódni voľa jehó, i v zakóni Jehó poučítsja deň i nóšč. I búdet jáko drévo nasaždennoje pri ischódiščich vód, jáže plód svój dást vo vrémja svoje, i líst jehó ne odpadét, i vsjá, jelíka ášče tvorít, uspijet. Ne táko nečestíviji, ne táko, no jáko prách, jehóže vozmetájet vítr ot licá zemlí. Sehó rádi ne voskrésnut nečestíviji na súd, nižé hrišnicy v sovít právednych. Jáko víst' Hospód' púť právednych, i púť nečestívych pohíbnet.

Psalóm Davídu, 2.

Vskúju šatášasja jazýcy, i lúdi je poučíšasja tščétnym? Predstáša cáríje zémstiji, i knázi sobrášasja vkúpi na Hóspoda i na Christá Jehó. Rastórhnim úzy ích i otvéržem ot nás ího ích. Živýj na nebesích posmijétsja ím, i Hospód' poruhájetsja ím. Tohdá vozhláholet k ním hnívom Svojím i

járostiju Svojéju smjatét já. Áz že postávlén jésm Cárj ot Nehó nad Sijónom, horóju svjatóju Jehó, vozviščájaj povelínije Hospódne. Hospód' rečé ko Mní: Sýn Mój jesí Tý, Áz dnés rodích Ťá. Prosí ot Mené, i dám Tí jazýki dostojánije Tvoje, i oderžáni-je Tvoje koncý zemlí. Upaséši já žezlóm želízny, jáko sosúdy skudél'niči sokrušíši já. I nýni, cárije, razumíjte: nakažítejsja vsí sud'áščiji zemlí. Rabótajte Hóspodevi so strá-
chom, i rádujtesja Jemú s trépetom. Prijmíte nakazánije, da ne kohdá prohnívajetsja Hospód' i pohíbnete ot putí právednaho, jehdá vozhorítsja vskóri járošť Jehó. Blažéni vsí nadíjuščijisja Náň.

**Psalóm Davídu, vnehdá otbáháše ot licá
Avessalóma, sýna svojehó, 3.**

Hóspodi, čtó sja umnóžiša stužájuščiji mí? Mnózi vostajút na mja, mnózi hlahól'ut duší mojej: nísť spasénija jemú v Bózi jehó. Tý že, Hóspodi, Zastúpnik mój jesí, sláva mojá i voznosjáj hlavú mojú. Hlásom mo-
jím ko Hóspodu vozzvách, i uslýša mja ot horý svjatýja Svojejá. Áz usnúch, i spách, vostách, jáko Hospód' zastúpit mja. Ne ubojúsja ot tém l'uděj, ókrest napádajuščich na mja. Voskresní, Hóspodi, spasí mja, Bó-
že mój, jáko Tý porazíl jesí vsjá vraždújuš-
čyja mí vsúje: zúby hríšnikov sokrušíl jesí. Hospódne jésť spasénije, i na l'údech Tvo-
jích blahoslovénije Tvoje.

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni
i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Allilúja, allilúja, allilúja, sláva Tebí, Bóže.

[3]

Hóspodi, pomíluj. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni
i prísno, i vo víki vikóv, amín.

V konéc, v písnech, psalóm Davídu, 4.

Vnehdá prizváti mí, uslýšal mja jesí, Bóže právdy mojejá, v skórbí rasprostraníl mja jesí: usčédri mja i uslýši molítku mojú. Sýnove čelovíčestiji, dokóli ťažkosérdiji? Vskúju l'úbite sujetú i iščete lží? I uvídite, jáko udiví Hospód' prepodóbnaho Svojeho: Hospód' uslýšit mja, vnehdá vozzváti mí k Nemú. Hnívajtesja, i ne sohrišájte, jáže hla-
hólete v serdcách vášich, na lóžach vášich umilítejsja. Požrite žértvu právdy i upovájte na Hóspoda. Mnózi hlahól'ut: któ javít nám blahája? Známenasja na nás svít licá Tvoje-
hó, Hóspodi. Dal jesí vesélije v sérđci mo-
jém: ot plodá pšenícy, viná i jeléja svojehó umnóžišasja. V míri vkúpi usnú i počíju, jáko Tý, Hóspodi, jedínaho na upováňiji vselíl mja jesí.

O naslídstvjuščem, psalóm Davídu, 5.

Hlahóly mojá vnuší, Hóspodi, razumíj zvánije moje. Vonmí hlásu molénija moje-
hó, Carjú mój i Bóže mój, jáko k Tebí po-
moľúsja, Hóspodi. Zaútra uslýši hlás mój, zaútra predstánu Tí, i úzriši mja. Jáko Bóh ne choťáj bezzakónija, Tý jesí: ne priselítsja k Tebí lukávnujaj, nižé prebúduť bezza-
kónnicy pred očima Tvojíma: voznenavídil jesí vsjá dílajuščyja bezzakónije. Pohubíši

vsjá hlahól'uščyja lžú: múža krověj i l'stíva hnušájetsja Hospód'. Áz že množestvom mílosti Tvojejá, vnídu v dom Tvój, pokloňúsja ko chrámu svjatómu Tvojemú, v strá-si Tvojem. Hóspodi, nastávi mjá právdouju Tvojeju, vráh mojích rádi isprávi pred Tobóju pút' mój. Jáko níst' vo ustích ích ístiny, sérdce ích sújetno, hrób otvérst hortáň ích: jazýki svojími l'sčáchu. Sudí ím, Bóže, da otpadút ot myslej svojích, po množestvu nečéstija ích izríní já, jáko preohorčíša Ťá, Hóspodi. I da vozvesel'átsja vsí upovájušči-ji na Ťá, vo vík vozrádujutsja, i vselíšisja v ních, i pochváľátsja o Tebí l'úbjaščiji ímja Tvoje. Jáko Tý blahoslovíši právednika, Hóspodi: jáko orúžijem blahovolénija vin-čál jesí nás.

V konéc, v písnech, o osmím, psalóm Davídu, 6.

Hóspodi, da ne járostiju Tvojeju obličíši mené, níže hnívom Tvojím nakážeši mené. Pomíluj mjá, Hóspodi, jáko némoščen jásm: iscílí mjá, Hóspodi, jáko smjatóšasja kósti mojá. I dušá mojá smjatésja ziló: i Tý, Hóspodi, dokóli? Obratísja, Hóspodi, izbávi dúšu mojú: spasí mjá rádi mílosti Tvojejá. Jáko níst' v smérťi pominájaj Tebé: vo ádi že któ ispovístsja Tebí? Utrudíchsja vozdy-chánijem mojím, izmýju na vsjáku nóšč ló-že mojé, slezámi mojími postél'u mojú omočú. Smjatésja ot járosti óko mojé, ob-vetšách vo vsích vrazích mojích. Odstupíte ot mené, vsí dílajuščiji bezzakónije, jáko uslýša Hospód' hlás pláča mojihó: uslýša

Hospód' molénije mojé, Hospód' molítvu mojú priját. Da postyd'átsja i smjatútsja vsí vrazí mojí: da vozvraťátsja i ustyd'átsja ziló vskóri.

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Allilúja, allilúja, allilúja, sláva Tebí, Bóže.

[3]

Hóspodi, pomíluj. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Psalóm Davídu, jehóže vospít Hóspodevi o slovesích Chusíjevych, sýna Jemeníjina, 7.

Hóspodi, Bóže mój, na Ťá upovách, spasí mjá ot vsích hoňáščich mjá i izbávi mjá: da ne kohdá pochítat jáko lév dúšu mojú, ne súšču izbavľájušču, níže spasájušču. Hóspodi, Bóže mój, ášče sotvorích sijé, ášče jést' neprávdá v rukú mojeju, ášče vzdách vzdajúščym mí zlá, da otpadú úbo ot vráh mojích tóšč. Da poženét úbo vráh dúšu mojú, i da postíhnet, i poperét v zémľu živót mój, i slávu mojú v pέρst' vse-lít. Voskresní, Hóspodi, hnívom Tvojím, voznesísja v koncách vráh Tvojích, i vosta-ni, Hóspodi, Bóže mój, povelínijem, ímže zapovídal jesí. I sónm l'uděj obydet Ťá, i o tóm na vysotú obratísja. Hospód' súdit l'ú-dem: sudí mí, Hóspodi, po právdi mojéj, i po nezlóbi mojéj na mjá. Da skončájetsja zlóba hríšnych, i ispráviši právednaho, is-pytájaj serdcá i utróby, Bóže, právedno. Pómošč mojá ot Bóha, spasájuščaho právy-

ja sérdcem. Bóh sudíteľ práveden i krípok, i dolhoterpelív, i ne hnív navod'áj na vsják deň. Ášče ne obratitésja, orúžije Svojé očís-tit, lúk Svój naprjažé i uhotóva jehó, i v ném uhotóva sosúdy smértnyja, stríly Svojá sharájemym sodíla. Se bolí neprávdoju, začát bolízň, i rodí bezzakónije: rón izrý, i iskopá jehó, i padét v jámu, júže sodíla. Ob-ratítsja bolízň jehó na hlavú jehó, i na vérch jehó neprávda jehó snídet. Ispovímsja Hós-podevi po právdi Jehó, i pojú ímeni Hós-poda Výšňaho.

V konéc, o točľich, psalóm Davídu, 8.

Hóspodi, Hospód' naš, kól' čúдно ímja Tvojé po vsěj zemľi: jáko vzjátsja velikolípi-je Tvojé prevýše nebés. Iz úst mladénc i ssúsčich soveršíl jesí chvalú, vráh Tvojích rádi, jéže razrušíti vrahá i méstnika. Jáko uzrjú nebésá, dilá pérst Tvojích, lunú i zvízdy, jáže Tý osnovál jesí. Čtó jést' čelo-vík, jáko pómniši jehó, ilí sýn čelovíč, jáko posiščáješi jehó? Umáľil jesí jehó málym čím ot Ánhel, slávoju i čéstiju vinčál jesí jehó. I postávil jesí jehó nad díly rukú Tvo-jéju, vsjá pokoríl jesí pod nózi jehó. Óvcy i volý vsjá, ješčé že i skotý poľskíja, pticy ne-bésnyja, i rýby morskíja, prechod'áščyja stezí morskíja. Hóspodi, Hospód' naš, kól' čúдно ímja Tvojé po vsěj zemľi.

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Allilúja, allilúja, allilúja, sláva Tebí, Bóže.

[3]

Upovánije naše, Hóspodi, sláva Tebí.

PO 1. KATHÍZMI:

Svjatýj Bóže, svjatýj Krípki, svjatýj Bez-smértnyj, pomíľuj nás. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Presvjatája Trójce, pomíľuj nás: Hóspo-di, očísti hrichí náša: Vladýko, prostí bez-zakónija náša: Svjatýj, posítí i iscílí némošči náša, ímene Tvojehó rádi.

Hóspodi, pomíľuj. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Ótče náš Íže na nebesích, da svjatítsja ímja Tvojé, da príjdet cárstvije Tvojé, da búdet vól'a Tvojá, jáko na nebesí i na zemľi: chlíb náš nasúsčnyj dážd' nám dnés, i ostávi nám dólhi náša, jákože i mý ostav-ľájem dolžnikóm nášim, i ne vvedí nás vo iskušénije, no izbávi nás ot lukávaho.

Ášče jeréj, hlahólet:

Jáko Tvojé jést' cárstvo i síla i sláva, Ot-cá i Sýna i svjatáho Dúcha, nýni i prísno, i vo víki vikóv.

Mý že: Amín.

Ášče li ní, hlahóli:

Molítvami svjatých Otcév nášich, Hós-podi Jisúse Christé, Bóže naš, pomíľuj i spasí nás, amín.

Táže troparí sijá, hlás 1:

V bezzakónijich začávsja áz blúdnyj, ne derzáju vziráti na vysotú nebésnuju, no

derzája na čelovikoľúbije Tvoje zovú: Bóže očisti mja hrišneho i spasí mja.

Ášče právednik jedvá spasájetsja, az hdi javľúsja hrišnyj? Ťahoty i znója dnevnáho ne ponesoch, no s najémniki jedinonadesj-taho časa, sopričti mja Bóže i spasí mja.

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu.

Objátija Ótča otvérti mí potščísja, blúdno moje izdích žitijé, na bohátstvo ne izdivájemoje vziráaj ščedrót Tvojích Spáse, nýni obniščávšeje moje da ne prézriši sér-dce. Tebí bo Hóspodi umilénijem zovú: sohrišich na nébo i pred Tobóju.

I nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Upovánie christiján Presvjatája Dívo, Jehóže rodilá jesí Bóha páče umá že i slóva, neprestánno molí s hórnikami sílami, dáti ostavlénije hrichóv nám vsím i ispravlénije žitijá, víroju i ľubóviju prísno Ťá čtúščim.

Hóspodi, pomíľuj [40].

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Čestníjšuju Cheruvím i slávnijšuju bez sravnénija Serafím, bez istlínija Bóha Slóva róždšuju, súščuju Bohoródicu Ťá veličájem.

Ášče jeréj, hlahóli:

Ímenem Hospódnim blahosloví, ótče.

Táže jeréj:

Bóže, usčédri nás i blahosloví nás, prosvití licé Tvoje na nás i pomíľuj nás.

Mý že: Amín.

Ášče li ní, hlahóli:

Molítvami svjatých Otcév nášich, Hóspodi Jisúse Christé, Bóže naš, pomíľuj i spasí nás, amín.

Táže molítvu:

Vladýko Vsederžíteľu, Nepostižime, Načálo svíta i preúmnaja Sílo, Íže ipostás-naho Slóva Otéc i jedinosiľnaho Tvojehó Dúcha Ispustitel': milosérdnyja rádi mílosti i neizrečénnyja bláhosti ne prezrívaj čeloví-českaho jestestvá, tmóju hrichá soderžíma-ho, no Božéstvennymi svíty svjaščénnych Tvojích učénij, zakónom i proróki svitívaj míru, poslidí že nám tohó jedinoródnaho Tvojehó Sýna Blahovolívaj plótiju vozsjáti i ko osijániju nás Tvojehó prosviščénija nastávití: da búdut úši Tvojí vnémľušče hlásu molénija nášeho, i dáruj nám, Bóže, vo bdínnom i trézvennom sérdci, vsjú nastojáščaho žitija nóšč prejtí, ožidájuščym prišéstvija Sýna Tvojehó i Bóha nášeho, Sudijí vsích, da ne vozležášče i spjášče, no bódrstvujušče i vozdvížení v dílanije záповidej Tvojích obrjáščemsja i v rádosť Jehó sovni-dem, idíže práznujuščich hlás neprestánnyj, i neizrečénnaja sládost' zrjáščich Tvoje-hó licá dobrótu neizhlahólannuju. Jáko bláh i čelovikoľúbec Bóh jesí, i Tebí slávu vozsyľajem, Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

KATHÍZMA 2.

Hóspodi, pomíľuj. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni
i prísno, i vo víki vikóv, amín.

V konéc, o tájnych sýna, psalóm Davídu, 9.

Ispovímjsja Tebí, Hóspodi, vsím sêrdcem mojím, povím vsjá čudesá Tvojá. Vozveselúsja i vozádujusja o Tebí, pojú imeni Tvojemú, Výšnij. Vnehdá vozvratítisja vrahú mojemú vspjať, iznemóhut i pohíbnut ot licá Tvojehó. Jáko sotvoríl jesí súd mój i prjú mojú, síl jesí na prestóli, sud'áj právdú. Zapretíl jesí jazýkom, i pohíbe nečestívij, ímja jehó potrebil jesí vo vík i vo vík víka. Vrahú oskudíša orúzija v konéc, i hrády razrušíl jesí, pohíbe pámjať jehó s šúmóm. I Hospód' vo vík prebyvájet, uhotóva na súd prestól Svój, i Tój sudíti ímať vselénnij v právdú, sudíti ímať l'údem v pravotí. I býsť Hospód' pribížišče ubóhómu, pomóščnik vo blahovrémenijich, v skórbech. I da upovájut na Tjá znájuščiji ímja Tvojé, jáko ne ostávil jesí vzyskájuščich Tjá, Hóspodi. Pójte Hóspodevi, živúščemu v Sijóne, vozvistíte vo jazýcich načínánija Jehó, jáko vzyskájaj króvi ích pomjanú, ne zabý zvánija ubóhich. Pomíluj mjá, Hóspodi, vížd' smirénije mojé ot vráh mojích, voznosjáj mjá ot vrát smértnych, jáko da vozviščú vsjá chvalý Tvojá vo vratích dščere Sijóni, vozádujemsja o spaséniji Tvojém. Uhlebóša jazýcy v páhube, júže sotvoríša, v síti sej, júže skryšja, uvjazé nohá ích. Znájemj jést' Hospód' sud'by tvorjáj, v dílich rukú svojéju uvjazé hríšnik. Da vozvraťatsja hríšnicy vo ad, vsí jazýcy zabyvájuščiji

Bóha. Jáko ne do koncá zabvén búdet níščij, terpénije ubóhich ne pohíbnut do koncá. Voskresní, Hóspodi, da ne kripítsja čelovík, da súd'atsja jazýcy pred Tobóju. Postávi, Hóspodi, zakonopoložítel'a nad ními, da razumíjut jazýcy, jáko čelovécy súť. Vskúju, Hóspodi, otstojá daléče, preziráješi vo blahovrémenijich, v skórbech? Vnehdá hordítisja nečestívomu, vozharájetsja níščij, uvjazájut v sovítech, jáže pomyšľájut. Jáko chvalímj jést' hríšnyj v póchotech duší svojejá, i obíd'aj blahoslovímj jést'. Razdraží Hóspoda hríšnyj, po množestvu hníva svojehá ne vzýščet, níšť Bóha pred ním. Os-kverňájutsja putijé jehó na vsjako vrémja, oťemľutsja sud'by Tvojá ot licá jehó, vsími vrahí svojími obladájet. Rečé bo v sêrdci svojem, ne podvížusja ot róda v ród bez zlá, jehóže klátvy ustá jehó pólna súť, i hórresti i l'sti, pod jazýkom jehó trud i bolízň. Prisedít v lovíteľstvi s bohátymi v tájnych, jéže ubíti nepovínnaho, óči jehó na níščaho prizirájeti. Lovít v tájni jáko lév vo ohrádi svojejá, lovít jéže voschítiti níščaho, voschítiti níščaho, vnehdá privleščí jehó v síti svojejá. Smírít jehó, preklónitsja i padét, vnehdá jemú obladáti ubóhimi. Rečé bo v sêrdci svojem: zabý Bóh, otvratí licé Svoje, da ne vídit do koncá. Voskresní, Hóspodi Bóže mój, da voznesétsja ruká Tvojá, ne zabúdi ubóhich Tvojích do koncá. Česó rádi proh-níva nečestívij Bóha? Rečé bo v sêrdci svojem, ne vzýščet. Vídiši, jáko Tý bolízň i já-rost' smatřájješi, da prédan búdet v rúci

Tvojí, Tebí ostáven jěšť níščij, síru Tý búi pomóšćnik. Sokruší mýšću hríšnomu i lukávomu, vzýščetsja hrích jehó i ne obrjáščetsja. Hospód' Cárj vo vík i vo vík víka, pohíbnete, jazýcy, ot zemlí Jehó. Želánije ubóhich uslýšal jesí, Hóspodi, uhotóvaniju sérdca ích vňat úcho Tvojé. Sudí síru i smirénu, da ne priložit ktomú veličátisja čelovíckij na zemlí.

V konéc, psalóm Davídu, 10.

Na Hóspoda upovách, káko rečete duší mojéj: previtáj po horám, jáko ptíca? Jáko se, hríšnicy naľakóša lúk, uhotóvaša stríly v túle, sostrel'áti vo mráci právyja sérdcem. Zané jáže Tý soveršíl jesí, oní razrušíša, právednik že čtó sotvorí? Hospód' vo chráme svjatím Svojém. Hospód', na Nebesí prestól Jehó, oči Jehó na níščaho prizirájeti, víždi Jehó ispytájeti sýny čelovíckija. Hospód' ispytájet právednaho i nečestívaho, ľubjáj že neprávdu nenavídit svojú dúšu. Odoždít na hríšniki síti, óhň i žúpel, i dúch búren část' čáši ích. Jáko práveden Hospód', i právdy vozľubí, pravotý vídi licé Jehó.

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni
i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Allilúja, allilúja, allilúja, sláva Tebí, Bóže.

[3]

Hóspodi, pomíluj. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni
i prísno, i vo víki vikóv, amín.

V konéc, o osmím, psalóm Davídu, 11.

Spasí mjá, Hóspodi, jáko oskudí prepodóbnij, jáko umálišasja ístiny ot synóv čelovíckich. Sújetnaja hlahóla kíždó ko ískrennemu svojemú, ustní ľstívya v sérdci, i v sérdci hlahólaša zlája. Potrebít Hospód' vsjá ustný ľstívya, jazýk veleríčivij, rékšyja: jazýk naš vozvelíčim, ustný náša pri nás sút, któ nám Hospód' jěšť? Strásti rádi níščich i vzdychánija ubóhich nýni voskresnú, hlahólet Hospód', položúsja vo spasénije, ne obiňúsja o ném. Slovesá Hospód'na slovesá čista, srebró razžžéno, iskušéno zemléju, očiščéno sedmeríceju. Tý, Hóspodi, sochrániši nás i sobľuděši nás ot róda sehó i vo vík. Okrest nečestíviji chód'at, po vysotí Tvojéj umnóžil jesí sýny čelovíckija.

V konéc, psalóm Davídu, 12.

Dokóli, Hóspodi, zabúdeši mjá do koncá? Dokóli otvraščáješi licé Tvojé ot mené? Dokóli položú sovíty v duší mojéj, bolízni v sérdci mojém děň i nóšč? Dokóli voznesétsja vráh mój na mjá? Prízri, uslýši mjá, Hóspodi Bóže mój, prosvití oči mojí, da ne kohdá usnú v smért', da ne kohdá rečét vráh mój, ukripíchsja na nehó. Stužájuščiji mí vozrádujutsja, ášče podvízusja. Áz že na mílošť tvojú upovách: vozrádujutsja sérdce mojé o spaséniji Tvojém. Vospojú Hóspodevi blahodíjavšemu mní, i pojú ímeni Hóspoda Výšňaho.

V konéc, psalóm Davídu, 13.

Reče bezúmen v sérdci svojem: níst Bóh. Rastlíša i omerzíšasja v načínáních: níst tvorjáj blahostýňu. Hospód' iz nebesé priníče na síny čelovíčeskija, víditi, ášče jést' razumivájaj ilí vzyskájaj Bóha. Vsí ukloníšasja, vkúpi nekľučími býša: níst tvorjáj blahostýňu, níst do jedínaho. Ni lí urazumíjut vsí dílajuščiji bezzakónije, snidájuščiji ľúdi mojá v sníd' chlíba? Hóspoda ne prizváša. Támo ubojášasja strácha, idíže ne bí strách, jáko Hospód' v ródi právednych. Sovít níščaho posramíte, Hospód' že upovánije jehó jést'. Któ dást ot Sijóna spasénije Izrájilevo? Vnehdá vozvratít Hospód' plínénije ľuděj Svojích, vozrádujetsja Jákov, i vozveselítsja Izrájil'.

Sláva Otcú i Síynu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Allilúja, allilúja, allilúja, sláva Tebí, Bóže.

[3]

Hóspodi, pomíľuj. [3]

Sláva Otcú i Síynu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

V konéc, psalóm Davídu, 14.

Hóspodi, któ obítájet v žilíšči Tvojem? Ilí któ vselítsja vo svjatúju hóru Tvojú? Choďáj neporóčen i díľajaj právdu, hlahóľaj ístinu v sérdci svojem. Íže ne ulstí jazýkom svojím i ne sotvorí ískrennemu svojemú zlá, i ponošenija ne priját na blížnija svojá. Uničizén jést' pred ním lukávnujaj, bojáščyja že sja Hóspoda slávit, klenýjsja ískrennemu svojemu i ne otmetásja. Srebrá svo-

jehó ne dadé v líchvu i mzdý na nepovínnych ne priját. Tvorjáj sijá ne podvízitsja vo vík.

Stolpopisánije Davídu, 15.

Sochraní mjá, Hóspodi, jáko na Ĥá upovách. Rích Hóspodevi: Hospód' mój jesi Tý, jáko blahích mojích ne trébuješí. Svjatým, íže súť na zemlí Jehó, udiví Hospód' vsjá chotínija Svojá v ních. Umnóžíšasja némoščí ích, po sích uskoríša: ne soberú sobóry ích ot krověj, ni pomjanú že imén ích ustnáma mojíma. Hospód' část' dostojánija mojehó i čási mojejá, Tý jesi ustrojájaj dostojánije mojé mní. Úža napadóša mí v deržávnych mojích, íbo dostojánije mojé deržávno jést' mní. Blahoslovľú Hóspoda, vrazumívšaho mjá, ješčé že i do nóšči nakázáša mjá utróby mojá. Predzrích Hóspoda predó mnóju výnu, jáko odesnúju mené jést', da ne podvízusja. Sehó rádi vozveselísja sérdce mojé, i vozrádovasja jazýk mój, ješčé že i plot' mojá vselítsja na upovániji. Jáko ne ostáviši dúšu mojú vo ádi, níže dási prepodóbnomu Tvojemú víditi istlínija. Skazál mí jesi putí životá, íspólniši mjá vesélíja s licém Tvojím, krasotá v desníci Tvojeť v konéc.

Molítva Davídu, 16.

Uslýši, Hóspodi, právdu mojú, vonmí moléniju mojemú, vnuší molítvu mojú ne vo ustnách ístívych. Ot licá Tvojeho suďbá mojá izýdet, óči mojí da vídita pravoty. Iskusíl jesi sérdce mojé, positíl jesi nóščiju,

iskusil mja jesí, i ne obrítesja vo mní neprávdá. Jáko da ne vozhlahól'ut ustá mojá díl čelovičeskich, za slovesá ustén Tvojích áz sochraních putí žéstoki. Soverší stopý mojá vo stezijách Tvojích, da ne podvížutsja stopý mojá. Áz vozzvách, jáko uslyšal mja jesí, Bóže, prikloní úcho Tvoje mní i uslyši hlahóly mojá. Udiví mílosti Tvojá, spasájaj upovájuščyja na Ťá ot protivjaščichsja desníci Tvojěj. Sochraní mja, Hóspodi, jáko zínicu óka, v króvi krilú Tvojeju pokrýješ mja. Ot licá nečestívych ostrástšich mja, vrazí mojí dúšu moju óderžáša. Túk svoj zatvoríš, ustá ích hlahólaša hordýnu. Izhoňáščiji mja nýni obydoša mja, óči svojí vozložíš ukloníti na zémľu. Objáša mja jáko lév hotóv na lóv i jáko skímen obítajaj v tájnych. Voskresní, Hóspodi, predvarí já i zapní ím, izbávi dúšu moju ot nečestívaho, orúžije Tvoje ot vráh rukí Tvojejá, Hóspodi, ot málych ot zemlí, razdíli já v životí ích, i sokrovénnych Tvojích ispólnisja črévo ích, nasýtišasja synóv, i ostáviša ostánki mladéncem svojím. Áz že právdouju javľúsja licú Tvojemú, nasýščusja, vnehdá javíti mí sja slávi Tvojěj.

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni
i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Allilúja, allilúja, allilúja, sláva Tebí, Bóže.

[3]

Upovánije naše, Hóspodi, sláva Tebí.

PO 2. KATHÍZMI:

Svjatýj Bóže, svjatýj Krípkij, svjatýj Bezsmértnyj, pomíluj nás. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Presvjatája Trójce, pomíluj nás: Hóspodi, očisti hrichí naša: Vladýko, prostí bezzakónija naša: Svjatýj, posítí i iscílí némošči naša, ímene Tvojeho rádi.

Hóspodi, pomíluj. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Ótče náš Íže na nebesích, da svjatítsja ímja Tvoje, da príjdet cárstvije Tvoje, da búdet vól'a Tvojá, jáko na nebesí i na zemlí: chlíb náš nasúščnyj dážd' nám dnés, i ostávi nám dólhi naša, jákože i mý ostavľajem dolžnikóm našim, i ne vvedí nás vo iskušénije, no izbávi nás ot lukávaho.

Ášče jerěj, hlahólet:

Jáko Tvoje jest' cárstvo i síla i sláva, Otcá i Sýna i svjatáho Dúcha, nýni i prísno, i vo víki vikóv.

Mý že: Amín.

Ášče li ní, hlahóli:

Molítvami svjatých Otcév našich, Hóspodi Jisúse Christé, Bóže náš, pomíluj i spasí nás, amín.

Táže troparí sijá, hlás 2:

Áz sýj drévo neplódnaje, Hóspodi, umílenija plodá ne nošú otňúď i posičénija strašúsja, i ohňá ónaho bojúsja nehasímaho.

Tímže Ťá molú: préžde ónyja núždy obratí i spasí mjá.

Jáko vólno morskíja, na mjá vostáša bezzakónija mojá, jáko korabléc v pučíní, áz jedín oburevájusja ot prehrišénij mnóhich, no v tíchoje pristánišče nastávi mjá, Hóspodi, pokajánijem i spasí mjá.

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu.

Pomíluj mjá, rečé Davíd, i áz Tebí zovú: sohriších, Spáse, hrichí mojá očístiv pokajánijem, pomíluj mjá.

I nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Predstáteľstvo téploje christiján, Sýna Tvojehó molí, Bohoródice, vsjákahe zlodíjstva i ľútosti izbáviti nás rátnika, i dáti proščénije nám, o níhže sohrišíchom, milosérdija rádi ščedrót, Tvojími molítvami, Máti Dívo.

Hóspodi, pomíluj [40].

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Čestníjšuju Cheruvím i slávnijšuju bezsravnénija Serafím, bez istlínija Bóha Slóva róždšuju, súščuju Bohoródicu Ťá veličájem.

Ášče jeréj, hlahóli:

Ímenem Hospódnim blahosloví, ótče.

Táže jeréj:

Bóže, uščédri nás i blahosloví nás, prosvití licé Tvoje na nás i pomíluj nás.

Mý že: Amín.

Ášče li ní, hlahóli:

Molítvami svjatých Otcév nášich, Hóspodi Jisúse Christé, Bóže naš, pomíluj i spasí nás, amín.

Táže molítvu:

Vladýko Vsederžitel'u, Ótče Hóspoda nášeho Jisúsa Christá, Jedinoródnaho Tvojehó Sýna, dážd' mí tílo neskvérnoje, sérdce čístoje, úm bódr, rázum nezablúdnjy, Dúcha svjataho našéstvije, k s'ražániju i dovólstvu ístiny vo Christí Tvojém: s Nímže Tebí sláva podobájet, česť i poklonénije, so svjatým Dúchom nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

KATHÍZMA 3.

Hóspodi, pomíluj. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

V konéc, ótroku Hospódnju Davídu, jáže hlahóla Hóspodevi slovesá písni sejá v děň, v óňže izbávi jehó Hospód' ot rukí vsích vrahóv jehó, i iz rukí Saúli, i rečé: 17.

Vozľublú Ťá, Hóspodi, kríposte mojá. Hospód' utverždénije mojé, i pribížišče mojé, i Izbávitel' Mój, Bóh mój, Pomóščnik mój, i upováju na Nehó, Zaščítitel' mój, i róh spasénija mojehó, i Zastúpnik mój. Chvalá prizovú Hóspoda i ot vráh mojích spasúsja. Oderžáša mjá bolízni smértnyja, i potócy bezzakónija smjatóša mjá, bolízni ádovy obydoša mjá, predvaríša mjá síti smértnyja. I vnehdá skorbéti mí, prizvách Hóspoda, i k Bóhu mojemu vozzvách,

uslýša ot chráma svjataho Svojeho hlás mój, i vópľ mój pred Ním vnídet vo úši Jehó. I podvízesja, i trépetna býst' zemľá, i osnovánija hór smjatášasja i podvihóšasja, jáko prohnívasja na ních Bóh. Vzýde dým hnívom Jehó, i óhň ot licá Jehó vosplámenitsja, úhlije vozhorísja ot Nehó. I prikloní nebesá, i sníde, i mrák pod noháma Jehó. I vzýde na Cheruvímy, i letí, letí na krilú vítrenňu. I položí tmu za króv Svój, ókrest Jehó selénije Jehó, temná vodá vo óblacich vozdušnych. Ot oblistánija pred Ním óblacy projdóša, hrád i úhlije óhnennoje. I vozhremí iz nebesé Hospód' i Výšnj dadé hlás Svój. Nizposlá stríly i razhná já, i mólniji umnóži i smjaté já. I javíšasja istóčnicy vodníji, i otkryšasja osnovánija vselénnyja, ot zapreščénija Tvojeho, Hóspodi, ot dochnovénija dúcha hníva Tvojeho. Nizposlá iz vysoty, i priját mja, vospriját mja ot vód mnóhich. Izbávit mja ot vrahóv mojích sílnych i ot nenavíd'aščich mja, jáko utverdíšasja páče mené. Predvaríša mja v deň ozloblénija mojeho, i býst' Hospód' utverždénije moje. I izvedé mja na širotú, izbávit mja, jáko voschotí mja. I vzdást mí Hospód' po právdi mojeji i po čistoti rukú mojeju vzdást mí. Jáko sochraních putí Hospódni i ne nečéstvovach ot Bóha mojeho. Jáko vsjá suďbý Jehó predo mnóju i opravdánija Jehó ne otstupíša ot mené. I búdu neporóčen s Ním, i sochraňusja ot bezzakónija mojeho. I vzdást mí Hospód' po právdi mojeji i po čistoti rukú mojeju pred

očima Jehó. S prepodóbnym prepodóben búdeši, i s múzem nepovínnym nepovínen búdeši, i so izbránnym izbrán búdeši, i so stropťivym razvratíšisja. Jáko Tý ľúdi smirénnyja spaséši i óči hórnych smiríši. Jáko Tý prosvitíši svitíľnik mój, Hóspodi, Bóže mój, prosvitíši tmu moju. Jáko Tobóju izbávlusja ot iskušénija i Bóhom mojím prejdú stínu. Bóh mój, neporóčen pút' Jehó, slovesá Hospódna razžžéna, Zaščítitel' jést vsích upovájuščich na Nehó. Jáko któ bóh, rázvi Hóspoda? ilí któ bóh, rázvi Bóha nášeho? Bóh prepojasújaj mja síloju, i položí neporóčen pút' mój. Soveršájaj nózi moji, jáko jeléni, i na vysókich postavľájaj mja. Naučájaj rúci moji na bráň, i položil jesí lúk míd'an mýšca moja. I dal mí jesí zaščičénije spasénija, i desnica Tvoja vospriját mja, i nakazánije Tvoje isprávit mja v konec, i nakazánije Tvoje tó mja naučit. Uširíl jesí stopý moja podó mnóju, i ne iznemohósti plesní moji. Poženú vrahí moja, i postíhnu já, i ne vozvraščúsja, dóndeže skončájutsja. Oskorbľú ích, i ne vozmóhut státi, padút pod noháma mojima. I prepojásal mja jesí síloju na bráň, spjal jesí vsjá vostajúščyja na mja pod mja. I vrahóv mojích dal mí jesí chrebét, i nenavíd'aščyja mja potrebl jesí. Vozzváša, i ne bí spasájaj: ko Hóspodu, i ne uslýša ích. I istnú já jáko prách pred licém vítra, jáko brénije putěj pohláždu já. Izbáviši mja ot prerikánija ľuděj, postáviši mja vo hlavú jazýkov. Lúdije, íchže ne vídich, rabótaša mí. V slúch úcha poslúšaša mja. Sý-

nove čuždíji solháša mí. Sýnove čuždíji obvetšáša i ochromóša ot stézy svojích. Žív Hospód', i blahoslovén Bóh, i da voznesét-sja Bóh spasénija mojihó. Bóh dajáj ot-mšćenije mní i pokorívvyj l'údi pod mjá. Izbáviteľ mój ot vráh mojích hnivlívych, ot vostajúščich na mjá vozneséši mjá, ot múža nepravédna izbáviši mjá. Sehó rádi ispo-vímsja Tebí vo jazýcich, Hóspodi, i ímeni Tvojemú pojú: veličájaj spasénija caréva, i tvorjáj mílošť christú Svojemú Davídu, i símeni jehó do víka.

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni
i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Allilúja, allilúja, allilúja, sláva Tebí, Bóže.

[3]

Hóspodi, pomíluj. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni
i prísno, i vo víki vikóv, amín.

V konéc, psalóm Davídu, 18.

Nebesá povídajut slávu Bóžiju, tvoréni-
je že rukú Jehó vozviščájjet tvérd'. Děň dni
otryhájet hlahól, i nóšč nóšči vozviščájjet
rázum. Ne súť ríči, nižé slovesá, íchže ne
slýšatsja hlási ích. Vo vsjú zémľu izýde viš-
čánije ích i v koncý vselénnyja hlahóly ích.
V sólnci položí selénije Svojé, i tó, jáko že-
ních ischoďáj ot čertóha svojehó, vozrádu-
jetsja jáko ispolín teščí púť. Ot krája nebesé
ischód jehó, i srítenije jehó do krája nebesé,
i níst' íže ukryjetsja teplotý jehó. Zakón
Hospódeň neporóčen, obraščájaj dúšy: svi-
dítel'stvo Hospódne vírno, umudrjájjuščeje

mladéncy. Opravdánija Hospódňa práva,
veseláščaja sérdce: zápovid' Hospódňa
svitlá, prosviščájjuščaja óči. Strách Hospó-
deň číst, prebyvájaj vo vík víka: sud'bý
Hospódni ístinny, opravdány vkúpi, vož-
delínny páče zláta i kámene čéstna mnóha,
i sláždša páče méda i sóta. Íbo ráb Tvój
chranít já: vnehdá sochraníti já, vzdajánije
mnóho. Hrichopadénija któ razumíjet? Ot
tájnych mojích očísti mjá, i ot čuždích po-
ščadí rabá Tvojihó: ášče ne obladájut mnó-
ju, tohdá neporóčen búdu i očíščusja ot hri-
chá velíka. I búdut vo blahovolénije slovesá
úst mojích, i poučénije sérdca mojihó pred
Tobóju výnu, Hóspodi, Pomóščiče mój i
Izbáviteľu mój.

V konéc, psalóm Davídu, 19.

Uslýšit Ťá Hospód' v děň pečáli, zaščítit
Ťá imja Bóha Jákov'ľa. Póslet tí pómošč ot
svjataho i ot Sijóna zastúpit Ťá. Pomjanét
vsjáku žértvu tvojú, i vsesožženije tvoje
túčno búdi. Dást tí Hospód' po sérdcu Tvo-
jemú i vés sovít tvój ispolnit. Vozrádujem-
sja o spaséniji tvojem i vo ímja Hóspoda
Bóha nášeho vozvelíčimsja. Ispolnit Hos-
pód' vsjá prošénija tvojá. Nýni poznách,
jáko spasé Hospód' christá Svojihó, uslýšit
jehó iz nebesé svjataho Svojihó, v sílach
spasénije desnícy Jehó. Síji na kolesnícach, i
síji na kónech, my že vo ímja Hóspoda Bó-
ha nášeho prizovém. Tíji spjáci býša i padó-
ša, my že vostáchom i isprávičomsja.
Hóspodi, spasi carja i uslýši nás, vónže ášče
děň prizovém Ťá.

Psalóm Davídu, 20.

Hóspodi, síloju Tvojeju vozveselítsja cárj i o spaséniji Tvojém vozradujetsja ziló. Želánije sérdca jehó dal jesí jemú, i chotínija ustnú jehó nési lišíl jehó. Jáko predvaríl jesí jehó blahosloveníjem blahostýnnym, položíl jesí na hlavé jehó venéc ot kámene čéstna. Životá prosíl jést' u Tebé, i dal jesí jemú dolhotú dnij vo vík víka. Vélija sláva jehó spasénijem Tvojím, slávu i velelípíje vozložíši na nehó. Jáko dási jemú blahosloveníje vo vík víka, vozveselíši jehó rádostiju s licém Tvojím. Jáko cárj upovájet na Hóspoda, i mílostiju Výšňaho ne podvízitsja. Da obrjáščetsja ruká Tvojá vsím vrahóm Tvojím, desníca Tvojá da obrjáščet vsjá nena víd'ášcyja Tebé. Jáko položíši ích jáko pešč óhnennuju vo vrémja licá Tvojeho, Hospód' hnívom Svojím smjatét já, i sníst' ích óhň. Plód ích ot zemlí pohubíši, i símja ích ot synón čelovičeskich. Jáko ukloníša na Ťá zlája, pomýslíša sovítý, íchže ne vozmóhut sostávití. Jáko položíši já chrebét, vo izbýtlich Tvojích uhotóvíši licé ích. Voznesísja, Hóspodi, síloju Tvojeju, vospojém i pojém síly Tvojá.

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni
i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Allilúja, allilúja, allilúja, sláva Tebí, Bóže.

[3]

Hóspodi, pomíluj. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni
i prísno, i vo víki vikóv, amín.

V konéc, o zastupléniji útrennim, psalóm Davídu, 21.

Bóže, Bóže mój, vonmí mí, vskúju ostávil mjá jesí? Daléče ot spasénija mojeho slovesá hrichopadénij mojích. Bóže mój, vozzovú vo dni, i ne uslýšíši, i v noščí, i ne v bezúmíje mní. Tý že vo Svjatím živéši, chvaló Izrájileva. Na Ťá upováša otcý náši, upováša i izbávil jesí já. K Tebí vozzváša, i spasóšasja, na Ťá upováša, i ne postydéšasja. Áz že jésm červj, a ne čelovík, ponošéníje čelovíkov i uničizéníje ľuděj. Vsí víd'áščíji mjá poruháša mí sja, hlahólaša ustnámi, pokiváša hlavóju: upová na Hóspoda, da izbávit jehó, da spasét jehó, jáko choščet jehó. Jáko Tý jesí ístórhij mjá iz čréva, upovánije mojé ot soscú mátere mojejá. K Tebí privéržen jésm ot ložésn, ot čréva mátere mojejá Bóh mój jesí Tý. Da ne otstúpiši ot mené, jáko skorbj blíz, jáko níst' pomohájaj mí. Obydóša mjá tel'cý mnózi, juncý túčniji oderžáša mjá. Otverzóša na mjá ustá svojá, jáko lév voschiščájaj i rykájaj. Jáko vodá izlijáchsja, i razsýpašasja vsjá kósti mojá, býst' sérdce mojé jáko vósk, tájaj posredé čréva mojeho. Ízsše jáko skudél' krípost' mojá, i jazýk mój pril'pé hortáni mojemu, i v pérst' smérti svel mjá jesí. Jáko obydoša mjá psi mnózi, sónm lukávych oderžáša mjá, iskopáša rúci mojí i nózi mojí. Isčetóša vsjá kósti mojá, tíji že smotríša i prezríša mjá. Razdilíša rízy mojá sebí, i o odéždi mojej metáša žrébij. Tý že, Hóspodi, ne udalí pómošč Tvoju ot mené, na zastuplé-

nije moje vonní. Izbávi ot orúžija dúšu mo-
jú, i iz rukí pésiji jedinoródnuju mojú. Spasi
mjá ot úst l'vóvych i ot röh jedinoróž smi-
renije moje. Povím ímja Tvoje brátiji mojej,
posredé cérkve vospojú Ťá. Bojáščijisja
Hóspoda, voschvalíte Jehó, vse símja Já-
kovle, proslávíte Jehó, da ubojítsja že ot
Nehó vse símja Izrájilevo. Jáko ne uničíž,
nižé nehodová molítvy níščaho, nižé otvra-
tí licé Svoje ot mené, i jehdá vozzvách k
Nemú, uslýša mjá. Ot Tebé pochvalá mojá,
v cérkvi velícij ispovímsja Tebí, molítvy
mojá vzdám pred bojáščimisja Jehó. Jad'át
ubóziji i nasýťatsja, i voschváľat Hóspoda
vzyskájuščiji Jehó, živá búdut serdcá ích vo
vík víka. Pomjanútsja i obraťátsja ko Hós-
podu vsí koncý zemlí, i poklóňatsja pred
Ním vsjá otéčestvija jazýk. Jáko Hospódne
jést' cárstvije, i Tój obladájet jazýki. Jadóša i
pokloníšasja vsí túčniji zemlí, pred Ním
pripadút vsí nizchoďáščiji v zémľu, i dušá
mojá tomú živét. I símja moje porabótajet
Jemú, vozvistít Hóspodevi ród hradúščij. I
vozvist'át právdu Jehó l'údem rózďšimsja,
jáže sotvorí Hospód'.

Psalóm Davídu, 22.

Hospód' pasét mjá, i ničtóže mjá lišít.
Na místi zláčne, támo vselí mjá, na vodé
pokójni vospitá mjá. Dúšu mojú obratí, na-
stávi mjá na stezí právdy, ímene rádi Svo-
jehó. Ášče bo i pojďú posredé síni smértny-
ja, ne ubojúsja zlá, jáko Tý so mnóju jesí,
žezl Tvój i pálica Tvojá, ta mjá utíšista.
Uhotóval jesí predó mnóju trapézu sopro-

tív stužájuščym mní, umástil jesí jeléom
hlavú mojú, i čáša Tvojá upojavájušči mjá,
jáko deržávna. I mílost' Tvojá poženét mjá
vsjá dni životá mojihó, i jéže vselíti mí sja v
dom Hospódeň, v dolhotú dnij.

Psalóm Davídu, jedínyja ot subbót, 23.

Hospódňa zemľá, i ispolnénije jejá, vse-
lénna ja i vsí živúščiji na nej. Tój na morjách
osnovál ju jest', i na rikách uhotóval ju jest'.
Któ vzýdet na hóru Hospódňu? ilí któ stá-
net na místi svjatím Jehó? Nepovínen ru-
káma i číst sérdcem, íže ne priját vsúje dú-
šu svoju, i ne klátsja léstiju ískrennemu
svojemú. Sej prijímet blahoslovénije ot
Hóspoda, i mílostyňu ot Bóha, Spása svo-
jehó. Sej ród íščuščich Hóspoda, íščuščich
licé Bóha Jákovľa. Vozmíte vratá kňazi vá-
ša, i vozmíte ja vratá věčnaja, i vnídet Cárj
slávy. Któ jest' séj Cárj slávy? Hospód' krí-
pok i sílen, Hospód' sílen v bráni. Vozmíte
vratá kňazi váša, i vozmíte ja vratá věčna-
ja, i vnídet Cárj slávy. Któ jest' séj Cárj slá-
vy? Hospód' sil, Tój jest' Cárj slávy.

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni
i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Allilúja, allilúja, allilúja, sláva Tebí, Bóže.

[3]

Upovánije naše, Hóspodi, sláva Tebí.

PO 3. KATHÍZMI:

Svjatýj Bóže, svjatýj Krípkij, svjatýj Bez-
smértnyj, pomíľuj nás. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu,
i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Presvjataja Trójce, pomíľuj nás: Hóspodi,
očisti hrichí náša: Vladýko, prostí bez-
zakónija náša: Svjatýj, posití i iscilí némošči
náša, ímene Tvojeho rádi.

Hóspodi, pomíľuj. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu,
i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Ótče náš Íže na nebesích, da svjatítsja
ímja Tvoje, da príjdet cárstvije Tvoje, da
búdet vól'a Tvojá, jáko na nebesí i na zemlí:
chlíb náš nasúščnyj dážd' nám dnés,
i ostávi nám dólhi náša, jákože i mý ostav-
lájem dolžnikóm nášim, i ne vvedí nás vo
iskušenije, no izbávi nás ot lukávaho.

Ášče jerėj, hlahólet:

Jáko Tvoje jést' cárstvo i síla i sláva, Ot-
cá i Sýna i svjataho Dúcha, nýni i prísno,
i vo víki vikóv.

Mý že: Amín.

Ášče li ní, hlahóli:

Molítvami svjatých Otcév nášich, Hós-
podi Jisúse Christé, Bóže naš, pomíľuj
i spasí nás, amín.

Táže troparí sijá, hlás 3:

Živúšči na zemlí, duše mojá, pokájsja:
pérsť vo hróbe ne pojét, prehrišenij ne iz-
bavljájet. Vozopíj Christú Bóhu: Serdcevid-
če, sohrišich, préžde dáže ne osúdiši mjá,
pomíľuj mjá. Dokóli, duše mojá, prebyváje-
ši v prehrišenijich? Dokóli prijémleši poka-

jánija prelóženije? Prijmí vo umí súd hrja-
dúščij i vozopíj Hóspodu: Serdcevidče,
sohrišich, préžde dáže ne osúdiši mjá, po-
míľuj mjá.

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu.

Na Strášnom sudíšči bez ohlahóľnikov
obličájusja, bez svidítelej osuždájusja, kníhi
bo sóvistnyja razhibájutsja, i dilá sokro-
vénnaja otkryvájutsja. Préžde néže vo
ónom vsenaródnom pozórišči ímaši ispytá-
ti, jáže mnóju sodíjannaja, Bóže, očisti mjá i
spasí mjá.

I nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Nedorazumivájemoje i nepostižímoje
jést', Vladýčice Bohoblahodátnaja, sodíjan-
noje o Tebí strášnoje tájinstvo: Neobjémle-
maho bo, začénši, rodilá jesí, plótiju oblo-
žénnaho ot čistych krověj Tvojích: Jehóže,
Čístaja, jáko Sýna Tvojeho, molí spasí vsjá
pojúščyja Ťá.

Hóspodi, pomíľuj [40].

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni
i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Čestníjšuju Cheruvím i slávnijšuju bez
sravnénija Serafím, bez istlínija Bóha Slóva
róždšuju, súščuju Bohoródicu Ťá veličájem.

Ášče jerėj, hlahóli:

Ímenem Hospódnim blahosloví, ótče.

Táže jerėj:

Bóže, usčédri nás i blahosloví nás, prosvití
licé Tvoje na nás i pomíľuj nás.

Mý že: Amín.

Ášče li ní, hlahóli:

Molítvami svjatých Otcév nášich, Hóspodi
Jisúse Christé, Bóže naš, pomíluj i spasí
nás, amín.

Táže molítvu:

Hóspodi Vsederžitel' u, Slóve Prebeznačáľnaho Otcá, Samosoveršennyj Bóže Jisúse Christé, milosérdija rádi bezprikladnaho mílosti Tvojejá, nikákože razlučájajsja Tvojích rabóv, no prísno v níh počívájaj, ne ostávi mja, rabá Tvojeho, Vsesvjatýj Carjú, no dážd' mní, nedostójnemu, rádovanije spasénija Tvojeho i prosvití mój úm svítom poznánija Jevánhelija Tvojeho, dúšu moju ľubóviju Krestá Tvojeho objaží, tílo že moje Tvojím bezstrástijem ukrasí, mysli umirí i nózi mojí sochrání ot popolznovénija, i ne pohubí mja so bezzakónmi mojimi, Blahíj Hóspodi, no iskusí mja, Bóže, i vrazumí sérdce moje, ispytáj mja i uvežd' stezí mojá, i vížd', ášče púť bezzakónija vo mní, i otvratí ot nehó, i nastávi mja na púť víčen. Tý bo jesí Púť, i Ístina, i Živót, i Tebí slávu vozsylájem so Beznačáľnym Tvojím Otcém i Presvjatým, i Blahím, i Životvorjáščim Dúchom nýni i prísno i vo víki vikóv, amín.

KATHÍZMA 4.

Hóspodi, pomíluj. [3]
Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni
i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Psalóm Davídu, 24.

K Tebí, Hóspodi, vozdvihóh dúšu moju, Bóže mój, na Ťá upovách, da ne postyžúsja vo vík, níže da posmejút mí sja vrazí mojí, íbo vsí terpjáščiji Ťá ne postyd'átsja. Da postyd'átsja bezzakónnujščiji votščé. Putí Tvojá, Hóspodi, skaží mí, i stezjám Tvojím naučí mja. Nastávi mja na ístinu Tvoju, i naučí mja, jáko Tý jesí Bóh Spas mój, i Tebé terpéch vés děň. Pomjaní ščedróty Tvojá, Hóspodi, i mílosti Tvojá, jáko ot víka súť. Hrích júnosti mojejá, i nevidinija mojeho ne pomjaní, po mílosti Tvojeje pomjaní mja Tý, rádi bláhosti Tvojejá, Hóspodi. Bláh i prav Hospód', sehó rádi zakonopoložit sohrišájuščym na putí. Nastávit krótkija na súd, naučit krótkija putém Svojím. Vsí putijé Hospódni mílošť i ístina, vzyskájuščym zavíta Jehó, i svidínija Jehó. Rádi ímene Tvojeho, Hóspodi, i očisti hrích mój, mnoh bo jěšť. Któ jěšť čelovík bojájsja Hóspoda? Zakonopoložit jemú na putí, jehóže izvóli. Dušá jehó vo blahích vodvorít-sja, i símja jehó naslídit zémľu. Deržáva Hospód' bojáščichsja Jehó, i zavet Jehó javit ím. Óči mojí výnu ko Hóspodu, jáko Tój istórhnet ot síti nózi mojí. Prízri na mja i pomíluj mja, jáko jedinoród i níšč jěsm áz. Skórbi sérdca mojeho umnóžišasja, ot núžd' mojih izvedí mja. Vížd' smirénije moje, i trud mój, i ostávi vsjá hrichí mojá. Vížd' vrahí mojá, jáko umnóžišasja, i nenavidínijem neprávednym voznenavídiša mja. Sochrání dúšu moju, i izbávi mja, da ne po-

styžúsja, jáko upovách na Ťá. Nezlóbiviji i práviji prilepláhusja mní, jáko poterpéch Ťá, Hóspodi, Izbávi, Bóže, Izrájiľa ot vsích skorběj jehó.

Psalóm Davídu, 25.

Sudí mí, Hóspodi, jáko áz nezlóboju mojéju chodích, i na Hóspoda upovája, ne iznemohú. Iskusí mja, Hóspodi, i ispytáj mja, razžzí utróby moja, i sérdce mojé. Jáko mílošť Tvoja pred očima mojima jést, i blahouhodích vo ístini Tvojej. Ne sedoch s sónmom sújetnym, i so zakonoprestúpny-mi ne vnídu. Voznenavidich cérkovj lukávnjuščich, i s nečestívymi ne sjádu. Umýju v nepovínných rúci mojí, i obydu žertvennik Tvój, Hóspodi. Jéze uslyšati mí hlás chvaly Tvojejá, i povídati vsjá čudesá Tvoja. Hóspodi, vozľubích blaholípije dómu Tvojeho i místo selénija slávy Tvojejá. Da ne pohubiši s nečestívymi dúšu mojú, i s múži krověj životój. Íchže v rukú bezzakónija, desnica ích ispólnisja mzdý. Áz že nezlóboju mojéju chodích, izbávi mja, Hóspodi, i pomíluj mja. Nohá moja stá na pravotí: v cérkvach blahoslovľú Ťá, Hóspodi.

Psalóm Davídu, préžde pomázanija, 26.

Hospód' prosviščénije mojé i Spasíteľ mój, kohó ubojúsja? Hospód' Zaščítitel' životá mojehó, ot kohó ustrašúsja? Vnehdá približátisja na mja zlóbujučym, jéze snísti plóti moja, oskorblájuščiji mja, i vrazí mojí, tiji iznemóhoša i padóša. Ášče opolčitsja na

mja polk, ne ubojítsja sérdce mojé, ášče vos-tánet na mja bráň, na Nehó áz upováju. Jedíno prosích ot Hóspoda, tó vzyščú: jéze žítí mí v domú Hospódní vsjá dni životá mojehó, zríti mí krasotú Hospódnú i posiščáti chrám svjatýj Jehó. Jáko skry mja v seléniji Svojem v deň zol mojích, pokrý mja v tájni selénija Svojeho, na kámeň voznesé mja. I nýni se voznesé hlavú mojú, na vrahí moja: obydoch i požróch v seléniji Jehó žertvu chvalénija i voskliknovénija, pojú i vospojú Hóspodevi. Uslyši, Hóspodi, hlás mój, ímže vozzvách: pomíluj mja i uslyši mja. Tebí rečé sérdce mojé, Hóspoda vzyščú. Vzyská Tebé licé mojé, licá Tvojeho, Hóspodi, vzyščú. Ne otvratí licá Tvojeho ot mené i ne uklonísja hnívom ot rabá Tvojeho: pomóščnik mój búdi, ne otríni mené, i ne ostávi mené, Bóže Spasíteľu mój. Jáko otec mój i máti moja ostávista mja, Hospód' že vospriját mja. Zakonopoloží mí, Hóspodi, v putí Tvojem i nastávi mja na stezjú právuju vráh mojích rádi. Ne predážd' mené v dúšy stužájuščich mí, jáko vostaša na mja svidítele neprávedniji i solhá neprávdá sebi. Víruju víditi blahája Hospódná na zemlí živých. Poterpí Hóspoda, mužájsja i da kripítsja sérdce tvoje, i poterpí Hóspoda.

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Allilúja, allilúja, allilúja, sláva Tebí, Bóže.

[3]

Hóspodi, pomíluj. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni
i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Psalóm Davídu, 27.

K Tebí, Hóspodi, vozzovú, Bóže mój, da
ne premolčíši ot mené, da ne kohdá pre-
molčíši ot mené: i upodobľusja nizchoďáš-
čym v rón. Uslýši, Hóspodi, hlás molénija
mojehó, vnehdá molíti mí sja k Tebí, vnehdá
vozdéti mí rúci mojí ko chrámu svjató-
mu Tvojemú. Ne privlecý mené so hříšniki
i s dílajuščimi neprávdu ne pohubí mené,
hlahóľuščimi mír s blížnimi svojími, zlája
že v serdcách svojích. Dážď ím, Hóspodi,
po dilóm ích, i po lukávstvu načínánij ích:
po dilóm rukú ích dážd' ím: vzdážď' voz-
dajánije ích ím. Jáko ne razumíša v dilá
Hospódna i v dilá rukú Jehó: razoríši já, i
ne sozízdeši já. Blahoslóven Hospód', jáko
uslýša hlás molénija mojehó. Hospód' Po-
móščnik mój, i Zaščítitel' mój: na Nehó
upová sárdce mojé, i pomóže mí, i procvité
ploť mojá, i vóleju mojéju ispovímsja Jemú.
Hospód' utverždénije ľuděj Svojích, i Zaščí-
titel' Spasénij christá Svojeho jést'. Spasí ľú-
di Tvojá i blahoslóví dostojánije Tvojé, i
upasí já, i vozmí já do víka.

Psalóm Davídu, ischóda skíniji, 28.

Prinesíte Hóspodevi sýnove Bóžiji, pri-
nesíte Hóspodevi, sýny óvni, prinesíte
Hóspodevi slávu i česť. Prinesíte Hóspode-
vi slávu ímeni Jehó, poklonítejsja Hóspode-
vi vo dvorí svjatím Jehó. Hlás Hospódeň na
vodách, Bóh slávy vozhremí, Hospód' na

vodách mnóhich. Hlás Hospódeň v krípos-
ti, hlás Hospódeň v velikolípji. Hlás Hós-
poda, sokrušájuščaho kédry, i strýjet Hos-
pód' kédry Livánskija: i istnít já jáko tel'cá
Livánska, i vozľúblennyj jáko sýn jedino-
róż. Hlás Hóspoda, presecájuščaho plámeň
ohňá. Hlás Hóspoda, strjasájuščaho pustý-
ňu, i strjasét Hospód' pustýňu Kaddískuju.
Hlás Hospódeň sveršájuščij jeléni, i otkrýjet
dubrávy, i v chráme Jehó vsjákiť hlahólet
slávu. Hospód' potóp naseľájet, i sjádet
Hospód' Cárj vo vík. Hospód' krípost' ľú-
dem Svojím dást, Hospód' blahoslóvíť ľúdi
Svojá mírom.

Psalóm písni, obnovlénija dómu Davídova, 29.

Voznesú Ťá, Hóspodi, jáko podjál mjá
jesí, i ne vozveselíl jesí vrahóv mojích o
mní. Hóspodi Bóže mój, vozzvách k Tebí, i
iscilíl mjá jesí. Hóspodi, vozvél jesí ot áda
dúšu mojú, spasl mjá jesí ot nizchoďáščich
v rón. Pójte Hóspodevi, prepodobníji Jehó,
i ispovídajte pámjat' svjatýni Jehó. Jáko
hnív v járosti Jehó, i život v vóli Jehó: večer
vodvorítsja plačj, i zaútra rádosť. Áz že rích
vo obíľji mojém: ne podvížusja vo vík.
Hóspodi, vóleju Tvojéju podážď' dobróte
mojéj sílu. Otvratíl že jesí licé Tvojé, i bych
smuščén. K Tebí, Hóspodi, vozzovú, i k
Bóhu mojemú pomol'úsja. Kája pólza v
króvi mojéj, vnehdá schodíti mí vo istlínije?
Jedá ispovítsja Tebí pérst', ilí vozvístít ísti-
nu Tvojú? Slýša Hospód' i pomílova mjá:
Hospód' býst' Pomóščnik mój. Obratíl jesí

plačj mój v rádosť mní: rasterzál jesí vrétišče moję, i prepojásal mja jesí vesélijem. Jáko da vospojět Tebí sláva moją, i ne umilújsja: Hóspodi Bóže mój, vo vík ispovímsja Tebí.

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni
i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Allilúja, allilúja, allilúja, sláva Tebí, Bóže.

[3]

Hóspodi, pomíluj. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni
i prísno, i vo víki vikóv, amín.

V konéc, psalóm Davídu, izstuplénija, 30.

Na Ťá, Hóspodi, upovách, da ne postyžúsja vo vík: právdoju Tvojéju izbávi mja i izmí mja. Prikloní ko mní úcho Tvoję, uskorí izjāti mja, búdi mí v Bóha Zaščítiteľa, i v dom pribížišča, jéze spastí mja. Jáko deržáva moją i pribížišče moję jesí Tý, i ímene Tvojehó rádi nastáviši mja, i prepítaješi mja. Izvedeši mja ot síti sejá, júže skryša mí, jáko Tý jesí Zaščítiteľ mój, Hóspodi. V rúci Tvoję predložú dúch mój: izbávil mja jesí, Hóspodi Bóže ístiny. Voznenavídil jesí chraňáščyja sujetý votščé: áz že na Hóspoda upovách. Vožrádujusja i vozveselújsja o mílosti Tvoję, jáko prizríl jesí na smírenije moję, spasl jesí ot núžd dúšu moję, i nési mené zatvoríl v rukách vrážijich, postavil jesí na prostránne nózi moję. Pomíluj mja, Hóspodi, jáko skorbľú: smjatesja járostiju óko moję, dušá moją i utróba moją. Jáko isčeze v bolízni živót mój i léta moją v vzdychánijich, iznemóže niščetóju kríposť

moją i kósti moją smjatóšasja. Ot vsích vráh mojų bych ponošénije, i sosídom mojim ziló, i strách znájemym mojim: vídáščiji mja von bižáša ot mené. Zabvén bych jáko mertv ot sérdca, bych jáko sosúd pohublén. Jáko slýšach haždénije mnóhich, živúščich ókrest, vnehdá sobrátisja ím vkúpi na mja, prijāti dúšu moję soviščáša. Áz že na Ťá, Hóspodi, upovách, rích: Tý jesí Bóh mój. V rukú Tvojéju žrébiji moję: izbávi mja iz rukí vráh mojų i ot hoňáščich mja. Prosvítí licé Tvoję na rabá Tvojehó, spasí mja mílostiju Tvojéju. Hóspodi, da ne postyžúsja, jáko prizvách Ťá: da postyďátsja nečestíviji i snídut vo ad. Némy da búdut ustný ístívija, hlahólúščyja na právednaho bezzakónije, hordýneju i uničizenijem. Kol' mnóhoje mnóžestvo bláhosti Tvoję, Hóspodi, júže skryl jesí bojáščymsja Tebé, sodílal jesí upovájuščym na Ťá pred sýny čelovíčeski mi. Skryješi ích v tájni licá Tvojehó ot mja-téža čelovíčeska, pokrýješi ích v króvi ot prerikánija jazýk. Blahoslovén Hospód', jáko udiví mílosť Svoję vo hrádi ohraždénija. Áz že rích vo izstupléniji mojem: otvérzen jěsm ot licá óčiju Tvojéju: sehó rádi uslýšal jesí hlás molítvy moję, vnehdá vozvách k Tebí. Vožľubíte Hóspoda, vsí prepodób-niji Jehó, jáko ístiny vzyskájet Hospód', i vzdajět izlíše tvorjáščym hordýnu. Mužájtesja, i da kripítsja sérdce váše, vsí upovájuščiji na Hóspoda.

Psalóm Davidu, rázuma, 31.

Blaženi, íchže ostávišasja bezzakónija i íchže prikrýšasja hrisí. Blažen muž, jemúže ne vminít Hospód' hrichá, nižé jést' vo ustích jehó lesť. Jáko umolčách, obvetšáša kósti mojá, ot jéze zvátí mí vés děň. Jáko děň i nóšč oťahotí na mní ruká Tvojá, vozvratíchsja na strást', jehdá unzé mí tern. Bezzakónije mojí poznách i hrichá mojihó ne pokrých, rích: ispovím na mjá bezzakónije mojí Hóspodevi, i Tý ostávil jesí nečéstije sérdca mojihó. Za tó pomólitsja k Tebí vsják prepodóbnyj vo vrémja blahopotrěbno: obáče v potópe vód mnóhich k nemú ne približatsja. Tý jesí pribížišče mojí ot skórbi obderžášcija mjá: rádoste mojá, izbávi mjá ot obyšédšich mjá. Vrazumľú Ťá i nastávľu Ťá na púť sej, vónže pójdeši, utverzú na Ťá oči mojí. Ne búдите jáko koň i mesk, ímže níšť rázuma: brozdámi i uzdóju čel'usti ích vosťáhneši, ne približajúščichsja k tebí. Mnóhi rány hrišnomu, upovájuščaho že na Hóspoda mílošť obýdet. Veselítejsja o Hóspode, i rádujtesja, právednij, i chvalítejsja, vsí práviji sérdcem.

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Allilúja, allilúja, allilúja, sláva Tebí, Bóže.

[3]

Upovánije naše, Hóspodi, sláva Tebí.

PO 4. KATHÍZMI:

Svjatýj Bóže, svjatýj Krípkij, svjatýj Bezsmértnyj, pomíluj nás. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Presvjatája Trójce, pomíluj nás: Hóspodi, očisti hrichí naša: Vladýko, prostí bezzakónija naša: Svjatýj, posítí i iscílí némošči naša, ímene Tvojihó rádi.

Hóspodi, pomíluj. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Ótče náš Íze na nebesích, da svjatítsja ímja Tvoje, da príjdet cárstvijsje Tvoje, da búdet vól'a Tvojá, jáko na nebesí i na zemlí: chlíb náš nasúščnýj dážd' nám dnés, i ostávi nám dólhi naša, jákože i mý ostavľajem dolžnikóm našim, i ne vvedí nás vo iskušénije, no izbávi nás ot lukávaho.

Ášče jerěj, hlahólet:

Jáko Tvoje jést' cárstvo i síla i sláva, Otcá i Sýna i svjatáho Dúcha, nýni i prísno, i vo víki vikóv.

Mý že: Amín.

Ášče li ní, hlahóli:

Molítvami svjatých Otcév našich, Hóspodi Jisúse Christé, Bóže náš, pomíluj i spasí nás, amín.

Táže troparí sijá, hlás 7:

Smirěnnuju mojú dúšu posítí, Hóspodi, vo hriséch vsé žitijé izdívšuju: ímže óbrázom bludnícu, príjmí i mené, i spasí mjá. Preplávaja pučínu nastojáščaho žitijá, pomyšľáju bėzdnu mnóhich mojihó zol, i ne ímėjaj okormíteľa pomyšľénij, Petróv promšľénij, Petróv promšľénij, Petróv promšľénij.

veščavaju Tí hlás: spasi mja, Christé, spasi mja, Bóže, jáko čelovikoľúbec.

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu.

Skóro sovnídem v nevístnik Christóv, da vsí uslýšim blažennyj hlás Christá Bóha nášeho: prijidíte, ľúbjaščiji nebésnuju slávu, sopričástnicy bývše múdrych dív, ujasnívše sviščý nášja víroju.

I nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Dušé, pokájsja préžde ischóda tvojeho, súd neumýten hríšnym jésť i nesterpímyj. Vozopíj Hóspodu vo umiléniji sérdca: sohriších Tí v vídiniji i ne v vídiniji, Ščédryj, molítvami Bohoródicy usčédri i spasi mja.

Hóspodi, pomíľuj [40].

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Čestníjšuju Cheruvím i slávnijšuju bez sravnénija Serafím, bez istlínija Bóha Slóva rózďšuju, súščuju Bohoródicu Ťá veličájem.

Ášče jeréj, hlahóli:

Ímenem Hospódnim blahosloví, ótče.

Táže jeréj:

Bóže, usčédri nás i blahosloví nás, prosvití licé Tvoje na nás i pomíľuj nás.

Mý že: Amín.

Ášče li ní, hlahóli:

Molítvami svjatých Otcév nášich, Hóspodi Jisúse Christé, Bóže naš, pomíľuj i spasi nás, amín.

Táže molítvu:

Tebí, Hóspodi, jedínomu Blahómu i Nepamjatozlóbnomu, ispovídaju hrichí mojá, Tebí pripádaju vopijá, nedostójnyj: sohriších, Hóspodi, sohriších i nesmj dostóin vozzrítí na vysótu nebésnuju ot množes-tva neprávd mojích. No, Hóspodi mój, Hóspodi, dáruj mí slézy umilénija, jedínyj Bláže i mílostivyj, jáko da ími Ťá umoľú, očítitisja préžde kónca ot vsjákaho hrichá: strášno bo i hróžno místo ímam projtí, tíla razlučívstva, i množestvo mja mráčnoje i bezčelovéčnoje démonov srjáščet, i niktóže v pómošč spútstvujaj ilí izbavľájaj. Tím pripádaju Tvojejí bláhosti, ne predážd' obí-d'áščym mja, nižé da pochváľatsja o mní vrazí mojí, Blahíj Hóspodi, nižé da rekút: v rúki nášja prišél jesí, i nám prédan jesí. Ni, Hóspodi, ne zabúdi ščedrót Tvojích i ne vzdážd' mí po bezzakónijem mojím, i ne otvratí licá Tvojeho ot mené: no Tý, Hóspodi, nakaží mja, obáče mílostiju i ščedrótami. Vráh že mój da ne vozzrádujestsja o mní, no uhasí jehó na mja preščénija i vse uprazdní jehó díjstvo, i dážd' mí k Tebí pút' neukórnyj, Blahíj Hóspodi: zanéže i sohrišív, ne pribihóch ko inómu vračú, i ne prostróch rukí mojejá k bóhu čuždému, ne otríni úbo molénija mojeho, no uslýši mja Tvojeju blahóstiju i utverdí moje sérdce stráchom Tvojím, i da búdet blahodáť Tvo-já na mní, Hóspodi, jáko óhň popaľájaj ne-čistyja vo mní pómysly. Tý bo jesí, Hóspodi, svít, páče vsjákaho svíta: rádosť, páče

vsjákija rádsti: upokojénije, páče vsjákaho upokojénija: žižň ístinnaja i spasénije, prebyvájuščeje vo víki vikóv, amín.

KATHÍZMA 5.

Hóspodi, pomíluj. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Psalóm Davídu, ne nadpísan u Jevréj, 32.

Rádujtesja, právedniji, o Hóspode, právym podobájet pochvalá. Ispovídajtesja Hóspodevi v húslich, vo psaltíri desjatos-trúnnim pójte Jemú. Vospójte Jemú písň nóvu, dóbre pójte Jemú so vosklicánijem: jáko právo slóvo Hospódne, i vsjá dilá Jehó v víre. Lúbit mílostyňu i súd Hospód', mílosti Hospódni ispolň zemľá. Slóvom Hospódnim nebesá utverdíšasja, i dúchom úst Jehó vsjá síla ích. Sobirájaj jáko mech vódy morskíja, polahájaj v sokróviščach bézdny. Da ubojítsja Hóspoda vsjá zemľá, ot Nehóže da podvížutsja vsí živúščiji po vselénij. Jáko Tój rečé, i býša, Tój povelí, i sozdášasja. Hospód' razorjájet sovíty jazýkov, otmetájjet že mysli ľudej, i otmetájjet sovíty kňazéj. Sovít že Hospódeň vo vík prebyvájet, pomyšlénija sérdca Jehó v ród i ród. Blažén jazýk, jemúže jésť Hospód' Bóh jehó, ľudí, jáže izbrá v naslídije Sebí. Iz nebesé prizrí Hospód', vídi vsjá sýny čelovíčeskija. Ot hotóvaho žilíšča Svojeho prizrí na vsjá živúščija na zemlí. Sozdávuj na jedíni serdcá ích, razumivájaj na vsjá dilá ích. Ne spasét-

sja cárj mnóhoju síloju, i ispolín ne spasét-sja mnóžestvom krípsti svojejá. Lož koň vo spasénije, vo mnóžestvi že síly svojejá ne spasétsja. Se óči Hospódni na bojáščyjasja Jehó, upovájuščija na mílost' Jehó. Izbáviti ot sméрти dúšy ích, i prepitáti já v hlad. Dušá že náša čájet Hóspoda, jáko Pomóš-čnik i Zaščítitel' naš jésť. Jáko o Ném vozveselítsja sérdce náše, i vo ímja svjatóje Jehó upováchom. Búdi, Hóspodi, mílost' Tvojá na nás, jákože upováchom na Ťá.

Psalóm Davídu, vnehdá izminí licé svoje pred Avimeléchom, i otpustí jehó, i otýde, 33.

Blahoslov'ú Hóspoda na vsjakoje vrémja, výnu chvalá Jehó vo ustích mojích. O Hóspode pochválitsja dušá mojá, da uslýšat krótcyi i vozveselátsja. Vozvelícíte Hóspoda so mnóju i voznesém ímja Jehó vkúpi. Vzyskách Hóspoda i uslýša mjá, i ot vsích skorbéj mojích izbávi mjá. Pristupíte k Nemú i prosvítitesja, i líca váša ne postydátsja. Sej níščij vozzvá, i Hospód' uslýša jehó, i ot vsích skorbéj jehó spasé jehó. Opolčítsja Ánhel Hospódeň ókrest bojáščichsja Jehó, i izbávit ích. Vkusíte i vídite, jáko blah Hospód': blažén muž, íže upovájet Náň. Bójtesja Hóspoda, vsí svjatíji Jehó, jáko níšť lišénija bojáščymsja Jehó. Bohátijji obniščáša i vzalkáša, vzyskájuščiji že Hóspoda ne lišátsja vsjákaho bláha. Prijidíte, čáda, poslúšajte mené, stráchu Hospódňu naučú vas. Któ jésť čelovík choťáj život, ľubjáj dni víditi bláhi? Uderží jazýk tvój ot

zlá, i ustní tvojí, jéze ne hlahólati ľsti. Uk-
lonísja ot zlá i sotvorí bláho. Vzyščí míra, i
požení jehó. óci Hospóдни na právednyja, i
úši Jehó v molítvu ích. Licé že Hospóдне,
na tvorjáščyja zlája, jéze potrebiti ot zemlí
pámjať ích. Vozzváša právedniji, i Hospód'
uslyšá ích, i ot vsích skorběj ích izbávi ích.
Bliz Hospód' sokrušénnych sérdcem, i smi-
rénnýja dúchom spasét. Mnóhi skórbí prá-
vednym, i ot vsích ích izbávit já Hospód'.
Chranít Hospód' vsjá kósti ích, ni jedína ot
ních sokrušítsja. Smérť hrišnikov ľutá, i
nenavíd'aščiji právednaho prehrišat. Izbá-
vit Hospód' dúšy ráb Svojích, i ne prehrišát
vsí, upovájuščiji na Nehó.

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni
i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Allilúja, allilúja, allilúja, sláva Tebí, Bóže.

[3]

Hóspodi, pomíluj. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni
i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Psalóm Davídu, 34.

Sudí, Hóspodi, obíd'aščyja mjá, pobori
borjúščyja mjá. Prijmí orúzije i ščit, i vosta-
ni v pómošč mojú. Izsúni mečj, i zakľučí
soprotív hoňáščich mjá. Rcy duší mojéj:
spasénije tvoje jésm Áz. Da postyďátsja i
posrámjatsja íščuščiji dúšu mojú, da voz-
vraťátsja vspjat' i postyďátsja mysl'aščiji mí
zlája. Da búdut jáko prách pred licém vítra,
i Ánhel Hospódeň oskorbľája ích. Da búdet
púť ích tma i pólzok, i Ánhel Hospódeň

pohoňájaj ích: jáko túne skryša mí páhubu
síti svojejá, vsúje ponosíša duší mojéj. Da
prijídet jemú síť, júže ne víst', i lovítva, júže
skry, da obýmet jehó, i v síť da vpadét v
ňu. Dušá že mojá vozrádujetsja o Hóspode,
vozveselítsja o spaséniji Jehó. Vsjá kósti
mojá rekút: Hóspodi, Hóspodi, któ podó-
ben Tebí? Izbavľájaj níšča iz rukí kríplšich
jehó, i níšča, i ubóha ot raschiščájuščich je-
hó. Vostávše na mjá svíditele neprávedniji,
jáže ne víd'ach, voprošáchu mjá. Vozdáša
mí lukávaja voz blahája, i bezčádije duší
mojéj. Áz že, vnehdá oní stužáchu mí, ob-
lačáchsja vo vrétišče, i smirjách postóm dú-
šu mojú, i molítva mojá v nédro mojé voz-
vratítsja. Jáko blížnemu, jáko brátu náše-
mu, táko uhoždách, jáko pláča i sítuja, táko
smirjáchsja. I na mjá vozveselíšasja i sobrá-
šasja: sobrášasja na mjá rány, i ne poznách,
razdilišasja, i ne umilíšasja. Iskusíša mjá,
podražníša mjá podražnénijem, poskreže-
táša na mjá zubý svojími. Hóspodi, kohdá
úzriši? Ustrój dúšu mojú ot zlodíjstva ích,
ot lév jedínoródnuju mojú. Ispovímsja Tebí
v cérkvi mnózi, v ľúdech ľážcich voschva-
ľú Ťá. Da ne vozrádujutsja o mní vraždú-
juščiji mí neprávedno, nenavíd'aščiji mjá
tune i pomizájuščiji očima. Jáko mní úbo
mírnaja hlahólachu i na hnív lésti pomyš-
ľáchu. Razširíša na mjá ustá svojá, reša:
bláhože, bláhože, vídiša óci náši. Vídil jesí,
Hóspodi, da ne premolčíši. Hóspodi, ne
otstupí ot mené. Vostáni, Hóspodi, i vonmí
sudú mojemú, Bóže mój i Hóspodi mój, na

prjú mojú. sudí mí, Hóspodi, po právdi Tvojej, Hóspodi Bóže mój, i da ne vozádujutsja o mní. Da ne rekút v serdcách svojích: bláhože, bláhože duší nášej, nižé da rekút: požróchom jehó. Da postyd'átsja i posrámjatsja vkúpi rádujuščijisja zlom mojím, da oblekútsja v stud i sram veleréčujuščiji na mjá. Da vozádujutsja i vozveselátsja choťáščiji právdy mojejá, i da rekút výnu: da vozveličitsja Hospód', choťáščiji míra rabú Jehó. I jazýk mój poučitsja právdi Tvojej, vés děň chvalé Tvojej.

V konéc, ótroku Hospódnju Davídu, 35.

Hlahólet prebezzakónnyj sohrišáti v sebí: níst' strácha Bóžija pred očima jehó. Jáko ul'stí pred ním obrestí bezzakónije svojé i voznenavídití. Hlahóly úst jehó bezzakónije i lesť, ne voschotí razumíti jéze ublažítí. Bezzakónije pomýsli na lóži svojém: predstá vsjákomu putí nebláhu, o zlóbe že ne nehodová. Hóspodi, na Nebesí mílost' Tvojá i ístina Tvojá do óblak. Právda Tvojá, jáko hóry Bóžija, sud'by Tvojá bézdna mnóha. Čelovíki i skotý spasěši, Hóspodi. Jáko umnóžil jesí mílost' Tvoju, Bóže, sýnove že čelovíčestiji v króvi krilú Tvojéju nadíjatisja ímut. Upijútsja ot túka dómu Tvojeho, i potókom sládsti Tvojejá napojíši já. Jáko u Tebé istóčnik životá, vo svíte Tvojém úzrim svít. Probávi mílost' Tvojú víduščim Ťá i právdu Tvoju právym sérdcem. Da ne prijídet mní nohá hordýni, i ruká hrišniča da ne podvížit mené. Támo padóša vsí díla-

juščiji bezzakónije: izrinovéni býša, i ne vozmóhut státi.

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Allilúja, allilúja, allilúja, sláva Tebí, Bóže.

[3]

Hóspodi, pomíluj. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Psalóm Davídu, 36.

Ne revnúj lukávnujuščym, nižé zavídi tvorjáščim bezzakónije. Zané jáko travá skóro ízsšut, jáko zélíje zláka skóro otpadút. Upováj na Hóspoda i tvorí blahostýňu, i naselí zém'ľu, i upasěšisja v bohátstvi jejá. Nasladísja Hóspodevi, i dást tí prošénija sérdca Tvojeho. Otkrýj ko Hóspodu pút tvój i upováj na Neho, i Tój sotvorít: i izvedét, jáko svít, právdu tvoju i sud'bu tvoju, jáko polúдне. Povínisja Hóspodevi i umolí Jehó. Ne revnúj spējuščemu v putí svojém, čelovíku, tvorjáščemu zakonoprestuplénije. Prestáni ot hníva i ostávi járost', ne revnúj jéze lukávnovati. Zané lukávnujuščiji potrebjátsja, terpjáščiji že Hóspoda, tíji naslíďat zém'ľu. I ješčé málo, i ne búdet hrišnika, i vzýščeši místo jehó, i ne obrjáščeši. Krótcyi že naslíďat zém'ľu i naslad'átsja o mnóžestvi míra. Nazirájet hrišnyj právednaho i poskrežěščet náň zubý svojími. Hospód' že posmeětsja jemú, zané prozirájet, jáko prijídet děň jehó. Meč izvlekóša hrišnicy, naprjahóša lúk svoj, nizložítí ubó-

ha i níšča, zakláti právyja sérdcem. Mečj ích da vnídet v sérdca ích, i lúcy ích da sokrušátsja. Lúčše máloje právedniku, páče bohátstva hríšnych mnóha. Zané mýšcy hríšnych sokrušátsja, utverždájet že právednyja Hospód'. Vísť Hospód' putí neporóčnych, i dostojánije ích vo vík búdet. Ne postyd'át-sja vo vrémja l'útoje, i vo dnech hláda nasýťatsja, jáko hríšnicy pohíbnut. Vrazí že Hospódni, kúpno proslávitisja ím i vohnes-tísja, isčezájušče jáko dým isčezóša. Zajémlet hríšnyj i ne vozvratít, právednyj že ščédrit i dajét. Jáko blahoslovjáščiji Jehó naslíd'at zémľu, klenúščiji že Jehó potrebját-sja. Ot Hóspoda stopý čelovíku ispravľá-jutsja, i putí jehó voschóščet ziló. Jehdá padét, ne razbijétsja, jáko Hospód' podkripľá-jet rúku jehó. Junéjšij bych, íbo sostaríchsja, i ne vídich právednika ostávljena, nižé símeni jehó prosjášča chlíby. Vés déň mílujet i vzaím dajét právednyj, i símjja jehó vo blahoslovénije búdet. Uklonísja ot zlá i so-tvorí bláho, i vselísja vo vík víka. Jáko Hospód' l'úbit súd i ne ostávit prepodób-nych Svojích, vo vík sochraňátsja. Bezza-kónnicy že izženútsja, i símjja nečestívych potrebítsja. Právednicy že naslíd'at zémľu i vseľátsja vo vík víka na nej. Ustá práved-naho poučátsja premúdrosti, i jazýk jehó vozhlahólet súd. Zakón Bóha jehó v sérdce jehó, i ne zápnutsja stopý jehó. Smatřájjet hríšnyj právednaho i íščet jéze umertvíti jehó. Hospód' že ne ostávit jehó v rukú je-hó, nižé osúdit jehó, jehdá súdit jemú. Po-

terpí Hóspoda i sochraní pút' Jehó, i vohnesét Ťá, jéze naslíditi zémľu, vnehdá potreb-ľátisja hríšnikom úzřiši. Vídich nečestívaho prevoznosjáščasja i výsjaščasja, jáko kédry Livánskija. I mímo idóch, i se ne bí, i vzys-kách jehó, i ne obrítesja místo jehó. Chraní nezlobije i vížd' pravotú, jáko jést' ostánok čelovíku mírnu. Bezzakónnicy že potrebját-sja vkúpi: ostáncy že nečestívych potrebját-sja. Spasénije že právednych ot Hóspoda, i Zaščítitel' ích jést' vo vrémja skórbi. I po-mózet ím Hospód', i izbávit ích, i ízmet ích ot hríšnik, i spasét ích, jáko upováša na Nehó.

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni
i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Allilúja, allilúja, allilúja, sláva Tebí, Bóže.

[3]

Upovánie naše, Hóspodi, sláva Tebí.

PO 5. KATHÍZMI:

Svjatýj Bóže, svjatýj Krípkij, svjatýj Bez-smértnyj, pomíluj nás. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu,
i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Presvjatája Trójce, pomíluj nás: Hóspo-di, očisti hrichí náša: Vladýko, prostí bez-zakónija náša: Svjatýj, posítí i iscilí némošči náša, ímene Tvojehó rádi.

Hóspodi, pomíluj. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu,
i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Ótče náš Íze na nebesích, da svjatítsja ímjja Tvojé, da prýjdet cárstvije Tvojé, da

búdet voľa Tvojá, jáko na nebesí i na zemi:
chlíb náš nasúščnýj dážd' nám dnés,
i ostávi nám dólhi náša, jákože i mý ostav-
ľajem dolžnikóm nášim, i ne vvedí nás vo
iskušeníje, no izbávi nás ot lukávaho.

Ášče jerěj, hlahólet:

Jáko Tvoje jést' cárstvo i síla i sláva, Ot-
cá i Sýna i svjataho Dúcha, nýni i prísno,
i vo víki vikóv.

Mý že: Amín.

Ášče li ní, hlahóli:

Molítvami svjatých Otcév nášich, Hós-
podi Jisúse Christé, Bóže naš, pomíľuj
i spasí nás, amín.

Táže troparí sijá, hlás 5:

Strášnyj Tvój prestól, lukávoje moje žiti-
jé. I któ mja izbávit tohdášnja núždy, ášče
ne Tý pomíľuješi mja, Christé Bóže, jáko
Ščedr i čelovikoľúbec?

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu.

Popečeníje žitijá izhná mja rajá, i čtó so-
tvorjú, otčájannyj. Sehó rádi tolkú vo vratá
i zovú: Hóspodi, Hóspodi, otvérzi mí poka-
jánijem i spasí mja.

I nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Kij narečem chrám Tvój, Bohoródice?
Pristánišče li duchóvnoje? ilí raj sládsti
nebéсныja, chodátajstven žízni nekončaje-
myja? Vsjá bo ímaši dóbraja, vsehdá molís-
ja Christú spastísja dušám nášim.

Hóspodi, pomíľuj [40].

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni
i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Čestnijšuju Cheruvím i slávnijšuju bez
sravnénija Serafím, bez istlínija Bóha Slóva
róždšuju, súščuju Bohoródicu Ťá veličajem.

Ášče jerěj, hlahóli:

Ímenem Hospódnim blahosloví, ótče.

Táže jerěj:

Bóže, usčédri nás i blahosloví nás, prosvití
licé Tvoje na nás i pomíľuj nás.

Mý že: Amín.

Ášče li ní, hlahóli:

Molítvami svjatých Otcév nášich, Hóspodi
Jisúse Christé, Bóže naš, pomíľuj i spasí
nás, amín.

Táže molítvu:

Bóže právednyj i chváľnyj, Bóže velíkij i
krípkij, Bóže prevíčnyj, uslyší hríšnahó
múža molítvu v čas sej: uslyší mja, obeščá-
vyj uslyšati vo ístini Ťá prizyvájusčich, i ne
omerzí mja, nečístyja ustní imúšča i vo hri-
séch soderžíma, upovánije vsích koncév
zemlí i stránstvujusčich daléče. Prijmí orú-
žije i ščit i vostáni v pómošč mojú: izlél
meč j i zakľučí soprotív hoňáščich mja. Za-
pretí nečístym duchovóm ot licá bezúmija
mojehó, i da otlučítsja ot mojejá mysli dúch
nénavisti i zlopomnéniya, dúch závisti i lés-
ti, dúch bojázni i unýniya, dúch hórdosti i
vsjákiya inýja zlóby: i da uhasnet vsjakoje
razžžénije i dvižénije plóti mojejá, ot dijá-
voľskaho díjstva sostavľajemoje, i da pros-

vitítsja moją dušá i tílo, i dúch svítom Tvo-
jehó Božěstvennahó poznánija: da mnóžes-
tvom ščedrót Tvojích dostíhnu sojedinénija
víry, v múža soveršénna, v méru vózrasta, i
proslávľu so Ánhely i vsími svjatými Tvo-
jými vsečestnóje i velikolípoje ímja Tvoje,
Otcá i Sýna i svjataho Dúcha, nýni i prísno,
i vo víki vikóv, amín.

KATHÍZMA 6.

Hóspodi, pomíluj. [3]
Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni
i prísno, i vo víki vikóv, amín.

**Psalóm Davídu, v vospominánije o subbóti,
37.**

Hóspodi, da ne járostiju Tvojeju obličíši
mené, níže hnívom Tvojím nakážeši mené.
Jáko stríly Tvojá unzóša vo mní, i utverdíl
jesí na mní rúku Tvoju. Níst' iscilénija v
plóti mojej ot licá hníva Tvojeho, níst' míra
v kostích mojích ot licá hrích mojích. Jáko
bezzakónija moją prevzydóša hlavú mojú,
jáko brémja t'ážkoje o'ahotíša na mní. Voz-
smerdéša i sohníša rány moją ot licá bezú-
mija mojeho. Postradách i slakóchsja do
koncá, vés déň sítuja choždách. Jáko ľádví-
ja moją napólnišasja poruhánij, i níst' iscilé-
nija v plóti mojej. Ozlóblen bych i smirích-
sja do zelá, rykách ot vozdychánija sérdca
mojeho. Hóspodi, pred Tobóju vsé želánije
moje i vozdychánije moje ot Tebé ne utaís-
ja. Sérdce moje smjatésja, ostávi mjá silá
mojá, i svít óčiju mojeju, i tój níst' so mnóju.

Drúzi mojí i ískrenniji mojí prjámó mní
priblížišasja i stáša, i blížniji mojí otdaléce
mené stáša i nuždáchusja íščuščiji dúšu
mojú, i íščuščiji zlája mní hlahólachú sújet-
naja i ľstívnym vés déň poučachusja. Áz že
jáko hluch ne slýšach i jáko ním ne otverzá-
jaj úst svojích. I bych jáko čelovík ne slýšaj i
ne imýj vo ustích svojích obličénija. Jáko na
Ťá, Hóspodi, upovách, Tý uslýšiši, Hóspo-
di Bóže mój. Jáko rích: da ne kohdá porá-
dujut mí sja vrazí mojí: i vnehdá podvižá-
tisja nohám mojím, na mjá veleréčevaša.
Jáko áz na rány hotóv, i bolízň moją predo
mnóju jést' výnu. Jáko bezzakónije moje áz
vozviščú i popekúsja o hrisé mojem. Vrazí
že mojí živút i ukripíšasja páče mené, i
umnóžišasja nenavíd'áščiji mjá bez právdy.
Vozdajúščiji mí zlája vozblahája obolháchu
mjá, zané hoňách blahostýňu. Ne ostávi
mené, Hóspodi Bóže mój, ne otstupí ot me-
né. Vonmí v pómošč mojú, Hóspodi spasé-
nija mojeho.

V konéc, Idithúmu, písň Davídu, 38.

Rích: sochraňú putí moją, jéže ne sohri-
šáti mí jazýkom mojím: položích ustóm
mojím chranílo, vnehdá vostatí hrišnomu
predo mnóju. Oniméch i smiríchsja, i
umolčách ot blah, i bolízň moją obnovísja.
Sohríasja sérdce moje vo mní, i v poučéniji
mojem razhorítsja óhň. Hlahólach jazýkom
mojím: skaží mí, Hóspodi, končínu mojú i
čisló dnej mojích, kóje jést'? Da razumíju,
čtó lišájusja áz? Se pjádi položíl jesí dni mo-
já, i sostáv mój jáko ničtóže pred Tobóju,

obáče vsjáčeskaja sujetá vsják čelovík živýj. Úbo óbrazom chódit čelovík, obáče vsúje mjatétsja: sokróviščstvujet, i ne víst', komú soberét já. I nýni któ terpénije mojé, ne Hospód' li? I sostáv mój ot Tebé jést'. Ot vsích bezzakónij mojích izbávi mjá, ponošénije bezúmnomu dal mjá jesí. Oniméch i ne otverzóch úst mojích, jáko Tý sotvoríl jesí. Otstávi ot mené rány Tvojá: ot kríposti bo rukí Tvojejá áz isčezóch. Vo obličénijich o bezzakóniji nakazál jesí čelovíka i istájal jesí, jáko paučínu, dúšu jehó: obáče vsúje vsják čelovík. Uslýši molítku mojú, Hóspodi, i molénije mojé vnuší, slez mojích ne premolčí: jáko presélník áz jěsm u Tebé i prišléc, jákože vsí otcý mojí. Oslábi mí, da počíju, přěžde dáže ne otydú, i ktomú ne búdu.

V konéc, psalóm Davídu, 39.

Terpjá, poterpéch Hóspoda, i vňat mí, i uslýša molítku mojú. I vozvedé mjá ot róva strastěj, i ot brénija tíny, i postávi na káme-ni nózi mojí, i isprávi stopý mojá, i vloží vo ustá mojá písň nóvu, pénije Bóhu nášemu. Úzrjat mnózi i ubojátsja, i upovájut na Hóspoda. Blažén muž, jemúže jést' ímja Hospódne upováňuje jehó, i ne prizrí v suje-tý i neistovlénija lóžnaja. Mnóha sotvoríl jesí Tý, Hóspodi, Bóže mój, čudesá Tvojá i pomyšlénijem Tvojím níst' któ upodóbítsja Tebí: vozvistích i hlahólach, umnóžišasja páče čislá. Žértvy i prinošénija ne voschotíl jesí, tílo že sveršíl mí jesí, vsesožžénij i o hrisé ne vzyskál jesí. Tohdá rích: se prijidú,

v hlavízne knížne písano jést' o mní: jěze sotvoríti vól'u Tvojú, Bóže mój, voschotích, i zakón Tvój posredé čréva mojihó. Blahovestích právdu v cěrkvi velícij, se ustnám mojím ne vozbraňú: Hóspodi, Tý razumíl jesí. Právdu Tvoju ne skrych v sérdci mo-jém, ístinu Tvoju i spasénije Tvoje rích, ne skrych mílost' Tvoju i ístinu Tvoju ot sónma mnóha. Tý že, Hóspodi, ne udalí ščedrót Tvojích ot mené: mílost' Tvojá i íстина Tvojá výnu da zastúpíte mjá. Jáko oderžáša mjá zlája, ímže níst' čislá, postihóša mjá bezza-kónija mojá, i ne vozmožóch zřítí, umnóžišasja páče vlas hlavý mojejá, i sérdce mojé ostávi mjá. Blahovolí, Hóspodi, izbáviti mjá: Hóspodi, vo jěze pomoščí mí vonmí. Da postyd'átsja i posrámjatsja vkúpi íščuš-čiji dúšu mojú izjáti jú, da vozvraťátsja vspjat' i postyd'átsja choťáščiji mí zlája. Da prijímut ábije stud svój hlahól'uščiji mí: bláhože, bláhože. Da vozrádujutsja i voz-vesel'átsja o Tebí vsí íščuščiji Tebé, Hóspo-di, i da rekút výnu: da vozvelíčitsja Hos-pód', Iúbjaščiji spasénije Tvoje. Áz že níšč jěsm i ubóh, Hospód' popečétsja o mní. Pomóščnik mój i Zaščítitel' mój jesí Tý, Bó-že mój, ne zakosní.

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikón, amín.

Allilúja, allilúja, allilúja, sláva Tebí, Bóže.

[3]

Hóspodi, pomíluj. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikón, amín.

V konéc, psalóm Davídu, 40.

Blažen razumivájaj na níšča i ubóha, v deň ľut izbávit jehó Hospód'. Hospód' da sochranít jehó i živít jehó, i da ublažíť jehó na zemlí, i da ne predást jehó v rúki vrahóv jehó. Hospód' da pomóžet jemú na odré bolízni jehó: vsé lóže jehó obratíl jesí v bolízni jehó. Áz rích: Hóspodi, pomíľuj mjá, iscílí dúšu mojú, jáko sohriších Tí. Vrazi mojí réša mní zlája: kohdá úmret i pohíbnnet ímja jehó? I vchoždáše víditi, vsúje hlahólašé sérdce jehó, sobrá bezzakónije sebí, ischoždáše von i hlahólašé vkúpi. Na mjá šeptáchu vsí vrazí mojí, na mjá pomyšľáchu zlája mní. Slóvo zakonoprestúpnoje vozložíša na mjá: jedá spjaj ne priložíť voskresnúť? Íbo čelovík míra mojihó, na nehóže upovách, jadýj chlíby mojá, vozvelíči na mjá zapínánie. Tý že, Hóspodi, pomíľuj mjá i vozstávi mjá i vzdám ím. V sem poznách, jáko voschotíl mjá jesí, jáko ne vozrádujetsja vráh mój o mní. Mené že za nezlobije prijál i utverdíl mjá jesí pred Tobojú vo vík. Blahoslovén Hospód' Bóh Izrájilev ot víka i do víka: búdi, búdi.

V konéc, v rázum, synóm Koréjovym, psalóm Davídu, 41.

Ímže óbrazom želájet jeléň na istóčniki vodnýja, síce želájet dušá mojá k Tebí, Bóže. Vozžadá dušá mojá k Bóhu Krípkomu, Živómu: kohdá prijídú i javľúsja licú Bóžiju? Býša slézy mojá mní chleb deň i nóšč, vnehdá hlahólatijsja mní na vsják deň: hdí

jésť Bóh tvój? Sijá pomjanúch i izlijách na mjá dúšu mojú, jáko projdú v místo selénija dívna, dáže do dómu Bóžija, vo hlási rádovanija i ispovídanija šúma prázdnujuščaho. Vskúju priskórbna jesí, dušé mojá? I vskúju smuščáješi mjá? Upováj na Bóha, jáko ispovímsja Jemú, spasénije licá mojihó, i Bóh mój. Ko mní samomú dušá mojá smjatesja: sehó rádi pomjanúch Ťá ot zemlí Jordánski i Jermonijímski, ot horý mályja. Bédna bédnu prizyvájet vo hlási chľábij Tvojích, vsjá vysoty Tvojá i vólny Tvojá na mní prejdóša. V deň zapovéšť Hospód' míľosť Svoju, i nóščiju písň Jehó ot mené, molítva Bohu životá mojihó. Rekú Bóhu: Zastúpnik mój jesí, počtó mjá zabýl jesí? I vskúju sítuja choždú, vnehdá oskorblájet vráh? Vnehdá sokrušátijsja kostém mojí, ponošáchu mí vrazí mojí, vnehdá hlahólati ím mní na vsják deň: hdí jésť Bóh tvój? Vskúju priskórbna jesí, dušé mojá? I vskúju smuščáješi mjá? Upováj na Bóha, jáko ispovímsja Jemú, spasénije licá mojihó, i Bóh mój.

Psalóm Davídu, ne nadpísan u Jevréj, 42.

Sudí mí, Bóže, i razsudí prjú mojú, ot jazýka neprepodobna, ot čelovíka neprávedna i ľstíva izbávi mjá. Zané Tý jesí, Bóže, Kríposť mojá, vskúju otrínul mjá jesí? I vskúju sítuja choždú, vnehdá oskorblájet vráh? Poslí svít Tvój i ístinu Tvojú, ta mjá nastávista i vvedósta mjá v hóru svjatúju Tvoju i v selénija Tvojá. I vnídu k žértvenniku Bóžiju, k Bóhu veseláščemu júnosť mojú, ispovímsja Tebí v húslich, Bóže, Bóže

mój. Vskúju priskórbna jesí, duše mojá? I vskúju smuščáješi mjá? Upováj na Bóha, jáko ispovímsja Jemú, spasénije lica moje-hó, i Bóh mój.

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni
i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Allilúja, allilúja, allilúja, sláva Tebí, Bóže.

[3]

Hóspodi, pomíluj. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni
i prísno, i vo víki vikóv, amín.

V konéc, synóm Koréjovym, v rázum, 43.

Bóže, ušíma nášima uslýsachom, i otcý náši vozvistíša nám dílo, jéze sodílal jesí vo dnech ích, vo dnech drévnich. Ruká Tvojá jazýki potrebí, i nasadíl já jesí, ozlóbil jesí lúdi i izhnál jesí já. Ne bo mečem svojím naslídiša zémľu, i mýšca ích ne spasé ích, no desníca Tvojá, i mýšca Tvojá, i prosviščénije licá Tvojehó, jáko blahovolíl jesí v ních. Tý jesí Sám Cárj mój i Bóh mój, zapovídajaj spasénija Jákovľa. O Tebí vrahí nášja izbodém róhi, i o ímeni Tvojém uničížím vostajúšcyja na nás. Ne na lúk bo mój upováju, i mečj mój ne spasét mené. Spasl bo jesí nás ot stužájuščich nám, i nenavíd'áščich nás posramíl jesí. O Bózi pochválimsja vés děň i o ímeni Tvojém ispovímysja vo vík. Nýni že otrínul jesí i posramíl jesí nás, i ne izýdeši, Bóže, v sílach nášich. Vozvratíl jesí nás vspjať pri vrazích nášich, i nenavíd'áščiji nás raschiščáchu sebí. Dal jesí nás jáko óvcy snídi, i vo jazýcich razsí-

jal nás jesí. Otdál jesí lúdi Tvojá bez ciný, i ne bí mnóžestvo v vosklicánijich nášich. Položil jesí nás ponošenije sosídom nášim, podražnénije i poruhánije súščym ókrest nás. Položil jesí nás v prítču vo jazýcich, pokivániju hlavý v lúdech. Vés děň sram mój predó mnóju jést', i stud licá mojehó pokrý mjá ot hlása ponošájuščaho i okleve-tájuščaho, ot licá vrážija i izhoňáščaho. Sijá vsjá prijidóša na nás, i ne zabýchom Tebé, i ne neprávdovachom v zavíte Tvojém. I ne otstupí vspjať sérdce naše, i ukloníl jesí ste-zí naša ot putí Tvojehó. Jáko smiríl jesí nás na místi ozloblénija, i prikry nás síň smértnaja. Ášče zabýchom ímja Bóha nášeho i ášče vzdíchom rúki naša k bóhu čuždému. Ne Bóh li vzýščet sích? Tój bo víst' tájnaja sérdca. Zané Tebé rádi umerščvľajem-sja vés děň, vminíchomsja jáko óvcy zakolénija. Vostáni, vskúju spíši, Hóspodi? Voskresní i ne otríni do koncá. Vskúju licé Tvo-jé otvraščáješi? Zabyváješi niščetú našu i skorbj našu? Jáko smirisja v pérst' dušá naša, prílpé zemlí utróba naša. Voskresní, Hóspodi, pomozí nám i izbávi nás ímene rádi Tvojehó.

V konéc, o izmiňájemych, synóm Koréjovym, v rázum, písň o vozľúblennim, 44.

Otrýhnu sérdce moje slóvo bláho, hlahóľu az díla mojá carévi: jazýk mój trost' knížnika skoropísca. Krasén dobrótoju páče synóv čelovíčeskich, izlijásja blahodát vo ustnách Tvojích, sehó rádi blahosloví Ťá Bóh vo vík. Prepojáš i mečj Tvój po bedré

Tvojej, Síľne. Krasotóju Tvojéju i dobrotoju Tvojéju, i naľacý, i uspeváj, i cárstvuj ístiny rádi i krótosti, i právdy, i nastávit Ťá dívno desníca Tvojá. Stríly Tvojá izoščrény, Síľne, ľúdije pod Toboju padút v sérdcy vráh carévych. Prestól Tvój, Bóže, vo vík víka: žezl právosti, žezl Cárstvija Tvojehó. Vozľubíl jesí právdu i voznenavídil jesí bezzakónije, sehó rádi pomáza Ťá, Bóže, Bóh Tvój jeléjem rádsti, páče pričástnik Tvojích. Smírna i stákti i kassía ot riz Tvojích, ot ľážestej slonóvych, iz níhže vozveselíša Ťá. Dščéri caréj v česti Tvojej, predstá Caríca odesnúju Tebé, v rízach pozlaščénnych odľjana preispesčréna. Slýši, Dšči, i vížd', i prikloní úcho Tvoje, i zabúdi ľúdi Tvojá, i dom otcá Tvojehó. I vozželájet Cárj dobroty Tvojeja: zané Tój jesť Hospód' Tvój i pokloníšisja Jemú. I dšči Tírova s dáry, licú Tvojemú pomóľatsja bohátiji ľúdstiji. Vsjá sláva Dščére Carévy vnútrj, rjasny zlatými odľjana i preispesčréna. Privedútsja Carjú dívy v slíd jejá, ískrennija jejá privedútsja Tebí. Privedútsja v veseliji i rádovaniji, vvedútsja v chrám Carév. Vmísto otéc tvojších býša sýnove tvojí: postáviši já kňazi po vsěj zemlí. Pomjanú ímja Tvoje vo vsjákom ródi i ródi. Sehó rádi ľúdije ispovid'atsja Tebí vo vík i vo vík víka.

V konéc, synóm Koréjovym, o tájnych, psalóm, 45.

Bóh nám Pribížišče i Síla, Pomóščnik v skórbech, obrítšich nás ziló. Sehó rádi ne úbojímjsja, vnehdá smuščajetsja zemľá i

prelahájutsja hóry v serdcá morskája. Vozšumíša i smjatóšasja vódy ích, smjatóšasja hóry krípostiju Jehó. Rěčnaia ustremleníja veselát hrád Bóžij: osvjatíl jesť selénije Svoje Výšnij. Bóh posredé jehó, i ne podvížit-sja: pomóžet jemú Bóh útro zaútra. Smjatóšasja jazýcy, ukloníšasja cárstvija: dadé hlás Svój Výšnij, podvízesja zemľá. Hospód' sil s námi, Zastúpnik naš Bóh Jákovľ. Prijidíte i vídite dilá Bóžija, jáže položí čudesá na zemlí: otjémľa bráni do konéc zemlí, lúk sokrušít i slómit orúžije, i ščitý sožžét ohném. Uprazdnítejsja i razumíte, jáko Áz jěsm Bóh: voznesúsja vo jazýcich, voznesúsja na zemlí. Hospód' sil s námi, Zastúpnik naš Bóh Jákovľ.

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Allilúja, allilúja, allilúja, sláva Tebí, Bóže.

[3]

Upovánije naše, Hóspodi, sláva Tebí.

PO 6. KATHÍZMI:

Svjatýj Bóže, svjatýj Krípkij, svjatýj Bezsmértnyj, pomíľuj nás. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Presvjatája Trójce, pomíľuj nás: Hóspodi, očisti hrichí naša: Vladýko, prostí bezzakónija naša: Svjatýj, posítí i iscilí nemošči naša, ímene Tvojehó rádi.

Hóspodi, pomíľuj. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Ótče náš Íže na nebesích, da svjatítsja ímja Tvojé, da príjdet cárstvije Tvojé, da búdet vól'a Tvojá, jáko na nebesí i na zemlí: chlíb náš nasúsčnyj dážd' nám dnés, i ostávi nám dólhi náša, jákože i mý ostav-Íájem dolžnikóm nášim, i ne vvedí nás vo iskušénije, no izbávi nás ot lukávaho.

Ášče jeréj, hlahólet:

Jáko Tvojé jést' cárstvo i síla i sláva, Ot-cá i Sýna i svjatáho Dúcha, nýni i prísno, i vo víki vikóv.

Mý že: Amín.

Ášče li ní, hlahóli:

Molítvami svjatých Otcév nášich, Hós-podi Jisúse Christé, Bóže naš, pomíluj i spasí nás, amín.

Táže troparí sijá, hlás 3:

Chvalú prinošú Tí, Hóspodi, prehrišé-nija mojá vsjá vozviščáju Tí, Bóže, obratív pomíluj mjá.

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu.

Spasí mjá, Bóže mój, jákože inohdá my-tarjá spasl jesí, i bludnícy slez ne prezrívij, i moje vozdychánije prijímí, Spáse mój, i spasí mjá.

I nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Rábski nýni pritekáju k pokróvu Tvo-jemú, Preneporóčnaja: izbávi mjá, Bohoro-díteľnice, slijánija strastéj, jáko bezstrástija Vinóvnaho Róždšaja.

Hóspodi, pomíluj [40].

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Čestníjšuju Cheruvím i slávnijšuju bez sravnénija Serafím, bez istlínija Bóha Slóva róždšuju, súščuju Bohoródicu Ťá veličájem.

Ášče jeréj, hlahóli:

Ímenem Hospódnim blahosloví, ótče.

Táže jeréj:

Bóže, uščédri nás i blahosloví nás, prosvití licé Tvojé na nás i pomíluj nás.

Mý že: Amín.

Ášče li ní, hlahóli:

Molítvami svjatých Otcév nášich, Hóspodi Jisúse Christé, Bóže naš, pomíluj i spasí nás, amín.

Táže molítvu:

Blahodarím Ťá, Hóspodi Bóže naš, o vsích blahodijánijich Tvojích, jáže ot pérvaho vózrasta do nastojáščaho v nás, nedostójnych, bývsích, o íchže vímy i ne vímy, o javlénnych i nejavlénnych, jáže dílom bývších, i slóvom: vozľubívij nás, jákože i Jedínoródnaho Tvojeho Sýna o nás dáti izvólivij. Spodóbi i nás dostójny býti Tvojejá ľubvé. Dážd' slóvom Tvojím múdrost' i stráchom Tvojím vdochní krípošť ot Tvojejá síly, i ášče čtó choťášče ilí ne choťášče sohríšíchom, prostí, i ne vminí i sochrání dúšu nášu svjátu, i predstávi jú Tvojemú prestólu, sóvisť imúšču čístu, i konec dostóin čelovikoľúbija Tvojeho. I pomjaní, Hóspodi, vsích prizyvájuščich ímja Tvojé

vo ístini: pomjaní vsích, bláha ilí soprotív-
naja nám choťáščich: vsí bo čelovecy jesmý,
i vsúje vsják čelovík. Tímže mólimsja Tebí,
Hóspodi: podážď nám Tvojehó blahoutró-
bija véliju mílost'.

KATHÍZMA 7.

Hóspodi, pomíluj. [3]
Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni
i prísno, i vo víki vikóv, amín.

V konéc, synóm Koréjovym, psalóm, 46.

Vsí jazýcy vospleščíte rukámi, vosklík-
nite Bóhu hlásom rádovanija. Jáko Hospód'
Výšnj strášen, Cárj vélij po vsej zemlí. Po-
korí ľúdi nám i jazýki pod nóhi nášja: izbrá
nám dostojánije Svoje, dobrótu Jákovľu,
júže vozľubí. Vzýde Bóh v voskliknovéniji,
Hospód' vo hlási trúbne. Pójte Bohu náše-
mu, pójte, pójte Carévi nášemu, pójte. Jáko
Cárj vsejá zemlí Bóh, pójte razúmno. Voca-
rísja Bóh nad jazýki, Bóh sedít na prestóli
svjatím Svojém. Kňázi ľúdstiji sobrášasja s
Bóhom Avraámlim. Jáko Bóžiji deržávniji
zemlí ziló voznesóšasja.

Psalóm písni, synóm Koréjovym, vtorýja subbóty, 47.

Vélij Hospód' i chválen ziló vo hrádi
Bóha nášeho, v horí svjatéj Jehó. Blahoko-
rénnym rádovanijem vsejá zemlí: hóry Si-
jónskija, rébra séverova, hrád Carjá Velíka-
ho. Bóh v ťážestech jehó znájemj jěst', jehdá
zastupájet jehó. Jáko se cárije zémstiji sob-
rášasja, snidóšasja vkúpi. Tíji vídivše táko,

udivíšasja, smjatóšasja, podvihóšasja. Tré-
pet priját já: támo bolízni jáko raždájusčija.
Dúchom búrnym sokrušíši korablí Farsij-
skija. Jákože slýšachom, táko i vídichom vo
hrádi Hóspoda sil, vo hrádi Bóha nášeho,
Bóh osnová jehó vo vík. Prijáchom, Bóže,
mílost' Tvoju posredé ľuděj Tvojích. Po
ímeni Tvojemú, Bóže, táko i chvalá Tvojá
na koncách zemlí, právdy ispólň desnica
Tvojá. Da vozveselítsja horá Sijónskaja i da
vozádujutsja dščéri Judéjskija sudéb rádi
Tvojích, Hóspodi. Obydíte Sijón i obymíte
jehó, povídite v stolpéch jehó. Položíte ser-
dcá váša v sílu Jehó i razdilíte dómy Jehó,
jáko da povíte v ródi inóm. Jáko Tój jěst'
Bóh naš vo vík i vo vík víka, Tój upasét nás
vo víki.

V konéc, synóm Koréjovym, psalóm, 48.

Uslýšite sijá vsí jazýcy, vnušíte vsí ži-
vúščiji po vselénij: zemnoródniji že i sý-
nove čelovíčestiji, vkúpi bohát i ubóh. Ustá
mojá vozhlahóľut premúdrost', i poučénije
sérdca mojehó rázum. Prikloňú v prítču
úcho mojé, otvérzu vo psaltíri hanánije mo-
jé. Vskúju bojúsja, v deň ľut? Bezzakónije
pjatý mojejá obydet mjá. Nadjúščijisja na
sílu svojú i o mnóžestvi bohátstva svojehó
chváľáščijisja, brat ne izbávit, izbávit li če-
lovík? Ne dást Bóhu izmény za sja, i cénu
izbavlénija duší svojejá, i utrudísja vo vík. I
živ búdet do koncá, ne úzrit páhuby. Jehdá
uvídit premúdryja umirájuščyja, vkúpi
bezúmen i nesmyslen pohíbnut i ostávjat
čuždím bohátstvo svojé. I hróbi ích žilíšča

ích vo vík, selénija ích v ród i ród, narekóša imená svojá na zemľách. I čelovík v česti sýj ne rozumí, priložísja skotóm nesmyslennym i upodobísja ím. Sej púť ích soblázn ím, i po sích vo ustích svojích blahovolat. Jáko óvcy vo ádi položení súť, smérť upasét já, i obladájut ími právjí zaútra, i pómošč ích obetšájet vo ádi, ot slávy svojejá izrinovéni býša. Obáče Bóh izbávit dúšu mojú iz rukí ádovy, jehdá prijémlet mjá. Ne ubójsja, jehdá razbohatjet čelovík ilí jehdá umnóžitsja sláva dómu jehó: jáko vnehdá umréti jemú, ne vózmet vsjá, nižé snídet s ním sláva jehó. Jáko dušá jehó v životí jehó blahoslovítsja: ispovítsja Tebí, jehdá blahosotvoríši jemú. Vnídet dáže do róda otéc svojích, dáže do víka ne úzrit svíta. I čelovík v česti sýj ne rozumí, priložísja skotóm nesmyslennym i upodobísja ím.

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni
i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Allilúja, allilúja, allilúja, sláva Tebí, Bóže.

[3]

Hóspodi, pomíluj. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni
i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Psalóm Asáfu, 49.

Bóh bohóv Hospóď hlahóla i prizvá zémľu ot vostók sólncá do západ. Ot Sijóna blaholípije krasoty Jehó. Bóh jávi prijídet, Bóh naš, i ne premolčít: óhň pred Ním vozhorítsja, i ókrest Jehó búrja zíl'na. Prizovét Nébo svýše i zémľu razsudíti Iúdi

Svojá. Soberíte Jemú prepodóbnyja Jehó, zaviščájuščyja zavít Jehó o žérvach. I vozvisťát nebesá právdu Jehó, jáko Bóh sudijá jést'. Uslýšite, Iúdije mojí, i vozhlahóľu vam, Izrájil'u, i zasvidíteľstvujú tebí: Bóh, Bóh tvój jésm Áz. Ne o žérvach tvojích obličú Ťá, vsesožžénija že Tvojá predó Mnóju súť výnu. Ne prijímú ot dómu Tvojehó telcív, nižé ot stad tvojích kozlív. Jáko mojí súť vsí zvirije dubrávniji, skóti v horách i volóve. Poznách vsjá pticy nebesnyja, i krasotá séľnaja so Mnóju jést'. Ášče vzálču, ne rekú tebí: Mojá bo jést' vselénnaja i ispolnénije jejá. Jedá jam mjasá júnča ilí króvj kozlív pijú? Požrí Bóhovi žérvu chvalý i vzdážď Výšnemu molítvy Tvojá. I prizoví Mjá v deň skórbi tвоеjé, i izmú Ťá, i prosláviši Mjá. Hrišniku že reče Bóh: vskúju tý povídaješi opravdánija Mojá i vosprijémleši zavít Mój ustý tvojími? Tý že voznenavídil jesí nakazánije i otvérhl jesí slovesá Mojá vspjať. Ášče vídil jesí táŤá, tekl jesí s ním, i s preľubodíjem učástije tvojé polahál jesí. Ustá Tvojá umnóžiša zlóbu, i jazýk tvój spletáše Iščénija. Sed'á, na bráta tvojehó klevetál jesí i na sýna mátere tвоеjé polahál jesí soblázn. Sijá sotvoríl jesí i umolčách, vznepščevál jesí bezzakónije, jáko búdu tebí podóben. Obličú Ťá i predstávľu pred licém tvojím hrichí Tvojá. Razumíjte úbo sijá, zabyvájuščiji Bóha, da ne kohdá pochítit, i ne bújet izbavľájaj. Žérvta chvalý proslávit Mjá, i támo púť, ímže javľú jemú spasénije Mojé.

V konéc, psalóm Davídu, vnehdá vníti k nemú Nathánu proróku, jehdá vníde k Vir-savíji, žení Uríjevi, 50.

Pomíluj mja, Bóže, po velícij mílosti Tvojejj, i po množestvu šcedrót Tvojích očís-ti bezzakónije mojejj. Naipáce omýj mja ot bezzakónija mojejó, i ot hrichá mojejó očisti mja. Jáko bezzakónije mojejj áz znáju i hrich mój predó mnóju jést' výnu. Tebí Je-dínomu sohriších, i lukávoje pred Tobóju sotvorích, jáko da opravdíšisja vo sloveséch Tvojích i pobeďiši, vnehdá sudíti Tí. Se bo v bezzakónijich začát jěsm, i vo hriséch rodí mja máti mojjá. Se bo ístinu vozľubíl jesí, bezvístnaja i tájnaja premúdrosti Tvojejjá javíl mí jesí. Okropíší mja issópom, i očíš-čusja, omýješi mja, i páče sníha ubel'úsja. Slúchu mojemú dási rádosť i vesélie, voz-rádujutsja kósti smirénnyja. Otvratí licé Tvoje ot hrich mojích, i vsjá bezzakónija mojjá očisti. Sérđce čisto sozízdi vo mní, Bóže, i dúch prav obnoví vo utróbe mojej. Ne otvérži mené ot licá Tvojejjó, i Dúcha Tvojejjó svjataho ne otymí ot mené. Voz-dážd' mí rádosť spasénija Tvojejjó, i Dú-chom Vladýčnim utverdí mja. Naučú bez-zakónnyja putém Tvojím, i nečestíviji k Te-bí obraťátsja. Izbávi mja ot krověj, Bóže, Bóže spasénija mojejó, vozrádujutsja jazýk mój právdi Tvojejj. Hóspodi, ustní mojjí ot-vérzeši, i ustá mojjá vozvist'át chvalú Tvojjú. Jáko ášče by voschotíl jesí žértvy, dal bych úbo, vsesožženija ne blahovolíší. Žértva Bóhu dúch sokrušen, sérđce sokrušenno i

smirénno Bóh ne uničízít. Ublaží, Hóspodi, blahovolénijem Tvojím Sijóna, i da sozíz-dutsja stíny Jerusalímskija. tohdá blahovo-líší žértvu právdy, voznošenije i vsesožehá-jemaja: tohdá vozložát na oltárj Tvój tel'cý.

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Allilúja, allilúja, allilúja, sláva Tebí, Bóže.

[3]

Hóspodi, pomíluj. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

V konéc, rázuma Davídu, vnehdá prijítí Do-jíku Iduméjsku, i vozvistíti Saúlu, i reščí jemú: prijíde Davíd v dóm Avimeléchov, 51.

Čtó chválíšisja vo zlóbe, síľne? Bezza-kónije vés deň. Nepravdu umýsli jazýk tvój, jáko brítvu izoščrénu sotvoríl jesí lešť. Vozľubíl jesí zlóbu páče blahostýni, ne-pravdu néže hlahólati právdu. Vozľubíl jesí vsjá hlahóly potópnyja, jazýk ístiv. Se-hó rádi Bóh razrušít Ťá do koncá, vostór-hnet Ťá, i preselít Ťá ot selénija tvojejjó i kóreň tvój ot zemlí živých. Úzrjat právedni-ji i ubojátsja, i o ném vozsmejútsja i rekút: se čelovík, íže ne položí Bóha Pomóščnika sebjí, no upová na množestvo bohátstva svojejjó, i vozmóže suétoju svojeju. Áz že jáko máslina plodovíta v domú Bóžiji, upo-vách na mílosť Bóžiju vo vík i vo vík víka. Ispovímsja Tebí vo vík, jáko sotvoríl jesí, i

terplú ímja Tvojé, jáko bláho pred prepo-
d-
óbnymi Tvojími.

V konéc, o Majeléthi, rázuma Davidu, 52.

Rečé bezúmen v sérdci svojem: níšť
Bóh, rastlíša i omerzíšasja v bezzakónijich,
níšť tvorjáj blahóje. Bóh iz nebesé priníče
na sýny čelovíčeskija, víditi, ášče jést' ra-
zumivájaj ilí vzyskájaj Bóha? Vsí ukloníšas-
ja, vkúpi nepotrébni býša, níšť tvorjáj bla-
hóje, níšť do jedínaho. Ni li urazumíjut vsí
dílajuščiji bezzakónije, snidájuščiji ľúdi mo-
já v sníd' chlíba, Hóspoda ne prizváša. Tá-
mo ustrašíšasja strácha, idíže ne bí strách,
jáko Bóh rászýpa kósti čelovikouhódnikov:
postydéšasja, jáko Bóh uničíží ích. Któ dást
ot Sijóna spasénije Izrájilevo? Vnehdá voz-
vratít Bóh plínénije ľuděj Svojích, vozrádu-
jetsja Jákov i vozveselítsja Izrájíl'.

**V konéc, v písnech, rázuma Davidu, vneh-
dá prijítí Ziféjem, i reščí Saúlovi: ne sé li
David skrýsja v nás? 53.**

Bóže, vo imja Tvojé spasí mjá, i v síli
Tvojej sudí mí. Bóže, uslýši molítku mojú,
vnuší hlahóly úst mojích. Jáko čúzdíji vos-
táša na mjá i krípcy vzyskáša dúšu mojú, i
ne predložíša Bóha pred sobóju. Se bo Bóh
pomohájet mí, i Hospód' Zastúpnik duší
mojéj. Otvratít zlája vrahóm mojím, ístinoju
Tvojeju potrebí ích. Vóleju požrú Tebí, is-
povímsja ímeni Tvojemú, Hóspodi, jáko
bláho, jáko ot vsjákija pečáli izbávil mjá je-
sí, i na vrahí mojá vozzrí óko mojé.

**V konéc, v písnech, rázuma Asáfu, psalóm,
54.**

Vnuší, Bóže, molítku mojú i ne prezri
molénija mojehó. Vonmí mí i uslýši mjá:
vozsorbéč pečálíju mojéju i smjatóchsja.
Ot hlása vrážija i ot stuženija hríšniča, jáko
ukloníša na mjá bezzakónije i vo hníve
vraždováchu mí. Sérdce mojé smjatésja vo
mní i bojázň smérti napadé na mjá. Strách i
trépet prijíde na mjá i pokrý mjá tma. I
rích: któ dást mí krilé, jáko holubíni? I po-
leščú, i počíju? Se udalíchsja bíhaja i vod-
voríchsja v pustýni. Čájach Bóha, spasájuš-
čaho mjá ot malodúšija i ot búri. Potopí,
Hóspodi, i razdíli jazýki ích: jáko vídich
bezzakónije i prerikánije vo hrádi. Dněm i
nóščiju obýdet jehó po stenám jehó. Bezza-
kónije i trud posredé jehó i neprávda. I ne
oskudí ot stohn jehó líchva i lešť. Jáko ášče
by vráh ponosíl mí, preterpél bych úbo, i
ášče by nenavíd'aj mjá na mjá veleréčeval,
ukrýl bych sja ot nehó. Tý že, čelovíče rav-
nodúšne, vladýko mój i znájemyj mój, íže
kúpno naslaždálsja jesí so mnóju brášen, v
domú Bóžiji chodíchom jedinomyšlénijem.
Da prijídet že smérť na ních, i da snídut vo
ad žívi, jáko lukávstvo v žilíščach ích, po-
sredé ích. Áz k Bóhu vozzvách, i Hospód'
uslýša mjá. Věčer i zaútra, i polúдне po-
vím, i vozviščú, i uslýšit hlás mój. Izbávit
mírom dúšu mojú ot približájuščichsja mní,
jáko vo mnózi bjáchu so mnóju. Uslýšit Bóh
i smírít já, Sýj přéžde vík. Níšť bo ím izme-
nénija, jáko ne ubojášasja Bóha. Prostré rú-

ku svojú na vzdajánijsa, oskverniša zavít Jehó. Razdilíšasja ot hníva licá Jehó, i priblížišasja serdcá ích, umjáknusja slovesá ích páče jeléja, i ta súť stríly. Vozvérzi na Hóspoda pečáľ tvojú, i Tój Ťá prepitájet, ne dást vo vík molvý právedniku. Tý že, Bóže, nizvedéši ích vo studenéc istlínija, múžije krověj i Isti ne prepolovját dnejsvojích. Áz že, Hóspodi, upováju na Ťá.

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Allilúja, allilúja, allilúja, sláva Tebí, Bóže.

[3]

Upovánijsa naše, Hóspodi, sláva Tebí.

PO 7. KATHÍZMI:

Svjatýj Bóže, svjatýj Krípkij, svjatýj Bezsmértnyj, pomíľuj nás. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Presvjatája Trójce, pomíľuj nás: Hóspodi, očisti hrichí náša: Vladýko, prostí bezzakónija náša: Svjatýj, posití i iscilí némošči náša, ímene Tvojeho rádi.

Hóspodi, pomíľuj. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Ótče náš Íže na nebesích, da svjatítsja ímja Tvoje, da príjdet cárstvije Tvoje, da búdet vól'a Tvojá, jáko na nebesí i na zemlí: chlíb náš nasúsčnyj dážd' nám dnés, i ostávi nám dólhi náša, jákože i mý ostavíľajem dolžnikóm nášim, i ne vvedí nás vo iskušénije, no izbávi nás ot lukávaho.

Ášče jerěj, hlahólet:

Jáko Tvoje jest' cárstvo i síla i sláva, Otcá i Sýna i svjatáho Dúcha, nýni i prísno, i vo víki vikóv.

Mý že: Amín.

Ášče li ní, hlahóli:

Molítvami svjatých Otcév nášich, Hóspodi Jisúse Christé, Bóže náš, pomíľuj i spasí nás, amín.

Táže troparí sijá, hlás 5:

Sudijí sed'áščemu, i Ánhelom stojáščim, trubé hlasjáščejsja, plámeni horjášču, čtó so-tvoríš, duše mojsja, vedóma na súd? tohdá bo Íútaja Tvojá predstánut, i tájnaja obličát-sja sohrišénija. Tímže préžde koncá vozopíj sudijí: Bóže, očisti mja i spasí mja.

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu.

Vsí pobdím, i Christá usrjáščim so množestvom jeléja i sviščámi svítlymi, jáko da čertóha vnútrj spodóbimsja, íže bo vne dverěj postíhnuvyj, bezdél'no Bóhovi voz-zovét: pomíľuj mja.

I nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Na odré ležá sohrišénij mnóhich, okra-dájemj jésm v nadéždi spasénija mojeho, íbo son mojsja línosti chodátajstvujet duší mojsje múku. No Tý, Bóže, roždéjsja ot Dí-vy, vzdvíhni mja k Tvojemú péniju, da slávľu Ťá.

Hóspodi, pomíľuj [40].

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni
i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Čestníjšuju Cheruvím i slávnijšuju bez
sravnénija Serafím, bez istlínija Bóha Slóva
róždšuju, súščuju Bohoródicu Ťá veličájem.

Ášče jeréj, hlahóli:

Ímenem Hospódnim blahosloví, ótče.

Táže jeréj:

Bóže, uščédri nás i blahosloví nás, prosvití
licé Tvoje na nás i pomíluj nás.

Mý že: Amín.

Ášče li ní, hlahóli:

Molítvami svjatých Otcév našich, Hóspodi
Jisúse Christé, Bóže naš, pomíluj i spasí
nás, amín.

Táže molítvu:

Hóspodi, Bóže mój, jáko bláh i čelovi-
koľúbec, mnóhija mílosti sotvoríl jesí so
mnóju, jáže ne čájach víditi, i čtó vzdám
Tvojej bláhosti, Hóspodi mój, Hóspodi?
Blahodarjú Tvoje mnohopétoje ímja, bla-
hodarjú Tvoje neispovidímoje na mní bla-
houtróbijsja, blahodarjú bezprikládnoje Tvo-
je dolhoterpénije. I otnýne zastupí, i pomo-
zí mní, i pokrýj mja, Vladýko, ot vsích, jáže
ne ktomú sohríšati pred Tobóju: Tý bo vési
jestestvá mojihó udobopopolznovénnoje,
Tý vési bezúmije mojé, Tý vési mnóju sodí-
jannaja, jáže v vídiniji i ne v vídiniji, jáže
vól'naja i nevol'naja, jáže v noščí i vo dni, i
vo umí, i mýsli, jáko bláh úbo i čelovikoľú-
bec Bóh, očisti já rosóju mílosti Tvojejá,

Preblahíj Hóspodi, i spasí nás ímene rádi
Tvojihó svjataho, ímiže vési sud'bámi. Tý
bo jesí Svít i Istina, i Živót, i Tebí slávu voz-
sýlájem, Otcú i Sýnu i Svjatomu Duchu,
nýni i prísno i vo víki vikóv, amín.

KATHÍZMA 8.

Hóspodi, pomíluj. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni
i prísno, i vo víki vikóv, amín.

**V konéc, o Íúdech ot svjatých udalénnych,
Davídu v stolpopisánije, vnehdá uderžáša
jehó inopleménnicy v Géthi, psalóm, 55.**

Pomíluj mja, Bóže, jáko poprá mja čelo-
vík, vés deň borjá stuží mí. Popráša mja
vrazí mojí vés deň, jáko mnózi borjúščiji
mja iz vysoty. V deň ne ubojúsja, az že
upováju na Ťá. O Bózi pochvaľú slovesá
mojá, na Bóha upovách, ne ubojúsja, čtó
sotvorít mní ploť? Vés deň slovés mojích
hnušachusja, na mja vsjá pomyslénija ích
na zlo. Vseľátsja i skryjut, tíji pjátu moju
sochraňát, jákože poterpéša dúšu moju. Ni
o česómže otríneši já, hnívom Íudi nizve-
deši. Bóže, živót mój vozvistích Tebí, polo-
žil jesí slézy mojá pred Tobóju, jáko i vo
obetovániji Tvojém. Da vozvraťátsja vrazí
mojí vspjať, vónže ášče deň prizovú Ťá, se
poznách, jáko Bóh mój jesí Tý. O Boze po-
chvaľú hlahól, o Hópode pochvaľú slóvo.
Na Bóha upovách, ne ubojúsja, čtó sotvorít
mní čelovík? Vo mní, Bóže, molítvy, jáže
vzdám chvalý Tvojejá, jáko izbávil jesí

dúšu moju ot smérty, óči moji ot slez, i nózi moji ot popolznovénija, blahouhoždú pred Hóspodem vo svíte živých.

V konec, da ne rastlíši, Davídu v stolpopísánije, vnehdá jemú otbiháti ot licá Saúlova v peščéru, 56.

Pomíluj mja, Bóže, pomíluj mja, jáko na Ťá upová dušá mojá, i na síň krilú Tvojeju nadíjusja, dóndeže préjdet bezzakónije. Vozzovú k Bohu Výšnemu, Bohu, blahodíjavšemu mní. Poslá iz nebesé i spasé mja, dadé v ponošénije popirájušcyja mja, poslá Bóh mílost' Svoju i ístinu Svoju, i izbávi dúšu moju ot sredy skímnov. Pospách smuščén, sýnove čelovíčestiji, zúby ích orúžija i stríly, i jazýk ích meč ostr. Voznesísja na Nebesá, Bóže, i po vsěj zemlí sláva Tvojá. Síť uhotóvaša nohám mojím i slákóša dúšu moju, iskopáša pred licém mojím jámu i vpadóša v ňu. Hotóvo sérdce moje, Bóže, hotóvo sérdce moje, vospojú i pojú vo slávi mojej. Vostáni sláva mojá, vostáni psaltírju i húsli, vostánu ráno. Ispovímsja Tebí v íudech, Hóspodi, vospojú Tebí vo jazýcích, jáko vozvelíčisja do nebes mílost' Tvojá, i dáže do óblak ístina Tvojá. Voznesísja na Nebesá, Bóže, i po vsěj zemlí sláva Tvojá.

V konec, da ne rastlíši, Davídu v stolpopísánije, 57.

Ášče vojístinnu úbo právdu hlahólete, právaja sudíte, sýnove čelovíčestiji. Íbo v sérdci bezzakónije dílajete na zemlí, neprávdu rúki váša spletájut. Očuzdíšasja

hríšnicy ot ložésn, zabludíša ot čréva, hlahólaša lžú. Járost' ích po podobiju zmijinú, jáko áspida hlúcha i zatykájusčaha úši svojí, íže ne uslýšit hlása obavájušcích, obavájemj obavájetsja ot premúdra. Bóh sokrušít zúby ích vo ustích ích, členóvnyja ívov sokrušíl jést' Hospód'. Uničizátsja jáko vodá mimotekúščaja, naprjažét lúk svoj, dóndeže iznemóhut. Jáko vósk rastájav otýmutsja, padé óhň na ních i ne vídiša sólнца. Préžde jéže razumíti térnija vášeho rámna, jáko živý, jáko vo hníve požrét já. Vozveselítsja právednik, jehdá uvídit otmščénije, rúci svojí umýjet v króvi hríšnika. I rečét čelovík: ášče úbo jést' plód právedniku, úbo jést' Bóh sud'á ím na zemlí.

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Allilúja, allilúja, allilúja, sláva Tebí, Bóže.

[3]

Hóspodi, pomíluj. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

V konec, da ne rastlíši, Davídu v stolpopísánije, vnehdá poslá Saúl, i streže dóm jehó, jéže umertvíti jehó, 58.

Izmí mja ot vráh mojích, Bóže, i ot vostatájusčích na mja izbávi mja. Izbávi mja ot dílajusčích bezzakónije i ot muž krověj spasí mja. Jáko se ulovíša dúšu moju, napadóša na mja krípcyi, níže bezzakónije moje, níže hrích mój, Hóspodi. Bez bezzakónija tekóh i isprávich, vostáni v srítenije moje i

vížd'. I tý, Hóspodi Bóže sil, Bóže Izrájilev, vonmí positíti vsjá jazýki, da ne usčédriši vsjá dílajušcyja bezzakónije. Vozvraťatsja na večer i vzálcut, jáko pes, i obýdut hráď. Se tíji otviščájut ustý svojími, i meč vo ustnách ích, jáko któ slýša? I Tý, Hóspodi, posmeéšisja ím, uničižiši vsjá jazýki. Deržavu mojú k Tebí sochraňú, jáko Tý, Bóže, Zastúpnik mój jesí. Bóh mój, mílošť Jehó predvarít mjá, Bóh mój, javít mní na vrazích mojích. Ne ubíj ích, da ne kohdá zabúďut zakón Tvój, rastočí já síloju Tvojeju i nizvedí já, Zaščítنيče mój, Hóspodi. Hrích úst ích, slóvo ustén ích, i játi da búďut v hordýni svojeju, i ot klátvy i lží vozvisťátsja v končíni. Vo hníve končíny, i ne búďut i uvíďat, jáko Bóh vladýčestvujet Jákovom i koncý zemlí. Vozvraťatsja na večer, i vzálcut, jáko pes, i obýdut hráď. Tíji razýdutsja jásti. Ášče li že ne nasýťatsja, i porópšcut. Áz že vospoju sílu Tvoju i vozrádujusja za útra o mílosti Tvojeju, jáko byl jesí Zastúpnik mój i Pribížišče moje v deň skórbi mojeju. Pomóščnik mój jesí, Tebí pojú: jáko Bóh Zastúpnik mój jesí, Bóže mój, mílošť mojá.

V konéc, o izminítisja choťáščich, v stolpopisánije Davídu, v naučénije: vnehdá sožžé sredoričije Sirijskoje, i Siríju Sovál'skiju, i vozvratísja Joáv, i porazí Jedóma v débri Soléj dvanádesjať týsjašč, 59.

Bóže, otrínul nás jesí i nizložil jesí nás, razhnívalsja jesí, i usčédril jesí nás. Strjasl jesí zémľu i smutíl jesí jú, iscílí sokrušénije jeju, jáko podvízesja. Pokazál jesí lúdem

Tvoju žestókaja, napojíl jesí nás vinóm umilénija. Dal jesí bojáščymsja Tebé známenije, ježe ubižáti ot licá lúka. Jáko da izbávjatsja vozľúblenniji Tvoji, spasí desniceju Tvojeju i uslyši mjá. Bóh vozhlahóla vo svjatím Svojem: vozrádujusja i razdeľú Síkímu, i judól žilíšč razmírju. Mój jest' Halaád, i Mój jest' Manassíj, i Jefrém krípost' hlavý Mojeju, Iúda cárj Mój. Moáv konób upovánijsja Mojeho, na Idumeju prostrú sapóh Mój, Mní inoplemennicy pokorišasja. Któ vvedét mjá vo hráď ohraždénija? ilí któ nastávit mjá do Iduméi? Ne Tý li, Bóže, otrínuvyj nás? I ne izýdeši, Bóže, v sílach nášich? Dážď nám pómošč ot skórbi, i sújetno spasénije čelovícesko. O Bózi sotvorím sílu, i Tój uničižit stužájušcyja nám.

V konéc, v písnech, Davídu, psalóm, 60.

Uslýši, Bóže, molénije moje, vonmí molítve mojeju. Ot konéc zemlí k Tebí vozvzách, vnehdá uný sérdce moje, na kámeň voznésl mjá jesí, nastávil mjá jesí. Jáko byl jesí upovánijsja moje, stolp kríposti ot licá vrážija. Vseľúsja v seléniji Tvojem vo víki, pokrýjusja v króvi kril Tvojích. Jáko Tý, Bóže, uslyšal jesí molítvy mojá, dal jesí dostojánije bojáščymsja ímene Tvojeho. Dni na dni carévy priložiši, léta jehó do dne róda i róda. Prebúdet vo vík pred Bóhom, mílošť i ístinu Jehó któ vzýščet? Táko vospoju ímeni Tvojemú vo víki, vzdáti mí molítvy mojá deň ot dne.

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni
i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Allilúja, allilúja, allilúja, sláva Tebí, Bóže.

[3]

Hóspodi, pomíluj. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni
i prísno, i vo víki vikóv, amín.

V konéc, o Idithúmi, psalóm Davídu, 61.

Ne Bóhu li povinétsja dušá mojá? Ot Tohó bo spasénije moję. Íbo Tój Bóh mój i Spas mój, Zastúpnik mój, ne podvížusja naipáče. Dokóli naležitě na čelovíka? Ubi-vájete vsí vy, jáko stené preklonéne, i oplótu vozrinovénu. Obáče cénu mojú soviščáša otrínuti, tekóša v žáždi, ustý svojími blahoslovľáchu i sérdcem svojím kleňáchu. Obáče Bóhovi povinísja, dušé mojá, jáko ot Tohó terpénije moję. Íbo Tój Bóh mój i Spas mój, Zastúpnik mój, ne preseľúsja. O Bózi spasénije moję i sláva mojá, Bóh pómošči mojejá, i upovánije moję na Bóha. Upovájte na Neho vés sónm Ľuděj, izlijájte pred Ním serdcá váša, jáko Bóh pomóščnik naš. Obáče sújetni sýnove čelovíčestiji, lživi sýnove čelovíčestiji v mírilich jěže nepráv dovati, tíji ot sujetý vkúpi. Ne upovájte na nepravdu i na voschiščénije ne želajte. Bohátstvo ášče tečět, ne prilahájte sérdca. Jedínoju hlahóla Bóh, dvója sijá slýšach, zané deržáva Bóžija, i Tvojá, Hóspodi, mílošť, jáko Tý vozdási komúždo po dilóm jehó.

Psalóm Davídu, vnehdá býti jemú v pustýni Judějstij, 62.

Bóže, Bóže mój, k Tebí útreňuju, vozžadá Tebé dušá mojá, koľ množiceju Tebí ploť mojá, v zemlí púste i neprochódne, i bezvóдне. Táko vo svjatím javíchsja Tebí, víditi sílu Tvoju i slávu Tvoju. Jáko lúčši mílošť Tvojá páče živót, ustní mojí pochvalíte Ĥá. Táko blahoslovľú Ĥá v životí mojęm, o ímeni Tvojęm vozdežú rúci mojí. Jáko ot túka i másti da ispólnitsja dušá mojá, i ustnáma rádosti voschváľat Ĥá ustá mojá. Ášče pominách Ĥá na postéli mojęj, na útrennich poučáchsja v Ĥá. Jáko byl jesí Pomóščnik mój, i v króvi krilú Tvojęju vozrádujusja. Priľpé dušá mojá po Tebí, mené že priját desníca Tvojá. Tíji že vsúje iskáša dúšu mojú, vnidut v preispódňaja zemlí, predad'átsja v rúki orúzija, části lísovom búdut. Cárj že vozveselítsja o Bózi, pochválitsja vsják klenýjsja Ím, jáko zahradíšasja ustá hlahóľuščich neprávednaja.

V konéc, psalóm Davídu, 63.

Uslýši, Bóže, hlás mój, vnehdá molíti mí sja k Tebí, ot strácha vrážija izmí dúšu mojú. Pokrýj mjá ot sónma lukávnujuščich, ot množestva dílajuščich nepravdu. Íže izostríša, jáko mečj, jazýki svojá, naprjahóša lúk svój, vešč hórjku, sostrel'áti v tájnych neporóčna, vnezápu sostrel'ájut jehó i ne ubojátsja. Utverdíša sebí slóvo lukávoje, povídaša skryti síť, reša: któ úzrit ích? Ispytáša bezzakónije, isčezóša ispytájuščiji ispytánija, pristúpit čelovík, i sérdce hlubokó, i voznesétsja Bóh. Stríly mladénc byša jazvy ích, i iznemohóša na níh jazýcy

ích. Smutíšasja vsí víďaščiji ích, i ubojásja vsják čelovík, i vozvistíša dilá Bóžija, i tvorénija Jehó razumíša. Vozveselítsja právednik o Hóspode i upovájet na Neho, i pochváľatsja vsí práviji sérdcem.

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.
Allilúja, allilúja, allilúja, sláva Tebí, Bóže.

[3]

Upovánije naše, Hóspodi, sláva Tebí.

PO 8. KATHÍZMI:

Svjatýj Bóže, svjatýj Krípkij, svjatýj Bezsmértnyj, pomíľuj nás. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Presvjatája Trójce, pomíľuj nás: Hóspodi, očisti hrichí náša: Vladýko, prostí bezzakónija náša: Svjatýj, posití i iscilí némošči náša, ímene Tvojeho rádi.

Hóspodi, pomíľuj. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Ótče náš Íže na nebesích, da svjatítsja ímja Tvojé, da príjdet cárstvije Tvojé, da búdet vól'a Tvojá, jáko na nebesí i na zemlí: chlíb náš nasúščnyj dážd' nám dnés, i ostávi nám dólhi náša, jákože i mý ostavíľajem dolžnikóm našim, i ne vvedí nás vo iskušénije, no izbávi nás ot lukávaho.

Ášče jeréj, hlahólet:

Jáko Tvoje jésť cárstvo i síla i sláva, Otcá i Sýna i svjatáho Dúcha, nýni i prísno, i vo víki vikóv.

Mý že: Amín.

Ášče li ní, hlahóli:

Molítvami svjatých Otcév nášich, Hóspodi Jisúse Christé, Bóže naš, pomíľuj i spasí nás, amín.

Táže troparí sijá, hlás 5:

Vo hlubiný mjá hrichá popólzšasja, trevolnénije oburevájjet otčájania, no predvarí, Christé, jáko Vsesílen, Uprávitel'u vsích, i ko pristánišču tíchomu ustremí bezstrástija, za blahoutróbijje, Spáse, i spasí mjá.

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu.

Dušé, jáže zde privrémenna, támo že věčna, zrju sudílišče, i na prestóli sudijú, i trepěšču izrečénija: próčeje, dušé, obratisja, súd neproščájemj.

I nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Naděžde nenadíjemych, Pómošče bezpomóščnych, Zastuplénije na Ťá upovájuščich, svjatája Vladýčice Bohoródice, pómošč Tvoju nizposlí nám.

Hóspodi, pomíľuj [40].

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Čestnijšuju Cheruvím i slávnijšuju bezsravnénija Serafím, bez istlínija Bóha Slóva róždšuju, súščuju Bohoródicu Ťá veličájem.

Ášče jeréj, hlahóli:

Ímenem Hospódnim blahosloví, ótče.

Táže jeréj:

Bóže, usčédri nás i blahosloví nás, prosvití
licé Tvoje na nás i pomíluj nás.

Mý že: Amín.

Ášče li ní, hlahóli:

Molítvami svjatých Otcév nášich, Hóspodi
Jisúse Christé, Bóže naš, pomíluj i spasí
nás, amín.

Táže molítku:

Hóspodi ščédryj i mílostivj, Dolhoter-
pelíve i Mnohomílostive, vnuší molítku i
vonmí hlásu molénija mojihó: sotvorí so
mnóju známenije vo bláho, nastávi mjá na
púť Tvój, jéže chodíti vo ístini Tvojej, voz-
veselí sérdce mojé, vo jéže bojátisja ímene
Tvojihó svjataho, zanéže vélij jesí, i tvorjáj
čudesá. Tý jesí Bóh Jedín, i níšť podóben
Tebí v bozích, Hóspodi, Síľnyj v mílosti, i
Blahíj v kríposti, vo jéže pomoháti i utišáti,
i spasáti vsjá upovájuščyja na ímja Tvoje,
Ota i Sýna i svjataho Dúcha, nýni i prísno,
i vo víki vikóv, amín.

KATHÍZMA 9.

Hóspodi, pomíluj. [3]
Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni
i prísno, i vo víki vikóv, amín.

**V konéc, psalóm písni Davídu, písň Jeremí-
jeva i Jezekíjileva, ľuděj preselénija, jehdá
choťáchu ischodíti, 64.**

Tebí podobájet písň, Bóže, v Sijóne, i
Tebí vzdástsja molítva vo Jerusalíme.
Uslýši molítku moju, k Tebí vsjaka ploť pri-
jídét. Slovesá bezzakónnik premojóša nás,
i nečéstija náša Tý očistiši. Blažén, jehóže
izbrál jesí i prijál, vselítsja vo dvórich Tvo-
jích. Ispólnimsja vo blahích dómu Tvojihó,
svjat chrám Tvój, díven v právdi. Uslýši
nás, Bóže, Spasíteľu naš, upovánije vsích
koncěj zemlí, i súščich v móri daléče, uho-
tovľájaj hóry krípostiju Svojeju, prepojásan
síloju, smuščájaj hlubinú morskúju, šumu
voln jehó któ postojít? Smjatútsja jazýcy, i
ubojátsja živúščiji v koncách ot známenij
Tvojích, ischódy útra i večera ukrasíši. Po-
sitíl jesí zémľu i upojíl jesí jú, umnóžil jesí
obohatíti jú. Riká Bóžija napólnisja vód.
Uhotóval jesí písčú ím, jáko táko [esť] uho-
tóvanije. Brazdý jejá upój, umnóži žíta jejá,
v kápľach jejá vozveselítsja vozsijájušči.
Blahoslovíši venéc léta bláhosti Tvojejá, i
poľá Tvojá ispólňatsja túka, razbotíjut
krásnaja pustýni, i rádostiju chólmi prepo-
jášutsja. Odíjašasja óvni óvčiji, i udólija
umnóžat pšenícu, vozzovút, íbo vospojút.

V konéc, písň psalmá, voskresénija, 65.

Vosklíknite Hóspodevi, vsjá zemľá, pój-
te že ímeni Jehó, dadíte slávu chvalé Jehó.
Rcýte Bohu: koľ strášna dilá Tvojá? Vo
mnóžestvi síly Tvojejá sólžut Tebí vrazí
Tvojí. Vsjá zemľá da poklónitsja Tebí i pojét
Tebí, da pojét že ímeni Tvojemú, Výšnij.
Prijidíte i vídite dilá Bóžija, koľ strášen v
sovítech páče synóv čelovíčeskich. Obraš-

čajaj móre v súšu, v recé prójduť nohámi, támo vozveselímsja o Ném, Vladýčestvu-juščem síloju Svojeju víkom. Óči Jehó na jazýki prizirájeti, preohorčevájuščiji da ne voznósjatsja v sebi. Blahoslavíte, jazýcy, Bóha nášeho i uslýšan sotvoríte hlás chvalý Jehó, polóžsaha dúšu moju v živót i ne dávšaha vo smjaténije noh mojích. Jáko iskusíl nás jesí, Bóže, razžéhl nás jesí, jákože razžizájetsja srebró. Vvel nás jesí v síť, položíl jesí skórbi na chrebté našem. Vozvél jesí čelovíki na hlavý naša, projdóchom skvozí óhň i vodu, i izvél jesí nás v pokój. Vnúdu v dom Tvój so vsesožženijem, vozdam Tebí molítvy mojá, jáže izrekósti ustní mojí, i hlahólaša ustá mojá v skórbi mojej, vsesožženija túčna voznesú Tebí s kadílo, i ovný, voznesú Tebí volý s kozlý. Prijidíte, uslýšite, i povím vam, vsí bojáščijisja Bóha, jelíka sotvorí duší mojej. K Nemú ustý mojimi vozzvách i voznesóch pod jazýkom mojím. Nepravdu ášče uzrích v sérđci mojem, da ne uslýšit mené Hospóď. Sehó rádi uslýša má Bóh, vňat hlásu molénija mojihó. Blahoslovén Bóh, íže ne otstávi molítvu moju i mílost' Svoju ot mené.

V konéc, v písnech, psalóm písni Davídu, 66.

Bóže, uščedri nás i blahoslaví nás, prosvití licé Tvoje na nás i pomíluj nás. Poznáti na zemlí púť Tvój, vo vsích jazýcich spasénije Tvoje. Da ispovíďatsja Tebí Íudije Bóže, da ispovíďatsja Tebí Íudije vsí. Da vozveselátsja i da vozádujutsja jazýcy, já-

ko súdiši Íudem pravotóju, i jazýki na zemlí nastáviši. Da ispovíďatsja Tebí Íudije Bóže, da ispovíďatsja Tebí Íudije vsí. Zemľá dadé plód svój: blahosloví nás, Bóže, Bóže naš. Blahosloví nás, Bóže: i da ubojátsja Jehó vsí koncý zemlí.

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Allilúja, allilúja, allilúja, sláva Tebí, Bóže.

[3]

Hospodi, pomíluj. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

V konéc, psalóm písni Davídu, 67.

Da voskrésnet Bóh, i rastočátsja vrazí Jehó, i da bižát ot licá Jehó nenavíďáčiji Jehó. Jáko isčezájet dým, da isčéznut, jáko tájet vósk ot licá ohňá, táko da pohíbnut hrišnicy ot licá Bóžija, a právednicy da vozveselátsja, da vozádujutsja pred Bóhom, da naslaďátsja v veselíji. Vospójte Bohu, pójte ímeni Jehó, putesotvoríte vozšédšemu na západy. Hospóď ímja Jemú, i rádujtesja pred Ním. Da smjatútsja ot licá Jehó, Otcá sírych i Sudijí vdovíc: Bóh v místi svjatím Svojem. Bóh vseľájet jedinómýslennyja v dom, izvodá okovánnyja múžestvom, tákožde preohorčevájuščyja živúščyja vo hrobéč. Bóže, vnehdá ischodíti Tebí pred Íudmí Tvojimi, vnehdá mimochodíti Tebí v pustýni, zemľá potrjasésja, íbo nebesá kánuša ot licá Bóha Sinájina, ot licá Bóha Izrájileva. Dožď vólen otlučíši, Bóže, dosto-

jániju Tvojemú i iznemóže, Tý že soveršíl jesí jé. Živótnaja Tvojá živút na nej, uhotóval jesí bláhostiju Tvojeju níščemu, Bóže. Hospód' dást hlahól blahovestvújuščym síloju mnóhoju. Cárj sil vozľúblennaho, krasotóju dómu razdilíti korýsti. Ášče pospité posredé predíl, krilé holubíni posrébrené, i meždorámija jejá v bleščániji zláta. Vnehdá ráznstvit nebésnyj carí na nej, osnížátsja v Selmóne. Horá Bóžija, horá túčnaja, horá usyrénnaaja, horá túčnaja. Vskúju nepščújete hóry usyrénnyja? Horá, júže blahovolí Bóh žíti v nej, íbo Hospód' vselít-sja do koncá. Kolesníca Bóžija tmámi tém, týsjašča hobzújuščich, Hospód' v ních v Sináji vo svjatím. Vozšél jesí na vysotú, pleníl jesí plen, prijal jesí dájánija v čelovécich, íbo ne pokarjájuščyjasja, jéže vselítisja. Hospód' Bóh blahoslovén, blahoslovén Hospód' déň dne, pospešít nám Bóh spasénij nášich. Bóh naš, Bóh jéže spasáti, i Hospódna, Hospódna ischódišča smértnaja. Obáče Bóh sokrušít hlavý vrahóv Svojích, vérch vlas prechod'áščich v prehrišenijich svojích. Rečé Hospód': ot Vasána obraščú, obraščú vo hlubinách morských. Jáko da omóčitsja nohá Tvojá v króvi, jazýk pes tvojích, ot vráh ot nehó. Vídina býša šestvija Tvojá, Bóže, šestvija Bóha mojihó Carja, íže vo svjatím, predvaríša kňázi bliz pojúščich, posredé dív timpánnic. V cérkvach blahoslovíte Bóha, Hóspoda ot istóčnik Izrájilevych. Támo Veniamín junéjšij vo úžase, kňázi Iúdovy vladýki ích, kňázi Zavu-

lóni, kňázi Neffalímli. Zapovížd', Bóže, síloju Tvojeju, ukripí, Bóže, sijé, jéže sodílal jesí v nás. Ot chráma Tvojihó vo Jerusalím Tebí prinesút cárije dáry. Zapretí zvírem tróstnym, sónm junéc v júnicach Iúdských, jéže zatvoríti iskušénnyja srebróm, rastočí jazýki choťáščyja bránem. Prijíduť molítvennicy ot Jehípta, Jefijópia predvarít rúku svojú k Bóhu. Cárstva zemnája, pójte Bohu, vospójte Hóspodevi, vozšédšemu na Nébo nebesé na vostóki, se dást hlásu Svojemú hlás síly. Dadíte slávu Bóhovi, na Izrájili velelípota Jehó, i síla Jehó na óblacich. Díven Bóh vo svjatých Svojích, Bóh Izrájilev: Tój dást sílu i deržávu Iúdem Svojím, blahoslovén Bóh.

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni
i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Allilúja, allilúja, allilúja, sláva Tebí, Bóže.

[3]

Hóspodi, pomíluj. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni
i prísno, i vo víki vikóv, amín.

**V konéc, o imúščich izminítisja, psalóm
Davídu, 68.**

Spasí, mjá, Bóže, jáko vnidóša vódy do duší mojejá. Uhlebóch v timéniji hlubiný, i níšť postojánija. Prijíduť vo hlubiný morskíja, i búrja potopí mjá. Utrudíchsja zovýj, izmolcé hortáň mój, isčezósti óči mojí, ot jéže upováti mí na Bóha mojihó. Umnóžisjasja páče vlas hlavý mojejá nenavíd'áščiji mjá túne, ukripíšasja vrazí mojí, izhoňáščiji

mjá neprávědno: jáže ne voschiščách, tohdá vzdajách. Bóže, Tý uvídl jesí bezúmije mojé, i prehrišénija mojá ot Tebé ne utaišasja. Da ne postyd'átsja o mní terpjáščiji Tebé, Hóspodi, Hóspodi sil, nižé da posrámjatsja o mní iščuščiji Tebé, Bóže Izrájilev. Jáko Tebé rádi preterpěch ponošénije, pokrý sramotá licé mojé. Čuzď bych brátiji mojěj, i stránen synovóm mátere mojejá. Jáko révnošť dómu Tvojeho snidé mjá, i ponošénija ponosjáščich Tí napadóša na mjá. I pokrých postóm dúšu mojú, i býst' v ponošénije mní, i položich odijánije mojé vrétišče, i bych ím v prítču. O mní hlum'áchusja sed'áščiji vo vratich, i o mní pojáchu pijúščiji vinó. Áž že molítvoju mojěju k Tebí, Bóže, vrémja blahovolénija, Bóže, vo mnóžestvi mílosti Tvojejá uslyši mjá, vo ístini spasénija Tvojeho. Spasí mjá ot brénija, da ne uhlebnu, da izbáv'usja ot nenavíd'áščich mjá i ot hlubókich vód. Da ne potopít mené búrja vodnája, nižé da požrét mené hlubiná, nižé svedét o mní rověnnik úst svojích. Uslyši mjá, Hóspodi, jáko bláha mílost' Tvojá, po mnóžestvu ščedrót Tvojích prízri na mjá. Ne otvratí licá Tvojeho ot ótroka Tvojeho, jáko skorbl'ú, skóro uslyši mjá. Vonmí duší mojěj, i izbávi jú, vráh mojích rádi izbávi mjá. Tý bo vési ponošénije mojé i stud mój, i sramotú mojú: pred Tobóju vsí oskorbl'ájuščiji mjá. Ponošénije čájaše dušá mojá, i strást' i ždach soskorbjáščaho, i ne bé, i utišájuščich, i ne obretóch. I dáša v sníd' mojú želčj, i v žázdu mojú napojíša mjá ócta. Da

búdet trapéza ích pred ními v síť, i v vzdajánije, i v soblázn. Da pomračátsja óči ích, jáže ne víditi, i chrebét ích výnu sl'acý. Prolěj na níh hnív Tvój, i járošť hníva Tvojeho da postíhnet ích. Da búdet dvor ích pust, i v žilíščach ích da ne búdet živýj. Zané jehóže Tý porazíl jesí, tíji pohnáša, i k bolízni jazv mojích priložíša. Priloží bezzakónije k bezzakóniju ích, i da ne vnídat v právdu Tvoju. Da potrebjátsja ot kníhi živých i s právednymi da ne napíšutsja. Níšč i bol'áj jěsm áz: spasénije Tvoje, Bóže, da prijímet mjá. Voschval'ú ímja Bóha mojeho s písniju, vozvelíču Jehó vo chvaléniji: i uhódno búdet Bóhu páče tel'cá júna, róhi iznosjášča i páznokti. Da úzrjat níščiji i vozvesel'átsja: vzyščíte Bóha, i živá budet dušá váša. Jáko uslyša ubóhija Hospód' i okovánnyja Svojá ne uničízi. Da voschválat Jehó nebesá i zeml'á, móre i vsjá živúščaja v ném. Jáko Bóh spasét Sijóna, i sozízduštsja hrádi Judéjstiji, i vseľátsja támo, i naslíd'at jehó, i símjá rabóv Tvojích uderžít jehó, i l'úbjaščiji ímja Tvoje vseľátsja v ném.

V koněc, Davídu v vospominánije, vo jěže spastí mjá Hóspodu, 69.

Bóže, v pómošč mojú vonmí, Hóspodi, pomošči mí potščísja. Da postyd'átsja i posrámjatsja iščuščiji dúšu mojú, da vozvraťátsja vspjat' i postyd'átsja choťáščiji mí zlája. Da vozvraťátsja ábije styďáščesja hlahóluščiji mí: bláhože, bláhože. Da vozrádujutsja i vozvesel'átsja o Tebí vsí iščuščiji Tebé, Bóže, i da hlahólut výnu, da vozvelíčit-

sja Hospód', ľúbjaščiji spasénije Tvoje: az že níšč jésm i ubóh, Bóže, pomozí mí: Pomóš-
čnik mój i Izbáviteľ mój jesí Tý, Hóspodi,
ne zakosní.

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni
i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Allilúja, allilúja, allilúja, sláva Tebí, Bóže.

[3]

Upovánije naše, Hóspodi, sláva Tebí.

PO 9. KATHÍZMI:

Svjatýj Bóže, svjatýj Krípkij, svjatýj Bez-
smértnyj, pomíľuj nás. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu,
i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Presvjatája Trójce, pomíľuj nás: Hóspo-
di, očisti hrichí náša: Vladýko, prostí bez-
zakónija náša: Svjatýj, posití i iscílí némošči
náša, ímene Tvojeho rádi.

Hóspodi, pomíľuj. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu,
i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Ótče náš Íže na nebesích, da svjatítsja
ímja Tvoje, da príjdet cárstvije Tvoje, da
búdet vól'a Tvojá, jáko na nebesí i na zemlí:
chlíb náš nasúščnyj dážd' nám dnés,
i ostávi nám dólhi náša, jákože i mý ostav-
ľájem dolžnikóm našim, i ne vvedí nás vo
iskušenije, no izbávi nás ot lukávaho.

Ášče jeréj, hlahólet:

Jáko Tvoje jést' cárstvo i síla i sláva, Ot-
cá i Sýna i svjataho Dúcha, nýni i prísno,
i vo víki vikóv.

Mý že: Amín.

Ášče li ní, hlahóli:

Molítvami svjatých Otcév našich, Hós-
podi Jisúse Christé, Bóže naš, pomíľuj
i spasí nás, amín.

Táže troparí sijá, hlás 6:

Pomyšľáju deň strášnyj i pláču dijánij
mojích lukávych, káko otviščáju Bezsmér-
tnomu Carjú? Ilí kóim derznovenijem voz-
zrjú na sudijú, blúdnyj az? Blahoutróbnyj
Ótče, Sýne jedinoródnij, Dúše svjatýj, po-
míľuj mja.

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu.

Vo judóli plačévne, na místi, jéze zaviš-
čál jesí, jehdá sjádeši, Mílostive, sotvoríti
právednyj súd, ne obliči mojá sokrovénna-
ja, nižé posramí mené pred Ánhely, no po-
ščadí mja, Bóže, i pomíľuj mja.

I nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Upovánije i pokrýv deržávnij k Tebí
pritekájuščich, Bohorodíteľnice, blahóje
predstáteľstvo míra, molí so bezplótnymi
prilézno, Jehóže rodilá jesí Čelovikoľúbnej-
šaho Bóha, izbávisja dušám našim ot
vsjákaho preščénija, Jedína Blahoslovénna-
ja.

Hóspodi, pomíľuj [40].

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni
i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Čestníjšuju Cheruvím i slávnijšuju bez
sravnénija Serafím, bez istlínija Bóha Slóva
róždšuju, súščuju Bohoródicu Ťá veličájem.

Ášče jerěj, hlahóli:

Ímenem Hospódnim blahosloví, ótče.

Táže jerěj:

Bóže, uščédri nás i blahosloví nás, prosvití
licé Tvoje na nás i pomíluj nás.

Mý že: Amín.

Ášče li ní, hlahóli:

Molítvami svjatých Otcév nášich, Hóspodi
Jisúse Christé, Bóže naš, pomíluj i spasí
nás, amín.

Táže molítvu:

Vladýko Hóspodi, Bóže naš, Íže Jedín
okajánnyja mojejá duší nedúh i sejá isciléni-
je vídyj, iscilí jú, jákože vési, rádi množes-
tva mílosti Tvojejá i ščedrót Tvojích, poné-
že ot díl mojích níšť plástyrja priložítí jej,
nižé jeléja, ni objazánija, no Tý, prišédyj ne
právednyja prizváti, no hříšnyja v pokajá-
nije, pomíluj, uščédri, prostí jú, razderí ru-
kopisánije mnóhich mojích i stúdných dijá-
nij i nastávi mjá na právyj púť Tvój, da,
chod'áj vo ístini Tvojejí, vozmohú izbižátí
stríl lukávaha i síce predstánu neosužđen-
no pred strášnym prestólom Tvojím, slávja
i vospevája Presvjatóje Tvoje ímja vo víki,
amín.

KATHÍZMA 10.

Hóspodi, pomíluj. [3]
Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni
i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Davídu psalóm, synóv Jonadávovych i
pérvych plínšichsja, ne nadpísan u Jevrěj,
70.

Na Tá, Hóspodi, upovách, da ne posty-
žúsja vo vík. Právdoju Tvojeju izbávi mjá i
izmí mjá, prikloní ko mní úcho Tvoje i spa-
sí mjá. Búdi mí v Bóha Zaščítiteľa i v místo
krípko spastí mjá, jáko utverždénije moje i
pribížišče moje jesí Tý. Bóže mój, izbávi
mjá iz rúki hříšnaha, iz rúki zakonopres-
túpnahe i obíd'áščaha, jáko Tý jesí terpénije
moje, Hóspodi, Hóspodi, upovánije moje ot
júnosti mojejá. V Tebí utverdíchjsja ot utró-
by, ot čréva mátere mojejá Tý jesí mój pok-
rovitel': o Tebí pénije moje výnu. Jáko čúdo
bych mnóhim, i Tý pomóščnik mój krípok.
Da ispólňatsja ustá mojá chvalénija, jáko da
vospojú slávu Tvoju, vés děň velikolípije
Tvoje. Ne otvérži mené vo vrémja stárosti,
vnehdá oskudivátí kríposti mojejé, ne ostávi
mené. Jáko réša vrazí mojí mní, i strehúščiji
dúšu mojú soviščáša vkúpi, hlahól'ušče:
Bóh ostávil jěšť jehó, poženíte i imíte jehó,
jáko níšť izbav'ájaj. Bóže mój, ne udalísja ot
mené, Bóže mój, v pómošč mojú vonmí. Da
postyd'átsja i isčéznut oklevetájuščiji dúšu
mojú, da oblekútsja v stud i sram íščuščiji
zlája mní. Áz že vsehdá vozupováju na Tá i
priložú na vsjáku pochvalú Tvoju. Ustá
mojá vozvisťát právdu Tvoju, vés děň spa-
sénije Tvoje, jáko ne poznách knížnaja.
Vnídu v síli Hospódni, Hóspodi, pomjanú
právdú Tebé Jedínaha. Bóže mój, ímže na-
učíl mjá jesí ot júnosti mojejá, i do nýni

vozviščú čudesá Tvojá, i dáže do stárosti i prestarínija, Bóže mój, ne ostávi mené, dóndeže vozviščú mýsču Tvoju ródu vsemú hrjadúščemu, sílu Tvoju i právdnu Tvoju, Bóže, dáže do výšnich, jáže sotvoríl mí jesí velíčija. Bóže, któ podóben Tebí? Jelíki javíl mí jesí skórbí mnóhi i zly, i obráščsja oživotvoríl mjá jesí, i ot bezdn zemlí vozvél mjá jesí. Umnóžil jesí na mní velíčestvije Tvojé, i obráščsja utíšil mjá jesí, i ot bezdn zemlí páki vozvél mjá jesí. Íbo áz ispovím-sja Tebí v Íúdech, Hóspodi, v sosúdech psalómskich ístinu Tvoju, Bóže, vospojú Tebí v húslich, Svjatyj Izrájilev. Vozráduje-tisja ustní mojí, jehdá vospojú Tebí, i dušá mojá, júže jesí izbávil. Ješčé že i jazýk mój vés děň poučít-sja právdi Tvojéj, jehdá postyďátsja i posrámjatsja íščuščiji zlája mní.

O Solomóni, psalóm Davídu, 71.

Bóže, súd Tvój carévi dážd', i právdnu Tvoju sýnu carévu: sudíti Íúdem Tvojím v právdi, i níščym Tvojím v sudí. Da vospri-jímut hóry mír Íúdem, i chólmi právdu. Súdit níščym Íudskím, i spasét sýny ubó-hich i smirít klevetniká. I prebúdet s sólncem, i préžde luný róda rodóv. Snídet já-ko dožd' na runó, i jáko kápľa, kápľuščaja na zémľu. Vozsijájet vo dnech jehó právda i mnóžestvo míra, dóndeže otýmetsja luná. I obladájet ot mórja do mórja, i ot rek do konec vselénnyja. Pred ním pripadút Jefi-jópľane, i vrazí jehó péršť polížit. Cárije Farsíjstiji i óstrovi dáry prinesút, cárije Arávstiji i Savá dáry privedút: i poklóňatsja

jemú vsí cárije zémstiji, vsí jazýcy porabó-tajut jemú. Jáko izbávi níšča ot síľna, i ubó-ha, jemúže ne bí pomóščnika. Poščadít níš-ča i ubóha, i dúšy ubóhich spasét: ot líchvy i ot neprávdy izbávit dúšy ích, i čéstno ímja jehó pred ními. I živ búdet, i dástsja jemú ot zláta Aravíjska, i pomól'atsja o ném vý-nu, vés děň blahoslovját jehó. Búdet utver-ždénije na zemlí na verséch hór, prevozne-sétsja páče Livána plód jehó: i procvetút ot hráda jáko travá zemnája. Budet ímja jehó blahoslovéno vo víki, préžde sólнца preby-vájet ímja jehó, i blahoslovjátsja v ném vsjá kolína zemnája, vsí jazýcy ublažát jehó. Blahoslovén Hospód' Bóh Izrájilev, tvorjáj čudesá Jedín. I blahoslovéno ímja slávy Je-hó vo vík i vo vík víka, i ispólnitsja slávy Jehó vsjá zémľa: búdi, búdi.

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Allilúja, allilúja, allilúja, sláva Tebí, Bóže.

[3]

Hóspodi, pomíluj. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Psalóm Asáfu, 72.

Koľ blah Bóh Izrájilev, právyym sér-dcem. mojí že vmále ne podvižístesja nózi: vmále ne prolíjášasja stopý mojá. Jáko voz-revnovách na bezzakónnyja, mír hrišnikov zrja. Jáko níšť vosklonénija v smérti ích, i utverždénija v ráni ích, v trudích čelovíče-skich ne súť, i s čelovíki ne prijímut ran.

Sehó rádi uderzá já hordýňa ích do koncá: odíjašasja neprávdoju i nečéstijem svojim. Izýdet jáko iz túka neprávda ích, prejdóša v ľubóvj sárdca. Pomýsliša i hlahólaša v lukávstvi, neprávdu v vysotú hlahólaša. Položíša na nebesí ustá svojá, i jazýk ích préjde po zemlí. Sehó rádi obraťátsja ľúdije mojí símo, i dníje ispólneni obrjáščutsja v ních. I réša: káko uvídi Bóh? I ášče jést rázum v Výšnim? Se síji hríšnicy i hobzújuščiji vo vík, uderzáša bohátstvo. I rích: jedá vsúje opravdích sárdce mojí i umých v nepovínných rúci mojí, i bych jazven vés děň, i obličénije mojí na útrennich. Ášče hlahólach, povím táko: se ródu synóv Tvojích, jemúže obeščáchsja, i nepščevách rozumí: sijé trud jést predó mnóju, dóndeže vnídu vo svjatílo Bóžije i rozumíju v poslídňaja ích. Obáče za ľščénija ích položíl jesí ím zlája, nizložíl jesí já, vnehdá razhordéšasja. Káko býša v zapustínije? Vnezápu isčezóša, pohibóša za bezzakónije svojé. Jáko sónije vostajúščaho, Hóspodi, vo hrádi Tvojém óbraz ích uničížiši. Jáko razžžésja sárdce mojí, i utróby mojí izmeníšasja. I áz uničžen i ne rozumích, skóten bych u Tebé. I áz výnu s Tobóju, uderžál jesí rúku desnúju mojí, i sovítom Tvojím nastávil mjá jesí, i so slávoju prijál mjá jesí. Čtó bo mí jést na nebesí? I ot Tebé čtó voschotích na zemlí? Isčezé sárdce mojí i ploť mojí, Bóže sárdca mojihó, i část mojí, Bóže, vo vík. Jáko se udaľájuščiji sebé ot Tebé, pohíbnut: potrebil jesí vsjá kaho ľubodíjuščaho ot Tebé.

Mní že prileplátisja Bóhovi bláho jést, polaháti na Hóspoda upovánije mojí, vozvisítí mí vsjá chvalý Tvojá vo vratích dščére Sijóni.

Rázuma Asáfu, 73.

Vskúju, Bóže, otrínul jesí do koncá? Razhnívasja járošť Tvojá na óvcy pážiti Tvojejá? Pomjaní sónm Tvój, jehóže sťazál jesí ispérva, izbávil jesí žezlóm dostojánija Tvojihó, horá Sijón sijá, v néžže vselílsja jesí. Vozdvíhni rúci Tvojí na hordýni ích v konec, jelíka lukávnova vráh vo svjatím Tvojém. I voschvalíšasja nenavídáščiji Tá posredé prázdника Tvojihó, položíša znamenija svojá, znamenija, i ne poznáša, jáko vo ischódi prevýše, jáko v dubrávi drévjane sekírami razsekóša. Dvéri jehó vkúpi: sečívom i oskórdom razrušíša jehó. Vozžhóša ohném svjatílo Tvojé, na zemlí oskverníša žilíšče ímene Tvojihó. Réša v sárdci Tvojém júžiki ích vkúpi: prijídíte i otstávim vsjá prázdniki Bóžija ot zemlí. Znamenija ích ne vídichom: níšť ktomú proróka, i nás ne poznájet ktomú. Dokóli, Bóže, ponósit vráh? Razdražít protivnyj ímja Tvojé do koncá? Vskúju otvraščáješi rúku Tvoju i desnícu Tvoju ot sredy nédra Tvojihó v konec? Bóh že Cárj naš préžde víka sodíla spasénije posredé zemlí. Tý utverdíl jesí síloju Tvojéju móre, Tý stérl jesí hlavý zmijév v vodé, Tý sokrušíl jesí hlavú zmíjevu, dal jesí tohó brášno ľúdem Jefijópskim. Tý rastórhil jesí istóčniki i potóki, Tý izsušíl jesí réki Ifám-skija. Tvój jést děň, i Tvojá jést nóšč: Tý so-

veršil jesí zarjú i sólnce. Tý sotvoril jesí vsjá predíly zemlí, žátvu i vésnu Tý sozdál jesí já. Pomjaní sijá, vráh ponosí Hóspodevi, i lúdije bezúmniji razdražíša ímja Tvojé. Ne predážd' zvirém dúšu, ispovídajušcusja Tebí, duš ubóhich Tvojích ne zabúdi do koncá. Prízri na zavít Tvój, jáko ispólnišasja pomračénniji zemlí domóv bezzakónij. Da ne vozvratítsja smirénnyj posrámlen, níšč i ubóh voschvalíta ímja Tvojé. Vostáni, Bóže, sudí prjú Tvoju, pomjaní ponošénije Tvojé, jéze ot bezúmnaho vés děň. Ne zabúdi hlása molítvennik Tvojích, hordýňa nenavíd'áščich Ťá vzýde výnu.

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni
i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Allilúja, allilúja, allilúja, sláva Tebí, Bóže.

[3]

Hóspodi, pomíluj. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni
i prísno, i vo víki vikóv, amín.

**V konéc, da ne rastlíši, psalóm písni Asáfu,
74.**

Ispovímysja Tebí, Bóže, ispovímysja Tebí, i prizovém ímja Tvojé: povím vsjá čudesá Tvojá. Jehdá prijmu vřémja, Áz pravotý vozsuždú. Rastájasja zemľá i vsí živúščiji na nej, Áz utverdích stolpý jejá. Rích bezzakónnujuščym, ne bezzakónnujte: i sohrišájuščym, ne voznosíte róha, ne vzdvizájte na vysotú róha vášeho, i ne hlahólite na Bóha neprávdu: jáko nižé ot ischód, nižé ot západ, nižé ot pustých hór. Jáko

Bóh sudijá jést': sehó smirjájet, i sehó voznošit. Jáko čáša v rucé Hospódni, viná nerastvoréna, ispólň rastvorénija, i ukloní ot sejá v sijú: obáče dróždije Jehó ne istoščísja, ispijút vsí hříšniji zemlí. Áz že vozrádujusja vo vík, vospojú Bóhu Jákovľu: i vsjá róhi hříšnych slomľú, i voznesétsja róh právednaho.

**V konéc, v písnech, psalóm Asáfu, písň ko
Assiríjaninu, 75.**

Vídom vo Judéi Bóh: vo Izrájili vélije ímja Jehó. I býst' v míri místo Jehó i žilíšče Jehó v Sijóne. Támo sokruší kríposti lukóv, orúžije i meč i bráň. Prosviščáješi Tý dívno ot hór věčnych. Smjatóšasja vsí nerazúmniji sérdcem: usnúša snom svojím, i ničtóže obretóša vsí múžije bohátstva v rukách svojích. Ot zapreščénija Tvojehó, Bóže Jákovľ, vzdremáša vsídšiji na kóni. Tý strášen jesí, i któ protivostánet Tebí? Ottóle hnív Tvój. Iz nebesé slýšan sotvoril jesí súd: zemľá ubojásja, i umolčá, vnehdá vostatí na súd Bóhu, spastí vsjá krótkija zemlí. Jáko pomyslénije čelovíčeskoje ispovístsja Tebí: i ostánok pomyslénija prázdnujet Tí. Pomolítejsja i vzdadíte Hóspodevi Bohu nášemu. Vsí íže ókrest Jehó prinesút dáry, strášnomu i otjémľuščemu dúchi kňazěj, strášnomu páče carěj zemných.

V konéc, o Idithúmi, psalóm Asáfu, 76.

Hlásom mojím ko Hóspodu vozzvách, hlásom mojím k Bohu, i vňat mí. V děň skórbi mojejá Bóha vzyskách rukáma mo-

jíma, nóščiju pred Ním, i ne preľščén bych. Otvérzesja utíšitisja dušá mojá. Pomjanúch Bóha i vozveselíchjsja, pohlumľáchsja i malodúšestvovaše dúch mój. Predvarísti stražby óči mojí: smjatóchsja i ne hlahólach. Pomýslich dni pěrvyja, i léta věčnaja pomjanúch, i poučáchsja: nóščiju sérdcem mojím hlumľáchsja, i tužáše dúch mój: jedá vo víki otrínét Hospód', i ne priložit blahovolíti páki? Ilí do koncá mílost' Svojú otsičét, skončá hlahól ot róda v ród? Jedá zabúdet usčédriti Bóh? I lí uderžit vo hníve Svojém ščedróty Svojá? I rích, nýni načách: sijá izména desnýcy Výšňaho. Pomjanúch dilá Hospódňa, jáko pomjanú ot načála čudesá Tvojá, i poučúsja vo vsích dílich Tvojích, i v načínánijich Tvojích pohlumľúsja. Bóže, vo svjatím púť Tvój: któ bóh vélíj jáko Bóh naš? Tý jesí Bóh tvorjáj čudesá: skazál jesí v Íúdech sílu Tvojú, izbávil jesí mýšceju Tvojéju Íúdi Tvojá, sýny Jákovli i Jósifovy. Vídiša Ťá vódy, Bóže, vídiša Ťá vódy, i ubojášasja: smjatóšasja bézdny, mnóžestvo šúma vód, hlás dáša óblacy, íbo stríly Tvojá prechóďat. Hlás hróma Tvojeho v kolesí, osvítíša mólnija Tvojá vselénuju: podvížesja i trépetna býst' zemľá. V móri putijé Tvojí, i stezí Tvojá v vodách mnóhich, i slidý Tvojí ne poznájutsja. Nastávil jesí jáko óvcy Íúdi Tvojá rukóju Mojseovoju i Aaróneju.

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Allilúja, allilúja, allilúja, sláva Tebí, Bóže.

[3]

Upovánije naše, Hóspodi, sláva Tebí.

PO 10. KATHÍZMI:

Svjatýj Bóže, svjatýj Krípkij, svjatýj Bezsmértnyj, pomíluj nás. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Presvjatája Trójce, pomíluj nás: Hóspodi, očisti hrichí náša: Vladýko, prostí bezzakónija náša: Svjatýj, posítí i iscílí némošči náša, ímene Tvojeho rádi.

Hóspodi, pomíluj. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Ótče náš Íže na nebesích, da svjatítsja ímja Tvojé, da príjdet cárstvije Tvojé, da búdet vól'a Tvojá, jáko na nebesí i na zemlí: chlíb náš nasúščnyj dážd' nám dnés, i ostávi nám dólhi náša, jákože i mý ostavľájem dolžnikóm našim, i ne vvedí nás vo iskušénije, no izbávi nás ot lukávaho.

Ášče jeréj, hlahólet:

Jáko Tvojé jest' cárstvo i síla i sláva, Otcá i Sýna i svjataho Dúcha, nýni i prísno, i vo víki vikóv.

Mý že: Amín.

Ášče li ní, hlahóli:

Molítvami svjatých Otcév nášich, Hóspodi Jisúse Christé, Bóže naš, pomíluj i spasí nás, amín.

Táže troparí sijá, hlás 6:

Strášnaho dne prišéstvija Tvojeho užasájusja, Christé, i, neumýtnaho sudílišča bojájsja, Hóspodi, užasájusja i trepěšču, jáko imýj množestvo sohrišénij, no préžde koncá jáko mílostiv Bóh, obratí i spasí mjá, Spáse mój Mnohomílostive.

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu.

Ehdá prestóli na súd postávjatsja, Hóspodi, i sudílišču Tvojemú predstánut čelovécy: ne predpočtětsja cárj vóina, ne preimúščestvit vladýka rabá: kíjždo bo ot svojich díl ilí proslávitsja, ilí postydítsja.

I nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Velíkich darovánij, Čístaja Dívo Bohomáti, Tý spodóbilasja jesí, jáko rodilá jesí plótiju Jedínaho ot Tróicy, Christá Žiznodávca, vo spasénije duš nášich.

Hóspodi, pomíluj [40].

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Čestnijšuju Cheruvím i slávnijšuju bezsravnénija Serafím, bez istlínija Bóha Slóva rózždšuju, súščuju Bohoródicu Ťá veličájem.

Ášče jeréj, hlahóli:

Ímenem Hospódnim blahosloví, ótče.

Táže jeréj:

Bóže, usčédri nás i blahosloví nás, prosvití licé Tvoje na nás i pomíluj nás.

Mý že: Amín.

Ášče li ní, hlahóli:

Molítvami svjatých Otcév nášich, Hóspodi Jisúse Christé, Bóže naš, pomíluj i spasí nás, amín.

Táže molítvu:

Hóspodi Bóže naš, v mílosti Bohátyj i v ščedrótach Nepostižímj, Jedíne po jestestvú Bezhríšen, i nás rádi kromé hrichá byv Čelovík, uslyši v čas sej bolíznennoje moje sijé molénije, jáko níšč i ubóh jěsm ot díl blahích, i sérdce moje smjatěsja vnutry méné. Tý bo vési, Výšnij Carjú, Hóspodi nebesé i zemlí, jáko vsjú mojú júnost' vo hriséch izdích i v slíd pochotěj plóti mojejá chodív, vés smeč démonov bych, vés dijávolu poslídovach, výnu v timéniji slastěj vaľájajsja, omračívjsja bo pomyšlénijem ot mladěstva, dáže i do nýni, nikohdáže voschotích sotvoríti vól'u Tvoju svjatúju, no vés ot navítujuščich mjá strastěj plenívjsja, smeč i poruhánije démonov bych, nikákože vo umí pomyšľájaj, jáko nesterpímjy hnív jěže na hríšniki preščénija Tvojeho, i ležášču heěnnu óhnennuju. Jákože otsjúdu vo otčájanije vpadýj, i nikákože v čúvstvi obraščénija byv, pust i nah jěže ot Tvojejá družby bych. Kij bo vid hrichá ne sodílach? Kóje dílo démonskoje ne sodíjach? Kóje dijánije stúdnaje i blúdnaje ne s preimúščestvom i tščánijem soverších? Úm vospomináňmi plotskími oskverních, tílo smešěňmi okalách, dúch sosložénijem oskverních, vsják ud okajáňnyja mojejá plóti služíti i rabótati hrichóm vozľubích. I któ próčeje ne vozrydájet mjá, okajáňnaho? Któ ne vospláčet

mjá, osuždénna? Áz bo jedín, Vladýko, járošť Tvojú prohnívach, áz jedín hnív Tvój na mjá razžehóch, áz jedín lukávoje pred Tobóju sotvorích, prevozšéd i prepobedív vsjá ot víka hříšniki, nesravnénno pohrišívyj i neproščénno. No ponéže mnohomílostivj, blahoutróbnj jesí, Čelovikoľúbče, i ožidáješi čelovičeskaho obraščénija, se i áz vverháju sebé pred strášnoje i nesterpímoje Tvojé sudíšče, i jákože prečístym Tvojím nohám kasájajsja, iz hlubíný duší vzyváju Tí: očisti, Hóspodi, prostí, Blahopremeníteľu, pomíľuj némošč mojú, priklonísja nedoumíniju mojemú, vonmí moléniju mojemú i slez mojích ne premolčí, prijímí mjá, kájuščahosja, i zablúždšaho obratí, obraščájuščahosja obymí i moľáščahosja prostí. Ne bo položíl jesí pokájanie právednym, ne položíl jesí proščénija ne sohrišájuščym, no položíl jesí pokájanie mní, hříšnomu, v níchže v nehodovánije Tvojé soďfjach, nah i obnažén pred Tobóju predstojú, Serdcevidče Hóspodi, ispovidajaj mojá hrichí: ne bo mohú vozzríti i víditi vysotú nebésnuju, ot tážesti hrichóv mojích sl'acájemj. Prosvítí úbo óči sérdca mojihó i dážd' mí umilénije k pokájaniu, i sokrušénije sérdca ko ispravléniju, da so blahóju nadéždeju i ístinny m uverenijem, k támošnemu míru pojdú, chvalá i blahoslovjá výnu vsesvjatóje ímja Tvojé, Otca i Sýna i svjatáho Dúcha, nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

KATHÍZMA 11.

Hóspodi, pomíľuj. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Rázuma Asáfu, 77.

Vnemlíte, Iúdije mojí, zakónu mojemú, prikloníte úcho váše vo hlahóly úst mojích. Otvérzu v prítčach ustá mojá, proviščájau hanánija ispérva. Jelíka slýšachom i poznáchom já, i otcý náši povídaša nám: ne utaišasja ot čad ích v ród in, vozvišájušče chvalý Hospódni i síly Jehó, i čudesá Jehó, jáže sotvorí. I vozdvíže svídínije vo Jákově, i zakón položí vo Izrájili: jelíka zapovída otcém nášim, skazáti já synovóm svojím, jáko da poznájet ród in, sýnove roďáščijisja, i vostánut i povíd'at já synovóm svojím: da položát na Bóha upovánije svojé, i ne zabúdut díľ Bóžijich, i zápovidi Jehó vzyščut. Da ne búdut jákože otcý ích, ród stroptív i preohorčevájaj, ród íže ne isprávi sérdca svojehó, i ne uvíri s Bóhom dúcha svojehó. Sýnove Jefrémli naľacájušče i strel'ájuše lúki, vozvratíšasja v deň bráni: ne sochraníša zavíta Bóžija, i v zakóni Jehó ne voschotíša chodíti. I zabýša blahodijánija Jehó, i čudesá Jehó, jáže pokazá ím pred otcý ích, jáže sotvorí čudesá v zemlí Jegípetstij: na póli Taneóse. Razvérze móre, i provedé ích, predstávi vódy jáko mech. I nastávi já óblakom vo dni, i vsjú nóšč prosviščénijem ohná. Razvérze kámeň v pustýni, i napojí já jáko v bédne mnózi, i izvedé vódu iz ká-

mene, i nizvedé jáko réki vódy. I priložíša ješče sohrišáti Jemú, preohorčíša Výšňaho v bezvódnej: i iskusiša Bóha v serdcách svojích, vosprosíti brášna dušám svojím. I klevetáša na Bóha, i réša: jedá vozmóžet Bóh uhotóvati trapézu v pustýni? Ponéže porazí kámeň, i potekóša vódy, i potócy navodníšasja: jedá i chleb móžet dáti, ilí uhotóvati trapézu ľúdem Svojím? Sehó rádi slýša Hospód' i prezrí: i óhň vozhorísja vo Jákově, i hnív vzýde na Izrájil'a, jáko ne vírovaša Bóhovi, nižé upováša na spasénije Jehó. I zapovída oblakóm svýše, i dvéri nebesé otvérze, i odoždí ím mánnu jásti, i chleb nebésnyj dadé ím. Chleb ánhel'skij jadé čelovík, brášno poslá ím do sýtosti. Vozdvíze juh iz nebesé, i navedé síloju Svojeju líva, i odoždí na ních jáko prách plóti, i jáko pesók morskíj pticy pernáty. I napadóša posredé stána ích, ókrest žilíšč ích. I jadóša i nasýtišasja ziló, i želánije ích prinesé ím. Ne lišíšasja ot želánija svojehó: ješče brášnu súšču vo ustích ích: i hnív Bóžij vzýde na ních, i ubí mnóžajšaja ích, i izbránnym Izrájilevym zapját. Vo vsích sích sohrišíša ješče, i ne vírovaša čudesém Jehó. I isčezóša v sujetí dníje ích, i léta ích so tščánijem. Jehdá ubiváše já, tohdá vzyskáchu Jehó, i obraščachusja, i útrenevachu k Bóhu: i pomjanúša, jáko Bóh Pomóščnik ím jést', i Bóh Výšňij Izbáviteľ ím jést'. I vozľubíša Jehó ustý svojími, i jazýkom svojím solháša Jemú: sárdce že ích ne bí právo s Ním, nižé uvírišasja v zavíte Jehó. Tójže jést' šcedr, i očístit

hrichí ích, i ne rastlít, i umnóžit otvratíti járošť Svojú, i ne razžžét vsehó hníva Svojeho. I pomjanú, jáko ploť súť, dúch choďáj i ne obraščájajsja. Koľkrátý preohorčíša Jehó v pustýni, prohnívaša Jehó v zemlí bezvódnej? I obratíšasja, i iskusiša Bóha, i Svjataho Izrájileva razdražíša, i ne pomjanúša rukí Jehó v děň, vónže izbávi já iz rukí oskorbľájušaho, jákože položí vo Jehípte znamenija Svojá, i čudesá Svojá na póli Taneóse, i preloží v króvj réki ích, i istóčniki ích, jáko da ne pijút. Poslá na ních pésija múchi i pojadóša já: i žáby, i rastlí já. I dadé rže plodý ích, i trudý ích pruhóm. Ubí hrádom vinohrády ích, i černíčiye ích slánoju, i predadé hrádu skotý ích, i iménije ích ohňú. Poslá na ních hnív járosti Svojejá, járošť i hnív i skorbj, posláníje ánhely ľútymi. Putesotvorí stezjú hnívu Svojemú, i ne pošcadé ot smérťi duš ích: i skotý ích v smérťi zakľučí, i porazí vsjakoje pervoródnije v zemlí Jegípetstij, načátok vsjákaho trudá ích v selénijich Chámovych. I vozdvíze jáko óvcy ľúdi Svojá, i vozvedé já jáko stádo v pustýni, i nastávi já na upovánije, i ne ubojášasja, i vrahí ích pokrý móre. I vvedé já v hóru svjatýni Svojejá, hóru sijú, júže s'azá desníca Jehó. I izhná ot licá ích jazýki, i po žrébiju dadé ím [zémľu] územ žrebodajánija, i vselí v selénijich ích kolína Izrájileva. I iskusiša i preohorčíša Bóha Výšňaho, i svidínij Jehó ne sochraníša, i otvratíšasja, i otverhóšasja, jákože i otcý ích, prevratíšasja v lúk razvraščén, i prohnívaša

Jehó v chólmech svojích i vo istukánných svojích razdražíša Jehó. Slýša Bóh i prezrí, i uničíži ziló Izrájil'a, i otrínu skíniju Silóm-skuju, selénije, jéze vselísja v čelovécich. I predadá v plen kríposť ích, i dobrótu ích v rúki vrahóv, i zatvorí vo orúžiji l'údi Svoja, i dostojánije Svoje prezrí. Júnošy ích pojadá óhň, i dívy ích ne osítovany býša: svjaščénicy ích mečem padóša, i vdovícy ích ne oplákany búdut. I vostá jáko spjá Hospód', jáko sílen i šúmen ot viná, i porazí vrahí Svoja vspjať, ponošenije véčnoje dadé ím. I otrínu selénije Jósifovo, i kolíno Jefrémovo ne izbrá, i izbrá kolíno Iúdovo, hóru Sijónu, júže vozľubí, i sozdá jáko jedinatoróha svjatílišče Svoje, na zemlí osnová jehó vo vík. I izbrá Davída rabá Svojeho, i vospriját jehó ot stad óvčich. Ot dojlíc poját jehó pastí Jákova rabá Svojeho i Izrájil'a dostojánije Svoje. I upasé já v nezlobíji sérdca svojeho, i v rázumah rukú svojeju nastávil já jésť.

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni
i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Allilúja, allilúja, allilúja, sláva Tebí, Bóže.

[3]

Hóspodi, pomíľuj. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni
i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Psalóm Asáfu, 78.

Bóže, prijídóša jazýcy v dostojánije Tvoje, oskverníša chrám svjatýj Tvój, položíša Jerusalím jáko ovóščnoje chranílišče, položíša trúpíja ráb Tvojích brášno ptícam ne-

bésnym, plóti prepodóbných Tvojích zvířém zemným. Prolíjáša króvj ích jáko vódu ókrest Jerusalíma, i ne bí pohrebájaj. Býchom ponošenije sosídom nášim, podražénije i poruhánije súščym ókrest nás. Dokóli, Hóspodi, prohnívaješisja do koncá? Razžžétsja jáko óhň rvénije Tvoje? Proléjhnív Tvój na jazýki ne znájuščyja Tebé, i na cárstvija, jáže ímene Tvojeho ne prizváša, jáko pojadóša Jákova, i místo jehó opustošíša. Ne pomjaní nášich bezzakónij pérvych: skóro da predvarját nás ščedróty Tvoja, Hóspodi, jáko obniščáčom ziló. Pomozi nám, Bóže, Spasíteľu náš, slávy rádi ímene Tvojeho, Hóspodi, izbávi nás, i očisti hrichí nášja ímene rádi Tvojeho. Da ne kohdá rekút jazýcy, hdí jésť Bóh ích? I da uvístsja vo jazýcich pred očíma nášima otmščénije króvi ráb Tvojích prolitýja. Da vnídet pred Ťá vozdychánije okovánných, po velíčiju mýšcy Tvojeja snabdí sýny umerščvlénnych. Vozdážd' sosídom nášým sedmeríceju v nédro ích ponošenije ích, ímže ponosíša Ťá, Hóspodi. My že, l'údije Tvojí i óvcy pážiti Tvojeja, ispovímysja Tebí, Bóže, vo vík, v ród i ród vozvistím chvalú Tvoju.

**V konéc, o izmínšichsja, svidínije Asáfu,
psalóm, 79.**

Pasýj Izrájil'a vonmí: nastavľájaj jáko ovčá Jósifa, sed'áj na Cheruvímech, javísja, pred Jefrémom i Veniamínom i Manassíjem, vzdvíhni sílu Tvoju, i prijídí vo jéze spastí nás. Bóže, obratí nás, i prosvití licé Tvoje, i spasémsja. Hóspodi Bóže sil, dokóli

hnívaješsja na molítku ráb Tvojích? Napitáješi nás chlíbom slézny, i napojíši nás slezámí v méru. Položil jesí nás v prerikáni je sosídom nášim, i vrazí naši podražníša nás. Hóspodi Bóže sil, obratí nás, i prosvítí licé Tvojé, i spasémsja. Vinohrád iz Jehípta prinésl jesí, izhnál jesí jazýki, i nasadíl jesí jehó. Putesotvoríl jesí pred ním, i nasadíl jesí korénija jehó, i ispoľni zémľu. Pokrý hóry síň jehó, i vítvija jehó kédry Bóžija: prostré rózhi jehó do mórja, i dáže do rek ótrasli jehó. Vskúju nizložil jesí oplót jehó, i obymájut jehó vsí mimochod'áščiji putém? Ozobá i veprj ot dubrávy, i ujedínennyj dívij pojadá jehó. Bóže sil, obratísja úbo, i prízri iz nebesé i vížd', i posítí vinohrád sej, i soverší jehó, jehóže nasadí desníca Tvojá, i na sýna čelovíčeskaho, jehóže ukripíl jesí Sebí. Požžén ohném i raskópan, ot zapreščenija licá Tvojehó pohíbnut. Da búdet ruká Tvojá na múža desnícy Tvojejá, i na sýna čelovíčeskaho, jehóže ukripíl jesí Sebí, i ne otstúpim ot Tebé: oživíši nás, i ímja Tvojé prizovém. Hóspodi Bóže sil, obratí nás, i prosvítí licé Tvojé, i spasémsja.

V konéc, o točľích, psalóm Asáfu, 80.

Rádujtesja Bóhu, Pomóščniku nášemu, vosklíknite Bohu Jákovľu, prijímte psalóm i dadíte timpán, psaltírj krasén s húsl'mi, vostrubíte v novomísjačiji trubóju, vo blahoznamenítj deň prázdника vášeho, jáko povelínije Izrájilevi jésť, i sud'ba Bóhu Jákovľu. Svidínije vo Jósife položí jé, vnehdá izýti jemú ot zemlí Jegípetskija, jazýka je-

hóže ne víd'áše uslyša. Otját ot brémene chrebét jehó, rúci jehó v koší porabótaste. V skórbí prizvál Mjá jesí, i izbávic h'Á, uslyšach h'Á v tájni búrne, iskusích h'Á na vodé prerikánija. Slýšite, ľúdi je mojí, i zasvidíteľstvujú vam, Izrájľu, ášče poslušaješi Mené. Ne búdet Tebí bóh nov, nižé pokloníšisja bóhu čuždému. Áz bo jésm Hospód' Bóh tvój, izvedýj h'Á ot zemlí Jegípetskija, razšíri ustá Tvojá, i ispoľnu já. I ne poslušaša ľúdi je mojí hlása Mojehó, i Izrájľ' ne vňat Mí: i otpustích já po načínánijem serdec ích, pójdut v načínánijich svojích. Ášče býša ľúdi je mojí poslušali Mené, Izrájľ' ášče by v putí Mojá chodíl, ni o česóm že úbo vrahí jehó smiríl bych, i na oskorbl'ájušyja ích vozložil bych rúku Mojú. Vrazí Hospódni solháša jemú, i búdet vrémja ích vo vík. I napitá ích ot túka pšeníčna, i ot kámene méda nasýti ích.

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Allilúja, allilúja, allilúja, sláva Tebí, Bóže.

[3]

Hóspodi, pomíľuj. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Psalóm Asáfu, 81.

Bóh stá v sónme bohóv, posredé že bóhi razsúdit. Dokóli súdite neprávdú, i líca hrišnikov prijémlete? Sudíte síru i ubóhu, smiréna i níšča opravdájte. Izmíte níšča i ubóha, iz rukí hrišniči izbávic jehó. Ne poznáša, nižé urazumíša, vo t'me chód'at: da

podvížatsja vsjá osnovánija zemlí. Áz rích: bózi jesté, i sýnove Výšňaho vsí. Vy že jáko čelovecy umirájete, i jáko jedín ot kňazěj pádajete. Voskresní, Bóže, sudí zemlí: jáko Tý naslídiši vo vsích jazýcích.

Písň psalmá Asáfu, 82.

Bóže, któ upodóbitsja Tebí? Ne premolčí níže ukrotí, Bóže. Jáko se vrazí Tvojí vozšumíša, i nenavíd'ášiji Ťá vozdvihóša hlavú. Na l'údi Tvojá lukávnovaša vóleju, i soviščáša na svjatýja Tvojá. Réša: přijidíte i potrebím já ot jazýk, i ne pomjanétsja ímja Izrájilevo ktomú. Jáko soviščáša jedinomyšlénijem vkúpi, na Ťá zavít zaviščáša: selénija Iduméjska, i Ismájilite, Moáv i Ahárjane: Hevál i Ammón i Amalík, inopleménnicy s živúščimi v Tíri, íbo i Assúr přijíde s ními, býša v zastuplénije synovóm Lótovym. Sotvorí ím jáko Madijámu i Sisáre, jáko Javímu v potóci Kíssove. Potrebíšasja vo Ajendóre, býša jáko hnoj zemnýj. Položí kňazi ích, jáko Oríva i Zíva, i Zevéja i Salmána, vsjá kňazi ích, íže réša: da naslídim sebí svjatíliše Bóžije. Bóže mój, položí já jáko kólo, jáko trošť pred licém vítra. Jáko ohň popaľájaj dubrávy, jáko plámeň požihájaj hóry, táko poženéši já búreju Tvojéju, i hnívom Tvojím smjatéši já. Ispólni líca ích bezčéstija, i vzýščut ímene Tvojehó, Hóspodi. Da postyd'átsja i smjatútsja vo vík víka, i posrámjatsja i pohíbnut. I da poznájut, jáko ímja Tebí Hospód', Tý jedín Výšňij po vsěj zemlí.

V konéc, o točlích, synóm Koréjovym, psalóm, 83.

Koľ vozľúblenna selénija Tvojá, Hóspodi sil! Želájet i skončavájetsja dušá mojá vo dvorý Hospódni, sérdce mojé i ploť mojá vozrádovastasja o Bózi žíve. Íbo ptica obríte sebí chráminu, i hórlica hnezdó sebí, idiže položit ptency svojá, oltarí Tvojá, Hóspodi sil, Carjú mój i Bóže mój. Blažení živúščiji v domú Tvojém, vo víki vikóv voschváľat Ťá. Blažen muž, jemúže jésť zastuplénije jehó u Tebé: voschoždénija v sérdci svojem položí, vo judól' plačévnuju, v místo jéže položí, íbo blahoslovénije dást zakonopolahájaj. Pójdut ot síly v sílu: javít'sja Bóh bohóv v Sijóne. Hóspodi Bóže sil, uslyší molítvu mojú, vnuší, Bóže Jákovľ. Zaščitniče naš, vížd', Bóže, i prízri na licé christá Tvojehó. Jáko lúčše děň jedín vo dvórich Tvojích páče týsjašč: izvólich primetátisja v domú Bóha mojehó páče, néže žítí mí v selénijich hríšničích. Jáko mílost' i ístinu l'úbit Hospód', Bóh blahodáť i slávu dást, Hospód' ne lišít blahích choďáščích nezlóbijem. Hóspodi Bóže sil, Blažen čelovík upovájaj na Ťá.

V konéc, synóm Koréjovym, psalóm, 84.

Blahovolíl jesí, Hóspodi, zémľu Tvojú, vozvratíl jesí plen Jákovľ: ostávil jesí bezzakónija l'uděj Tvojích, pokrýl jesí vsjá hričí ích. Ukrotíl jesí vés hnív Tvój, vozvratíl'sja jesí ot hníva járosti Tvojejá. Vozvratí nás, Bóže spasénij nášich, i otvratí járošť

Tvojú ot nás. Jedá vo víki prohnívaješisja na nás? Ilí prostréši hnív Tvój ot róda v ród? Bóže, Tý obráščsja oživíši nás, i lúdije Tvojí vozveseľátsja o Tebí. Javí nám, Hóspodi, mίlosť Tvoju, i spasénije Tvoje dážd' nám. Uslýšu, čtó rečét o mní Hospód' Bóh: jáko rečét mír na lúdi Svojá, i na prepodobnyja Svojá, i na obraščájušcyja serdcá k Nemú. Obáče bliz bojáščichsja Jehó spasénije Jehó, vselíti slávu v zemľu nášu. Mίlosť i ístina sretóstisja, právda i mír oblobyzástasja. Ístina ot zemlí vozsijá, i právda iz nebesé priníče, íbo Hospód' dást bláhosť, i zemľá náša dást plód svój. Právda pred Ním predýdet, i položit v púť stopý svojá.

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Allilúja, allilúja, allilúja, sláva Tebí, Bóže.

[3]

Upovánije naše, Hóspodi, sláva Tebí.

PO 11. KATHÍZMI:

Svjatýj Bóže, svjatýj Krípkij, svjatýj Bezsmértnyj, pomíľuj nás. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Presvjatája Trójce, pomíľuj nás: Hóspodi, očísti hrichí náša: Vladýko, prostí bezzakónija náša: Svjatýj, posití i iscilí némošči náša, ímene Tvojeho rádi.

Hóspodi, pomíľuj. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Ótče náš Íže na nebesích, da svjatítsja ímja Tvoje, da prýjdet cárstvije Tvoje, da búdet vóľa Tvojá, jáko na nebesí i na zemlí: chlíb náš nasúščnyj dážd' nám dnés, i ostávi nám dólhi náša, jákože i mý ostavľájem dolžnikóm našim, i ne vvedí nás vo iskušénije, no izbávi nás ot lukávaho.

Ášče jeréj, hlahólet:

Jáko Tvoje jésť cárstvo i síla i sláva, Otcá i Sýna i svjatáho Dúcha, nýni i prísno, i vo víki vikóv.

Mý že: Amín.

Ášče li ní, hlahóli:

Molítvami svjatých Otcév našich, Hóspodi Jisúse Christé, Bóže náš, pomíľuj i spasí nás, amín.

Táže troparí sijá, hlás 7:

Imúšči, duše mojá, vračevstvó pokajánija, pristupí slezjášči, vzdychánijem vopijúšči: Vračú duš i telés, svobodí mjá, Čelovikoľúbče, ot mnóhich sohríšénij, sopričtí mjá bludníci, i razbójniku, i mytarjú, i dáruj mí, Bóže, bezzakónij mojích proščénije, i spasí mjá.

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu.

Mytarévu pokajániju ne porevnovách, i bludnícy slez ne s'ražách: nedoumíjusja bo ot osliplénija o takovóm ispravléniji, no Tvojím blahoutróbijem spasí mjá, Christé Bóže, jáko celovikoľúbec.

I nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Bohoródice Dívo Neskvérnaja, Sýna Tvojeho molí s hórnikami sílami, proščénije prehrišenij nám préžde koncá darováti i véliju mílost'.

Hóspodi, pomíluj [40].

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Čestníjšuju Cheruvím i slávnijšuju bez sravnénija Serafím, bez istlínija Bóha Slóva rózždšuju, súščuju Bohoródicu Ťá veličájem.

Ášče jerěj, hlahóli:

Ímenem Hospódnim blahosloví, ótče.

Táže jerěj:

Bóže, usčédri nás i blahosloví nás, prosvítí licé Tvoje na nás i pomíluj nás.

Mý že: Amín.

Ášče li ní, hlahóli:

Molítvami svjatých Otcév nášich, Hóspodi Jisúse Christé, Bóže naš, pomíluj i spasí nás, amín.

Táže molítvu:

Vozsijáj v serdcách nášich, Čeloviko-Íúbče Hóspodi, Tvojeho Bohovídinija netlínnyj svít, i mýslennaja náša otvérzi óči, vo jevánhel'skich Tvojích propovídanij razumínije, vloží v nás i blažénnych Tvojích záповidej strách, da plotskíja póchoti vsjá poprávše, duchóvnoje žitel'stvo próidem, vsjá, jáže ko blahouhoždéniju Tvojemú i múdrstvujušče i díjušče. Tý bo jesí prosvěščenije duš i telés nášich, Christé Bóže, i Tebí slávu vozsyhlájem, so Beznačál'nym Tvojím

Otcem i Vsesvjatým, i Blahím, i Životvorjáščim Tvojím Dúchom, nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

KATHÍZMA 12.

Hóspodi, pomíluj. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Molítva Davídu, 85.

Prikloní, Hóspodi, úcho Tvoje, i uslýši mjá, jáko níšč i ubóh jásm áz. Sochraní dúšu mojú, jáko prepodóben jásm: spasí rabá Tvojeho, Bóže mój, upovájuščaho na Ťá. Pomíluj mjá, Hóspodi, jáko k Tebí vozzovú vés děň. Vozveselí dúšu rabá Tvojeho, jáko k Tebí vzjach dúšu mojú. Jáko Tý, Hóspodi, bláh i krótok, i mnohomílostiv vsím prizyvájuščym Ťá. Vnuší, Hóspodi, molítvu mojú, i vonmí hlásu molénija mojeho. V děň skórbí mojejá vozzvách k Tebí, jáko uslýšal mjá jesí. Níst' podóben Tebí v bózich, Hóspodi, i níst' po dílóm Tvojím. Vsí jazýcy, jelíki sotvoríl jesí, prijídat i poklóňatsja pred Tobóju, Hóspodi, i proslávjat ímja Tvoje, jáko Vélíj jesí Tý, i tvorjáj čudesá, Tý jesí Bóh jedín. Nastávi mjá, Hóspodi, na púť Tvój, i pojdú vo ístini Tvoje: da vozveselítsja sérdce moje bojátisja ímene Tvojeho. Ispovímsja Tebí, Hóspodi Bóže mój, vsím sérdcem mojim, i proslávľu ímja Tvoje vo vík: jáko mílost' Tvojá vélija na mní, i izbávil jesí dúšu mojú ot áda preispódnějšaho. Bóže, zakonoprestúpnicy vostáša na mjá, i

sónm deržávných vzyskáša dúšu moju, i ne predložiša Tebé pred sobóju. I Tý, Hóspodi Bóže mój, ščedryj i mílostivyj, dolhoterpe-lívyj, i mnohomílostivyj i ístinnyj, prízri na mja i pomíluj mja, dážd' deržávu Tvoju ót-roku Tvojemú, i spasí sýna rabý Tvojejá. Sotvorí so mnóju známenije vo bláho, i da víd'at nenavíd'aščiji mja, i postyd'átsja, jáko Tý, Hóspodi, pomóhl mí i utíšil mja jesí.

Synóm Koréjovym, psalóm písní, 86.

Osnovániya jehó na horách svjatých: Íú-bit Hospód' vratá Sijóna páče vsích selénij Jákovlich. Preslávnaja hlahólašasja o tebí, hráde Božij. Pomjanú Raáv i Vavilóna ví-duščym mja, i se inopleménnicy, i Tir, i Íú-dije Jefijópstiji, siji býša támo. Máti Sijón rečét: čelovík, i čelovík rodísja v ném, i Tój osnová jehó Výšnij. Hospód' povésť v písaniji Iudéj, i kňazéj sích bývsích v ném. Jáko vesel'áščichsja vsích žilíšče v tebí.

Písň psalmá, synóm Koréjovym, v konéc, o Majeléthi, jéze otviščáti, rázuma Jemánu Izrájil'faninu, 87.

Hóspodi Bóže spasénija mojehó, vo dni vozzvách, i v noščí pred Tobóju. Da vnídet pred Ťá molítva mojá: prikloní úcho Tvoje k moléniju mojemú, jáko ispólnisja zol du-šá mojá, i živót mój adu priblížisja. Privmi-nén bych s nizchod'áščimi v rón, bych jáko čelovík bez pómošči, v mértvých svobód', jáko jázvenniji spjáščiji vo hróbe, íchže ne pomjanúl jesí ktomú, i tíji ot rukí Tvojejá otrinovéni býša. Položíša mja v róvi preis-

pódnim, v témnych i síni smértnej. Na mní utverdísja járost' Tvojá, i vsjá vólno Tvojá navél jesí na mja. Událil jesí znájemých mo-jích ot mené, položíša mja mércost' sebí: prédan bych i ne ischoždách. Óči mojí iz-nemohósti ot niščéty, vozzvách k Tebí, Hóspodi, vés děň, vzdých k Tebí rúci mojí. Jedá mértvymi tvoríš čudesá? Ilí vráčeve voskresját, i ispovíd'atsja Tebí? Jedá povésť któ vo hróbe mílost' Tvoju, i ístinu Tvoju v pohíbeli? Jedá poznána búdut vo ťme ču-desá Tvojá, i právda Tvojá v zemlí zabvén-nij? I áz k Tebí, Hóspodi, vozzvách i útro molítva mojá predvarít Ťá. Vskúju, Hóspo-di, otríješí dúšu moju, otvraščáješí licé Tvo-jé ot mené? Nišč jésm áz, i v trudích ot jú-nosti mojejá: voznés že sja, smíríchsja, i iz-nemohóch. Na mní prejdóša hnívi Tvojí, ustrašénija Tvojá vozmútíša mja, obydoša mja jáko vodá, vés děň oderžáša mja vkúpi. Událil jesí ot mené drúha i ískrenňaho, i znájemých mojích ot strastéj.

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikón, amín.

Allilúja, allilúja, allilúja, sláva Tebí, Bóže.

[3]

Hóspodi, pomíluj. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikón, amín.

Rázuma Jethámu Izrájil'faninu, psalóm, 88.

Mílosti Tvojá, Hóspodi, vo vík vospojú, v ród i ród vozviščú ístinu Tvoju ustý mo-jími. Zané rekl jesí: vo vík mílost' sozízdet-

sja, na Nebesích uhotóvitsja ístina Tvojá. Zaviščách zavít izbránnym mojím, kláchsja Davídu rabú Mojemu: do víka uhotóvaju símjá tvoje, i sozízdu v ród i ród prestól tvój. Ispovídat Nebesá čudesá Tvojá, Hóspodi, íbo ístinu Tvoju v cérkvi svjatých. Jáko któ vo óblacích uravnítsja Hóspodevi? Upodóbitsja Hóspodevi v syních Bóžijich? Bóh proslavíajemj v sovíte svjatých, Vélj i Strášen jést' nad vsími okréstnymi Jehó. Hóspodi Bóže sil, któ podóben Tebí? Sílen jesí, Hóspodi, i ístina Tvojá ókrest Tebé. Tý vladýčestvuješ i deržávoju morskóju: vozmuščénije že voln jehó Tý ukročáješ. Tý smiríl jesí jáko jázvena hórdahe, mýšceju síly Tvojejá rastočil jesí vrahí Tvojá. Tvojá súť nebesá, i Tvojá jést' zemľá, vselénnuju i ispolnénija jejá Tý osnovál jesí. Séver i móre Tý sozdál jesí, Favór i Jermón o ímeni Tvojém vozrádujetasja. Tvojá mýšca s sílju: da ukripítsja ruká Tvojá, i voznesétsja desníca Tvojá. Právda i sud'ba uhotóvanije prestóla Tvojehó: mílošť i ístina predýdet pred licém Tvojím. Blaženi lúdiije víduščiji voskliknovénije: Hóspodi, vo svíte licá Tvojehó pójdut, i o ímene Tvojém vozrádujutsja vés děň, i právdóju Tvojéju voznesút-sja. Jáko pochvalá síly ích Tý jesí, i vo blahovoléniji Tvojém voznesétsja ród naš. Jáko Hospódne jést' zastuplénije, i Svjataho Izrájileva Carjá nášeho. tohdá hlahólal jesí v vidíniji synovóm Tvojím, i rekl jesí: položích pómošč na sílnaho, voznesóch izbránnaho ot lúdej mojích, obretóch Davída rabá

Mojehó, jeléjem svjatým mojím pomázach jehó. Íbo ruká Mojá zastúpít jehó, i mýšca Mojá ukripít jehó, ničtóže uspíjet vrah na nehó, i syn bezzakónija ne priložit ozlóbíti jehó: i ssekú ot licá jehó vrahí jehó, i nena- vídáščyja jehó pobiždú. I ístina Mojá i mílošť Mojá s ním, i o ímeni Mojém voznesét-sja ród jehó, i položú na móri rúku jehó, i na rikách desnícu jehó. Tój prizovét Mjá: Otéc mój jesí Tý, Bóh mój i Zastúpnik spa-sénija mojejehó. I Áz pέρvenca položú jehó, vysoká páče caréj zemných: vo vík sochra- ňú jemú mílošť Mojú, i zavít Mój víren je- mú, i položú vo vík víka símjá jehó, i pre- stól jehó jáko dníje néba. Ášče ostávjat sý- nove jehó zakón Mój, i v sud'bach mojích ne pójdut, ášče opravdánija Mojá oskver- ňát, i zápovidej mojích ne sochraňát, posiš- čú žezlóm bezzakónija ích, i ránami ne- právdy ích, mílošť že Mojú ne razorjú ot ních, ni prevreždú vo ístini Mojéj, nižé os- kverňú zavíta Mojehó, i ischoďáščich ot úst mojích ne otvérhúsja. Jedínoju kláchsja o svjatím Mojém, ášče Davídu solzú? Símjá jehó vo vík prebúdet, i prestól jehó, jáko sólnce predó Mnóju, i jáko luná soveršéna vo vík, i Svidíteľ na Nebesí víren. Tý že otrínul jesí i uničižil, nehodoval jesí pomá- zannaho Tvojehó, razoríl jesí zavít rabá Tvojehó, oskverníl jesí na zemlí svjatýňu jehó: razoríl jesí vsjá oplóty jehó, položil jesí tvérdaja jehó strách. Raschiščáchu jehó vsí mimochod'áščiji putém, býst' ponošénije sosídom svojím. Vozvysil jesí desnícu stu-

žajúšcich jemú, vozveselíl jesí vsjá vrahí jehó: otvratíl jesí pómošč mečá jehó, i ne zastupíl jesí jehó vo bráni. Razoríl jesí ot očiščénija jehó, prestól jehó na zémľu povérhl jesí, umáľil jesí dni vrémene jehó, oblijál jesí jehó studóm. Dokóli, Hóspodi, otvraščajesjsja v konéc? Razžžétsja jáko óhň hnív Tvój? Pomjaní, kij mój sostáv, jedá bo vsúje sozdál jesí vsjá sýny čelovíčeskija? Któ jést' čelovík, íže poživét i ne úzrit smér-ti, izbávit dúšu svojú iz rukí ádovy? Hdí súť mílosti Tvojá drévnija, Hóspodi, ímíže klálsja jesí Davidú vo ístini Tvojej? Pomjaní, Hóspodi, ponošenije ráb Tvojích, jéze uderžách v nédre mojém mnóhich jazýk, ímže ponosíša vrazí Tvojí, Hóspodi, ímže ponosíša izmenéniju chrístá Tvojeho. Blahosloven Hospod' vo vík, búdi, búdi.

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni
i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Allilúja, allilúja, allilúja, sláva Tebí, Bóže.

[3]

Hóspodi, pomíľuj. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni
i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Molítva Mojséja, čelovíka Bóžija, 89.

Hóspodi, pribížišče byl jesí nám v ród i ród. Prézde dáže horám ne býti i sozdátisja zemlí i vselénij, i ot víka i do víka Tý jesí. Ne otvratí čelovíka vo smirénije, i rekl jesí: obratítesja, sýnove čelovíčestiji. Jáko týsjaš-ča let pred očima Tvojíma, Hóspodi, jáko děň včerašnjij, íže mimojide, i stráža noš-

čnája. Uničizénija ích léta búdut. Utro jáko travá mimojidet, útro procvitét i préjdet: na večer otpadét ožestíjet i ízschnet. Jáko isčé-zochom hnívom Tvojím, i járostiju Tvojeju smutíchomsja. Položil jesí bezzakónija náša pred Tobóju: vík naš v prosviščénije licá Tvojeho. Jáko vsí dnije náši oskudíša, i hnívom Tvojím isčezóchom, léta náša jáko paučina poučachusja. Dnije let nášich, v níhže sédmjdesjat let, ášče že v sílach, ósmjdesjat let, i mnóžaje ích trud i bolízn: jáko prijíde krótosť na nás, i nakážemsja. Któ víst' deržávu hníva Tvojeho, i ot strácha Tvojeho, járosť Tvoju isčestí? Desnícu Tvoju táko skaží mí, i okovánnyja sérdcem v múdrosti. Obratísja, Hóspodi, dokóli? I umolén búdi na rabý Tvojá. Ispólnichomsja zaútra mílosti Tvojeja, Hóspodi, i vozrádo-vachomsja, i vozveselíchomsja, vo vsjá dni nášja vozveselíchomsja, za dni v náže smíríl nás jesí, léta v náže vídichom zlája. I prí-zri na rabý Tvojá, i na dilá Tvojá, i nastávi sýny ích. I búdi svítlosť Hóspoda Bóha nášeho na nás, i dilá ruk nášich isprávi na nás, i dílo ruk nášich isprávi.

**Chvalá písni Davídovy, ne nadpísan u
Jevrėj, 90.**

Živýj v pómošči Výšňaho, v króvi Bóha nebésnahó vodvorítsja. Rečét Hóspodevi: Zastúpnik mój jesí i Pribížišče mojé, Bóh mój, i upováju na Nehó. Jáko Tój izbávit Ťá ot síti lóvči, i ot slovesé mjatéžna, pleščmá Svojíma osenít Ťá, i pod krilé Jehó nadíje-sjsja: orúžijem obydet Ťá ístina Jehó. Ne

ubojíšisja ot strácha noščnáho, ot strily le-
ťáščija vo dni, ot věšči vo tme prechoďášija,
ot srjášča, i bésa polúdenneho. Padét ot
straný Tvojejá týsjašča, i tma odesnúju Te-
bé, k Tebí že ne priblížitsja, obáče očima
Tvojíma smótriši, i vzdajánije hrišnikov
úzriši. Jáko Tý, Hóspodi, upovánie mojé,
Výšňaho položil jesí pribížišče Tvojé. Ne
prijídet k Tebí zlo, i rána ne priblížitsja tele-
sí Tvojemú, jáko Ánhelom Svojím zapovést
o Tebí, sochraníti Ťá vo vsích putéch tvo-
jích. Na rukách vózmut Ťá, da ne kohdá
pretkněši o kámeň nóhu tvoju, na áspida i
vasilíska nastúpiši, i poperěši Ťva i zmíja.
Jáko na Mjá upová, i izbávľu jehó: pokrýju
jehó, jáko pozná ímja Mojé. Vozzovét ko
Mní, i uslýšu jehó: s ním jěsm v skórbí, iz-
mú jehó, i proslávľu jehó, dolhotóju dnij
ispólňu jehó, i javľú jemú spasénije Mojé.

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni
i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Allilúja, allilúja, allilúja, sláva Tebí, Bóže.

[3]

Upovánie naše, Hóspodi, sláva Tebí.

PO 12. KATHÍZMI:

Svjatýj Bóže, svjatýj Krípkij, svjatýj Bez-
smértnyj, pomíľuj nás. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu,
i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Presvjatája Trójce, pomíľuj nás: Hóspo-
di, očisti hrichí náša: Vladýko, prostí bez-
zakónija náša: Svjatýj, posítí i iscilí némošči
náša, ímene Tvojeho rádi.

Hóspodi, pomíľuj. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu,
i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Ótče náš Íže na nebesích, da svjatítsja
ímja Tvojé, da přijdet cárstvije Tvojé, da
búdet vól'a Tvojá, jáko na nebesí i na zemlí:
chlíb náš nasúščnyj dážd' nám dnés,
i ostávi nám dólhi náša, jákože i mý ostav-
ľájem dolžnikóm nášim, i ne vvedí nás vo
iskušenije, no izbávi nás ot lukávaho.

Ášče jerěj, hlahólet:

Jáko Tvojé jěst' cárstvo i síla i sláva, Ot-
cá i Sýna i svjatáho Dúcha, nýni i prísno,
i vo víki vikóv.

Mý že: Amín.

Ášče li ní, hlahóli:

Molítvami svjatých Otcév nášich, Hós-
podi Jisúse Christé, Bóže náš, pomíľuj
i spasí nás, amín.

Táže troparí sijá, hlás 7:

Bludnícy slézy i Petróvy prijémyj, Hós-
podi, i mytarjá opravdávj iz hlubiný voz-
dochnúvša, i mené vo umiléniji pripáda-
jušča uščédri, Spáse, i pomíľuj mjá.

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu.

Prijmí jáko mytarjá, Hóspodi, jáko
bludnicu očisti mjá, Vladýko, jáko chanané-
ju pomíľuj, po velícij Tvojejí mílosti.

I nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Máti svíta Blahoslovénna Bohoródice, molísja Christú Bohu sovozsijáti útro, i véliju mílošť dušám nášim.

Hóspodi, pomíluj [40].

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Čestníjšuju Cheruvím i slávnijšuju bez sravnénija Serafím, bez istlínija Bóha Slóva rózďšuju, súščuju Bohoródicu Ťá veličájem.

Ášče jerěj, hlahóli:

Ímenem Hospódnim blahosloví, ótče.

Táže jerěj:

Bóže, usčédri nás i blahosloví nás, prosvití licé Tvoje na nás i pomíluj nás.

Mý že: Amín.

Ášče li ní, hlahóli:

Molítvami svjatých Otcév nášich, Hóspodi Jisúse Christé, Bóže naš, pomíluj i spasí nás, amín.

Táže molítvu:

Hóspodi Bóže mój, Jedín blahj i čelovikoľubívij, Jedín mílostivij i krótkij, Jedín istinnyj i právednyj, Jedín ščedryj i mílostivij Bóže naš: da přijidet síla Tvoja na mja, hrišnah i nepotrěbnah rabá Tvojeho, i da ukripít mój chrám Jevánhelijem Božěstvennah učénija Tvojeho, Vladýko i Čelovikoľúbče, Ľubobláže, Ľuboblahoutróbně, prosvití mojá utróby i vsjá údy Tvojeju vóleju. Očísti mja ot vsjákija zlóby i hrichá: sobľudí mja neskvérna i neporóčna ot vsjákaho naítija i díjstva dijávola, i dáruj mí po

Tvojeji bláhosti, Tvoja razumíti, Tvoja múdrstvovati, i v Tvojích chotínijich žítí, Tvojeho strácha strašítisja, jěže tvoríti Tebí blahouhódnaja do poslídňah mojeho izdychánija, jáko da po neispovidímoj Tvojeji mílosti sobľuděši moje tílo i dúšu, úm že i mýsli, ne iskušěn vsjákija soprotivoležáščija síti chrám. Hóspodi mój, Hóspodi, pokrýj mja Tvojím blahoutróbijem, i ne ostávi mja, hrišnah, i nečístah, i nedostójnah rabá Tvojeho: jáko Tý jesí Zaščítitel mój, Hóspodi, i o Tebí pěníje moje výnu, i Tebí slávu vozsýlajem, Otcú i Sýnu i svjatómu Duchu, nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

KATHÍZMA 13.

Hóspodi, pomíluj. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Psalóm písní, v děň subbótnyj, 91.

Bláho jěšť ispovídatisja Hóspodevi, i péti ímeni Tvojemú, Výšnij: vozviščáti zaútra mílošť Tvoju i ístinu Tvoju na vsjaku nóšč, v desjatostrúnnim psaltíri s písniju v húslich. Jáko vozveselíl mja jesí, Hóspodi, v tvoréniji Tvojem, i v dílich rukú Tvojeju vozrádujusja. Jáko vozveličišasja dilá Tvoja, Hóspodi, ziló uhlubíšasja pomyšlénija Tvoja. Muž bezúmen ne poznájet, i nerazúmiv ne razumíjet sích. Vnehdá prozjabóša hrišnicy jáko travá, i pronikóša vsí díla juščiji bezzakónije, jáko da potrebjátsja vo vík víka. Tý že Výšnij vo vík, Hóspodi. Já-

ko se vrazí Tvojí, Hóspodi, jáko se vrazí Tvojí pohíbnut, i razýdutsja vsí dílajuščiji bezzakónije. I voznesétsja jáko jedinoróha róh mój, i stárost' mojá v jeléi mastíte. I vozzrí óko mojej na vrahí mojá, i vostajúščyja na mjá lukávnujuščyja uslýšit úcho mojej. Právednik jáko fíniks procvitét, jáko kedr, íže v Liváni, umnóžitsja. Nasaždéni v domú Hospódni, vo dvórich Bóha nášeho procvetút, ješčé umnóžatsja v stárosti mastíte, i blahoprijém'ušče búdut. Da vozvisťát, jáko prav Hospód' Bóh naš, i níst' neprávdy v Ném.

V deň predsubbótnyj, vnehdá naselísja zemľá, chvalá písni Davídu, 92.

Hospód' vocarísja, v lípotu oblečésja: oblečésja Hospód' v sílu i prepojásasja, íbo utverdí vselénnuju, jáže ne podvížitsja. Hotóv prestól Tvój ottóle: ot víka Tý jesí. Vozdvihóša réki, Hóspodi, vozdvihóša réki hlásy svojá. Vózmut réki sotréniya svojá, ot hlasóv vód mnóhich. Dívny vysotý morskíja, díven v vysókich Hospód'. Svidínija Tvojá uvírišasja ziló, dómu Tvojemú podobájet svjatýňa, Hóspodi, v dolhotú dnij.

Psalóm Davídu, v četvértij subbóty, 93.

Bóh otmščénij Hospód', Bóh otmščénij ne obinúlsja jésť. Voznesísja Sud'áj zemlí, vozdážd' vzdajánije hórdým. Dokóli hríšnicy, Hóspodi, dokóli hríšnicy voschváľatsja? Proviščájut i vozhlahóľut neprávdu, vozhlahóľut vsí dílajuščiji bezzakónije? Lúdi Tvojá, Hóspodi, smiríša i dostojánije Tvojé ozlóbiša. Vdovícu i síra umoríša i

prišéľca ubíša, i réša: ne úzrit Hospód', níže urazumíjet Bóh Jákovľ. Razumíte že bezúmniji v Íúdech i búiji nékohda umudrítejsja. Nasaždéj úcho, ne slýšit li? Ilí sozdávyj óko, ne smatrjájet li? Nakazújaj jazýki, ne oblicít li, učáj čelovíka rázumu? Hospód' víst' pomyslénija čelovíčeskaja, jáko sút sújetna. Blažén čelovík, jehóže ášče nakážeši, Hóspodi, i ot zakóna Tvojeho naučíši jehó, ukrotíti jehó ot dnej Íútych, dóndeže izryjetsja hríšnomu jáma. Jáko ne otrínet Hospód' Iudéj Svojích, i dostojánija Svojeho ne ostávit, dóndeže právda obratítsja na súd, i deržáščijisja jejá vsí právjii sérdcem. Któ vostánet mí na lukávnujuščyja? Ilí któ spredstánet mí na dílajuščyja bezzakónije? Ášče ne Hospód' pomóhl by mí, vmále vselílasja by vo ad dušá mojá. Ášče hlahólach, podvížesja nohá mojá, mílost' Tvojá, Hóspodi, pomoháše mí. Po mnóžestvu bolíznej mojích v sérdci mojém, utišénija Tvojá vozveselíša dúšu mojú. Da ne pribúdet Tebí prestól bezzakónija, sozidájaj trud na poveľínije. Ulovját na dúšu právedniču, i króvj nepovínnuju osúďat. I býst' mní Hospód' v pribížišče, i Bóh mój v pómošj upovániya mojeho. I vozdást ím Hospód' bezzakónije ích i po lukávvstvijú ích pohubít já Hospód' Bóh.

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Allilúja, allilúja, allilúja, sláva Tebí, Bóže.

[3]

Hóspodi, pomíľuj. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni
i prísno, i vo víki vikóv, amín.

**Chvalá písni Davídu, ne nadpísan u Jevréj,
94.**

Prijidíte, vozádujemsja Hóspodevi, vosklíknim Bohu Spasíteľu nášemu: predvarím licé Jehó vo ispovídaniji, i vo psalméč vosklíknim Jemú. Jáko Bóh Vélij Hospód', i Cárj Vélij po vsěj zemlí, jáko v rucé Jehó vsí koncý zemlí, i vysotý hór Tohó súť. Jáko Tohó jěsť more, i Tój sotvorí jé, i súšu rúci Jehó sozdáste. Prijidíte, poklonímsja i pripadém Jemú, i vospláčemsja pred Hóspodem sotvórsim nás: jáko Tój jěsť Bóh naš, i my ľúdi je pážiti Jehó, i óvcy rukí Jehó. Dnės ášče hlás Jehó usľýšite, ne ožestočíte serdec vásich, jáko v prohnívani-ji, po dni iskušénija v pustýni, vónže iskusíša Mjá otcý váši, iskusíša Mjá, i vídiša dilá Mojá. Četyředesjať let nehodováč róda tohó, i rích, prísno zabluzďájut serdecem, tiji že ne poznáša putěj Mojích, jáko kláčhsja vo hníve Mojém, ášče vniđut v pokój Mój.

**Chvalá písni Davídu, vnehdá dóm sozidá-
šesja po plinéniji, ne nadpísan u Jevréj, 95.**

Vospójte Hóspodevi písň nóvu, vospójte Hóspodevi vsjá zemľá, vospójte Hóspodevi, blahoslovíte ímja Jehó, blahovestíte děň ot dne spasénije Jehó. Vozvistíte vo jazýcich slávu Jehó, vo vsích ľúdech čudesá Jehó. Jáko Vélij Hospód' i chválen ziló, strášen jěsť nad vsími bóhi. Jáko vsí bózi jazýk bésove: Hospód' že nebesá sotvorí. Ispoví-

dani je i krasotá pred Ním, svjatýňa i veli-
kolípije vo svjatíli Jehó. Prinesíte Hóspodevi otéčestvija jazýk, prinesíte Hóspodevi slávu i česť. Prinesíte Hóspodevi slávu ímeni Jehó, vozmíte žértvy, i vchodíte vo dvorý Jehó. Poklonítejsja Hóspodevi vo dvorí svjatím Jehó, da podvížitsja ot licá Jehó vsjá zemľá Rcyte vo jazýcich, jáko Hospód' vocarísja, íbo isprávi vselénnuju, jáže ne podvížitsja: súdit ľúdem právestiju. Da vozveselátsja nebesá, i rádujetsja zemľá, da podvížitsja móre i ispolnénije jehó. Vozádujutsja, polá, i vsjá jáže na ních, tohdá vozádujutsja vsjá dřevá dubrávnaja ot licá Hospódňa, Jáko hrjadět, jáko hrjadět sudíti zemlí, sudíti vselénnij v právdu, i ľúdem ístinoju Svojéju.

**Psalóm Davídu, jehdá zemľá jehó ustrojá-
šesja, ne nadpísan u Jevréj, 96.**

Hospód' vocarísja, da rádujetsja zemľá, da veselátsja óstrovi mnózi. Oblak i mrák ókrest jehó, právda i sud'ba ispravlénije prestóla Jehó. Óhň pred Ním predýdet, i popalít ókrest vrahí Jehó. Osvitíša mólnija Jehó vselénnuju: vídi, i podvížesja zemľá. Hóry jáko vósk rastájaša ot licá Hospódňa, ot licá Hóspoda vsejá zemlí. Vozvistíša nebesá právdu Jehó, i vídiša vsí ľúdi je slávu Jehó. Da postydátsja vsí kláňajuščijisja istukánnym, chváľáčijisja o ídolich svojích, poklonítejsja Jemú vsí Ánheli Jehó. Sľýša i vozveselísja Sijón, i vozádovašasja dščéri Judéjskija, sudéb rádi Tvojích, Hóspodi, jáko Tý Hospód' Výšnj nad vséju zemľéju,

zilo prevoznésjsja jesí nad vsími bóhi. Lúb-
jaščiji Hóspoda, nenavídite zlája, chranít
Hospód' dúšy prepodóbných Svojích, iz
rúki hrišniči izbávit já. Svít vozsijá práved-
niku, i právym sérdcem veselíje. Veselíte-
ja, právedniji, o Hóspode i ispovidajte
pámjať Svjatýni Jehó.

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni
i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Allilúja, allilúja, allilúja, sláva Tebí, Bóže.

[3]

Hóspodi, pomíluj. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni
i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Psalóm Davídu, 97.

Vospójte Hóspodevi písň nóvu, jáko
dívna sotvorí Hospód'. Spasé Jehó desnica
Jehó, i mýšca svjatája Jehó. Skazá Hospód'
spasénije Svojé, pred jazýki otkrý právdnu
Svojú. Pomjanú mílošť Svoju Jákovu, i ísti-
nu Svoju dómu Izrájilevu, vídiša vsí koncý
zemlí spasénije Bóha nášeho. Vosklíknite
Bóhovi vsjá zemľá, vospójte, i rádujtesja, i
pójte. Pójte Hóspodevi v húslich, v húslich
i hlási psalómste. V trubách kóvaných i
hlásom trubý rózany vostrubíte pred Ca-
rém Hóspodem. Da podvížitsja móre i is-
polnénije jehó, vselénnaja i vsí živúšiji na
nej. Réki vospléščut rukóju vkúpi, hóry
vozrádujutsja. Ot licá Hospód'na, jáko hrja-
dét, jáko ídet sudíti zemlí, sudíti vselénnij v
právdnu, i Íúdem právostiju.

Psalóm Davídu, 98.

Hospód' vocarísja, da hnívajutsja Íúdijsje:
sed'áj na Cheruvímech, da podvížitsja zem-
ľá. Hospód' v Sijóne Velík, i Vysók jésť nad
vsími Íud'mí. Da ispovid'atsja ímeni Tvo-
jemú velíkomu, jáko strášno i svjato jésť. I
česť caréva súd Íúbit: Tý uhotóval jesí pra-
votý, súd i právdnu vo Jákovu Tý sotvoril
jesí. Voznosíte Hóspoda Bóha nášeho, i po-
klaňájtesja podnóžiju nóhu Jehó, jáko svjato
jésť. Mojsěj i Aarón v ijeréjech Jehó, i Samu-
íl v prizyvájusčich ímja Jehó: prizyváchu
Hóspoda, i Tój poslúšaše ích. V stolpé ób-
lačne hlahólaše k ním: jáko chraňáchu svi-
dínija Jehó i povelínija Jehó, jáže dadé ím.
Hóspodi Bóže naš, Tý poslúšal jesí ích: Bó-
že, tý mílostiv byvál jesí ím, i mščája na
vsjá načínánija ích. Voznosíte Hóspoda Bó-
ha nášeho, i poklaňájtesja v horí svjatéj Je-
hó, jáko Svjat Hospód' Bóh naš.

Psalóm Davídu, vo ispovidanije, 99.

Vosklíknite Bóhovi vsjá zemľá, rabótaj-
te Hóspodevi v veselíji, vnídite pred Ním v
rádosti. Uvídite, jáko Hospód' tój jésť Bóh
naš: Tój sotvorí nás, a ne my, my že Íúdijsje
Jehó i óvcy pážiti Jehó. Vnídite vo vratá Je-
hó vo ispovidaniji, vo dvorý Jehó v péni-
jich: ispovidajtesja Jemú, chvalíte ímja Jehó.
Jáko blah Hospód', vo vík mílošť Jehó, i dá-
že do róda i róda ístina Jehó.

Psalóm Davídu, 100.

Mílošť i súd vospojú Tebí, Hóspodi. Po-
jú i razumíju v putí neporóčne, kohdá pri-
jíteši ko mní? Prechoždách v nezlóbbiji sér-

dca mojejho posredé dómu mojejho. Ne predlahách pred očima mojima vešč zakonprestúpnuju: tvorjáščyja prestuplénije voznenavidich. Ne prílpé mní sérdce stroptívo, ukloňajúščahosja ot mené lukávaho ne poznách. Oklevetajúščaho taj ískrenňaho svojejho, sehó izhoňách: hórđym ókom, i nesýtym sérdcem, s sim ne jaďách. Óči mojí na vírnyja zemlí, posaždáti já so mnóju: choďáj po putí neporóčnu, sej mí služáše. Ne živjáše posredé dómu mojejho tvorjáj hordýňu, hlahólaj neprávednaja, ne ispravľáše pred očima mojima. Vo útrijsa izbivách vsjá hríšnyja zemlí, jéze potrebiti ot hráda Hospódňa vsjá dílajuščyja bezzakónije.

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Allilúja, allilúja, allilúja, sláva Tebí, Bóže.

[3]

Upovánijsa naše, Hóspodi, sláva Tebí.

PO 13. KATHÍZMI:

Svjatýj Bóže, svjatýj Krípkij, svjatýj Bezsmértnyj, pomíľuj nás. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Presvjatája Trójce, pomíľuj nás: Hóspodi, očisti hrichi náša: Vladýko, prostí bezzakónija náša: Svjatýj, posití i iscílí némošči náša, ímene Tvojejho rádi.

Hóspodi, pomíľuj. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Ótče náš Íže na nebesích, da svjatítsja ímja Tvoje, da príjdet cárstvije Tvoje, da búdet vólja Tvojá, jáko na nebesí i na zemlí: chlíb náš nasúščnyj dážd' nám dnés, i ostávi nám dólhi náša, jákože i mý ostavľájem dolžnikóm našim, i ne vvedí nás vo iskušénije, no izbávi nás ot lukávaho.

Ášče jeréj, hlahólet:

Jáko Tvoje jést' cárstvo i síla i sláva, Otcá i Sýna i svjatáho Dúcha, nýni i prísno, i vo víki vikóv.

Mý že: Amín.

Ášče li ní, hlahóli:

Molítvami svjatých Otcév nášich, Hóspodi Jisúse Christé, Bóže náš, pomíľuj i spasí nás, amín.

Táže troparí sijá, hlás 8:

Okom blahoutróbnym, Hóspodi, vížd' moje smirénije, jáko pomále žizň mojá izdivájetsja, i ot díl níst' mní spasénija. Sehó rádi moľúsja: ókom blahoutróbnym, Hóspodi, vížd' moje smirénije i spasí mjá.

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu.

Jáko Sudijí predstojášču, popecýsja, dušé, i strášnaho dne čas pomyšľáj, súd bo nemílostiv jést' ne sotvóřim mílosti. Vozopíj úbo Christú Bóhu: Serdcevidče, sohrišich, préžde dáže ne osúdiši, pomíľuj mjá.

I nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Strášnaho Tvojejho i hróznaho, i neumýtnaho sudá, Christé, vo umí príjem děň i

čas, trepěšču, jáko zlodíj, studá dilá i dijáni-
ja iméjaj lútaja, jáže jedín áz sodíjach pri-
léžno. Tímže stráchom pripádaju Tebí, vo-
pijá bolíznenno: molítvami rózdsíja Ťá,
Mnohomílostive, spasí mjá.

Hóspodi, pomíluj [40].

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni
i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Čestníjšuju Cheruvím i slávnijšuju bez
sravnénija Serafím, bez istlínija Bóha Slóva
rózdsuju, súščuju Bohoródicu Ťá veličájem.

Ášče jeréj, hlahóli:

Ímenem Hospódnim blahosloví, ótče.

Táže jeréj:

Bóže, usčédri nás i blahosloví nás, prosvití
licé Tvoje na nás i pomíluj nás.

Mý že: Amín.

Ášče li ní, hlahóli:

Molítvami svjatých Otcév nášich, Hóspodi
Jisúse Christé, Bóže naš, pomíluj i spasí
nás, amín.

Táže molítvu:

Hóspodi svjatýj, Íže v výšnich živýj, i
vsevídášim Tvojím ókom prizirájaj na vsjú
tvarj. Tebí prikloníchom výju duší i telesé, i
Tebí mólimsja, Svjatýj svjatých: prostrí rú-
ku Tvojú nevidimuju ot svjataho žilíšča
Tvojeho, i blahosloví vsích nás: i ášče čtó k
Tebí sohrišíchom vóleju i nevóleju, jáko
bláh i čelovikoľúbec Bóh prostí, dárujaj
nám i mírnaja blahája Tvojá. Tvoje bo jěst',
jěže mílovati i spasáti, Bóže naš, i Tebí slá-

vu vozsyľajem, Otcú i Sýnu i svjatómu Du-
chu, nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

KATHÍZMA 14.

Hóspodi, pomíluj. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni
i prísno, i vo víki vikóv, amín.

**Molítva níščaho, jehdá unýjet, i pred Hós-
podem prolíjět molénije svoje, 101.**

Hóspodi, uslyší molítvu mojú, i vópľ
mój k Tebí da přijídet. Ne otvratí licá Tvo-
jehó ot mené: vónže ášče děň skorbľú, pri-
kloní ko mní úcho Tvoje: vónže ášče děň
prizovú Ťá, skóro uslyší mjá. Jáko isčezóša
jáko dým dníje mojí, i kósti mojá jáko sušílo
soschóšasja. Ujázven bych jáko travá, i íz-
sše sérdce moje, jáko zabých snísti chleb
mój. Ot hlása vzdychánija mojehó prilpé
kost' mojá plóti mojej. Upodóbichsja nejásy-
ti pustýnnej, bych jáko noščnýj vran na ný-
rišči. Bdech i bych jáko ptíca osóbjasčasja
na zde. Vés děň ponošáchu mí vrazí mojí, i
chváľáščiji mjá mnóju kleňachusja. Zané
pépel jáko chleb jad'ách, i pitijé moje s plá-
čem rastvorjách. Ot licá hníva Tvojeho i já-
rosti Tvojeja: jáko voznés nizvérhl mjá jesí.
Dníje mojí jáko síň ukloníšasja, i áz jáko sé-
no izschóch. Tý že, Hóspodi, vo vík preby-
váješi, i pámjat' Tvojá v ród i ród. Tý vos-
krés usčédriši Sijóna, jáko vrémja usčédriti
jehó, jáko přijíde vrémja. Jáko blahovolíša
rabí Tvojí kámenije jehó, i pérst' jehó usčé-
drjat. I ubojátsja jazýcy ímene Hospódná, i

vsí cárije zémstiji slávy Tvojejá. Jáko sozízdet Hospód' Sijóna, i javítsja vo slávi Svojej. Prizrí na molítku smirénnych, i ne uničízi molénija ích. Da napísetsja sijé v ród in, i lúdi je zízdemiji voschválat Hóspoda. Jáko priníče iz vysoty svjatýja Svojejá, Hospód' iz nebesé na zémľu prizrí, uslýšati vozdychánije okovánnych, razrišíti sýny umerščvlénnych, vozvistíti v Sijóne Ímja Hospódne, i chvalú Jehó vo Jerusalíme. Vnehdá sobrátisja lúdem vkúpi, i carém, jéže rabótati Hóspodevi. Otviščá jemú na putí kríposti jehó: umalénije dne j mojích vozvistí mí. Ne vozvedí mené v prepolovenije dne j mojích: v ródi rodóv léta Tvojá. V načálich Tý, Hóspodi, zémľu osnovál jesí, i dilá rukú Tvojeju súť nebesá. Ta pohíbnut, Tý že prebyváješ: i vsjá, jáko ríza obetsájut, i jáko odéždu svijěši já i izmeňátsja. Tý že tójžde jesí, i léta Tvojá ne oskudíjút. Sýnove ráb Tvojích vseľátsja, i símja ích vo vík isprávitjsja.

Psalóm Davídu, 102.

Blahoslóví, dušé mojá, Hóspoda, i vsjá vnútrenňaja mojá ímja svjatoje Jehó. Blahoslóví, dušé mojá, Hóspoda, i ne zabyváj vsích vzdajánij Jehó, očičájusčaho vsjá bezzakónija tvojá, isciľájuščaho vsjá nedúhi tvojá, izbavľájuščaho ot istlínija život tvój, vinčájusčaho Těa mílostiju i šcedrótami, ispolňájusčaho vo blahích želánije tvoje: obnovítsja jáko órľa júnosť tvojá. Tvorjáj mílostyni Hospód', i sud'bu vsím obídímym. Skazá putí Svojá Mojséovi, synovóm Izráji-

levym chotínija Svojá: šcedr i mílostiv Hospód', dolhoterpelív i mnohomílostiv. Ne do koncá prohnívajetsja, nižé vo vík vraždújet, ne po bezzakónijem nášim so-tvoríl jěst' nám, nižé po hrichóm nášim vzdál jěst' nám. Jáko po vysotí nebésnij ot zemlí, utverdíl jěst' Hospód' mílost' Svojú na bojáščichsja Jehó. Jelíko otstoját vostócy ot západ, udáľil jěst' ot nás bezzakónija náša. Jákože šcedrit otéc sýny, usčédri Hospód' bojáščichsja Jehó. Jáko tój pozná sozdánije naše, pomjanú, jáko pérst' jesmý. Čelovík, jáko travá dnije jehó, jáko cvet sěľnyj, táko ocvitět, jáko dúch prójde v ném, i ne búdet, i ne poznájet ktomú místa svojejó. Mílost' že Hospódňa ot víka i do víka na bojáščichsja Jehó, i právda Jehó na syních synóv, chraňáščich zavít Jehó, i pómňáščich zápovidi Jehó tvoríti já. Hospód' na Nebesí uhotóva prestól Svój, i Cárstvo Jehó vsími obladájet. Blahoslóvíte Hóspoda vsí Ánheli Jehó, síľniji krípostiju, tvorjáščiji slóvo Jehó, uslýšati hlás slovés Jehó. Blahoslóvíte Hóspoda vsjá síly Jehó, sluhí Jehó, tvorjáščiji vóľu Jehó. Blahoslóvíte Hóspoda vsjá dilá Jehó, na vsjákom místi vladýčestva Jehó, blahoslóví, dušé mojá, Hóspoda.

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Allilúja, allilúja, allilúja, sláva Tebí, Bóže.

[3]

Hóspodi, pomíľuj. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Psalóm Davídu, o mirstím bytíj, 103.

Blahosloví, duše mojá, Hóspoda. Hóspodi, Bóže mój, vozveličilsja jesí ziló. Vo ispovídanije i v velelípotu obléksja jesí. Odijájsja svítom, jáko rízoju, prostirájaj nébo, jáko kóžu. Pokryvájaj vodámi prevýsprenňaja Svojá, polahájaj óblaki na voschoždénije Svoje, choďáj na krilú vítreňu. Tvorjáj Ánhely Svojá dúchi i sluhí Svojá plámeň óhnennyj. Osnovájaj zemľú na tvérdi jejá, ne preklónitsja vo vík víka. Bézdna, jáko ríza, odijánije jejá, na horách stánut vódy, ot zapreščénija Tvojehó pobíhnut, ot hlása hróma Tvojehó ubojátsja. Voschód'at hóry i nischód'at polá v místo, jéže osnovál jesí ím. Predíl položíl jesí, jehóže ne préjduť, nižé obraťátsja pokrýti zémľu. Posylájaj istóčniki v débrich, posredé hór prójduť vódy. Napájajut vsjá zvíři sél'nyja, žduť onáhri v žáždu svojú. Na tých ptícy nebésnyja privitájut, ot sredý kámenija daďát hlás. Napájajaj hóry ot prevýsprennich Svojích, ot plodá díl Tvojích nasýtitsja zemľá. Prozjabájaj travú skotóm, i zláč na slúžbu čelovíkom, izvestí chleb ot zemlí. I vinó veselít sérdce čelovíka, umásťtiti licé jeléjem, i chleb sérdce čelovíka ukripít. Nasýťatsja drevá pol'skájaja, kédri Livánstiji, íchže jesí nasadíl. Támo ptícy vohnezďátsja, jerodíjevo žilíšče predvodítel'stvujet ími. Hóry vysókija jelénem, kámeň pribížišče zájacem. Sotvoríl jést' lunu vo vremená, sólnce pozná západ svoj. Položil jesí tmú, i býst' nóšč, v néjže prójduť

vsí zvírije dubrávniji. Skímni rykájuščiji, voschítiti i vzyškáti ot Bóha píšču sebí. Vozsijá sólnce i sobrášasja i v lóžach svojích l'áhut. Izýdet čelovík na dílo svojé i na dílanije svojé do večera. Jáko vozveličišasja díla Tvojá, Hóspodi, vsjá premúdrostiju sotvoríl jesí, ispólnisja zemľá tvári Tvojejá. Sijé móre velíkoje i prostránnoje, támo hádi, ímže níst' čislá, živótnaja málaja s velíkimi, támo korablí preplávajut, zmij sej, jehóže sozdál jesi ruhátisja jemú. Vsjá k Tebí čájut, dáti píšču ím vo bláho vrémja. Dávšu Tebí ím soberút, otvérzšu Tebí rúku vsjáčeskaja ispólnatsja bláhosti, otvrášču že Tebí licé, vozmjatútsja, otýmeši dúch ích, i isčéznut, i v pérst' svojú vozvraťátsja. Pósleši Dúcha Tvojehó, i sozízduťsja, i obnovíši licé zemlí. Búdi sláva Hospódna vo víki, vozveselítsja Hospód' o dílich Svojích, prizirájaj na zémľu, i tvorjáj jú trjastísja, prikasájajsja horám, i dymjátsja. Vospojú Hóspodevi v životí mojém, pojú Bóhu mojemú, dóndeže jésm, da usladítsja Jemú besída mojá, áz že vozveselúsja o Hóspode. Da isčéznut hrišnicy ot zemlí, i bezzakónnicy, jákože ne býti ím. Blahosloví, duše mojá, Hóspoda.

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni
i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Allilúja, allilúja, allilúja, sláva Tebí, Bóže.

[3]

Hóspodi, pomíluj. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni
i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Allilúja, 104.

Ispovídajtesja Hóspodevi, i prizyvájte ímja Jehó, vozvistíte vo jazýcich dilá Jehó. Vospójte Jemú i pójte Jemú, povídite vsjá čudesá Jehó. Chvalítejsja o ímeni svjatím Jehó, da vozveselítsja sérdce íščuščich Hóspoda. Vzyščíte Hóspoda, i utverdítejsja, vzyščíte licá Jehó výnu. Pomjaníte čudesá Jehó, jáže sotvorí, čudesá Jehó, i sud'by úst Jehó. Símja Avraámle rabí Jehó, sýnove Jákovli izbránniji Jehó. Tój Hospod' Bóh naš, po vsěj zemlí sud'by Jehó. Pomjanú vo vík zavít Svój, slóvo, jéže zapovída v týsjaščy rodóv, jéže zaviščá Avraámu, i k'látvu Svojú Isaáku. I postávi jú Jákovu v povelínije, i Izrájil'u v zavít víčen, hlahó'la: tebí dám zémľu Chanaánu, úže dostojánija vášeho, vnehdá býti ím málym čislóm, maléjšim i prišél'cem v nej. I prejdóša ot jazýka v jazýk, i ot cárstvija v lúdi íny. Ne ostávi čelovíka obídeti ích, i obličí o ních carí. Ne prikasájtesja pomázannym mojím, i vo prorócich mojích ne lukávnujte. I prizvá hlad na zémľu, vsjáko utverždénije chlíbnoje sotry. Poslá pred ními čelovíka: v rabá pródan býst' Jósif. Smiríša vo okóvach nózi jehó, želízo prójde dušá jehó, dóndeže přijíde slóvo Jehó, slóvo Hospodne razžžé jehó. Poslá cárj i razriší jehó: kňazj l'uděj, i ostávi jehó. Postávi jehó hospodína dómu svojemú, i kňázja vsemú s'ražániju svojemú, nakazáti kňázi jehó jáko sebe, i stárcy jehó umudríti. I vníde Izrájil' vo Jegípet, i Jákov prišél'stvoja v zémľu Chámovu. I vozrastí

l'údi svojá ziló, i ukripí já páče vrahóv ích. Prevratí sérdce ích voznenavíditi l'údi Jehó, lest' sotvoríti v rabéch Jehó. Poslá Mojséja rabá Svojevó, Aaróna, jehóže izbrá Sebí. Položí v ních slovesá známenij Svojích, i čudés Svojích v zemlí Chámovi. Poslá tmú i pomračí, jáko preohorčíša slovesá Jehó. Preloží vódy ích v króvj, i izmorí rýby ích. Voskipé zemľá ích žábami v sokróviščnicach carěj ích. Rečé, i přijidóša pésija múchi, i sknípy vo vsjá predíly ích. Položí doždí ích hrády, óhň popa'ájušč v zemlí ích, i porazí vinohrády ích i smókvy ích, i sotry vsjákoje drévo predíl ích. Rečé, i přijidóša prúzi i húsenicy, ímže ne bí čislá. I snidóša vsjáku travú v zemlí ích, i pojadóša vsják plód zemlí ích. I porazí vsjákaho pérvenca v zemlí ích, načátok vsjákaho trudá ích, i izvedé já s srebróm i zlátom, i ne bí v kolínach ích boľáj. Vozveselísja Jegípet vo ischoždéniji ích, jáko napadé strách ích na ních. Rasprostré óblak v pokrýv ím i óhň, jéže prosvitíti ím nóščiju. Prosiša i přijidóša krásteli, i chlíba nebésnahó nasýti já, razvérze kámeň i potekóša vódy, potekóša v bezvódných réki, jáko pomjanú slóvo svjatóje Svojé, jéže ko Avraámu, rabú Svojemú. I izvedé l'údi Svojá v rádosti, i izbránnija Svojá v veselíji. I dadé ím straný jazýk, i trudý l'uděj naslídovaša, jáko da sochraňát opravdánija Jehó i zákóna Jehó vzýščut.

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni
i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Allilúja, allilúja, allilúja, sláva Tebí, Bóže.

[3]

Upovánije naše, Hóspodi, sláva Tebí.

PO 14. KATHÍZMI:

Svjatýj Bóže, svjatýj Krípkij, svjatýj Bezsmértnyj, pomíľuj nás. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Presvjatája Trójce, pomíľuj nás: Hóspodi, očisti hrichí naša: Vladýko, prostí bezzakónija naša: Svjatýj, posítí i iscilí nemošči naša, ímene Tvojeho rádi.

Hóspodi, pomíľuj. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Ótče náš Íže na nebesích, da svjatíjsja ímja Tvoje, da príjdet cárstvije Tvoje, da búdet vóľa Tvojá, jáko na nebesí i na zemlí: chlíb náš nasúščnyj dážd' nám dnés, i ostávi nám dólhi naša, jákože i mý ostavljám dolžnikóm našim, i ne vvedí nás vo iskušénije, no izbávi nás ot lukávaho.

Ášče jeréj, hlahólet:

Jáko Tvoje jest' cárstvo i síla i sláva, Otcá i Sýna i svjataho Dúcha, nýni i prísno, i vo víki vikóv.

Mý že: Amín.

Ášče li ní, hlahóli:

Molítvami svjatých Otcév nášich, Hóspodi Jisúse Christé, Bóže naš, pomíľuj i spasí nás, amín.

Táže troparí sijá, hlás 8:

Jáko bludníca pripádaju Tí, da prijmu ostavlénije, i vmísto míra slézy ot sérdca prinošú Tí, Christé Bóže: da jáko ónuju uščédriši mjá, Spáse, i podási očiščénije hrichóv. Jáko ónaja bo zovú Tí: izbávi mjá ot timénija díľ mojích.

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu.

Počtó ne pomyšľáješi, dušé mojá, smérťi? Počtó ne obraščáješijsja próčeje ko ispravléniju, préžde trubý hlašénija na sudí? Tohdá níst' vrémja pokajánija. Prijmí vo umí mytarjá i bludnícu zovúšcyja: sohrišich Tí, Hóspodi, pomíľuj mjá.

I nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Jáko prevoschoďáščaja vojístinnu roždestvóm Tvojím síly nebésnyja, Prísnodívo Bohoródice, íže Tobóju Božestvóm obohátívšesja, neprestáno Tjá veličájem.

Hóspodi, pomíľuj [40].

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Čestnijšuju Cheruvím i slávnijšuju bezsravnénija Serafím, bez istlínija Bóha Slóva róždšuju, súščuju Bohoródicu Tjá veličájem.

Ášče jeréj, hlahóli:

Ímenem Hospódnim blahosloví, ótče.

Táže jeréj:

Bóže, uščédri nás i blahosloví nás, prosvití licé Tvoje na nás i pomíľuj nás.

Mý že: Amín.

Ášče li ní, hlahóli:

Molítvami svjatých Otcév nášich, Hóspodi
Jisúse Christé, Bóže naš, pomíluj i spasi
nás, amín.

Táže molítvu:

Blahodarím Ťá, Hóspodi Bóže spaseníj
nášich, jáko vsjá tvoríši vo blahodijánija
žízni nášeja, jáko upokóil jesí nás v prešéd-
šem noščném vrémení, i vzdvíhl jesí nás
ot lóžež nášich, i postávil jesí nás v poklo-
nénije čestnáho i slávnaho ímene Tvojeho.
Tímže mólímsja Tebí, Hóspodi: dážd' nám
blahodát' i sílu, da spodóbímsja Tebí pěti
razúmno, i molítisja neprestánno: i výnu k
Tebí zriti, Spasíteľu i Blahodéteľu nášich
duš, stráchom i trépetom svoje spaseníje
díjstvujušče. Uslýši úbo i pomíluj, Blahout-
róbne, nás: sokruší pod nóhi nášja nevídi-
myja rátniki i vrahí: prijímí jáže po síli nášej
blahodarénija: dážd' nám blahodát' i sílu vo
otverzénije úst nášich, i naučí nás opravdá-
nijem Tvojím. Jáko čtó pomólímsja, jákože
podobájet, ne vímy, ášče ne Tý, Hóspodi,
Dúchom Tvojím svjatým nastáviši nás. Áš-
če že čtó sohrišíchom dáže do nastojáščaho
časá, slóvom, ilí dílom, ilí pomyslénijem,
vóleju, ilí nevóleju, oslábi, ostávi, prostí.
Ášče bo bezzakónija názriši, Hóspodi,
Hóspodi, któ postojít? Jáko u Tebé očiščéni-
je jést', u Tebé izbavlénije. Tý jesí Jedín
Svjat, Pomóščnik Krípkij, i Zaščítitel' žízni
nášeja, i Ťá blahoslovím vo vsjá víki, amín.

KATHÍZMA 15.

Hóspodi, pomíluj. [3]
Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni
i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Allilúja, 105.

Ispovídajtesja Hóspodevi, jáko bláh, já-
ko vo vík mílost' Jehó. Któ vozhlahólet síly
Hospódni? Slýšany sotvorít vsjá chvalý Je-
hó? Blažéni chraňáščiji súd i tvorjáščiji
právdu vo vsjakoje vrémja. Pomjaní nás,
Hóspodi, vo blahovoléniji Ľuděj Tvojích,
posití nás spasénijem Tvojím. Víditi vo blá-
hosti izbránnyja Tvojá, vozveselítisja v ve-
sélíji jazýka Tvojeho, chvalítisja s dostojáni-
jem Tvojím. Sohrišíchom so otcý nášimi,
bezzakónnovachom, neprávdivachom. Ot-
cý náši vo Jehípte ne razumíša čudés Tvo-
jích, ni pomjanúša množestva mílosti Tvo-
jejá i preohorčíša voschoďášče v Čermnoje
móre. I spasé ích ímene Svojeho rádi, ska-
záti sílu Svojú, i zapretí Čermnému mórju,
i izsjáče, i nastávi já v bédne, jáko v pus-
týni. I spasé já iz rukí nenavíďáščich, i iz-
bávi já iz rukí vrahóv. Pokrý vodá stužá-
juščyja ím, ni jedín ot ních izbýst'. I vírova-
ša slovesí Jehó, i vospéša chvalú Jehó.
Uskoríša, zabýša díla Jehó, ne sterpéša so-
víta Jehó i pochotíša želániju v pustýni, i
iskusíša Bóha v bezvóднеj. I dadé ím pro-
šénije ích, poslá sýtosť v dúšy ích. I proh-
nívaša Mojséja v stanú, Aaróna svjatáho
Hospódná. Otvérsesja zemľá i požré Dafá-
na, i pokrý na sónmišči Aviróna, i razžžésja

óhň v sónme ích, plámeň popalí hříšniki. I sotvoríša teľcá v Choríve, i pokloníšasja istukánnomu, i izmeníša slávu Jehó v podobije teľcá jadúščaha travú, i zabýša Bóha spasájuščaha ích, sotvóršaha vélija vo Jehípte, čudesá v zemlí Chámovi, strašnaja v móri Čermném. I reče potrebiti ích, ášče ne by Mojsěj, izbránnjy Jehó, stal v sokrušeniji pred Ním, vozvratíti járošť Jehó, da ne pohubít ích. I uničížiša zémľu želánnuju, ne jáša víry slovesí Jehó, i poroptáša v selénijich svojích, ne uslyšaša hlása Hospódná. I vozdvíže rúku Svojú na ních, nizložíti já v pustýni. I nizložíti símjia ích vo jazýcich, i rastočíti já v straný. I pričastíšasja Vejeľfehóru, i snidóša žértvy mértvych. I razdražíša jehó v načínánijich svojích, i umnóžisja v ních padénije. I stá Fineés, i umílostivi, i prestá sečj. I vminísja jemú v právdú, v ród i ród do víka. I prohnívaša Jehó na vodé prerikánija, i ozlóbren býšť Mojsěj ích rádi, jáko preohorčíša dúch jehó i ráznstvova ustnámi svojíma. Ne potrebíša jazýki, jáže reče Hospód' ím, i smesíšasja vo jazýcich, i navykóša dilóm ích. I porabótaša istukánnym ích, i býšť ím v soblázn, i požróša sýny svojá i dščéri svojá besovóm, i prolíjáša króvj nepovínnuju, króvj synóv svojích i dščérej, jáže požróša istukánnym chanaánskím, i ubijéna býšť zemľá ích krovjmí, i oskvernísja v dílich ích, i sobludíša v načínánijich svojích. I razhnívasja járostiju Hospód' na ľúdi Svojá, i omerzí dostojánije Svojé, i predadá já v rúki vrahóv, i obladá-

ša ími nenavíd'áščiji ích. I stužiša ím vrazí ích, i smiríšasja pod rukámi ích. Mnóžiceju izbávi já, tíji že preohorčíša Jehó sovítom svojím i smiríšasja v bezzakónijich svojích. I vídi Hospód', vnehdá skorbéti ím, vnehdá uslyšaše molénije ích. I pomjanú zavít Svój, i raskájasja po mnóžestvu mílosti Svojejá, i dadé já v šcedróty pred vsími plenívšimi já. Spasí nás, Hóspodi Bóže naš, i soberí nás ot jazýk ispovídatisja ímeni Tvojemú svjatómu, chvalítisja vo chvalé Tvojej. Blahoslóven Hospód' Bóh Izrájilev ot víka i do víka. I rekút vsí ľúdi: búi, búi.

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni
i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Allilúja, allilúja, allilúja, sláva Tebí, Bóže.

[3]

Hóspodi, pomíľuj. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni
i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Allilúja, 106.

Ispovídajtesja Hóspodevi, jáko bláh, jáko vo vík mílošť Jehó. Da rekút izbáveniji Hóspodem, íchže izbávi iz rukí vrahá i ot stran sobrá ích, ot vostók i západ, i sévera, i mórja. Zabludíša v pustýni bezvódnjej, putí hráda obíteľnahó ne obretóša. Alčušče i žáždušče, dušá ích v ních isčezé. I vozzváša ko Hóspodu, vnehdá skorbéti ím, i ot núžd ích izbávi já, i nastávi já na púť prav, vníti vo hráde obíteľnyj. Da ispovídatsja Hóspodevi mílosti Jehó, i čudesá Jehó synovóm čelovíčeskim, jáko nasýtil jéšť dúšu tšču i

dúšu álčušču ispólni blah. Sed'áščyja vo tme i síni smértnej, okovánnyja niščétoju i želízom, jáko preohorčíša slovesá Bóžija i sovít Výšňaho razdražíša. I smírísja v trudích sérdce ích, i iznemohóša, i ne bí pomohájaj. I vozzváša ko Hóspodu, vnehdá skorbéti ím, i ot núžd ích spasé já, i izvedé já iz tmy i síni smértnyja, i úzy ích rasterzá. Da ispovíd'atsja Hóspodevi mílosti Jehó, i čudesá Jehó synovóm čelovíčeskim, jáko sokruší vratá médnaja i verejí želíznyja slomí. Vospriját já ot putí bezzakónija ích, bezzakónij bo rádi svojích smíríšasja. Vsjá kaho brášna vozhnušásja dušá ích, i priblížišasja do vrat smértnych. I vozzváša ko Hóspodu, vnehdá skorbéti ím, i ot núžd ích spasé já, poslá slóvo Svojé i iscílí já, i izbávi já ot rastlínij ích. Da ispovíd'atsja Hóspodevi mílosti Jehó, i čudesá Jehó synovóm čelovíčeskim, i da požrút Jemú žértvu chvalý, i da vozvisťát dílá Jehó v rádosti. Schoďáščiji v móre v korablých, tvorjáščiji dílanija v vodách mnóhich, tíji vídiša dílá Hospódňa i čudesá Jehó vo hlubiné. Rečé, i stá dúch búren, i voznesošasja vólny jehó, voschóďat do nebés i nizchóďat do bezdn, dušá ích v zlych tájaše: smjatóšasja, podvihóšasja, jáko pijányj, i vsjá múdrošť ích pohloščená býšť. I vozzváša ko Hóspodu, vnehdá skorbéti ím, i ot núžd ích izvedé já, i povelí búri, i stá v tišínú, i umolkóša vólny jehó. I vozveselíšasja, jáko umólkoša, i nastávi já v pristánišče choťínija svojehó. Da ispovíd'atsja Hóspodevi mílosti Jehó, i čudesá Jehó

synovóm čelovíčeskim: da voznésút Jehó v cěrkvi ľudstíj i na sedálišči stárec voschváľat Jehó. Položil jěšť réki v pustýňu, i ischódišča vodnája v žáždu, zémľu plodónsnuju v slánosť, ot zlóby živúščich na nej. Položil jěšť pustýňu vo jezera vodnája i zémľu bezvódnuju vo ischódišča vodnája. I naselí támo álčuščyja, i sostáviša hrády obítelny, i nasíjaša séla, i nasadíša vinohrády, i sotvoríša plód žíten. I blahosloví já, i umnóžišasja ziló, i skotý ích ne umáli. I umálišasja, i ozlobíšasja ot skórbi zol i bolízni. Izlijásja uničizénije na kňázi ích, i oblazní já po neprochódněj, a ne po putí. I pomóže ubóhu ot niščetý i položí jáko óvcy otéčestvija. Úzrjat právjii i vozvesel'átsja, i vsjákoje bezzakónije zahradít ustá svojá. Któ premúdr i sochranít síjá? I urazumíjut mílosti Hospódni.

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Allilúja, allilúja, allilúja, sláva Tebí, Bóže.

[3]

Hóspodi, pomíľuj. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Písň, psalóm Davídu, 107.

Hotóvo sérdce mojé, Bóže, hotóvo sérdce mojé: vospojú i pojú vo slávi mojéj. Vostáni sláva mojá, vostáni psaltírju i húsli, vostánu ráno. Ispovímsja Tebí v řúdech, Hóspodi, pojú Tebí vo jazýcich. Jáko vélíja verchú nebés mílošť Tvojá i do óblak ístina

Tvojá. Voznesísja na Nebesá, Bóže, i po vsěj zemlí sláva Tvojá, jáko da izbávjatsja voz-lúblenniji Tvojí: spasí desníceju Tvojeju i uslýši mjá. Bóh vozhlahóla vo svjatím Svo-jém: voznesúsja i razdeľú Sikímu, i udóľ selénij razmírju. Mój jěst Halaád i Mój jěst Manassíj, i Jefrém zastuplénije hlavý Moje-já, Iúda cárj Mój. Moáv konób upováníja Mojehó na Iduméju naložú sapóh Mój: Mní inopleménnicy pokoríšasja. Któ vvedét mjá vo hrád ohražďénija? Ilí któ nastávit mjá do Iduméi? Ne Tý li, Bóže, otrínuvyj nás? I ne izýdeši, Bóže, v sílach nášich? Dážď nám pómošč ot skórbi, i sújetno spasénije čelo-vícesko. O Boze sotvorím sílu, i Tój uničizít vrahí naša.

V konéc, psalóm Davídu, 108.

Bóže, chvalý mojejá ne premolčí, jáko ustá hříšniča i ustá Ištívaho na mjá otver-zóšasja, hlahólaša na mjá jazýkom Ištívym, i slovesí nenavístnymi obyďóša mjá, i brá-šasja so mnóju túne. Vmísto jěže lúbiti mjá, obolháchu mjá, áz že moláchsja, i položíša na mjá zlája za blahája, i nénavisť za voz-lúblénije mojé. Postávi na nehó hříšnika, i dijávol da stánet odesnúju jehó. Vnehdá sudítisja jemú, da izýdet osužďén, i molítva jehó da búdet v hřích. Da búdut dníje jehó máli, i jepískopstvo jehó da prijímet in: da búdut sýnove jehó síri, i žená jehó vdová: dvížuščasja da preseľátsja sýnove jehó i vosprósjat, da izhnáni búdut iz domóv svo-jích. Da vzýščet zaimodávec vsjá, jelíka súť jehó, i da voschíťat čuzďíji trudý jehó. Da

ne búdet jemú zastúpника, nižé da búdet usčedrjáaj sirotý jehó. Da búdut čáda jehó v pohublénije, v ródi jedínom da potrebít-sja ímja jehó. Da vospomjanétsja bezzakó-nije otéc jehó pred Hóspodem, i hřích má-tere jehó da ne očístitsja. Da búdut pred Hóspodem výnu i da potrebítsja ot zemlí pámjat' ích. Zanéže ne pomjanú sotvoríti mílošť, i pohná čelovíka níšča i ubóha, i umiléna sérdcem umertvíti. I vozlúbí klát-vu, i prijídet jemú, i ne voschotí blahoslo-vénija, i udalítsja ot nehó. I oblečesja v klátvu jáko v rízu, i vníde jáko vodá vo utróbu jehó, i jáko jeléj v kósti jehó. Da bú-det jemú jáko ríza, v nůže oblačítsja, i jáko pójas, ímže výnu opojasújetsja. Sijé dílo obolhájuščich mjá u Hóspoda i hlahóľuš-čich lukávaja na dúšu mojú. I tý, Hóspodi, Hóspodi, sotvorí so mnóju ímene rádi Tvo-jehó, jáko bláha mílošť Tvojá. Izbávi mjá, jáko níšč i ubóh jěsm áz, i sérdce mojé smja-těsja vnutrj mené. Jáko síň, vnehdá ukloní-tisja jej, otjáchsja, strjasóchsja jáko prúzi. Kolína mojá iznemohósta ot postá, i plot' mojá izmenísja jeléja rádi. I áz bych pono-šénije ím, vídiša mjá, pokiváša hlavámi svojími. Pomozi mí, Hóspodi Bóže mój, i spasí mjá po mílosti Tvojejí, i da razumíjut, jáko ruká Tvojá sijá, i Tý, Hóspodi, sotvoríl jesí jú. Proklenút tíji, i Tý blahoslovíši, vos-tajúščiji na mjá da postyďátsja, ráb že Tvój vozveselítsja. Da oblekútsja obolhájuščiji mjá v sramotú, i oděždutsja, jáko odězdeju, studóm svojím. Ispovímsja Hóspodevi ziló

ustý mojimi, i posredé mnóhich voschvaľú Jehó, jáko predstá odesnúju ubóhaho, jéže spastí ot hoňáščich dúšu mojú.

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Allilúja, allilúja, allilúja, sláva Tebí, Bóže.

[3]

Upovánije naše, Hóspodi, sláva Tebí.

PO 15. KATHÍZMI:

Svjatýj Bóže, svjatýj Krípkij, svjatýj Bezsmértnyj, pomíľuj nás. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Presvjatája Trójce, pomíľuj nás: Hóspodi, očisti hrichí náša: Vladýko, prostí bezzakónija náša: Svjatýj, posití i iscilí némošči náša, ímene Tvojeho rádi.

Hóspodi, pomíľuj. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Ótče náš Íže na nebesích, da svjatíťsja ímja Tvoje, da príjdet cárstvije Tvoje, da búdet vóľa Tvojá, jáko na nebesí i na zemlí: chlíb náš nasúščnyj dážd' nám dnés, i ostávi nám dólhi náša, jákože i mý ostavíájem dolžnikóm nášim, i ne vvedí nás vo iskušénije, no izbávi nás ot lukávaho.

Ášče jeréj, hlahólet:

Jáko Tvoje jest' cárstvo i síla i sláva, Otcá i Sýna i svjataho Dúcha, nýni i prísno, i vo víki vikóv.

Mý že: Amín.

Ášče li ní, hlahóli:

Molítvami svjatých Otcév nášich, Hóspodi Jisúse Christé, Bóže naš, pomíľuj i spasí nás, amín.

Táže troparí sijá, hlás 1:

Jáko pučina mnóha prehrišénij mojích, Spáse, i Íúte pohruzíchsja sohrišéňmi mojimi: dážd' mí rukú, jáko Petróvi, i spasí mjá, Bóže, i pomíľuj mjá.

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu.

Jáko pomyšléniji lukávymi i díly osudíchsja, Spáse, mysl' mí dáruj obraščénija, Bóže, da zovú: spasí mjá, Blahodéteľu Blahíj, i pomíľuj mjá.

I nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Bohoblažennaja Otrokovíce i Preneporóčnaja, skvérna mjá súšča i okaľánná ot dijánij bezmístnych, i skvérných pomyšlénij, očisti mjá, okajánnaho, Neskvérnaja i Čístaja, Vsesvjatája Máti Dívo.

Hóspodi, pomíľuj [40].

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Čestníjšuju Cheruvím i slávnijšuju bezsravnénija Serafím, bez istlínija Bóha Slóva róždšuju, súščuju Bohoródicu Ťá veličájem.

Ášče jeréj, hlahóli:

Ímenem Hospódnim blahosloví, ótče.

Táže jeréj:

Bóže, usčédri nás i blahosloví nás, prosvití licé Tvoje na nás i pomíľuj nás.

Mý že: Amín.

Ášče li ní, hlahóli:

Molítvami svjatých Otcév nášich, Hóspodi
Jisúse Christé, Bóže naš, pomíluj i spasí
nás, amín.

Táže molítvu:

Vladýko Hóspodi Jisúse Christé, Tý jesí
Pomóščnik mój, v rukách Tvojích jěsm áz,
pomozí mí, ne ostávi mené sohrišíti k Tebí,
jáko zabluzhděn jěsm, ne ostávi mjá poslídovati
vóli plóti mojejá, ne přezri mjá, Hóspodi,
jáko némoščen jěsm. Tý vési poléznóje mní,
ne ostávi mjá pohíbnuti hrichí mojímí,
ne ostávi mjá, Hóspodi, ne otstupí ot mené,
jáko k Tebí pribihóch, naučí mjá tvorítí vól'u
Tvojú, jáko Tý jesí Bóh mój. Iscilí dúšu
mojú, jáko sohrišich Tí, spasí mjá rádi
mílosti Tvojejá, jáko pred Tobóju sút vsí
stužájuščiji mí, i níst' mní inóje pribížišče,
tókmo Tý, Hóspodi. Da postyd'átsja úbo vsí
vostajúščiji na mjá i íšuščiji dúšu mojú,
jěže potrebítí jú, jáko Tý jesí Jedín Sílnyj,
Hóspodi, vo vsích, i Tvojá jěst' sláva vo víki
vikóv, amín.

KATHÍZMA 16.

Hóspodi, pomíluj. [3]
Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni
i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Psalóm Davídu, 109.

Reče Hospód' Hóspodevi mojemú: sedí
odesnúju Mené, dóndeže položú vrahí

Tvojá podnóžije noh Tvojích. Žezl síly pólét
tí Hospód' ot Sijóna, i hospódstvuj posredé
vrahóv Tvojích. S Tobóju načálo v děň síly
Tvojejá, vo svítlostech svjatých Tvojích,
iz čréva přezde dennícy rodích Ťá. Kl'átsja
Hospód' i ne raskájetsja: Tý ijeréj vo vík,
po čínu Melchisedékovu. Hospód' odesnúju
Tebé sokrušíl jěst' v děň hníva Svo-jehó
carí. Súdit vo jazýcich, ispólnit padénija,
sokrušít hlavý na zemlí mnóhich. Ot potóka
na putí pijét, sehó rádi voznesét hlavú.

Allilúja, 110.

Ispovímsja Tebí, Hóspodi, vsím sérdcem
mojím v sovíte právych i sonme. Vélija
dilá Hospódna, izýskana vo vsích vólach
Jehó. Ispovídanije i velikolípíje dílo
Jehó i právda Jehó prebyvájet vo vík víka.
Pámjať sotvoríl jěst' čudés Svojích, mílostiv
i ščédr Hospód'. Píšču dadé bojáščymsja
Jehó, pomjanét vo vík zavít Svój. Krípost'
díl Svojích vozvistí Íúdem Svojím, dáti ím
dostojánije jazýk. Dilá ruk Jehó ístina i súd,
vírny vsjá zápovidi Jehó, utveržény vo vík
víka, sotvorény vo ístini i pravotí. Izbavlé-
nije poslá Íúdem Svojím: zapovída vo vík
zavít Svój. Svjáto i strášno ímja Jehó. Načá-
lo premúdrosti strách Hospoděň, rázum že
blah vsím tvorjáščym jehó. Chvalá Jehó
prebyvájet vo vík víka.

Allilúja, Aggégevo i Zachárijino, 111.

Blažén muž, bojájsja Hóspoda, v zápo-
videch Jehó voschóščet ziló. Sílno na zemlí
búdet símjá jehó, ród právych blahoslovít-

sja: sláva i bohátstvo v domú jehó, i právda jehó prebyvájete vo vík víka. Vozsijá vo tme svít právym, mílostiv i ščédr, i práveden. Bláh muž, ščédrja i dajá: ustróit slovesá svojá na sudí, jáko vo vík ne podvížitsja. V pámjat' věčnuju búdet právednik. Ot slúcha zlá ne ubojítsja, hotóvo sěrdce jehó upovátí na Hóspoda. Utverdísja sěrdce jehó, ne ubojítsja, dóndeže vozzrít na vrahí svojá. Rastočí, dadé ubóhim, právda jehó prebyvájete vo vík víka, róh jehó voznesětsja v slávi. Hríšnik úzrit i prohnívajetsja, zubý svojími poskrežěščet i rastájete, želánije hríšnika pohíbnet.

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Allilúja, allilúja, allilúja, sláva Tebí, Bóže.

[3]

Hóspodi, pomíluj. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Allilúja, 112.

Chvalíte, ótrocy, Hóspoda, chvalíte ímja Hospódne. Búdi ímja Hospódne blahoslovenno otnýne i do víka. Ot vostók sólnca do západ chválno ímja Hospódne. Vysók nad vsími jazýki Hospód': nad nebesý sláva Jehó. Któ jáko Hospód' Bóh naš? Na vysókich živýj i na smirénnyja prizirájaj na nebesí i na zemlí, vzdvizájaj ot zemlí níšča i ot hnóišča vozvyšájaj ubóha, posadíti jehó s kňázi, s kňázi Íuděj svojích, vseľája neplódovj v dom máterj o čádich veseláščusja.

Allilúja, 113.

Vo ischódi Izrájileve ot Jehípta, dómu Jákovľa iz Íuděj vārvar, býst' Judėja svjatý-ňa Jehó, Izrájil' óblast' jehó. Móre vídi i pobíže, Jordán vozvratísja vspjat', hóry vzyhrášasja, jáko óvni, i chólmi, jáko áhncy óvčiji. Čtó tí jěst', móre, jáko pobíhlo jesí? I tebí, Jordáne, jáko vozvratílsja jesí vspjat'? Hóry, jáko vzyhrástešja, jáko ovní, i chólmi, jáko áhncy óvčiji? Ot licá Hospódna podvízesja zemľá, ot licá Bóha Jákovľa, obráščšaho kámeň vo jezera vodnája i nesékomyj vo istócniki vodnýja. Ne nám, Hóspodi, ne nám, no ímeni Tvojemú dážd' slávu, o mílosti Tvojej i ístini Tvojej. Da ne kohdá rekút jazýcy: hdí jěst' Bóh ích? Bóh že naš na nebesí i na zemlí, vsjá jelíka voschotí, so-tvorí. Ídoli jazýk srebró i zláto, dilá ruk čelovíčeskich. Ustá ímut, i ne vozhlahóľut, óči ímut i ne úzrjat, úši ímut, i ne usľýšat, nózdri ímut, i ne oboňajut, rúci ímut, i ne osjážut, nózi ímut, i ne pójdut, ne vozhlasját hortánem svojím. Podóbní ím da búdut tvorjáščiji já, i vsí nadíjuščijisja na ních. Dom Izrájilev upová na Hóspoda: Pomóščnik i Zaščítitel' ím jěst'. Dom Aaróň upová na Hóspoda: Pomóščnik i Zaščítitel' ím jěst'. Bojáščijisja Hóspoda upováša na Hóspoda: Pomóščnik i Zaščítitel' ím jěst'. Hospód' pomjanúv nás blahoslovíl jěst' nás, blahoslovíl jěst' dom Izrájilev, blahoslovíl jěst' dom Aaróň, blahoslovíl jěst' bojáščyjasja Hóspoda, mályja s velíkimi. Da priložit Hospód' na vy, na vy i na sýny vášja. Bla-

hoslovení vy Hóspodevi, sotvóršemu nébo i zémľu. Nébo nebesé Hóspodevi, zémľu že dadé synovóm čelovičeskim. Ne mértviji voschváľat Ťá, Hóspodi, nižé vsí nizchod'áščiji vo ad, no my, živíji, blahoslovím Hóspoda otnýne i do víka.

Allilúja, 114.

Vozľubích, jáko usľýšit Hospód' hlás molénija mojihó, jáko prikloní úcho Svoje mní, i vo dni mojá prizovú. Objáša mjá bolízní smértnyja, bedý ádovy obretóša mjá, skorbj i bolízn' obretóch, i ímja Hospódne prizvách: o, Hóspodi, izbávi dúšu moju. Mílostiv Hospód' i práveden, i Bóh naš mílujet. Chraňáj mladéncy Hospód': smiríchsja, i spasé mjá. Obratísja, dušé mojá, v pokój tvój, jáko Hospód' blahodíjstvova Ťá. Jáko izját dúšu moju ot smérťi, oči mojí ot slez i nózi mojí ot popolznovénija. Blahouhoždú pred Hóspodem vo strané živých.

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Allilúja, allilúja, allilúja, sláva Tebí, Bóže.

[3]

Hóspodi, pomíľuj. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Allilúja, 115.

Vírovach, tímže vozhlahólach, áz že smiríchsja ziló. Áz že rích vo izstupléniji mojém: vsják čelovík lóž. Čtó vzdám Hóspodevi o vsích, jáže vzdadé mí? Čášu spasénija prijmú i ímja Hospódne prizovú,

molítvy mojá Hóspodevi vzdám pred vsími ľud'mí Jehó. Čestná pred Hóspodem smérť prepodobnych Jehó. O, Hóspodi, áz ráb Tvój, áz ráb Tvój i sýn rabýni Tvojejá: rasterzál jesí úzy mojá. Tebí požrú žértvu chvalý, i vo ímja Hospódne prizovú. Molítvy mojá Hóspodevi vzdám pred vsími ľud'mí Jehó, vo dvórich dómu Hospódna, posredé tebé, Jerusalíme.

Allilúja, 116.

Chvalíte Hóspoda vsí jazýcy, pochvalíte Jehó vsí ľúdije, jáko utverdísja mílošť Jehó na nás, i ístina Hospódna prebyvájat vo vík.

Allilúja, 117.

Ispovídajtesja Hóspodevi, jáko bláh, jáko vo vík mílošť Jehó. Da rečét úbo dom Izrájilev: jáko bláh, jáko vo vík mílošť Jehó. Da rečét úbo dom Aaróň: jáko bláh, jáko vo vík mílošť Jehó. Da rekút úbo vsí bojáščijisja Hóspoda: jáko bláh, jáko vo vík mílošť Jehó. Ot skórbi prizvách Hóspoda, i usľýša mjá v prostránstvo. Hospód' mní Pomóščnik, i ne ubojúsja, čtó sotvorít mní čelovík. Hospód' mní Pomóščnik, i áz vozzrjú na vrahí mojá. Bláho jést' nadíjatisja na Hóspoda, néželi nadíjatisja na čelovíka. Bláho jést' upováti na Hóspoda, néželi upováti na kňázi. Vsí jazýcy obydoša mjá, i ímenem Hospódnim protivľáchsja ím, obyšédše obydoša mjá, i ímenem Hospódnim protivľáchsja ím, obydoša mjá, jáko pčély sot, i razhoréšasja, jáko óhň v térniji, i ímenem

Hospódnim protiv'áchsja ím. Otrinoven prevratíchsja pásti, i Hospód' priját mjá. Kríposť mojá i pénije moje Hospód', i býst mí vo spasénije. Hlás rádosti i spasénija v selénijich právednych: desníca Hospódňa sotvorí sílu. Desníca Hospódňa voznesé mjá, desníca Hospódňa sotvorí sílu. Ne umrú, no živ búdu, i povím dilá Hospod-ňá. Nakazúja nakazá mjá Hospód', smérťi že ne predadé mjá. Otvérsite mní vratá právdy, všed v níh ispovímsja Hóspodevi. Sijá vratá Hospódňa, právednijí vníduť v níh. Ispovímsja Tebí, jáko uslyšal mjá jesí, i byl jesí mní vo spasénije. Kámeň, jehóže nebrehóša zízduščiji, sej býst' vo hlavú úhla: ot Hóspoda býst' sej, i jést' díven vo očeséch nášich. Sej déň, jehóže sotvorí Hospód', vozradujemsja i vozveselímsja v oň. O, Hóspodi, spasí že, o Hóspodi, pospeší že. Blahoslovén hrjadýj vo ímja Hospódne, blahoslovíchom vy iz dómu Hospódňa. Bóh Hospód', i javísja nám: sostávíte prázdnik vo učaščájuščich do röh oltarévych. Bóh mój jesí Tý, i ispovímsja Tebí, Bóh mój jesí Tý, i voznesú Ťá. Ispovímsja Tebí, jáko uslyšal mjá jesí, i byl jesí mní vo spasénije. Ispovídajtesja Hóspodevi, jáko bláh, jáko vo vík mílošť Jehó.

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Allilúja, allilúja, allilúja, sláva Tebí, Bóže.

[3]

Upovánie naše, Hóspodi, sláva Tebí.

PO 16. KATHÍZMI:

Svjatýj Bóže, svjatýj Krípkij, svjatýj Bezsmértnyj, pomíluj nás. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Presvjatája Trójce, pomíluj nás: Hóspodi, očisti hrichí náša: Vladýko, prostí bezzakónija náša: Svjatýj, posítí i iscílí nemošči náša, ímene Tvojehó rádi.

Hóspodi, pomíluj. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Ótče náš Íže na nebesích, da svjatítsja ímja Tvojé, da príjdet cárstvije Tvojé, da búdet vól'a Tvojá, jáko na nebesí i na zemlí: chlíb náš nasúščnyj dážd' nám dnés, i ostávi nám dólhi náša, jákože i mý ostav'ájem dolžnikóm nášim, i ne vvedí nás vo iskušénije, no izbávi nás ot lukávaho.

Ášče jeréj, hlahólet:

Jáko Tvojé jést' cárstvo i síla i sláva, Otcá i Sýna i svjatáho Dúcha, nýni i prísno, i vo víki vikóv.

Mý že: Amín.

Ášče li ní, hlahóli:

Molítvami svjatých Otcév nášich, Hóspodi Jisúse Christé, Bóže náš, pomíluj i spasí nás, amín.

Táže troparí sijá, hlás 1:

In mír tebé, duše, ožidájet, i Sudijá chóščet Tvojá obličítí tájnaja i Íútaja. Ne

prebúdi úbo v zděšnich, no predvarí vopijúšči Sudijí: Bóže, očisti mja i spasí mja.

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu.

Jáko prehrišěňmi mnóhimi i jázvami bezmírnými obležímj jásm, Spáse, sohrišájaj mol'ú Tvoje blahoutróbije, Christé: vračú nedúhujuščich, positi, i iscilí, i spasí mja.

I nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Dušé mojá, čtó neradivo živěši leňáščisja? Čtó ne pečěšisja o zlych, íchže sodjajala jesí v žitijí? Potščisja isprávisja přězde dáže dvěrij ne zaključít Tebí Hospód'. Bohoródicu pritecý, pripadí i vozopíj: Upovánije nenadájemych, spasí mja, mnóho k Tebí prehrišívša, Vladýčice prečístaja.

Hóspodi, pomíluj [40].

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Čestnijšuju Cheruvím i slávnijšuju bezsravněnija Serafím, bez istlínija Bóha Slóva rózďšuju, súščuju Bohoródicu Ťá veličájem.

Ášče jeréj, hlahóli:

Ímenem Hospódnim blahosloví, ótče.

Táže jeréj:

Bóže, uščědri nás i blahosloví nás, prosvití licé Tvoje na nás i pomíluj nás.

Mý že: Amín.

Ášče li ní, hlahóli:

Molítvami svjatých Otcév našich, Hóspodi Jisúse Christé, Bóže naš, pomíluj i spasí nás, amín.

Táže molítvu:

Hóspodi svjatýj, v Výšnich Živýj, i vsevidášim Tvojím okom prizirájaj na vsjú tvarj, Tebí prikloňajem výju duší i telesé, i Tebí mólimsja, Svjatýj svjatých: prostrí rúku Tvojú nevidimuju ot svjatáho žilíšča Tvojehó, i blahosloví vsích nás, i prostí nám vsjakoje sohrišěnije, vólnoje že i nevol'noje, slóvom ilí dílom. Dáruj nám, Hóspodi, umilěnije, dáruj slézy duchóvnyja ot duší, vo očiščěnije mnóhich našich hrichóv, dáruj véliju Tvojú mílost' na mír Tvój i na nás nedostójnyja rabý Tvojá. Jáko blahoslověno i preproslávlěno jest' ímja Tvoje, Otcá i Sýna i svjatáho Dúcha, nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

KATHÍZMA 17.

Hóspodi, pomíluj. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Allilúja, 118.

Blažěni neporóčnijj v pút', chod'áščijj v zakóni Hospódni. Blažěni ispytájuščijj sviđínija Jehó, vsím sérdcem vzýščut Jehó, ne dílajuščijj bo bezzakónija, v putěch Jehó chodíša. Tý zapovídal jesí zápovidi Tvojá sochranítí ziló. Dáby isprávilisja putijé mojí, sochranítí opravdánija Tvojá. Tohdá ne postyžúsja, vnehdá prizrítí mí na vsjá zápovidi Tvojá. Ispovímsja Tebí v právosti sérdca, vnehdá naučítí mí sja suďbám právdy Tvojejá. Opravdánija Tvojá sochra-

ňú, ne ostávi mené do zelá. V česóm isprávit junějšíj pút' svój? vnehdá sochraníti slovesá Tvojá. Vsím sérdcem mojím vzyskách Tebé, ne otríni mené ot záповidej Tvojích. V sérdci mojém skrych slovesá Tvojá, jáko da ne sohrišú Tebí. Blahoslovén jesí Hóspodi: naučí mjá opravdánijem Tvojím. Ustnáma mojima vozvístích vsjá sud'by úst Tvojích. Na putí svidínij Tvojích nasladíchsja, jáko o vsjákom bohátstvi. V záповidech Tvojích pohlum'úsja, i urazumíju putí Tvojá. Vo opravdánijich Tvojích poučúsja, ne zabúdu slovés Tvojích. Vozdážd' rabú Tvojemú: živí mjá, i sochraňú slovesá Tvojá. Otkrýj óči mojí, i urazumíju čudesá ot zákóna Tvojeho. Prišléc áz jésm na zemlí: ne skryj ot mené záповidi Tvojá. Vozľubí dušá mojá vozželáti sud'by Tvojá na vsjákoje vrémja. Zapretíl jesí hórđym: prókľati ukloňajúščijisja ot záповidej Tvojích. Otymí ot mené ponós i uničizénije, jáko svidínij Tvojích vzyskách. Íbo sedóša kňázi, i na mjá klevetáchu, ráb že Tvój hlum'ášesja vo opravdánijich Tvojích: Íbo svidínija Tvojá poučénije mojé jést', i sovíti mojí opravdánija Tvojá. Priľpé zemlí dušá mojá: živí mjá po slovesí Tvojemú. Putí mojá vozvístích, i uslýšal mjá jesí: naučí mjá opravdánijem Tvojím: Pút' opravdánij Tvojích vrazumí mí, i pohlum'úsja v čudeséch Tvojích. Vozdremá dušá mojá ot unýnija: utverdí mjá v sloveséch Tvojích. Pút' neprávdy otstávi ot mené, i zakónom Tvojím pomíluj mjá. Pút' ístiny izvólich, i sud'by Tvojá ne

zabých. Prilepíchsja svidínijem Tvojím, Hóspodi, ne posramí mené. Pút' záповidej Tvojích tekóch, jehdá rassíríl jesí sérdce mojé. Zakonopoloží mní, Hóspodi, pút' opravdánij Tvojích, i vzyščú jehó výnu: Vrazumí mjá, i ispytáju zakón Tvój, i sochraňú jehó vsím sérdcem mojím. Nastávi mjá na stezjú záповidej Tvojích, jáko túju voschotích. Prikloní sérdce mojé vo svidínija Tvojá, a ne v lichojímstvo. Otvratí óči mojí, jéže ne víditi sujetý, v putí Tvojem živí mjá. Postávi rabú Tvojemú slóvo Tvoje v strách Tvój. Otymí ponošénije mojé, jéže nepščevách: jáko sud'by Tvojá bláhi. Se vozželách záповidi Tvojá, v právdi Tvojej živí mjá. I da prijidet na mjá mílost' Tvojá Hóspodi, spasénije Tvoje po slovesí Tvojemú. I otviščáju ponošájuščym mí slóvo: jáko upovách na slovesá Tvojá. I ne otymí ot úst mojích slovesé ístinna do zelá, jáko na sud'by Tvojá upovách. I sochraňú zakón Tvój výnu, vo vík i vo vík víka. I choždách v šírotí, jáko záповidi Tvojá vzyskách. I hlahólach o svidínijich Tvojích pred carí, i ne styďáchsja: I poučáchsja v záповidech Tvojích, jáže vozľubích ziló: I vozdvihóch rúci mojí k záповidem Tvojím, jáže vozľubích, i hlum'áchsja vo opravdánijich Tvojích. Pomjaní slovesá Tvojá rabú Tvojemú, íchže upovánije dal mí jesí. Tó mjá utíši vo smiréniji mojém, jáko slóvo Tvoje živí mjá. Hórdiji zakonoprestupováchu do zelá: ot zákóna že Tvojeho ne ukloníchsja. Pomjanúch sud'by Tvojá ot víka, Hóspodi, i utíšichsja.

Pečál' priját mja ot hrišnik, ostav'ajuščich zakón Tvój. Péta bjáchu mní opravdánija Tvojá, na místi prišé'lstvija mojihó. Pomjanúch v noščí Ímja Tvojé, Hóspodi, i sochraních zakón Tvój. Sej býst' mní, jáko opravdánij Tvojích vzyskách. Část' mojá jesí, Hóspodi, rích sochraníti zakón Tvój. Pomolíchsja licú Tvojemú vsím sérdcem mojím: pomíluj mja po slovesí Tvojemú. Pomýslich putí Tvojá, i vozvratích nózi mojí vo svídínija Tvojá. Uhotóvichsja i ne smutíchsja sochraníti zápovidi Tvojá. Úža hrišnik objazášasja mní, i zakóna Tvojihó ne zabých. Polúnošči vostách ispovidatisja Tebí o sud'bách právdy Tvojejá. Pričástnik áz jésm vsím bojáščjmsja Tebé, i chraňáščym zápovidi Tvojá. Mílosti Tvojejá, Hóspodi, ispólní zemlá: opravdánijem Tvojím naučí mja. Bláhost' sotvoríl jesí s rabóm Tvojím, Hóspodi, po slovesí Tvojemú. Bláhosti, i nakazániju i rázumu naučí mja, jáko zápovidem Tvojím vírovach. Prézde dáže ne smiríti mí sja, áz prehriších: sehó rádi slóvo Tvojé sochraních. Bláh jesí Tý, Hóspodi, i bláhostiju Tvojeju naučí mja opravdánijem Tvojím. Umnóžisja na mja neprávda hór-dych, áz že vsím sérdcem mojím ispytáju zápovidi Tvojá. Usyrísja jáko mlekó sérdce ích, áz že zakónu Tvojemú poučíchsja. Bláho mní, jáko smiríl mja jesí, jáko da naučúsja opravdánijem Tvojím. Bláh mní zakón úst Tvojích, páče týsjašč zláta i srebrá.

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni
i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Allilúja, allilúja, allilúja, sláva Tebí, Bóže.

[3]

Hóspodi, pomíluj. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni
i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Rúci Tvojí sotvorísti mja, i sozdáste mja: vrazumí mja, i naučúsja zápovidem Tvojím. Bojáščjmsja Tebé úzrjat mja i vozveselátsja, jáko na slovesá Tvojá upovách. Razumích Hóspodi, jáko právda sud'bý Tvojá, i vojístinnu smiríl mja jesí. Búdi že mílost' Tvojá, da utíšit mja po slovesí Tvojemú rabú Tvojemú. Da prijíduť mní ščedróty Tvojá, i živ búdu, jáko zakón Tvój poučénije mojej jést'. Da postyd'átsja hórdiji, jáko neprávédno bezzakónnovaša na mja, áz že pohluml'úsja v zápovidech Tvojích. Da obraťát mja bojáščjmsja Tebé, i víd'áščiji svídínija Tvojá. Búdi sérdce moje neporóčno vo opravdánijich Tvojích, jáko da ne postyžúsja. Isčezájet vo spasénije Tvoje dušá mojá, na slovesá Tvojá upovách. Isčezóša óči mojí v slóvo Tvojé, hlahól'ušče: kohdá utíšiši mja? Zané bych jáko mech na sláni: opravdánij Tvojích ne zabých. Kolíko jést' dnej rabá Tvojihó? kohdá sotvoríši mí ot hoňáščich mja súd? Povídaša mní zakonoprestúpnicy hlumlénija, no ne jáko zakón Tvój, Hóspodi. Vsjá zápovidi Tvojá ístina: neprávédno pohnáša mja, pomozí mí. Vmále ne skončáša mené na zemlí: áz že ne ostávich zápovidej Tvojích. Po mílosti Tvojejí živí mja, i sochraňú svídínija úst Tvojích. Vo vík, Hóspodi, slóvo Tvoje prebyvájet na

Nebesí. V ród i ród ístina Tvojá. Osnováł jesí zemľu, i prebyvájet. Učinénijem Tvojím prebyvájet děň, jáko vsjáčeskaja rabótna Tebí. Jáko ášče by ne zakón Tvój poučénije moje byl, tohdá úbo pohíbl bych vo smiréniji mojem. Vo vík ne zabúdu opravdánij Tvojích, jáko v níh oživíl mja jesí. Tvój jěsm áz, spasí mja, jáko opravdánij Tvojích vzyskách. Mené ždáša hríšnicy pohubíti mja, svidínija Tvojá razumích. Vsjákija končiny vídich konec, široká zápovid' Tvojá ziló. Koľ vozľubích zakón Tvój, Hóspodi, vés děň poučénije moje jěst'. Páče vráh mojih umudríl mja jesí zápovidiju Tvojeju, jáko vo vík moja jěst'. Páče vsích učáščich mja razumích, jáko svidínija Tvojá poučénije moje jěst'. Páče stárec razumích, jáko zápovidi Tvojá vzyskách. Ot vsjákaho putí lukáva vozbraních nohám mojim, jáko da sochraňú slovesá Tvojá. Ot suděb Tvojích ne ukloníchsja, jáko Tý zakonopoložil mí jesí. Koľ sladká hortáni mojemú slovesá Tvojá, páče méda ustóm mojim. Ot zápovidej Tvojích razumích, sehó rádi voznenavídich vsják púť nepravdy. Svitílnik noháma mojima zakón Tvój, i svít stezjam mojim. Kljáchsja i postávich sochraníti sud'by právdy Tvojejá. Smiríchsja do zelá, Hóspodi, živí mja po slovesí Tvojemú. Vól'naja úst mojih blahovolí že, Hóspodi, i sud'bám Tvojím naučí mja. Dušá moja v rukú Tvojeju výnu, i zakóna Tvojeho ne zabých. Položíša hríšnicy síť mní, i ot zápovidej Tvojích ne zabludích. Naslídovach

svidínija Tvojá vo vík, jáko rádovanije sérdca mojeho súť. Prikloních sérdce moje sotvoríti opravdánija Tvojá vo vík za vozdažánije. Zakonoprestúpnyja voznenavídich, zakón že Tvój vozľubích. Pomóščnik mój i Zastúpnik mój jesí Tý, na slovesá Tvojá upovách. Uklonítejsja ot mené lukávnjuščiji, i ispytáju zápovidi Bóha mojeho. Zastupí mja po slovesí Tvojemú, i živí búdu, i ne posramí mené ot čájanija mojeho. Pomozí mí, i spasúsja, i poučúsja vo opravdánijich Tvojích výnu. Uničižil jesí vsjá otstupájuščija ot opravdánij Tvojích, jáko neprávedno pomyslénije ích. Prestupájuščija nepščevách vsjá hríšnyja zemlí, sehó rádi vozľubích svidínija Tvojá. Prihvozdí stráchu Tvojemú plóti moja, ot suděb bo Tvojích ubojáchsja. Sotvorích súd i právdu, ne predážď mené obíďáščym mja. Vosprijmí rabá Tvojeho vo bláho, da ne oklevetájut mené hórdiji. Óči moji isčezósti vo spasénije Tvoje, i v slóvo právdy Tvojejá. Sotvorí s rabóm Tvojím po mílosti Tvojejí, i opravdánijem Tvojím naučí mja. Ráb Tvój jěsm áz: vrazumí mja, i uvím svidínija Tvojá. Vremja sotvoríti Hóspodevi: razoríša zakón Tvój. Sehó rádi vozľubích zápovidi Tvojá páče zláta i topázija. Sehó rádi ko vsím zápovidem Tvojím napravľáchsja, vsják púť nepravdy voznenavídich. Dívna svidínija Tvojá, sehó rádi ispytá já dušá moja. Javlénije sloves Tvojích prosviščájet i vrazumľájet mladěncy. Ustá moja otverzóch, i pri-

vlekóch dúch, jáko zápovidej Tvojích želách.

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni
i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Allilúja, allilúja, allilúja, sláva Tebí, Bóže.

[3]

Hóspodi, pomíluj. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni
i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Prízri na mja i pomíluj mja, po sudú ľúbjaščich ímja Tvojé. Stopý moja naprávi po slovesí Tvojemú, i da ne obladájet mnóju vsjakoje bezzakónije. Izbávi mja ot klevetý čelovíčeskija, i sochraňú zápovidi Tvojá. Licé Tvojé prosvití na rabá Tvojhó, i naučí mja opravdánijem Tvojím. Ischódišča vodnája izvedósti óči mojí, ponéže ne sochraních zakóna Tvojhó. Práveden jesí, Hóspodi, i právi sudí Tvojí. Zapovídal jesí právdu svidínija Tvojá i ístinu ziló. Istájala mja jésť révnosť Tvojá, jáko zabýša slovesá Tvojá vrazí mojí. Razžženo slóvo Tvojé ziló, i ráb Tvój vozľubí je. Junéjšij áz jésm i uničizén, opravdánij Tvojích ne zabých. Právda Tvojá právda vo vík, i zakón Tvój ístina. Skórbi i núždy obretóša mja, zápovidi Tvojá poučénije mojé. Právda svidínija Tvojá vo vík, vrazumí mja, i živ búdu. Vozzvách vsím sérdcem mojím, uslyší mja, Hóspodi, opravdánija Tvojá vzyščú. Vozzvách Tí, spasí mja, i sochraňú svidínija Tvojá. Predvarích v bezhódiji i vozzvách, na slovesá Tvojá upovách. Predvarísti óči mojí ko útru, poučítisja slovesém Tvojím.

Hlás mój uslyší, Hóspodi, po mílosti Tvojéj: po sud'bé Tvojéj živí mja. Priblížišasja hoňáščiji mja bezzakónijem, ot zakóna že Tvojhó udalíšasja. Bliz jesí Tý, Hóspodi, i vsí putijé Tvojí ístina. Ispérva poznách ot svidínij Tvojích, jáko vo vík osnovál já jesí. Vížd' smirénije mojé i izmí mja, jáko zakóna Tvojhó ne zabých. Sudí súd mój i izbávi mja, slovesé rádi Tvojhó živí mja. Daléče ot hríšnik spasénije, jáko opravdánij Tvojích ne vzyškáša. Ščedróty Tvojá mnóhi, Hóspodi, po sud'bé Tvojéj živí mja. Mnózi izhoňáščiji mja i stužájuščiji mí, ot svidínij Tvojích ne ukloníchsja. Vídich nerazumivájuščija i istájach, jáko sloves Tvojích ne sochraníša. Vížd', jáko zápovidi Tvojá vozľubích, Hóspodi, po mílosti Tvojéj živí mja. Načálo sloves Tvojích ístina, i vo vík vsjá sud'bý právdy Tvojejá. Kňazi pohnáša mja túne, i ot sloves Tvojích ubojásja sérdce mojé. Vozrádujusja áz o sloveséch Tvojích, jáko obretájaj korýst' mnóhu. Neprávdú voznenavídich i omerzích, zakón že Tvój vozľubích. Sedmeríceju dném chvalích Ťá o sud'bách právdy Tvojejá. Mír mnoh ľúbjaščym zakón Tvój, i níst' ím soblázna. Čájach spasénija Tvojhó, Hóspodi, i zápovidi Tvojá vozľubích. Sochraní dušá mojá svidínija Tvojá i vozľubí já ziló. Sochraních zápovidi Tvojá i svidínija Tvojá, jáko vsí putijé mojí pred Tobóju, Hóspodi. Da priblížitsja molénije mojé pred Ťá, Hóspodi, po slovesí Tvojemú vrazumí mja. Da vnídet prošénije mojé pred Ťá, Hóspodi, po slove-

sí Tvojemú izbávi mja. Otrýhnut ustní moji pěníje, jehdá naučíši mja opravdánijem Tvojím. Proviščájjet jazýk mój slovesá Tvojá, jáko vsjá zápovidi Tvojá právda. Da búdet ruká Tvojá jéze spastí mja, jáko zápovidi Tvojá izvólich. Vozželách spasénije Tvoje, Hóspodi, i zakón Tvój poučénije moje jést'. Živá búdet dušá mja i voschválit Ťá, i sud'by Tvojá pomóhut mní. Zabludích, jáko ovčá pohíbšeje, vzyščí rabá Tvojeho, jáko zápovidej Tvojích ne zabých.

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Allilúja, allilúja, allilúja, sláva Tebí, Bóže.

[3]

Upovánie naše, Hóspodi, sláva Tebí.

PO 17. KATHÍZMI:

Svjatýj Bóže, svjatýj Krípkij, svjatýj Bezsmértnyj, pomíluj nás. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Presvjatája Trójce, pomíluj nás: Hóspodi, očisti hrichí naša: Vladýko, prostí bezzakónija naša: Svjatýj, posití i iscilí némošči naša, ímene Tvojeho rádi.

Hóspodi, pomíluj. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Ótče náš Íze na nebesích, da svjatítsja ímja Tvoje, da príjdet cárstvije Tvoje, da búdet vol'a Tvojá, jáko na nebesí i na zemlí: chlíb náš nasúščnyj dážd' nám dnés, i ostávi nám dólhi naša, jákože i mý ostav-

lájem dolžnikóm našim, i ne vvedí nás vo iskušénije, no izbávi nás ot lukávaho.

Ášče jerėj, hlahólet:

Jáko Tvoje jést' cárstvo i síla i sláva, Otcá i Sýna i svjatáho Dúcha, nýni i prísno, i vo víki vikóv.

Mý že: Amín.

Ášče li ní, hlahóli:

Molítvami svjatých Otcév našich, Hóspodi Jisúse Christé, Bóže naš, pomíluj i spasí nás, amín.

Táže troparí sijá, hlás 2:

Sohriších k Tebí, Spáse, jáko blúdnyj sýn: prijímí mja, Ótče, kajúščahosja, i pomíluj mja, Bóže.

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu.

Zovú k Tebí, Christé Spáse, mytarévym hlásom: očisti mja jákože ónaho i pomíluj mja, Bóže.

I nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Bohoródice, ne prezri mja trébujušča zastuplénija Tvojeho: na Ťá bo upová dušá mojá, i pomíluj mja.

Hóspodi, pomíluj [40].

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Čestníjšuju Cheruvím i slávnijšuju bezsravnénija Serafím, bez istlínija Bóha Slóva róždšuju, súščuju Bohoródicu Ťá veličájem.

Ášče jerėj, hlahóli:

Ímenem Hospódnim blahosloví, ótče.

Táže jeréj:

Bóže, usčédri nás i blahosloví nás, prosvití
licé Tvoje na nás i pomíluj nás.

Mý že: Amín.

Ášče li ní, hlahóli:

Molítvami svjatých Otcév nášich, Hóspodi
Jisúse Christé, Bóže naš, pomíluj i spasí
nás, amín.

Táže molítvu:

Vladýko Hóspodi Vsederžiteľu i Tvóřče
vsích, ščedrót Otec, i mílosti Bóh, ot zemlí
Sozdávyj čelovíka, i pokazávyj jehó po ób-
razu Tvojemú i po podobiju, da i tím pros-
lávitsja velikolípoje imja Tvoje na zemlí, i
istórhna úbo prestuplénijem Tvojích zá-
povidej, páki na lúčšeje vozsozdávyj jehó
vo Christí Tvojem, i vozvedýj na Nebesá:
blahodarjú Ťá, jáko umnóžil jesí na mní ve-
líčije Tvoje, i ne předal mja jesí vrahóm mo-
jím v konéc, istórhnuti mja íščuščým v
própasť ádovu, nižé ostávil mja jesí pohíb-
nuti so bezzakóniji mojými. Nýni úbo,
Mnohomílostive i Lubobláže Hóspodi, ne
choťáj smérti hříšnaho, no obraščenija oži-
dájaj, i prijemľaj: íže nizvéržennyja isprav-
ľájaj, sokrušénnyja iscilľájaj, obratí i mené k
pokajániju, i nizvéržennaho isprávi, i sok-
rušénna iscilí: pomjaní Tvojá ščedróty, i
jáže ot víka Tvojú nepostižímuju bláhosť i
mojá bezmírnaja zabúdi bezzakónija, jáže
dílom i slóvom, i mýsliju soverších: razriší

osliplénije sérdca mojejó, i dážd' mí slézy
umilénija na očiščénije skvérný mýsli moje-
já. Uslýši, Hóspodi, vonní, Čelovikoľúbče,
očisti, Blahoutróbné, i ot mučíteľstva vo
mní cárstvuvščich strastěj okajánnuju mojú
dúšu svobodí. I ne ktomú da soderžit mja
hrích, nižé da vozmóžet na mja boríteľ dé-
mon, nižé k svojemú choťíniju da vedét
mja, no deržávnoju Tvojeju rukóju, jehó
vladýčestva ischítivij mja, Tý cárstvuj vo
mní, Blahíj i Čelovikoľubívij Hóspodi, i
vsehó Tvojeho býti, i žíti mní próčeje po
Tvojeje blahovolí vóli. I podážd' mí neizre-
čénnoju bláhostiju sérdca očiščénije, úst
chranénije, pravotú dijánij, mudrovánije
smirénnoje, mír pomyslóv, tišínú dušév-
nych mojích sil, rádosť duchóvnuju, ľubóvj
ístinnuju, dolhoterpénije, bláhosť, krótosť,
víru nelicemírnu, vozderžánije obderžateľ-
noje, i vsích mja blahích plodóv ispólni, da-
rovánijem Svjataho Tvojeho Dúcha. I ne
vozvedí mené v prepólovénije, dnij mojích,
nižé neisprávlenu i nehotóvu dúšu mojú
voschítiši, no soverší mja Tvojím soveršen-
stvom, i táko mja nastojáščaho žitíja izvedí,
jáko da nevozbránno prošéd načála i vlásti
ťmý, Tvojeju blahodátiju uzrjú i áz nepri-
stúpnyja Tvojeja slávy dobrótu neizrečén-
nuju, so vsími svjatými Tvojými, v níhže
osvjatísja, i proslávisja vsečestnoje i veliko-
lípoje imja Tvoje, Otca i Sýna i svjataho Dú-
cha, nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

KATHÍZMA 18.

Hospodi, pomíluj. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni
i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Písň stepeněj, 119.

Ko Hóspodu, vnehdá skorbéti mí, voz-
zvách, i uslýša mjá. Hospodi, izbávi dúšu
mojú ot ustén neprávednych i ot jazýka
Ľstíva. Čtó dástsja tebí, ilí čtó priložísja tebí
k jazýku Ľstívu? Stríly sílnaho izoščrény, so
úhlmi pustýnnymi. Uvy mní, jáko prišél-
stvijsja moje prodolžísja, vselíchsja s seléniji
Kidárskimi. Mnóho prišélstvova dušá mo-
já, s nenavíd'áščimi míra bích míren: jehdá
hlahólach ím, borjáchu mjá túne.

Písň stepeněj, 120.

Vozvedóch oči mojí v hóry, otnúduže
prijídet pómošč mojá. Pómošč mojá ot
Hóspoda, sotvóršaho nébo i zémľu. Ne
dážd' vo smjaténije nohí tvojejá, níže voz-
drémlet chraňáj Ťá, se ne vozdrémlet, níže
úsnet chraňáj Izrájiľa. Hospód' sochranít
Ťá, Hospód' pokrón tvój na rúku desnúju
tvojú. Vo dni sólnce ne ožžét tebé, níže lu-
ná nóščiju. Hospód' sochranít Ťá ot vsjáka-
ho zlá, sochranít dúšu tvojú Hospód'. Hos-
pód' sochranít vchoždénije tvoje i ischož-
dénije tvoje, otnýne i do víka.

Písň stepeněj, 121.

Vozveselíchsja o rékšich mní: v dom
Hospódeň pójdem. Stojášče bjáchu nóhi
nášja vo dvórich tvojších, Jerusalíme. Jerusa-

lím zíždemyj jáko hrád, jemúže pričástije
jehó vkúpi. Támo bo vzydóša kolína, kolína
Hospódňa, svidínije Izrájilevo, ispovídatis-
ja ímeni Hospódňu, jáko támo sedóša pre-
stóli na súd, prestóli v domú Davídove.
Voprosíte že jáže o míri Jerusalíma: i obílie
Ľúbjaščym Ťá. Búdi že mír v síli tvojeje i obí-
lie v stolpostenách tvojších. Rádi brátij mo-
jích i blížnich mojích hlahólach úbo mír o
tebí. Dómu rádi Hóspoda Bóha nášeho
vzyskách blahája tebí.

Písň stepeněj, 122.

K Tebí vozvedóch oči mojí, živúščemu
na nebesí. Se jáko oči ráb v rukú hospódij
svojích, jáko oči rabýni v rukú hospoží svo-
jejá, táko oči náši ko Hóspodu Bóhu náše-
mu, dóndeže usčédrit nás. Pomíluj nás,
Hospodi, pomíluj nás, jáko po mnóhu is-
pólnichomsja uničizénija, naipáče napólnis-
ja dušá náša ponošenija hobzújuščich i uni-
čizénija hórdych.

Písň stepeněj, 123.

Jáko ášče ne Hospód' by byl v nás, da
rečét úbo Izrájiľ, jáko ášče ne Hospód' by
byl v nás, vnehdá vostáti čelovíkom na nás,
úbo živých požérli býša nás, vnehdá proh-
nívatisja járosti ích na nás, úbo vodá pot-
píla by nás. Potók préjde dušá náša, úbo
préjde dušá náša vódu nepostojánnuju.
Blahosloven Hospód', Íže ne dadé nás v lo-
vítvu zubóm ích. Dušá náša, jáko ptíca iz-
bávisja ot síti lovjáščich: síť sokrušísja, i my

izbávlenu býchom. Pómošč náša vo ímja Hóspoda, sotvóršaho nébo i zémľu.

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Allilúja, allilúja, allilúja, sláva Tebí, Bóže.

[3]

Hóspodi, pomíľuj. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Písň stepeněj, 124.

Nadíjuščijisja na Hóspoda, jáko horá Sijón: ne podvízitsja vo vík živýj vo Jerusalíme. Hóry ókrest jehó, i Hospód' ókrest ľuděj Svojích otnýne i do víka. Jáko ne ostávit Hospód' žezlá hrišnych na žrěbij právednych, jáko da ne próstrut právedniji v bezzakónija ruk svojích. Ublaží, Hóspodi, blahíja i právyja sérdcem. Ukloňajuščyjasja že v razvraščénija otvedět Hospód' s díľajuščimi bezzakónije. Mír na Izrájil'a.

Písň stepeněj, 125.

Vsehdá vozvratíti Hóspodu plen Sijón, býchom jáko utíšení. Tohdá ispólnišasja rádsti ustá náša i jazýk naš veselíja, tohdá rekút vo jazýcich: vozveličil jěst' Hospód' sotvoríti s ními. Vozveličil jěst' Hospód' sotvoríti s námi: býchom vesel'áščesja. Vozvratí, Hóspodi, plinénije náše, jáko potóki júhom. Síjuščiji slezámi, rádstiju póžnut. Choďáščiji chozdáchu i plákachusja, metajúšče símena svojá, hrjadúšče že prijíđut rádstiju, vzémľuše rukojáti svojá.

Písň stepeněj, 126.

Ášče ne Hospód' sozízdet dom, vsúje trudíšasja zízduščiji. Ášče ne Hospód' sochránít hrád, vsúje bde strehíj. Vsúje vam jěst' útrenevati, vostánete po sedéniji, jadúščiji chleb bolízni, jehdá dást vozľúblennym Svojím son. Se dostojánije Hospódne sýnove, mzda plodá črěvňaho. Jáko stríly v rucě síľnahó, táko sýnove otrjasěnných. Blažen, íže ispólnit želánije svojé ot níh. Ne postyďátsja, jehdá hlahól'ut vrahóm svojím vo vratích.

Písň stepeněj, 127.

Blažěni vsí bojáščijisja Hóspoda, choďáščiji v putěch Jehó. Trudý plodóv Tvojích snísi: blažen jesí, i dobró tebí búdet. Žená tvojá, jáko lozá, plodovíta v stranách dómu tvojehó, sýnove tvojí, jáko novosažénija másličnaja, ókrest trapězy tvojejá. Se táko blahoslovítsja čelovík bojásja Hóspoda. Blahoslovít Ťá Hospód' ot Sijóna, i úzriši blahája Jerusalíma vsjá dni živóta tvojehó, i úzriši sýny synóv tvojích. Mír na Izrájil'a.

Písň stepeněj, 128.

Mnóžiceju brášasja so mnóju ot júnosti mojejá, da rečět úbo Izrájil': mnóžiceju brášasja so mnóju ot júnosti mojejá, íbo ne premohóša mjá. Na chrebtě mojém díľaša hrišnicy, prodolžíša bezzakónije svojé. Hospód' práveden ssičě výja hrišnikov. Da postyďátsja i vozvratátsja vspjať vsí nena víďáščiji Sijóna. Da búđut, jáko travá na

zdech, jáže préžde vosteržénija ízsše, jéjuže ne ispólni rukí svojejá žňáj, i nédra svojehó rukojáti sobirájaj, i ne réša mimochod'áščiji: blahoslovénije Hospódne na vy, blahoslovíchom vy vo ímja Hospódne.

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Allilúja, allilúja, allilúja, sláva Tebí, Bóže.

[3]

Hóspodi, pomíluj. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Písň stepeněj, 129.

Iz hlubiný vozzvách k Tebí, Hóspodi, Hóspodi, uslýši hlás mój. Da búdut úši Tvojí vnémľušče hlásu molénija mojejó. Ášče bezzakónija názriši, Hóspodi, Hóspodi, któ postojít? Jáko u Tebé očiščénije jésť. Ímene rádi Tvojeho poterpéch Ťá, Hóspodi, poterpé dušá mojá v slóvo Tvoje, upová dušá mojá na Hóspoda. Ot stráži útrennija do nóšči, ot stráži útrennija da upovájet Izrájíl na Hóspoda. Jáko u Hóspoda mílost', i mnóhoje u Neho izbavlénije, i Tój izbávit Izrájíl'a ot vsích bezzakónij jehó.

Písň stepeněj, 130.

Hóspodi, ne voznesésja sérdce mojé, nižé voznesóstisja oči mojí, nižé chodích v velíkich, nižé v dívnych páče mené. Ášče ne smirenomúdrstvovach, no voznesóch dúšu mojú, jáko otdojénoje na máterj svojú, táko vzdási na dúšu mojú. Da upovájet Izrájíl na Hóspoda, otnýne i do víka.

Písň stepeněj, 131.

Pomjaní, Hóspodi, Davída i vsjú krótoť jehó: jáko klátsja Hóspodevi, obeščásja Bóhu Jákovľu: ášče vniđu v selénije dómu mojejó, ilí vzýdu na odr postéli mojejá, ášče dám son očíma mojíma i víždoma mojíma dremánije, i pokój skranijáma mojíma, dóndeže obrjášču místo Hóspodevi, selénije Bóhu Jákovľu. Se slýšachom já vo Jevfráfe, obretóchom já v poľách dubrávy. Vnídem v selénija Jehó, poklonímsja na místo, idíže stojáte nózi Jehó. Voskresní, Hóspodi, v pokój Tvój, Tý i kivót svjatýni Tvojejá. Svjaščénnicy Tvojí oblekútsja právdou, i prepodóbniji Tvojí vozádujutsja. Davída rádi rabá Tvojeho ne otvratí licé pomázanaho Tvojeho. Klátsja Hospód' Davídu ístinoju i ne otvéržetsja jejá: ot plodá čréva tvojeho posaždú na prestóle tvojem. Ášče sochraňát sýnove tvojí zavít Mój, i svidínija Mojá sijá, ímže naučú já, i sýnove ích do víka sjáduť na prestóle tvojem. Jáko izbrá Hospód' Sijóna, izvóli jehó v žilíšče Sebí. Sej pokój Mój vo vík víka, zde vseľúsja, jáko izvólich jehó. Lovítvu jehó blahoslovľájaj blahoslovľú, níščyja jehó nasýšču chlíby, svjaščénniki jehó oblekú vo spasénije, i prepodóbniji jehó rádostiju vozádujutsja. Támo vozraščú róh Davídovi, uhotóvach svitíľnik pomázannomu Mojemu. Vrahí jehó oblekú studóm, na némže procvitét svjatýňa Mojá.

Písň stepeněj, 132.

Se čtó dobró, ilí čtó krasnó, no jéže žiti brátiji vkúpi? Jáko míro na hlavé, schod'áščeje na bradú, bradú Aarónu, schod'áščeje na ométy oděždy jehó, jáko rosá Ajermónskaja schod'áščaja na hóry Sijónskija, jáko támo zapovídá Hospód' blahosloveníje i živót do víka.

Písň stepeněj, 133.

Se nýni blahoslovíte Hóspoda vsí rabi Hospódni, stojáščije v chráme Hospódni, vo dvórich dómu Bóha nášeho, V nóščech vozdežíte rúki vášja vo svjatája, i blahoslovíte Hóspoda. Blahoslovít Ťá Hospód' ot Sijóna, sotvorívij nébo i zémľu

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Allilúja, allilúja, allilúja, sláva Tebí, Bóže.

[3]

Upovánije naše, Hóspodi, sláva Tebí.

PO 18. KATHÍZMI:

Svjatýj Bóže, svjatýj Krípkij, svjatýj Bezsmértnyj, pomíľuj nás. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Presvjatája Trójce, pomíľuj nás: Hóspodi, očísti hrichí naša: Vladýko, prostí bezzakónija naša: Svjatýj, posítí i iscilí némošči naša, ímene Tvojeho rádi.

Hóspodi, pomíľuj. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Ótče náš Íže na nebesích, da svjatítsja ímja Tvoje, da príjdet cárstvije Tvoje, da búdet vól'a Tvojá, jáko na nebesí i na zemlí: chlíb náš nasúščnyj dážd' nám dnés, i ostávi nám dólhi náša, jákože i mý ostavľájem dolžnikóm našim, i ne vvedí nás vo iskušénije, no izbávi nás ot lukávaho.

Ášče jerėj, hlahólet:

Jáko Tvoje jésť cárstvo i síla i sláva, Otcá i Sýna i svjatáho Dúcha, nýni i prísno, i vo víki vikóv.

Mý že: Amín.

Ášče li ní, hlahóli:

Molítvami svjatých Otcév nášich, Hóspodi Jisúse Christé, Bóže náš, pomíľuj i spasí nás, amín.

Táže troparí sijá, hlás 2:

Préžde dáže ne osúdiši mjá, Hóspodi mój, Hóspodi, dážd' mí obraščénije, i ispravlénije mnóhich mojích hrichóv, dážd' mí umilénije duchóvnoje, jáko da vozopijú k Tebí: Blahoutróbně, Čelovikoľúbče Bóže mój, spasí mjá.

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu.

Nesmýslennym skotóm upodóbivyjsja áz, blúdnyj, priložíchsja ím: obraščénije mí dáruij, Christé, jáko da prijmú u Tebé véľiju míľosť.

I nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Ne otvratí, Vladýčice, licá Tvojeho ot mené, moľáščahosja Tebí, no, jáko Blahout-

róbnaja Máti Ščédraho Bóha, potščíjsja
préžde koncá obrašćenije mní darováti, já-
ko da spássja Tobóju, vospojú Ťá, jáko spa-
sénije i upovánie moje, neposramlénnoje,
Hospožé mojá.

Hóspodi, pomíluj [40].

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni
i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Čestníjšuju Cheruvím i slávnijšuju bez
sravnénija Serafím, bez istlínija Bóha Slóva
róždšuju, súščuju Bohoródicu Ťá veličajem.

Ášče jeréj, hlahóli:

Ímenem Hospódnim blahosloví, ótče.

Táže jeréj:

Bóže, usščedri nás i blahosloví nás, prosvití
licé Tvoje na nás i pomíluj nás.

Mý že: Amín.

Ášče li ní, hlahóli:

Molítvami svjatých Otcév nášich, Hós-
podi Jisúse Christé, Bóže naš, pomíluj
i spasí nás, amín.

Táže molítvu:

Hóspodi, da ne járostiju Tvojeju obličíši
mené, nižé hnívom Tvojím nakážeši mjá.
Vladýko Hóspodi Jisúse Christé, Sýne Bóha
Živáho, pomíluj mjá, hříšnahe, níščaha,
obnažénnaha, lenívaha, neradívaha, pre-
koslóvnaha, okajánnaha, bludniká, preľu-
bodíja, malakíja, muželóžnika, skvérnaha,
blúdnaha, neblahodárnaha, nemílostivaha,
žestókaha, pijánicu, sožžénnaha sóvistiju,
bezličnaha, bezderznovénnaha, bezotvít-

naha, nedostójnaha Tvojeho čelovikoľúbija,
i dostójna vsjákaha mučénija, i heénny, i
múki. I ne rádi mnóžestva tolíkich mojích
sohrišénij mnóžestvu podložíši, izbávitel’u,
muk: no pomíluj mjá, jáko némoščen jésm, i
dušéju, i plótiju, i rázumom, i pomyšlení-
jem, i ímiže vési sud’bámi spasí mjá, nedo-
stójnaha rabá Tvojeho, molítvami prečístyja
Vladýčicy nášeja Bohoródicy, i vsích svja-
tých, ot víka Tebí blahouhóždšich: jáko
blahoslovén jesí vo víki vikóv, amín.

KATHÍZMA 19.

Hóspodi, pomíluj. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni
i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Allilúja, 134.

Chvalíte ímja Hospóдне, chvalíte, rabí
Hóspoda, stojáščiji vo chráme Hospóдни,
vo dvórich dómu Bóha nášehe. Chvalíte
Hóspoda, jáko bláh Hospód’, pójte ímeni
Jehó, jáko dobró: jáko Jáкова izbrá Sebí
Hospód’, Izrájil’a v dostojánije Sebí. Jáko áz
poznách, jáko Vélj Hospód’, i Hospód’ naš
nad vsími bóhi. Vsjá jelíka voschotí Hos-
pód’, sotvorí na nebesí i na zemlí, v morjách
i vo vsích bézdnach. Vozvod’á óblaki ot po-
slídnich zemlí, mólniji v dožd’ sotvorí, iz-
vod’áj vítry ot sokróvišč Svojích. Íže porazí
pérvency Jegípetskija, ot čelovíka do skotá.
Poslá známenija i čudesá posredé Tebé, Je-
hípte, na faraóna i na vsjá rabý jehó. Íže po-
razí jazýki mnóhi i izbí carí krípki: Sijóna,

carjá Amorréjska, i Oha, carjá Vasánska, i vsjá cárstvija Chanaánska, i dadé zémľu ich dostojánije, dostojánije Izrájil'u, ľúdem Svojím. Hóspodi, ímja Tvojé vo vík i pámjat' Tvojá v ród i ród: jáko sudíti ímať Hospód' ľúdem Svojím, i o rabéch Svojích umóľitsja. Ídoli jazýk, srebró i zláto, dilá ruk čelovíčekskich. Ustá ímut, i ne vozlahóľut, óci ímut, i ne úzrjat, úši ímut, i ne usľýsat, nižé bo jést' dúch vo ustích ích. Podóbní ím da búdut tvorjáščiji já, i vsí nadíjuščijisja na ních. Dóme Izrájilev, blahoslovíte Hóspoda, dóme Aaróň, blahoslovíte Hóspoda, dóme Levíjin, blahoslovíte Hóspoda. Bojáščijisja Hóspoda, blahoslovíte Hóspoda. Blahoslóven Hospód' ot Sijóna, živýj vo Jerusalíme.

Allilúja, 135.

Ispovídajtesja Hóspodevi, jáko blah, jáko vo vík mílost' Jehó. Ispovídajtesja Bóhu bohóv, jáko vo vík mílost' Jehó. Ispovídajtesja Hóspodevi hospoděj, jáko vo vík mílost' Jehó. Sotvóršemu čudesá véľija jedínomu, jáko vo vík mílost' Jehó. Sotvóršemu nebesá rázumom, jáko vo vík mílost' Jehó. Utverdívšemu zémľu na vodách, jáko vo vík mílost' Jehó. Sotvóršemu svitíla véľija jedínomu, jáko vo vík mílost' Jehó. Sólnce vo óblast' dne, jáko vo vík mílost' Jehó. Lunú i zvizdy vo óblast' nóšči, jáko vo vík mílost' Jehó. Porazívšemu Jehípta s pérvency jehó, jáko vo vík mílost' Jehó, i izvédšemu Izrájil'a ot sredý ích, jáko vo vík mílost' Jehó. Rukóju krípkóju i mýšceju vysókoju, jáko vo vík mílost' Jehó. Razdélšemu Čer-

mnóje móre v razdilénija, jáko vo vík mílost' Jehó. I provédšemu Izrájil'a posredé jehó, jáko vo vík mílost' Jehó. I istrjásšemu faraóna i sílu jehó v móre Čermnóje, jáko vo vík mílost' Jehó. Provédšemu ľúdi Svojá v pustýni, jáko vo vík mílost' Jehó. Porazívšemu carí véľija, jáko vo vík mílost' Jehó, i ubívšemu carí krípkija, jáko vo vík mílost' Jehó: Sijóna, carjá Amorréjska, jáko vo vík mílost' Jehó, i Oha, carjá Vasánska, jáko vo vík mílost' Jehó. I dávšemu zémľu ich dostojánije, jáko vo vík mílost' Jehó. Dostojánije Izrájil'u, rabú Svojemú, jáko vo vík mílost' Jehó. Jáko vo smiréniji nášem pomjanú nás Hospód', jáko vo vík mílost' Jehó. I izbávil nás jést' ot vrahóv nášich, jáko vo vík mílost' Jehó. Dajáj píšču vsjákoj plóti, jáko vo vík mílost' Jehó. Ispovídajtesja Bóhu nebésnomu, jáko vo vík mílost' Jehó.

Davídu Jeremíjem, 136.

Na rikách Vavilónskich, támo sedóchom i plákachom, vnehdá pomjanúti nám Sijóna. Na vérbijich posredé jehó obísichom orgány nášja. Jáko támo voprosíša nás plínšiji nás o sloveséch písnej i védšiji nás o pénij: vospójte nám ot písnej Sijónskich. Káko vospojém písň Hospódňu na zemlí čužděj? Ášče zabúdu tebé, Jerusalíme, zabvéna búdi desníca mojá. Pril'pní jazýk mój hortáni mojemú, ášče ne pomjanú tebé, ášče ne predložú Jerusalíma, jáko v načále veséľija mojihó. Pomjaní, Hóspodi, sýny Jedómskija, v deň Jerusalímľ hlahóľuščyja: istoščájte, istoščájte do osnovánij jehó. Dščí Vavilóna

okajánnaja, blažen íže vzdást tebí vzdajániže tvoje, jéže vzdalá jesí nám. Blažen íže ímet i razbijét mladéncy tvojá o kámeň.

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Allilúja, allilúja, allilúja, sláva Tebí, Bóže.

[3]

Hóspodi, pomíluj. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Psalóm Davídu, Aggéja i Zachárij, 137.

Ispovímsja Tebí, Hóspodi, vsím sêrdcem mojím, i pred Ánhely vospojú Tebí, jáko uslýšal jesí vsjá hlahóly úst mojích. Pokloňúsja ko chrámu svjatómu Tvojemú i ispovímsja ímeni Tvojemú o mílosti Tvojeje i ístini Tvojeje, jáko vozveličil jesí nad vsím ímja Tvojeje svjatóje. Vónže ášče děň prizovú Ťá, skóro uslýši mjá: umnóžiši mjá v duší mojéje síloju Tvojeju. Da ispovíďatsja Tebí, Hóspodi, vsí cárije zémstiji, jáko uslýšaša vsjá hlahóly úst Tvojích, i da vospojút v putéč Hospódnich, jáko vélija sláva Hospódnja, jáko Vysók Hospóď, i smirénnyja prizirájet, i vysókaja izdaléča víst'. Ášče pojďú posredé skórbi, živíši mjá, na hnív vráh mojích prostéril jesí rukú Tvojú, i spasé mjá desníca Tvojá. Hospóď vzdást za mjá. Hóspodi, mílost' Tvojá vo vík, díl rukú Tvojeju ne prezri.

V konéc Davídu, psalóm Zachárij, v razsijaniji, 138.

Hóspodi, iskusíl mjá jesí i poznál mjá jesí. Tý poznál jesí sedániže mojé i vostániže mojé. Tý razumíl jesí pomyšlénija mojá izdaléča: stezjú mojú i úže mojé Tý jesí izslídovál, i vsjá putí mojá provídil jesí. Jáko níst' Ísti v jazýci mojém: se, Hóspodi, Tý poznál jesí. Vsjá poslídňaja i drévňaja: Tý sozdál jesí mjá, i položil jesí na mní rukú Tvojú. Udivísja rázum Tvój ot mené, utverdísja, ne vozmohú k nemú. Kámo pojďú ot Dúcha Tvojeho? I ot licá Tvojeho kámo bizú? Ášče vzýdu na nébo, Tý támo jesí, ášče snídu vo ad, támo jesí. Ášče vozmú krilé mojí ráno i vseľúsja v poslídnych mórja, i támo bo ruká Tvojá nastávit mjá i uderžít mjá desníca Tvojá. I rích: jedá tma poperét mjá, i nóšč prosviščénije v sládsti mojéje? Jáko tma ne pomračítsja ot Tebé, i nóšč, jáko děň, prosvitítsja, jáko tma jejá, tako i svít jejá. Jáko Tý sozdál jesí utróby mojá, vosprijál mjá jesí iz čréva mátere mojejá. Ispovímsja Tebí, jáko strášno udivílsja jesí: čúdna díla Tvojá, i dušá mojá znájet ziló. Ne utaísja kost' mojá ot Tebé, júže so-tvoríl jesí v tájni, i sostáv mój v preispódnich zemlí. Nesodílannoje mojé vídiste óči Tvojí, i v kníze Tvojeje vsí napíšutsja, vo dnech sozízďutsja i niktóže v ních. Mní že ziló čéstni býša drúzi Tvojí, Bóže, ziló utverdíšasja vladýčestvija ích. Izočtú ích, i páče peská umnóžatsja: vostách, i ješče jésm s Tobóju. Ášče izbiješi hríšniki, Bóže,

múžije krověj, uklonítejsja ot mené. Jáko revnívi jesté v pomyslénijich, prijímut v sujetú hrády Tvojá. Ne nenavíd'áščyja li Ťá, Hóspodi, voznenavídich, i o vrazích Tvojích istájach? Soveršennoju nénavistiju voznenavídich já, vo vrahí býša mí. Iskusí mjá, Bóže, i uvížd' sérdce mojé, ist'adží mjá i razumíj stezí mojá, i vížd', ášče púť bezzakónija vo mní, i nastávi mjá na púť víčen.

V konéc, psalóm Davídu, 139.

Izmí mjá, Hóspodi, ot čelovíka lukáva, ot múža neprávedna izbávi mjá, íže pomýsliša neprávdnu v sérdci, vés děň opolčáču bráni, izostríša jazýk svůj, jáko zmijín, jad áspidov pod ustnámi ích. Sochraní mjá, Hóspodi, iz rúki hříšniči, ot čelovík neprávednych izmí mjá, íže pomýsliša zapjáti stopý mojá. Skryša hórdiji síť mní, i úžy prepjáša síť noháma mojíma. Pri stezí soblázny položiša mí. Rích Hóspodevi: Bóh mojí jesí Tý, vnuší, Hóspodi, hlás molénija mojehó. Hóspodi, Hóspodi, sílo spasénija mojehó, oseníl jesí nad hlavóju mojéju v děň bráni. Ne predážd' mené, Hóspodi, ot želánija mojehó hříšniku: pomýsliša na mjá, ne ostávi mené, da ne kohdá voznesútsja. Hlavá okružénija ích, trud ustén ích pokrýjet já. Padút na ních úhlija óhnennaja, nizložíši já v strastéch, i ne postoját. Muž jazýčen ne ispráviťsja na zemlí: múža neprávedna zlája ulovját vo istlínije. Poznách, jáko sotvorít Hospód' súd níščym i mešť ubóhim. Obáče právedniji ispovid'atsja

ímeni Tvojemú, i vseľátsja práviji s licém Tvojím.

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Allilúja, allilúja, allilúja, sláva Tebí, Bóže.

[3]

Hóspodi, pomíluj. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Psalóm Davídu, 140.

Hóspodi, vozzvách k Tebí, uslyší mjá: vonmí hlásu molénija mojehó, vnehdá vozzváti mí k Tebí. Da ispráviťsja molítva mojá, jáko kadílo pred Tobóju, vozdíjanije rukú mojéju žértva večérňaja. Položí, Hóspodi, chranénije ustóm mojím, i dvérj ohraždénija o ustnách mojích. Ne ukloní sérdce mojé v slovesá lukávstvija, nepščeváti viný o hriséch, s čelovíki dílajuščimi bezzakónije, i ne sočtúsja so izbránnymi ích. Nakážet mjá právednik mílostiju i obličít mjá, jeléj že hříšnaho da ne namástit hlavý mojejá, jáko ješčé i molítva mojá vo blahovolénijich ích. Požérty býša pri kámeni sudijí ích: uslyšatsja hlahóli mojí, jáko vozmohóša. Jáko tólšča zemlí prosídesja na zemlí, rastočíšasja kósti ích pri ádi. Jáko k Tebí, Hóspodi, Hóspodi, óči mojí: na Ťá upovách, ne otymí dúšu mojú. Sochraní mjá ot síti, júže sostáviša mí, i ot soblázni dílajuščich bezzakónije. Padút vo mréžu svojú hříšnicy: jedín jésm áz, dóndeže prejdú.

**Rázuma Davídu, vnehdá býti jemú v ver-
tépi mol'áščemusja, 141.**

Hlásom mojím ko Hóspodu vozzvách, hlásom mojím ko Hóspodu pomolíchjsja. Prolijú pred Ním molénije mojé, pečál' mo-
jú pred Ním vozviščú. Vnehdá isčézati ot mené dúchu mojemú: i Tý poznál jesí stezí mo-
já: na putí sem, po nemúže choždách, skrýša síť mní. Smotrjách odesnúju i voz-
hládach, i ne bí znájaj mené: pohíbe bíh-
stvo ot mené, i níst' vzyskájaj dúšu mojú. Vozzvách k Tebí, Hóspodi, rích: Tý jesí upovánije mojé, část' mo-
já jesí na zemlí ži-
vých. Vonmí moléniju mojemú, jáko smi-
ríchsja ziló, izbávi mja ot hoňáščich mja, jáko ukripíšasja páče mené. Izvedí iz tem-
nícy dúšu mojú, ispovídatisja ímeni Tvoje-
mú. Mené ždut právednicy, dóndeže voz-
dási mní.

**Psalóm Davídu, jehdá hoňáše jehó Avessa-
lóm, sýn jehó, 142.**

Hóspodi, uslyší molítvu mojú, vnuší molénije mojé vo ístini Tvoje-
j, uslyší mja v právdi Tvoje-
j, i ne vnídi v súd s rabóm Tvojím, jáko ne opravdítsja pred Tobóju vsják živýj. Jáko pohná vráh dúšu mojú, smiríl jést' v zémľu život' mo-
j, posadíl mja jést' v témnych jáko mértvyja víka. I uný vo mní dúch mój, vo mní smjatésja sérdce mo-
jé. Pomjanúch dni drévnija, poučíchsja vo vsích dílich Tvojích, v tvorénijich rukú Tvoje-
ju poučáchsja. Vozdích k Tebí rúci mo-
j, dušá mo-
já, jáko zemľá bezvódnaja

Tebí. Skóro uslyší mja, Hóspodi, isčezé dúch mój, ne otvratí licá Tvoje-
hó ot mené, i upodóbl'usja nizchoďáščym v röv. Slyšanu sotvorí mní zaútra mílost' Tvoju, jáko na Ťá upovách. Skaží mní, Hóspodi, púť vóňže pojdu, jáko k Tebí vzjach dúšu mojú. Iz-
mí mja ot vráh mo-
jích: Hóspodi, k Tebí pribi-
hóch. Naučí mja tvoríti vól'u Tvoju, jáko Tý jesí Bóh mój. Dúch Tvój Blahíj nastávit mja na zémľu právu. Ímene Tvoje-
hó rádi, Hó-
spodi, živíši mja, právdou Tvoje-
ju izvedéši ot péčali dúšu mojú. I mílostiju Tvoje-
ju po-
trebíši vrahí mo-
já i pohubíši vsjá stužájuš-
čyja duší mo-
jéj, jáko áz ráb Tvój jésm.

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Allilúja, allilúja, allilúja, sláva Tebí, Bóže.

[3]

Upovánije naše, Hóspodi, sláva Tebí.

PO 19. KATHÍZMI:

Svjatýj Bóže, svjatýj Krípkij, svjatýj Bez-
smértnyj, pomíluj nás. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Presvjatája Trójce, pomíluj nás: Hóspo-
di, očisti hrichí náša: Vladýko, prostí bez-
zakónija náša: Svjatýj, posítí i iscilí némošči náša, ímene Tvoje-
hó rádi.

Hóspodi, pomíluj. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Ótče náš Íže na nebesích, da svjatítsja ímja Tvoje, da prýjdet cárstvije Tvoje, da

búdet voľa Tvojá, jáko na nebesí i na zemi:
chlíb náš nasúščný dážd' nám dnés,
i ostávi nám dólhi náša, jákože i mý ostav-
ľajem dolžnikóm nášim, i ne vvedí nás vo
iskušenije, no izbávi nás ot lukávaho.

Ášče jerėj, hlahólet:

Jáko Tvoje jést' cárstvo i síla i sláva, Ot-
cá i Sýna i svjataho Dúcha, nýni i prísno,
i vo víki vikóv.

Mý že: Amín.

Ášče li ní, hlahóli:

Molítvami svjatých Otcév nášich, Hós-
podi Jisúse Christé, Bóže naš, pomíľuj
i spasí nás, amín.

Táže troparí sijá, hlás 7:

Blahodarjá, slávľu Ťá, Bóže mój, jáko
vsím dal jesi hríšnikom pokajánije. Spáse,
ne posramí mené, jehdá prijídeši sudíti mí-
ru vsemú, srámnaja dilá sotvóršaho.

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu.

Bezmírnaja Tebí prehrišív i bezmírných
mučenij ožidáju, Bóže mój, uščédřiv, spasí
mjá.

I nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Ko množestvu mílosti Tvojejá nýni pri-
biháju: razřiší veríhi, Bohoródice, sohřišenij
mojích.

Hóspodi, pomíľuj [40].

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni
i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Čestnijšuju Cheruvím i slávnijšuju bez
sravnénija Serafím, bez istlínija Bóha Slóva
róždšuju, súščuju Bohoródicu Ťá veličajem.

Ášče jerėj, hlahóli:

Ímenem Hospódnim blahosloví, ótče.

Táže jerėj:

Bóže, uščédři nás i blahosloví nás, prosvití
licé Tvoje na nás i pomíľuj nás.

Mý že: Amín.

Ášče li ní, hlahóli:

Molítvami svjatých Otcév nášich, Hóspodi
Jisúse Christé, Bóže naš, pomíľuj i spasí
nás, amín.

Táže molítvu:

Vladýko Christé Bóže, Íže strast'mí Tvo-
jími strásti mojá iscilívyj, i jázvami Tvojími
jázvy mojá uvračevávyj, dáruj mní, mnóho
Tebí prehrišívšemu, slézy umilénija: sras-
tvorí mojemú tílu ot oboňánija životvorjáš-
čaho Tíla Tvojeho, i nasladí dúšu moju
Tvojeju čestnoju Króvíju, ot hóresti, jéjuže
mjá soprotívník napojí. Vozvýsi mój úm k
Tebí, dólu privlékšijsja, i vozvedí ot pró-
pasti pohíbeli, jáko ne ímam pokajánija, ne
ímam umilénija, ne ímam slezý utíšiteľny-
ja, vozvod'áščija čáda ko svojemú naslídiju.
Omračichsja umóm v žitéjskich strastéch,
ne mohú vozzříti k Tebí v bolízni, ne mohú
sohřítisja slezámí, jáže k Tebí ľubvé: no,
Vladýko Hóspodi, Jisúse Christé, Sokróviš-
če blahích, dáruj mní pokajánije vsecíloje, i
sérdce ľubotrúdnaje vo vzyskánije Tvoje,

dáruj mní blahodáť Tvojú, i obnoví vo mní zráki Tvojehó obraza. Ostávich Ťá, ne ostávi mené: izýdi na vzyskáníje mojé, i vozvedí k pážiti Tvojej: sopričtí mjá ovcám izbránnaho Tvojehó stáda, i vospitáj mjá s ními ot zláka Božestvennych Tvojích tájinstv, molíťvami prečistyja Tvojejá Mátere, i vsích svjatých Tvojích, amín.

KATHÍZMA 20.

Hóspodi, pomíľuj. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Psalóm Davídu, k Golijáthu, 143.

Blahoslovén Hospód' Bóh mój, naučájaj rúci mojí na opolčénije, pérsty mojá na bráň. Míľosť mojá i pribížišče mojé, Zastúpnik mój i Izbáviteľ mój. Zaščítiteľ mój, i na Nehó upovách: povinújaj Ľúdi mojá pod mjá. Hóspodi, čtó jěšť čelovík, jáko poznáľsja jesí jemú, ilí sýn čelovíč, jáko vmiňáješí jehó? Čelovík sujetí upodóbisja: dníje jehó jáko síň prechóďat. Hóspodi, prikľoni nebesá, i snídi, kosníšja horám, i vozdymjátsja. Blesní móľniju, i razženěši já, poslí stríľy Tvojá, i smjateši já. Poslí rúku Tvojú iz vysoty, izmí mjá i izbávi mjá ot vód mnóhich, iz rukí synóv čuždích, íchže ustá hlahóľaša sujetú, i desníca ích desníca neprávdy. Bóže, písň nóvu vospojú Tebí, vo psaltíri desjatostrúnnim pojú Tebí, dajúščemú spasénije carém, izbavľájušemu Davída, rabá Svojeho, ot mečá Ľúta. Izbávi

mjá, i izmí mjá iz rúki synóv čuždích, íchže ustá hlahóľaša sujetú, i desníca ích desníca neprávdy. Íchže sýnove ích jáko novosaždénija vodružěnnaja v júnosti svojej. Dščěri ích udóbreny, preukrášeny, jáko podóbije chráma. Chraníľšča ích ispóľnena, otryhájuščaja ot sehó v sijé, óvcy ích mnohoplódny, mnóžaščyjasja vo ischódiščach svojích, volóve ích tóľsti. Níšť padénija oplótu, nížé prochóda, nížé vópľa v stóhnach ích. Ublažíša Ľúdi, ímže sijá súť. Blažěni Ľúdi, ímže Hospód' Bóh ích.

Chvalá Davídu, 144.

Voznesú Ťá, Bóže mój, Carjú mój, i blahoslovľú ímja Tvoje vo vík i vo vík víka. Na vsják děň blahoslovľú Ťá i voschvalú ímja Tvoje vo vík i vo vík víka. Věľij Hospód' i chválen ziló, i velíčiju Jehó níšť koncá. Ród i ród voschváľat dilá Tvojá, i síľu Tvojú vozvisťat. Velikolípije slávy svjatýni Tvojejá vozhlahóľut, i čudesá Tvojá povíďat. I síľu strášnych Tvojích rekút, i velíčije Tvoje povíďat. Pámjať mnóžestva bláhosti Tvojejá otrýhnut, i právdou Tvojeju vozrádujutsja. Ščědr i míľostiv Hospód', dolhoterpelív i mnohomíľostiv. Bláh Hospód' vsjáčeskim, i ščědróty Jehó na vsích díľich Jehó. Da ispovíďatsja Tebí Hóspodi vsjá dilá Tvojá, i prepodóbniji Tvojí da vozblahoslovját Ťá. Slávu cárstvija Tvojehó rekút, i síľu Tvojú vozhlahóľut. Skazátí synóm čelovíčeskim síľu Tvojú, i slávu velikolípija cárstvija Tvojehó. Cárstvo Tvoje cárstvo vsích vikóv, i vladýčestvo Tvoje vo vsjá-

kom ród i ród. Víren Hospód' vo vsích sloveséch Svojích, i prepodóben vo vsích dílich Svojích. Utverždájet Hospód' vsjá nizpádajuščyja, i vozstavlájet vsjá nizvéržennyja. Óči vsích na Ťá upovájut, i Tý da-jěši ím píšču vo blahovrémeniji. Otverzáješi Tý rúku Tvojú, i ispolňáješi vsjakoje životno blahovolénija. Práveden Hospód' vo vsích putéch Svojích, i prepodóben vo vsích dílich Svojích. Blíz Hospód' vsím prizyvájuščym Jehó, vsím prizyvájuščym Jehó vo ístini. Vól'u bojáščichsja Jehó sotvorít, i molítvu ích uslyšíti i spasét já. Chranít Hospód' vsjá lúbjaščyja Jehó, i vsjá hříšniki potrebit. Chvalú Hospódňu vozhlahól'ut ustá mojá, i da blahoslovít vsjaka ploť ímja svjatóje Jehó vo vík i vo vík víka.

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Allilúja, allilúja, allilúja, sláva Tebí, Bóže.

[3]

Hóspodi, pomíluj. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Allilúja, Aggėja i Zachárij, 145.

Chvalí, dušé mojá, Hóspoda. Voschva-lú Hóspoda v životí mojém, pojú Bóhu mo-jemú, dóndeže jěsm. Ne nadíjtesja na kňázi, na sýny čelovíčeskija, v níhže níst' spasení-ja. Izýdet dúch jehó i vozvratítsja v zémľu svojú. V tój deň pohíbnut vsjá pomyšlénija jehó. Blažen, jemúže Bóh Jákovľ Pomóš-čnik, upovánije jehó na Hóspoda Bóha svo-

jehó, sotvóršaho nébo i zémľu, móre i vsjá, jáže v níh, chraňáščaho ístinu vo vík, tvor-jáščaho súd obídímym, dajúščaho píšču ál-čuščym. Hospód' rišíti okovánnyja. Hospód' umudrjájet slepcý. Hospód' vozvódit niz-véržennyja. Hospód' lúbit právedniki. Hospód' chranít prišélcy, síra i vdovú pri-jímet i púť hříšnych pohubít. Vocarítsja Hospód' vo vík, Bóh tvój, Sijóne, v ród i ród.

Allilúja, 146.

Chvalíte Hóspoda jáko blah psalóm: Bóhovi nášemu da usladítsja chvalénije. Zíždaj Jerusalíma Hospód', razsíjanija Izrá-jileva soberét. Isciľájaj sokrušénnyja sér-dcem, i objazújaj sokrušénija ích. Isčitájaj mnóžestvo zvízd, i vsím ím imená naricá-jaj. Vélij Hospód' naš, i vélija krípost' Jehó, i rázuma Jehó níst' čislá, Prijémľaj krótkija Hospód', smirjáaj že hříšniki do zemlí. Na-čnite Hóspodevi vo ispovídaniiji, pójte Bó-hovi nášemu v húslich. Odivájuščemu nébo óblaki, uhotovľájuščemu zemlí dožd', proz-jabájuščemu na horách travú, i zlák na slúžbu čelovíkom, dajúščemu skotóm píšču ích, i ptencém vránovym, prizyvájuščym Jehó. Ne v síli kónstij voschóščet, níže v lýstich múžeskich blahovolít. Blahovolít Hospód' v bojáščichsja Jehó, i vo upovájuš-čich na mílost' Jehó.

Allilúja, Aggėja i Zachárij, 147.

Pochvalí, Jerusalíme, Hóspoda, chvalí Bóha Tvojeho, Sijóne: jáko ukripí verejí vrát

Tvojích, blahosloví syny tvojá v tebi. Polaháj predíly Tvojá mír, i túka pšenična nasyščajaj Ťá. Posylájaj slóvo Svoje zemlí, do skórostri tečét slóvo Jehó, dajúščaho sníh Svój jáko vólnu, mhlú jáko pépel posypájuščaho, metájuščaho hólóť Svój jáko chlíby. Protívu licá mráza Jehó któ postojít? Póslet slóvo Svoje i istájet já, dchnét dúch Jehó i potekút vódy. Vozviščájaj slóvo Svoje Jákovu, opravdánija i sud'by Svoja Izrájilevi. Ne sotvorí tako vsjákomu jazýku, i sud'by Svoja ne javí ím.

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni
i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Allilúja, allilúja, allilúja, sláva Tebí, Bóže.

[3]

Hóspodi, pomíluj. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni
i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Allilúja, Aggéja i Zachárij, 148.

Chvalíte Hóspoda iz nebés, chvalíte Jehó v výšnich. Chvalíte Jehó vsí Ánheli Jehó, chvalíte Jehó vsjá síly Jehó. Chvalíte Jehó sólnce i luná, chvalíte Jehó vsjá zvizdy i svít. Chvalíte Jehó nebesá nebés i vodá jáže prevýše nebés. Da voschválat ímja Hospódne: jáko Tój reče i býša, Tój povelí i sozdášasja. Postávi já vo vík i vo vík víka, povelínije položí i ne mímo ídet. Chvalíte Hóspoda ot zemlí zmíjeve i vsjá bédny: óhň, hrád, sníh, hólóť, dúch búren, tvorjáščaja slóvo Jehó, hóry i vsí chólmi, dřevá plodonósna i vsí kédri, zvirije i vsí skóti,

hádi i ptícy pernáty. Cárije zémstiji i vsí Ťúdijs, kňazi i vsí sudijí zémstiji, júnoši i dívvy, stárcey s júnotami da voschválat ímja Hospódne, jáko voznesésja ímja Tohó Jedínaho, ispovídanijs Jehó na zemlí i na nebesí. I voznesét röh Ťuděj Svojích, písň vsím prepodóbnym Jehó, synovóm Izrájilevym, Ťúdem, približájuščymsja Jemú.

Allilúja, 149.

Vospójte Hóspodevi písň nóvu, chvalénije Jehó v cěrkvi prepodóbných. Da vozveselítsja Izrájíl o Sotvóršem jehó, i sýnove Sijóni da vozrádujutsja o Carí svojem. Da voschválat ímja Jehó v líci, v timpáni i psaltíri da pojút Jemú. Jáko blahovolít Hospód' v Ťúdech Svojích, i voznesét krótkija vo spasénije. Voschváľatsja prepodóbniji vo slávi i vozrádujutsja na lóžach svojích. Voznošénija Bóžija v hortáni ích, i mečí obojúdu ostrý v rukách ích: sotvoríti otmščenije vo jazýcich, obličénija v Ťúdech, svjazáti carí ích púty, i slávnyja ích ručnýmí okóvy želíznymi, sotvoríti v ních súd napísan. Sláva sijá búdet vsím prepodóbnym Jehó.

Allilúja, 150.

Chvalíte Bóha vo svjatých Jehó, chvalíte Jehó vo utverždéniji síly Jehó. Chvalíte Jehó na sílach Jehó, chvalíte Jehó po množestvu veličestvija Jehó. Chvalíte Jehó vo hlási trúbnim, chvalíte Jehó vo psaltíri i húslich. Chvalíte Jehó v timpáni i líci, chvalíte Jehó vo strúnach i orgáni. Chvalíte Jehó v kim-

válich dobrohlásnych, chvalíte Jehó v kim-
vách vosklicánija. Vsjákoje dychánije da
chválit Hóspoda.

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni
i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Allilúja, allilúja, allilúja, sláva Tebí, Bóže.

[3]

Upovánije naše, Hóspodi, sláva Tebí.

Sěj psalóm osóv písan, Davídov, i vní čislá
150 psalmóv,
vnehdá jedinobórstvovaše na Golijátha.

Mál bích v brátiji mojéj i júnšij v domú
otcá mojihó, pasóch óvcy otcá mojihó. Rú-
ci mojí sotvorísti orgán, i pérsty mojí sostá-
viša psaltírj. I któ vozvístít Hóspodevi mo-
jemú? Sám Hospód', Sám uslýšit. Sám poslá
Ánhela Svojhó, i vzjat mjá ot ovéc otcá
mojhó, i pomáza mjá jeléjem pomázanija
svojhó. Brátija mojá dobrí i velícy, i ne
blahovolí v ních Hospód'. Izydóch v srítení-
je inopleménniku, i prokl'át mjá idóly svo-
jími. Áz že, istórhnuv meč ot nehó, obez-
hlávich jehó, i otjách ponošenije ot synóv
Izrájilevych.

PO 20. KATHÍZMI:

Svjatýj Bóže, svjatýj Krípkij, svjatýj Bez-
smértnyj, pomíluj nás. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu,
i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Presvjatája Trójce, pomíluj nás: Hóspo-
di, očísti hrichí náša: Vladýko, prostí bez-

zakónija náša: Svjatýj, posítí i iscilí némošči
náša, ímene Tvojhó rádi.

Hóspodi, pomíluj. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu,
i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Ótče náš Íže na nebesích, da svjatítsja
ímja Tvojé, da príjdet cárstvije Tvojé, da
búdet vóľa Tvojá, jáko na nebesí i na zemlí:
chlíb náš nasúščnýj dážd' nám dnés,
i ostávi nám dólhi náša, jákože i mý ostav-
ľájem dolžnikóm nášim, i ne vvedí nás vo
iskušenije, no izbávi nás ot lukávaho.

Ášče jeréj, hlahólet:

Jáko Tvojé jést' cárstvo i síla i sláva, Ot-
cá i Sýna i svjatáho Dúcha, nýni i prísno,
i vo víki vikóv.

Mý že: Amín.

Ášče li ní, hlahóli:

Molítvami svjatých Otcév nášich, Hós-
podi Jisúse Christé, Bóže náš, pomíluj
i spasí nás, amín.

Táže troparí sijá, hlás 8:

Ispólnenije vsích blahích Tý jesí Christé
mój, ispólni rádosti i vesélija dúšu mojú,
i spasí mjá jáko Jedín mnohomílostiv.

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu.

Ášče i sohriších Christé Spáse mój pred
Tobóju, ináho Bóha rázvi Tebé ne vím, der-
záju že na Tvojé blahoutróbije: obraščájuš-
čahosja prijmí mjá, blahoutróbnij Ótče i
Sýne jedinoródnij i Dúše svjatýj, jáko
blúdnaho sýna i spasí mjá.

I nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Ináho pribížišča i téplaho predstáateľstva rázvi Tebé ne vím: jáko derznovenije imúšči ko iže iz Tebé roždénnomu, Vladýčice pomozí i spasí mjá rabá Tvojehó.

Hóspodi, pomíľuj [40].

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Čestníjšuju Cheruvím i slávnijšuju bez sravnénija Serafím, bez istlínija Bóha Slóva róždšuju, súščuju Bohoródicu Ťá veličájem.

Ášče jeréj, hlahóli:

Ímenem Hospódnim blahosloví, ótče.

Táže jeréj:

Bóže, usčédri nás i blahosloví nás, prosvití licé Tvoje na nás i pomíľuj nás.

Mý že: Amín.

Ášče li ní, hlahóli:

Molítvami svjatých Otcév nášich, Hóspodi Jisúse Christé, Bóže naš, pomíľuj i spasí nás, amín.

Táže molíťvu:

Hóspodi Jisúse Christé Bóže mój, pomíľuj mjá, hrišnahó, i prostí mí, nedostójnómu rabú Tvojemú, jelíka Tí sohriších čréz vsé životá mojhó vrémja, i dáže do dnés, i ášče čtó jáko čelovík sohriších, vól'naja mojá prehrišénija i nevól'naja, dílom i slóvom, jáže umóm i mýsľiju, jáže ot sovoschiščénija i nevnimánija, i mnóhija mojejá línosti i nebrežénija. Ášče že ímenem Tvojím kl'áchsja,

ášče že lžekl'áchsja, ilí chúlích mýsľiju, ilí kohó ukórich, ilí oklevetách, ilí opečálich, ilí v nécesom prohnívach, ilí okradóch, ilí blúdstvovach, ilí solhách, ilí tájno jadóch, ilí druh dostíže ko mní, i prezrích jehó, ilí bráta oskorbích i preohorčích, ilí stojášču mí na molíťve i psalmopéniji, úm mój lukávyj na lukávaja obchoždáše, ilí páče lípaho nasladíchsja, ilí bezúmno sméjachsja, ilí koščúnno hlahólach, ilí tščeslávichsja, ilí hordíchsja, ilí dobrótu sújetnuju vídich i ot nejá preľstíchsja, ilí nelípaja mní pohlumíchsja. Ášče v česóm o molíťve mojej neradích, ilí zápovidej duchóvnaho mojhó otcá ne sochraních, ilí prazdnoslóvich, ilí íno čtó lukávoje sotvorích, sijá bo vsjá i vjáščšaja sích sodíjach, íchže níže pómnu. Pomíľuj, Hóspodi, i prostí mí vsjá, da v míri usnú i počíju, pojá, i blahoslovjá, i slávja Ťá, so beznačál'nym Tvojím Otcém, i s presvjatým, i blahím, i životvorjáščim Tvojím Dúchom, nýni i prísno, i vo víki vikóv. Amín.

PÍSNĚ 1.

Hóspodi, pomíľuj. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Vkúpi pohruzív faraóna, Mojséj hlahólet:

Pojím Hóspodevi, slávno bo proslávisja: koňá i vsádnika vvérže v móre. Pomóščnik i Pokrovíteľ býst' mní vo spasénije: Séj mój Bóh, i proslávľu Jehó: Bóh otcá mojhó,

i vynesú Jehó. Hospód' sokrušájaj bráni: Hospód' ímja Jemú. Kolesnícy faraónovy, i sílu jehó vvérže v móre. Izbránnyja vsádniki tristáty potopí v Černním móri. Pučinoju pokrý ích: pohrjazóša vo hlubinú jáko kámeň. Desníca Tvojá, Hóspodi, proslávisja v kríposti: desnája Tvojá ruká, Hóspodi, sokruší vrahí, i množestvom slávy Tvojejá stérj jesí soprotívnych. Poslál jesí hnív Tvój, i pojadá já jáko stéblije: dúchom járosti Tvojejá razstupísja vodá. Ohustíša jáko stíná vódy: ohustíša vólny posredí mórja. Rečé vráh: hnáv postíhnu, razdíľú korýst', ispólňu dúšu mojú, istrebl'ú mečem mojím, vozhospódstvujet ruká mojá. Poslál jesí Dúcha Tvojeho, pokrý já móre: pohrjazóša jáko ólovo v vodí zíľnij. Któ podóben Tebí v bozích, Hóspodi? Któ podóben Tebí, prosláven vo svjatých, díven v slávach, tvorjáj čudesá? Prostérj jesí desnícu Tvojú, i požré já zemľá: nastávil jesí právdou Tvojeju ľúdi Tvojá sijá, jáže izbávil jesí. Utíšil jesí krípostiju Tvojeju vo obíteľ svjatúju Tvojú. Slýšaša jazýcy, i prohnívašasja: bolízni prijáša obitájuščija v Filistími. Tohdá potščášasja vladýki Edómstiji, i kňázi Moavítstiji, priját já trépet: rastájaša vsí obitájuščiji v Chanaáni. Da napadét na ních trépet i strách: velíčijem mýšcy Tvojejá da okámeňatsja. Dóndeže prójduť ľúdije Tvojí, Hóspodi: dóndeže prójduť ľúdije Tvojí sji, jáže s'ražál jesí. Vvéd nasadí já v hóru naslídija Tvojeho: v hotóvoje obitálišče Tvoje, jáže sodílal jesí, Hóspodi: svjatýňu, jáže

uhotóvasti rúci Tvojí. Hospód' cárstvujaj víki, i na vík, i ješčé: jáko vníde kóň faraónov s kolesnicami i vsádniki v móre. I navedé na ňá Hospód' vódu morskúju: sýnove že Izráilevy projdóša súšeju posredí mórja.

PÍSNĚ 2.

Zakónu napísanu, páki písň Mojséjovi:

Vonmí, nébo, i vozhlahól'u: i da slýšít zemľá hlahóly úst mojích. Da čájetsja jáko dóžd' viščánije mojé: i da sníduť jáko rosá hlahóli mojí. Jáko túča na tróskot, i jáko ínej na síno: jáko ímja Hospóдне prizvách, dadíte velíčije Bóhu nášemu. Bóh, ístinna díla Jehó, i vsí putijé Jehó súd. Bóh víren, i níst' neprávdy v Ném: práveden i prepodóben Hospód'. Sohrišíša, ne Toho čáda poróchnaja: róde stroptívij i razvraščénnyj, sijá li Hóspodevi vzdajeté? Sji ľúdije búiji i ne múdri: ne Sám li Sėj Otéc tvój s'ražá tá, i sotvorí tá, i sozdá tá? Pomjaníte dní víčnyja: razumíte líta róda rodóv. Voprosí otcá tvojeho, i vozvistít tí: stárcy tvojá, i rekút tí. Jehdá razdíľáše Výšnij jazýki, jáko razsíja sýny Adámovy. Postávi predíly jazýkov po čislú ánhelov Bóžijich. I býst' část' Hospódna, ľúdije Jehó Jákov, úže naslídija Jehó Izráil'. Udovlí jehó v pustýni: v žáždi znója v zemlí bezvódnij. Obýde jehó, i nakazá jehó, i sochraní jehó jáko zínicu óka. Jáko orél pokrý hnízdó svoje, i na ptency svojá vozželi. Prostér krilí Svojí, i priját já,

i podjít já na rámu Svojeju. Hospód' jedín voždáše já, i ne bí s ními bóh čůžd'. Vozvedé já na sílu zemlí, uchlíbi já roždénij sél'nych. Ssáša méd iz kámene, i jeléj iz tvérda kámene. Máslo krávije, i mlekó óvčeje, s túkom áhnčim i óvnmim, synóv júnčich i kózlich, s túkom l'advij pšeníčnych, i króv hrózdovu pijáchu vinó. Ijadé Jákov, i nasýtisja, i otvérzesja vozl'úblennyj. Utý, utolstí, razšírí, i ostávi Bóha sotvóršaho jehó, i otstupí ot Bóha Spása svojehó. Razdražíša mjá o čůždích: v mérzostech svojích preohorčíša mjá. Požróša bisovóm, a ne Bóhu: bohóm, íchže ne vídiša. Nóvi i nedávni prijdóša, íchže ne vídiša otcý ích. Bóha róždšaho t'á ostávil jesí, i zabýl jesí Bóha pitájuščaho t'á. I vídi Hospód', i vozrevnová: i razdražíša hníva rádi synóv ích i dščerej. I rečé: otvraščú licé Mojé ot ních, i pokažú, čtó búdet ím naposlídok. Jáko ród razvraščén jést': sýnove, ímže níst víry v ních. Tíji razdražíša mjá o ne bózi: prohnívaša mjá vo ídolicich svojích. I áz razdražú já o ne jazýci: o jazýci nerazúmlivi prohnívaju já. Jáko óhň vozhorítsja ot járosti Mojejá: razžžétsja do áda preispódnijšaho. Sníst' zémľu i roždénija jejá: popalít osnovánija hór. Soberú na ních zlája, i stríly Mojá skončáju na ních. Tájušče hládom, i sníd' ptíc, i hórb neiscilím. Zúby zviréj poslú na ních, s járostiju presmykájuščichsja po zemlí. Otvní obezčádit ích méč, i ot chrámin ích strách: júnoša s dívoju, ssúščeje s soveršénnym stárcem. Rích: razsíju ích,

ustávľu že ot čelovík pámjat' ích. Ášče ne hníva rádi vrahóv, da ne vzdolholítstvu-
jut, i da ne sopriložátsja soprotívnicy. Da ne rekút: ruká náša vysoká, a ne Hospód' sotvorí sijá vsjá. Jáko jazýk pohubívvyj sovít jést', i níst' v ních chudóžestva: ne smýsliša razumíti. Sijá vsjá da príjmut vo hrjadúščeje líto. Káko poženét jedín týsjašcy, i dvá dvíhmeta tmý, ášče ne Bóh otdást já, i Hospód' predást já? Ne sút' bo bózi ích, jáko Bóh náš: vrazí že náši nerazúmlivi. Ot vinohráda bo Sodómska vinohrád ích, i rozhá ích ot Gomórry. Hrózd ích, hrózd želčí: hrózd hóresti ím. Járost' zmijév vinó ích, i járost' áspidov neiscilíma. Ne sé li sijá vsjá sobrášasja u Mené, i zapečatlíšasja v sokróviščach Mojích? V děň otmščenija vzdám: vo vrémja, vnehdá soblaznítsja nohá ích. Jáko blíz děň pohíbeli ích: i predstoját hotóvaja vám. Jáko súdit Hospód' l'údem Svojím, i o rabích Svojích umolén búdet. Vídi bo ích razsláblennyich, i istájavšich v navedéniji, i iznemóhšich. I rečé Hospód': hdí sút' bózi ích, o níchže upováša na ních, íchže túk žértv ích jad'ás-
te, i pijáste vinó tréb ích? Da vozstánut, i pomóhut vám, i da búdut vám pokrovíte-
li. Vídite, vídite, jáko Áz jésm, i níst' bóh rázvi Mené. Áz ubijú, i žíti sotvorjú: az porážú, i iscil'ú, i níst', íže ízmetsja ot rukú Mojéju. Jáko vozdvíhnu na nébo rúku Mojú, i klenúsja desníceju Mojéju, i rekú: živú Áz vo víki. Jáko poostrjú jáko mólniju méč Mój, i príjmet súd ruká Mojá. I vzdám

mésť vrahóm, i nenavíďaščym Mjá voz-
dám. Upojú stríly Mojá ot króve, i méč Mój
sníst mjasá. Ot króve jazvenych i plinénija:
ot hláv kňazěj jazýčeskich. Vozveselítejsja
nebesá kúpno s Ním, i da poklóňatsja Jemú
vsí ánheli Bóžiji. Vozveselítejsja jazýcy
s ľud'mí Jehó, i da ukripijásja Jemú vsí sý-
nove Bóžiji. Jáko króv synóv Svojích ot-
mščájet, i otmstít. I vzdást mésť vrahóm, i
nenavíďaščym Jehó vzdást: i očistit Hos-
pód' zémľu ľuděj Svojích.

PÍSNĚ 3.

Bóha počítájet Ána, raždájusčaja stránno:

Utverdísja sérdce moje vo Hóspodi:
voznesešja röh mój v Bózi mojem. Razšíř-
šasja ustá mojá na vrahí mojá: vozveselích-
sja o spaseníji Tvojem. Jáko níst' svját jáko
Hospód', i níst' práveden jáko Bóh náš,
i níst' svját páče Tebé. Ne chvalítejsja, i ne
hlahólite vysókaja v hordýni: níže da izý-
det veleríčije iz úst vašich. Jáko Bóh rázu-
mov Hospód', i Bóh uhotovľájaj načínánija
svojá. Lúk síľnych iznemóže, i nemoščstvú-
juščiji prepojásasja síloju. Ispólnenniji
chlíbov lišíšasja, i álčuščiji prišél'stvovaša
zémľu. Jáko neplódnaja rodí sédm,
i mnóhaja v čádich iznemóže. Hospód'
mertvít i živít, nizvódit vo ád i vozvódit.
Hospód' ubóžit i bohatít, smirjájet
i vozvyšájet. Vozstavľájet ot zemlí ubóha,
i ot hnójišča vozdvizájet níšča. Jéze posadíť
jehó s mohúščimi ľuděj, i prestól slávy na-

slíduja jemú. Dajáj molítvu mol'áščemusja, i
blahosloví ľíta právednaho. Jáko ne krípos-
tiju svojéju sílen múž: Hospód' némoščna
sotvorí soprotívniká jehó, Hospód' svját. Da
ne chválitsja múdryj múdrostiju svojéju,
i da ne chválitsja síľnyj síloju svojéju, i da
ne chválitsja bohátyj bohátstvom svojím. No
sím da chválitsja chval'ájsa, jéze razumíti
i znáti Hóspoda, i tvoríti súd i právdu po-
sredí zemlí. Hospód' vzýde na nebesá,
i vozhremí: Tój súdit koncém zemlí, práve-
den Sýj. I dáť krípost' carjú nášemu,
i vozneseť röh pomázannaho Svojeho.

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni
i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Allilúja, allilúja, allilúja, sláva Tebí, Bóže.

[3]

Hóspodi, pomíľuj. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni
i prísno, i vo víki vikóv, amín.

PÍSNĚ 4.

Slóva istoščánije Avvakúm skazújet:

Hóspodi, uslyšach slúch Tvój, i ubo-
jáchsja: Hóspodi, razumích dilá Tvojá,
i užasóchsja. Posredí dvojú živótnu poznán
búdeši. Vnehdá priblížitisja lítom, poznáje-
šisja: vnehdá prijítí vrémeni, pokážešisja:
vnehdá smutítisja duší mojej vo hnívi, mí-
lost' Tvojú pomjanéši. Bóh ot Themána prí-
jdet, i Svjatýj iz horý Farán, priosinénnija
čášči. Pokrý nebesá dobrodíťel' Jehó,
i chvalý Jehó ispólň zemľá. I sijánije Jehó

jáko svít búdet: rózi v rukách Jehó: i položí ľubóv deržávnú krípostiju Svojeju. Préd licém Jehó predýdet slóvo, i izýdet v nakazánije pri nohú Jehó. Stá, i podvízesja zemľá: prizrí, i rastájaša jazýcy. Strýšasja hóry núždeju: rastájaša chólmi víčniji: šestvija víčnaja ích. Za trudý vídiša selénija Ethijópskaja: ubojátsja i króvy zemlí Madijámskija. Jedá v rikách prohnívajesja, Hóspodi? Jedá v rikách járosť Tvojá, ilí v móri ustremlénije Tvoje? Jáko vsjádeši na kóni Tvojá, i jíždénije Tvoje spasénije. Naľacája naľacěši lúk Tvój na skíptry, hlahólet Hospóď. Rikámi razsjádetsja zemľá: úzrjat Ťá, i poboľát ľúdi je. Rastočájaj vódy šestvija Svojeho: dadé bézdna hlás svój, vysotá prividínija svojá. Vozdvízesja sólne, i luná stá v číni svojem. Vo svít stríly Tvojá pójdut: v blistánije mólniji orúžij Tvojích. V preščéniji umáliši zémľu, i vo járosti nizložíši jazýki. Izšél jesí vo spasénije ľuděj Tvojích: jéze spastí pomázannyja Tvojá prišél jesí. Vložil jesí vo hlavý bezzakónnych smérť: vozdvíhl jesí úzy dáže do výji v kónec. Razsíkl jesí vo izstupléniji hlavý sílnych: strjasútsja v ních: razvérzut uzdy svojá jáko snidájaj níščij táj. I vozvél jesí na móre kóni Tvojí, smuščájusčyja vódy mnóhi. Sochraníchsja, i ubojásja sérdce moje ot hlása molítvy ustén mojích. I vníde trépet v kósti mojá, i vo mní smjatésja kríposť mojá. Počiju v deň skórbi mojejá, jéze vzýti mí v ľúdi prišělstvija mojeho. Zané smókov ne plodoprinesét, i ne búdet roždénij v lozách.

Solzét dílo máslinnoje, i poľá ne sotvorját jádi. Oskudíjut ot písči óvcy, i ne búdet volóv pri jáslich. Áz že o Hóspodi vozrádusja, vozveseľúsja o Bózi, Spási mojem. Hospóď, Bóh moj, síla mojá: i učínit nózi mojí v soveršénije. I na vysókaja vozvedét mjá, jéze pobidíti mí v písni Jehó.

PÍSNĚ 5.

Isáiji prorečénije, molítva vjáščši:

Ot nóšči útreňujet dúch mój k Tebí, Bóže, zané svít povelínija Tvojá na zemlí. Právdi naučítejsja, obitájuščiji na zemlí. Prestá bo nečestívij: vsják, íže ne naučítjsja právdi, na zemlí ístiny ne sotvorít. Da vozmetjsja nečestívij: da ne vídit slávy Hospódni. Hóspodi, vysoká Tvojá myšcá, i ne vídiša: razumívše že da postydátsja. Révnošť príjmet ľúdi nenakázannyja: i nýni óhň supostáty pojást. Hóspodi, Bóže náš, mír dážd' nám, vsjá bo otdál jesí nám. Hóspodi, Bóže náš, sľazi nás: Hóspodi, rázvi Tebé ináho ne vímy, ímja Tvoje imenújem. Mértviji že životá ne uvíd'at, níže vráceve vozstávľat. Sehó rádi navél jesí i pohubíl jesí, i otjál jesí vsjakoje múžeskoje ích. Priloží im zlá, Hóspodi: priloží im zlá, slávnym zemlí. Hóspodi, v skórbi pomjanúchom Ťá: v skórbi málij nakazánije Tvoje nám. I jáko boľáščaja približájetsja jéze rodíti, i v bolízni svojej vopijáše, táko býchom vozľúblennomu Tvojemú. Strácha rádi Tvojeho, Hóspodi, vo črévi prijáchom,

i pobolíchom: i rodíchom dúcha spasénija, jehóže sotvoríchom na zemlí. Ne padém, no padút vsí obitájuščiji na zemlí. Vozstánut mértviji, i vozdvíhnutsja íže vo hrobích, i vozvesel'átsja íže na zemlí. Rosá bo, jáže u Tebé, cílbá im jésť: zemľá že nečestívych padét. Hrjadíte, l'údije mojí, vnídite v chráminy svojá, zakľučíte dvér svojú. Sokrýjtesja málo, jelíko jelíko: dóndeže mimoídet hnív Hospódeň.

PÍSNĚ 6.

Ot zvirja vozzvá Jóna, hlahóľa:

Vozopích v skórbí mojej ko Hóspodu, Bóhu mojemú, i uslyša mjá. Iz čréva ádova vópl' mój, uslyšal jesí hlás mój. Otvérhl mjá jesí vo hlubíný sérdca mórja, i ríki obydoša mjá. Vsjá vysoty Tvojá, i vólny Tvojá na mní prejdóša. I áz rích: otrínuchsja ot očiju Tvojéju. Jedá priložú jéže prizríti mní ko chrámu svjatómu Tvojemú? Oblíj mjá vodá dáže do duší mojejá: bézdna obyde mjá poslidňaja. Ponré hlavá mojá v razsíliny hór: snidóch v zémľu, jejáže verejí jejá zaklépi víčniji. I da vzýdet iz istlínija živót mój k Tebí, Hóspodi, Bóže mój. Vnehdá isčezáti iz mené duší mojej Hóspoda pomjanúch. I da príjdet k Tebí molítva mojá, ko chrámu svjatómu Tvojemú. Chraňáščiji sújetnaja i lóžnaja mílost' svojú ostáviša. Áz že so hlásom chvalénija i spovídanija požrú Tebí. Jelíka obiščách, vzdám Tebí: vo spasénije mojej, Hóspodevi.

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Allilúja, allilúja, allilúja, sláva Tebí, Bóže.

[3]

Hóspodi, pomíľuj. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

PÍSNĚ 7.

Chvalá plámeň uhašájet tréč Júnoš:

Blahoslovén jesí, Hóspodi, Bóže otcév nášich, i chváľno i proslávléno ímja Tvojé vo víki. Jáko práveden jesí o vsích, jáže sotvoríl jesí nám, i vsjá dilá Tvojá ístinna, i právi putijé Tvojí, i vsí sudí Tvojí ístinni. I sud'bý ístinny sotvoríl jesí po vsím, jáže navél jesí na nás, i na hrád svjatýj otcév nášich Jerusalím: jáko ístinoju i sudóm navél jesí sijá vsjá na nás hrichóv rádi nášich. Jáko sohríšichom i bezzakónnovachom jéže otstupíti ot Tebé, i sohríšichom vo vsích. I zápovidej Tvojích ne poslúšachom, nižé sobľudóchom, nižé sotvoríchom, jákože zapovídal jesí nám, da bláho nám búdet. I vsjá, jáže sotvoríl jesí nám, i vsjá, jelíka navél jesí na nás, ístinnym sudóm sotvoríl jesí. I prédal jesí nás v rúki vrahóv bezzakónnych, mérzostnijšich otstupnikov, i carévi neprávednu, i lukávnijšu páče vsejá zemlí. I nýni níst' nám otvérti úst nášich: stúd i ponošénije býchom rabóm Tvojím, i čtúščym Ťá. Ne predážd' že nás v konéc ímene Tvojehó svjatáho rádi, i ne razorí za-

víta Tvojeho. I ne otstávi mílosti Tvojejá ot nás, Avraáma rádi, vozľúblennaho ot Tebé, i Isaáka rádi, rabá Tvojeho, i Izraíľa, svjatáho Tvojeho. Ímže hlahólal jesí umnóžiti símja ích jáko zvízdy nebésnyja, i jáko písók pri krají mórja. Jáko, Vladýko, umálichomsja páče vsích jazýk, i jesmý smiréni po vsěj zemlí dnés hrichóv rádi nášich. I níst vo vrémja sijé načáľnika, i proróka, i voždá, nižé vsesožžénija, nižé žértvy, nižé prinošénija, nižé kadíla, ni místa, jéze požréti préd Tobóju, i obristí mílosť. No dušéju sokrušénnoju, i dúchom smirénnym, da prijáti búdem. Jáko vo vsesožžénijich óvnych i júnčich, i jáko vo tmách áhncev túčnych, táko da búdet žértva náša blahoprijátna préd Tobóju dnés, i da soveršítsja po Tebí, jáko níst studá upovájuščym na Ťá. I nýni vozslídujem vsím sérdcem, i bojím-sja Tebé, i íščem licá Tvojeho. Da ne posramíši nás, no sotvorí s námi po krótosti Tvojejí, i po mnóžestvu mílosti Tvojejá. I izmí nás po čudesém Tvojím, i dážd' slávu ímeni Tvojemú, Hóspodi. I da posrámjatsja vsí javľájuščiji rabóm Tvojím zlája, i da postyd'átsja ot vsjákijsja síly, i krípost' ích da sokrušítsja. I da uvíd'at, jáko Tý jesí Hospód', Bóh jedín, i sláven po vsěj vselénnij.

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu. I nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

PÍSŇ 8.

Vladýku vospój sozdánnych jestestvó:

Blahoslovén jesí, Hóspodi, Bóže otcév nášich, i prepítýj i prevoznosímýj vo víki. I blahoslovénno ímja slávy Tvojejá svjatóje, i prepítóje i prevoznosímoje vo víki. Blahoslovén jesí v chrámi svjatýja slávy Tvojejá, i prepítýj i prevoznosímýj vo víki. Blahoslovén jesí víd'aj bézdny, sid'áj na Cheruvímich, i prepítýj i prevoznosímýj vo víki. Blahoslovén jesí na prestóli slávy cárstvija Tvojeho, i prepítýj i prevoznosímýj vo víki. Blahoslovén jesí na tvérdi nebésnij, i prepítýj i prevoznosímýj vo víki. Blahoslovíte vsjá dilá Hospódňa Hóspoda, pójte i prevoznosite Jehó vo víki. Blahoslovíte ánheli Hospódni, nebesá Hospódňa Hóspoda, pójte i prevoznosite Jehó vo víki. Blahoslovíte vódy vsjá, jáže prevýše nebés, vsjá síly Hospódni Hóspoda, pójte i prevoznosite Jehó vo víki. Blahoslovíte sólnce i mísjac, zvízdy nebésnyja Hóspoda, pójte i prevoznosite Jehó vo víki. Blahoslovíte vsák dóžd' i rosá, vsí dúsi Hóspoda, pójte i prevoznosite Jehó vo víki. Blahoslovíte óhň i vár, stúd' i znój Hóspoda, pójte i prevoznosite Jehó vo víki. Blahoslovíte rósy i ínej, léd i mráz Hóspoda, pójte i prevoznosite Jehó vo víki. Blahoslovíte slány i snízi, mólnija i óblacy Hóspoda, pójte i prevoznosite Jehó vo víki. Blahoslovíte svít i tmá, nóšči i dníje Hóspoda, pójte i prevoznosite Jehó vo víki. Blahoslovíte zemľá, hóry i chólmi, i vsjá prozjabájuščaja na néj Hóspoda, pójte i prevoznosite Jehó vo víki. Blahoslovíte istóčnicy, morjá i ríki,

kíti, i vsjá dvížuščajasja v vodách Hóspoda, pójte i prevoznosite Jehó vo víki. Blahoslóvite vsjá ptícy nebésnyja, zvirije i vsí skóti Hóspoda, pójte i prevoznosite Jehó vo víki. Blahoslóvite sýnove čelovíčestiji, da blahoslóvit Izráiľ Hóspoda, pójte i prevoznosite Jehó vo víki. Blahoslóvite svjaščénnicy Hospódni, rabí Hospódni Hóspoda, pójte i prevoznosite Jehó vo víki. Blahoslóvite dúsi i dúši právednych, prepodóbniji i smirénniji sérdcem Hóspoda, pójte i prevoznosite Jehó vo víki. Blahoslóvite Anánija, Azárija, i Misaíl Hóspoda, pójte i prevoznosite Jehó vo víki. Blahoslóvite apóstoli, prorócy i múčenicy Hospódni Hóspoda, pójte i prevoznosite Jehó vo víki.

Blahoslóvim Otcá i Sýna i svjatáho Dúcha, Hóspoda. I nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Chválím, blahoslóvim i poklaňajemsja Hóspodevi, pojúšče i prevoznosjášče Jehó vo vsjá víki.

PÍSŇ 9.

Sýna pojét i Bóha Máter Otrokovíca:

Velíčit dušá mojá Hóspoda, i voZRádovasja dúch mój o Bózi Spási mojém. Jáko prizrí na smirénije rabý Svojejá, sé bo ot nýni ublažát mjá vsí ródi. Jáko sotvorí mní velíčije Sílnyj, i svjato ímja Jehó: i mílost' Jehó v ród i ród bojáščymsja Jehó. Sotvorí deržávu mýšceju Svojéju: rastočí hórдыja mýsliju sérdca ích. Nizloží sílnyja ot pre-

stól, i voznesé smirénnyja: álčuščyja ispólni bláh, i bohaťáščyjasja otpustí tščý. Vospriját Izráiľa ótroka Svojeho pomjanúti mílosti, jákože hlahóla ko otcém nášym, Avraámu i símeni jehó dáže do víka.

Zachárija blahoslóvlájet otročate roždénije:

Blahoslóven Hospód' Bóh Izráilev, jáko posítí i sotvorí izbavlénije ľúdem Svojím. I vozdvíže röh spasénija nám v domú Davída, ótroka Svojeho. Jákože hlahóla ustý svjatých, íže ot víka prorókov Jehó. Spasénije ot vrahóv nášich, i iz rukí vsích nena vídáščich nás. Sotvoríti mílost' so otcý nášimi, i pomjanúti zavít svjatýj Svój. Klátvu, jéjuže klátsja ko Avraámu, otcú nášemu, jéže dáti nám bezstrášno, iz rukí vrahóv nášich izbávlšymsja, služiti Jemú v prepodóbiji i právdi préd Ním, vsjá dní životá nášeho. I tý, otročá, prorók Výšňaho narečéšisja: predýdeši bo préd licém Hospódnim, uhotóvati putí Jehó. Jéže dáti znánije spasénija ľúdem Jehó ostavlénijem hri chóv ích, milosérdija rádi mílosti Bóha nášeho. V níchže posítí nás Vostók iz vysotý, javítisja vo tmí i síni smértnij síd'áščym. Jéže napráviti nóhi náša na púť míra.

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Allilúja, allilúja, allilúja, sláva Tebí, Bóže.

[3]

Upovánie naše, Hóspodi, sláva Tebí.

MOLÍTVY PÓSLI ČTÉNĪJA PSALTĪRI I PÍSNEJ.

Dostójno jěsť jáko vojístinnu blažítĪ Ťá Bohoródicu, prisnoblažěnnuju i preneporóčnuju, i Máter Bóha nášeho: čestnĪjšuju CheruvĪm i slávnĪjšuju bez sravněnjĪ SerafĪm, bez istlĪnjĪ Bóha Slóva rózďšuju, súsčuju Bohoródicu Ťá veličájem.

SvjatĪj Bóže, svjatĪj KrĪpkĪj, svjatĪj Bezsměrtnyj, pomĪluj nás. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prĪsno, i vo víki vikóv, amĪn.

Presvjatája Trójce, pomĪluj nás: Hóspodi, očĪstĪ hrichĪ náša: VladĪko, prostĪ bezzakónĪja náša: SvjatĪj, posĪtĪ i iscĪlĪ nĕmošči náša, Īmene Tvojeho rádĪ.

Hóspodi, pomĪluj. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prĪsno, i vo víki vikóv, amĪn.

Ótče náš Īže na nebesĪch, da svjatĪtsja Īmja Tvoje, da prĪjdet cárstvĪje Tvoje, da búdet vólĪ Tvojá, jáko na nebesĪ i na zemlĪ: chlĪb náš nasúsčnyj dážd' nám dnés, i ostávi nám dólhi náša, jákože i mĪ ostavĪájem dolžnikóm nášim, i ne vvedĪ nás vo iskušěnjĕ, no izbávi nás ot lukávaho.

Ášče jerěj, hlahólet:

Jáko Tvoje jěsť cárstvo i síla i sláva, Otca i Sýna i svjatáho Dúcha, nýni i prĪsno, i vo víki vikóv.

MĪ že: AmĪn.

Ášče li ní, hlahóli:

MolĪtvami svjatĪch Otcév nášich, Hóspodi Jisúse Christé, Bóže náš, pomĪluj i spasĪ nás, amĪn.

Táže troparĪ sĪjá, hlás 6:

PomĪluj nás, Hóspodi, pomĪluj nás, vsjákaho bo otvíta nedoumĪjušče, sĪjú TĪ molĪtvu jáko VladĪci, hrĪšnĪji prinósim: pomĪluj nás.

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu.

ČestnĪje proróka Tvojeho Hóspodi toržestvó, nébo Cérkov pokazá: s čelovĪki likújut Ánheli. Toho molĪtvami Christé Bóže, v mĪrĪ upravĪ živót náš, da pojem TĪ: Allilú-ia.

I nýni i prĪsno, i vo víki vikóv, amĪn.

Mnóhaja množestva mojĪch Bohoródice prehrišěnjĪ, k TebĪ pribĪhóch ČĪstĪja spasěnjĪja trěbujĪ: posĪtĪ nemoščstvújuščuju mojú dúšu, i molĪ Sýna Tvojeho i Bóha nášeho, dáti mĪ ostavlěnjĕ jáže sodĪjĪch Īútych, JedĪna blahoslověnnĪja.

Hóspodi, pomĪluj [40].

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prĪsno, i vo víki vikóv, amĪn.

ČestnĪjšuju CheruvĪm i slávnĪjšuju bez sravněnjĪ SerafĪm, bez istlĪnjĪ Bóha Slóva rózďšuju, súsčuju Bohoródicu Ťá veličájem.

Ášče jerěj, hlahóli:

Īmenem Hospódnim blahoslovĪ, ótče.

Táže jerěj:

Bóže, ušćédri nás i blahosloví nás, prosvití
licé Tvoje na nás i pomíluj nás.

Mý že: Amín.

Ášče li ní, hlahóli:

Molítvami svjatých Otcév nášich, Hóspodi
Jisúse Christé, Bóže naš, pomíluj i spasí
nás, amín.

Táže molítku síjú so vnimánijem:

Mnohomílostive i premílostive Hóspodi, i vsehó dobrá Dátel'u, Čelovikoľúbče i vsejá vselénnyja Carjú, mnohoimenítjy Vladýko i Hóspodi: níšč i ubóh sýj áz, derzáju prizyvátí čúdnoje i strášnoje i svjatóje ímja Tvoje, Jehóže vsjá tvár nebésnych Síl stráchom trepěščut: nízu na zemlí neizrečénnaho Tvojeho čelovikoľúbija smotrénije udivíl jesí, poslánijem vozľúblennaho Tvojeho Ótroka, Jehóže ot beznačál'nych nídr Tvojejá Otéčeskija slávy, nerazlúčnym Božestvóm otrýhnul jesí, da čelovíki so Ánhely vo jedín sostáv ustrójit. Pomjaní, Hóspodi, mojeho unýnija smirénije: kál sýj i pérst', Tebé neizhlahólanaho Svíta prizyvájú, némoščiju plóti obložén, júže mílostivni Slóvo Tvoje ponesé, i smértiju Svojeju ot rabóty vrážija svobodíl jěst' dúšy náša, da óbščniki vsjá, íže víroju jarém rabóty Tvojejá na sjá vzémšyja, slávy Tvojejá spodóbit ích, ot nejáže sataná ľstívjy otpadé. Pomíluj mjá, omračénnaho hrichóvnymi pómysly: vozvedí úm mój, udávlennyj térnijem línosti i ľadínoju nepokórstva: utverdí sér-dce moje po Tebí horíti: očima mojima is-

tóčnik sléz poslí, i na konec ischóda duší mojejá sotvorí mjá bezporóčna Tvojeho uhódnika, nastavľája mjá k Tebí podvizá-tisja usérдно. Pomjaní, Hóspodi, rodíteli náša mílosérdijem Tvojím, i vsjá blížnija náša, i brátiju, i drúhi, i sosídy, i vsjá pravoslávnyja christijány, i spasí nás molítva-mi vsích svjatých. I prijímj v čest' síjá psal-mý i molítvy, jáže hlahólachom pred Tobó-ju za nás, i ne mérzko Tí búdi s vozdychá-nijem molénije síje, jáko mílostiv jesí i čelo-vikoľúbec, i Tebé beznačál'naho Otcá slá-vim, so jedinoródnym Tvojím Sýnom, i so svjatým Dúchom, nýni i prísno, i vo víki vikóv. Amín.

Ášče jerěj, hlahólet:

Premúdrost'!

Presvjatája Bohoródice, spasí nás!

I mý:

Čestníjšuju Cheruvím i slávnijšuju bez-sravnénija Serafím, bez istlínija Bóha Slóva rózďšuju, súščuju Bohoródicu Ťá veličájem.

Táže jerěj:

Sláva Tebí, Christé Bóže, Upovánije náše,
sláva Tebí!

Mý že:

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu,
i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Hóspodi, pomíluj. [3] Blahosloví!

Jerěj:

Christós, istinnýj Bóh náš, molítv rádi prečístyja Svojejá Mátere, síloju čestnáho i životvorjáščaho Krestá, predstáteľstvy svjatých nebésnych Síľ bezplótnych, molítvami prepodóbných i Bohonósnych Otcév nášich, i svjataho proróka, carjá i psalmopívca Davída, svjatých i právednych Bohootcév Joakíma i Ánny, i vsích svjatých Svojích, da pomíľujet i spasét nás, jáko bláh i čelovikoľúbec.

I mý: Amín.

Jeréj:

Molítvami svjatých Otcév nášich, Hóspodi Jisúse Christé, Bóže naš, pomíľuj i spasí nás.

Mý že: Amín.

Ášče li prostýj, končájet síce:

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín. Hóspodi, pomíľuj. [3] Blahosloví!

Hóspodi Jisúse Christé, Sýne Bóžij, molítv rádi prečístyja Tvojejá Mátere, síloju čestnáho i životvorjáščaho Krestá, predstáteľstvy čestných nebésnych Síľ bezplótnych, molítvami prepodóbných i Bohonósnych Otcév nášich, i svjataho proróka, carjá i psalmopívca Davída, svjatých i právednych Bohootcév Joakíma i Ánny, i vsích svjatých Tvojích, pomíľuj i spasí nás hríšnych, jáko bláh i čelovikoľúbec, amín.

Molítvami svjatých Otcév nášich, Hóspodi Jisúse Christé, Bóže naš, pomíľuj i spasí nás, amín.